

تہفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [۴]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی [n]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

به‌ناوی خواوی به‌خشنده و میهره‌بان

دیاردی سهر ره‌قی موشریکه‌کانو نا ئومیدی له ئیمان هیانان
 * وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰی وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
 كُلَّ شَیْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوْا اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
 یَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا شَیْطٰنِ الْاِنْسِ
 وَالْجِنِّ یُوْحٰی بَعْضُهُمْ اِلٰی بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ
 مَا فَعَلُوْهُ فَذَرُهُمْ وَمَا یَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰی اِلَیْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِیْنَ
 لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلَیْرِضُوْهُ وَلِتَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

ئەم نایه‌تانە‌ی دوایی مانای نایه‌تی ﴿وَمَا یُشْعِرْکُمْ اَنْهَا اِذَا جَآءَتْ لَا
 یُؤْمِنُوْنَ﴾ ی پێشەوه شی دە‌که‌نه‌وه، پەروەردگار لەم نایه‌تانە‌دا ئەوه روون
 دە‌کاتە‌وه کافرە‌کان ئە‌گەر هە‌موو داواکارییه‌کانیان جی به‌ جی بکێ‌ن ئە‌وان
 هەر ئیمان ناهێ‌نن، ئە‌گەر فریشتە‌یان بۆ بنێ‌درێ‌ته‌ خوارێ، مردوو‌یان بۆ
 زیندوو بکێ‌ته‌وه و قسه‌یان له‌‌گە‌ڵ بکا، ته‌نانه‌ت ئە‌گەر هە‌موو بوونه‌وه‌ر
 شایه‌تی له‌‌سەر راستی پێ‌غه‌مبه‌ر بدا، ئە‌وان هەر ئیمان ناهێ‌نن چونکه‌ ئە‌وان
 له‌‌گومرا‌یدا نو‌غزو بوونو به‌ ته‌واوی سەر‌گە‌ردان بوون.

له‌ ئیبنو عە‌باسه‌وه گیر‌دراوه‌ته‌وه که پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ کۆ‌مه‌لیک له‌ کافرو
 پیاو ماقولانی مه‌که‌که‌ هاتنه‌ لایو پێ‌یان گوت: فریشتە‌مان پێ‌شان بده
 شایه‌دی ئە‌وه بدن که تۆ پێ‌غه‌مبه‌ری خودای، یان بری له‌ مردوو‌انمان بۆ
 زیندوو بکەر‌ه‌وه، تا پرس‌یاری ئە‌وه‌یان لی بکه‌ین ده‌رباره‌ی ئە‌م په‌یامه‌ی تۆ
 نایا حه‌قه‌ یان به‌‌تاله‌! یان خوداو فریشتە‌ یێ‌ن به‌‌ره‌و روومان بنه‌وه، راسته‌وخۆ
 شایه‌دی له‌‌سەر پێ‌غه‌مبه‌رایه‌تی تۆ بدن، ئیتر پە‌روەردگار ئە‌م نایه‌ته‌ی ناردە

خواری که دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا﴾ ئەگەر ئێمە وەلامی ئەو کافرانە بدەینەوه که بە سووربوونەوه سۆتەندیان دەخواردو دەیان گوت: ئەگەر ئێمە موعجیزەو نیشانەیه کی ماددیمان بۆ بێ لەو موعجیزەو نیشانانە ی بۆ پیغەمبەرەکانی پیشوو هاتوو یە کسەر ئیمان دەهێنین، کافەرەکان زۆر جار ئەم پیشنیارانهیان دەخستە روو دەیان گوت: ﴿أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا﴾ الاسراء/٩٢ یان ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ الانعام/١٢٤. ئەگەر پیشنیارو داواکاریەکی ئەوان جێ بە جێ بکهین؛ فریشتە بنێرینه سەریان پێیان بڵێن: ئەم پەیامە لە خوداوەیە، راستی پیغەمبەرایەتی تۆ بچەسپێن و شایەدی لەسەر پیغەمبەرایەتی یە کەت بدەن ئەوانە ئیمان ناھێن و بپروا بە پیغەمبەر ناکەن. یان مانای نایەتە کە بەم جۆرە یە: ئەگەر ئێمە فریشتە بنێرینه لای ئەو کافرانە، بە چاوی خوێان جار دوا جار بیان بینن، بە گوێچکە ی خوێان شایەدی دانی فریشتەیان لەسەر راستی و پیغەمبەرایەتی تۆ ببیستن، ئەگەر مردوووەکان زیندوو بکهینەوه هەواییان پێ بدەن لەسەر راستی پیغەمبەرایەتی! وەکوو بۆ خوێان داویان کردبوو کە قورئان لێیان دەگیرێتەوه کە گوتویانە: ﴿فَاتُوا يَا بَآئِنَا﴾ الدخان/٣٦. ئەنانت ئەگەر هەموو بەلگەو نیشانە ی بوونەوەر بخەینە بەرچاویان هەموویان شایەدی بدەن لەسەر راستی پیغەمبەرایەتی، کۆمەل کۆمەل ئەو نیشانانەیان پیشان بدرێن ﴿مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ ئەوانە نین کە ئیمان بینن، نامادەباشییان تێدا نیە بۆ پرواکردن، چونکە بە چاوی وردبینی و تێفکرینەوه سەیری نایەتەکان ناکەن! بەلکو بە چاوی گالتەچییانەو دژایەتی کردن سەریان دەکەن، ئیمان ناھێن مەگەر خودا مەیلی لێ بێ کە ئیمان بینن، واتە: تا لەسەر ئەو بیروباوەرە بن ئیمان ناھێن مەگەر خودا هیدایەتیان بدات لەمپەری ئیمان نەهێنانیان لایەری، هیدایەت و توفیق دەسلالتی خودایە هەر ئەو دەتوانی رۆژی تێدا بگێڕی! بەلام دیارە خودا دوا ی ئەوە ی کە عەقل و هۆشی پێ داوێو رێگای نیشان داوێو بە نیگا و

لەسەر زویانی پێغەمبەر بانگەوازی بۆ کردوون رێگای چاکتو خراپی بۆ روون کردووە و ئەمجار ئێمان گەراوە بە ویستی خۆیان چی دەکەن با بیکەن.

کە دەفەرموی: ﴿مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ واتە: ئێمانی ئیختیاری و نازاد، نەك ئیمان هێنانی بە زۆرە ملی. کە دەفەرموی: ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ هەر مەبەستی ئێمانی ئیختیاری، نەك ئیمان زۆرە ملی، (چونکە موستەثنا دەبێ لە پێڕی موستەثنا مینهو بێ).

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ بەلام زۆربەیی ئەو موشریکانە نەفام و نەزانن، پێیان وایە: هەرکاتێ ویستیان ئیمان دەهێنن و هەر کاتێ ئارەزوویان لێ بوو کافر دەبن!! نەخەیر وانی بە گومانەکیان هەڵەیه کە سیك ئیمە هیدایەتی نە دەین ئیمان ناهێنێ، کە سیك ئیمە ریسوای نەکەین و رێگای لێ هون نەکەین کافر نابێ. ١٠

زومە خەشەری پێی وایە راناوی (هەم) دەگەرێتەو بۆ موسوڵمانان ئەو کاتە مانای ئەم رستەیه بەم جۆرە دەبێ واتە: بەلکو زۆربەیی ئەو موسوڵمانانە نازانن کە ئەو کافرانە موسوڵمان نابن، مەگەر خودا ناچارێان بکا بۆ ئیمان هێنان، پێیان وایە: کە بە هاتنەدی ئەو پێشنیارانەی کافرهکان پێشنیارێان کردوون موسوڵمان دەبن، موسوڵمانەکان نازانن کە ئەو کافرانە تەنانهت دواي هاتنی نیشانهکانیش هەر ئیمان ناهێنن، ئەو موسوڵمانانە ناگاداری سوننهت و دابو نەریتی خودا نین دەرەحق بە بەندەکانی بۆیە بڕێ لە موسوڵمانەکان ناوایە خوازی ئەو بوون کە پێشنیاری کافرهکان جێ بە جێ بکەن چونکە پێیان وابوو جێ بە جێ کردنی پێشنیارەکانیان دەبێتە هۆی ئیمان هێنانیان، ئەمە لە کاتی کەدا ئەو مووعیزانە ئیمان هێنان بەسەر کافرهکاندا فەرز ناکەن سروشتی ئادەمیزادەکان ناگۆڕن بەلکو هەر کەسە بە ئیختیاری خۆی رێبازی خۆی هەڵدەبژێری! خۆ ئەگەر خودا بیویستایە ئیمان و بیروباوەری راستی لە دلو دەر و وێژدا دەرێسکان بە تۆزی ئێمانی پێ دەهێنان. ئەو کاتە چ پێوستی بە پێغەمبەر نە دەبوو! خۆ ئەگەر خودا بیویستایە مووعیزەکانی وای دەکردن کە سروشتی کافرهکان بگۆڕن بە زۆر موسوڵمانیان بکەن، ئەو کاتە ئیمانەکیان زۆرە ملی و تۆزی دەبوو، کە سببو ئیختیار نە دەبوو! بەلام

پرووردگار ویستی وانه‌بووه و نه‌ویستوه خه‌لکی به زوره ملی موسولمان بکا، به‌لگه له‌سهر تم راستی به تم نایه‌تیه که ده‌فرموی: ﴿لَا اِكْرَاهُ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾. نایه‌تی پیشو نه‌وی لی وهرگیرا که نه‌و موشریکانه‌ی نه‌و جوړه پیشنیارانیه‌ان پیشک‌ش کردن دوژمنی پیغه‌مبهر بوون، چونکه نه‌وان نه‌و پیشنیارانیه‌ان بویه پیشک‌ش کردن پروایان و ابو که ده‌سته‌مهر نابو نه‌و کاته ریگای تانه‌و ته‌شهره‌دانیه‌ان له پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهر بۆ ناچوغ ده‌بی و به‌لگه‌یان سوار ده‌بی.

پرووردگار ویستی دلخو‌شی پیغه‌مبهر ﷺ بداته‌وه له روانگی روونکردنه‌وی نه‌وه که نه‌و دژایه‌تیکردنه دابو نه‌رتی هه‌موو گه‌لو نه‌مه‌وه‌کان بووه له‌گه‌ل پیغه‌مبهره‌کانیه‌ان داو فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ وهرکوو چۆن نه‌و موشریکانه‌مان کردوون به دوژمنی توو دژایه‌تیت ده‌کن، هر به‌و جوړه بۆ هه‌موو پیغه‌مبهریک که له پیش تووه ره‌وانه کرابی دوژمنمان بۆ دانه‌وه له شه‌یاتی‌نی ناده‌میزادو شه‌یاتی‌نی جندوکه، ده‌تواندری بگوتری مانای وایه: تیمه شه‌یاتی‌نی ناده‌می و جندوکه‌مان کردوه به دوژمن بۆ هر پیغه‌مبهریک که ره‌وانه کرابی.

موجاهیلو قه‌تاده و هه‌سهن ده‌لین: ناده‌میزادیش شه‌یاتی‌نی تیدایه، نیبنو جهریر نه‌مه‌ی به لاوه په‌سه‌نده و هه‌دیته مه‌رفوعه‌که‌ی نه‌بو‌ذه‌ر که له چهنه ریگه‌یه‌که‌وه ریوایت کراوه ده‌کاته به‌لگه‌ی په‌سه‌ند کردنه‌که‌ی! هه‌دیته که نه‌ویه: روژیک پیغه‌مبهر ﷺ دای نوژ فرموی: يَا اَبَا ذَرٍّ: هَلْ تَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ شَيَاطِيْنِ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ؟ نه‌بو‌ذه‌ر ده‌لی عمرزم کرد نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! نایانه‌میزاد شه‌یاتی‌نی هیه؟؟ پیغه‌مبهر ﷺ فرموی به‌لی!

نیبنو عه‌بیاس ده‌فرموی: هه‌موو یاخی‌بوو سهره‌قتیک ناده‌میزاد بی یان جندوکه نه‌وه شه‌یاتی‌نی به!

مانای نه‌وه‌ی که خودا نه‌مانه‌ی گیراون به دوژمن؛ نه‌ویه: که سونه‌تو دابو نه‌رتی خودا و هاتوه‌که شه‌ره‌نگیزو یاخی بوو و سهره‌ق نه‌وانه‌ی

گوئی بۆ حه‌ق شل ناکه‌نو توخنی چاکه ناکه‌ون به لوتبه‌رزو رکه‌به‌ری هه‌لسو
که‌وت له‌گه‌ل حه‌قو چاکه‌دا ده‌که‌ن، هه‌میشه‌ دژی ته‌وانه ده‌هه‌ستن که
یانگه‌وازی بۆ حه‌قو چاکه ده‌که‌ن! دوژمنایه‌تی پیغه‌مبه‌رانو جینشینو
په‌په‌ه‌وکارانیان ده‌که‌ن! نه‌مه عاده‌تو دابو نه‌ریتی هه‌موو دووشتی دژ به
یه‌کن که یه‌کیکیان بانگه‌وازی بۆ پیچه‌وانه‌ی ته‌وی تریان ده‌کا، جا که ریبازی
یه‌کیکیان سه‌د ده‌ر سه‌د حه‌قو راست بوو نه‌وه دوژمنایه‌تی‌یه‌که پال ته‌وی
تریان ده‌دریو ریبازی ته‌و به به‌تالو پوچ حلیب ده‌کری! چونکه ته‌و هه‌ول ده‌دا
زیان به به‌رامبه‌ره‌که‌ی بگه‌یه‌نی و هه‌موو هه‌ولو ته‌قه‌للایه‌ک ده‌خاته‌گه‌ر بۆ
زیان گه‌یاندن به خاوه‌نی ریبازه حه‌قه‌که! ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر لیشی روون بی که
خاوه‌نی ریبازه حه‌قه‌که به‌رژه‌وه‌ندی ته‌وی ده‌وی.

شایانی باسه که هه‌موو خاوه‌ن رایه‌کی پیچه‌وانه مه‌رج نیه هه‌ولی نه‌وه
بدا که زیان به به‌رامبه‌ره‌که‌ی بگه‌یه‌نی! ته‌وانه‌ی که ته‌و هه‌ولو ته‌قه‌للایه
ده‌ده‌ن یاخی بوو و سه‌ر ره‌قو سه‌رۆکۆ مشه‌خۆرو دلره‌قه‌کانن؛ ته‌وانه‌ی
ده‌روونیان له‌سه‌ر سته‌مو یاخی بوون و دژایه‌تی کردن رام بووه و دژایه‌تی‌کردنی
حه‌قو راستی‌یان لی بووه‌ته شتیکی سروشتی! ته‌وانه شه‌یاتینو روخینه‌ری
هه‌موو شتیکی حه‌قو به‌سوودن. ته‌وانه به‌رباد که‌ری ژیانو ته‌خلاقو ره‌وشتن،
جا چ له ره‌گه‌زی ئاده‌می بن یان له‌ره‌گه‌زی جندۆکه بن.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار خراپه‌ترین جو‌ری دژایه‌تی کردنی ته‌و شه‌یاتینیانه بۆ
پیغه‌مبه‌ره‌کان که به‌ره‌نگاری کردنی بانگه‌وازی‌یه‌که‌یانه، روون ده‌کاته‌وه و
ده‌فه‌رموی: ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ هه‌ندیکیان
بۆ هه‌ندیکیان قسه‌ی رازاوه‌و رووکesh بۆ یه‌کتر ده‌هاوژن، بۆ ته‌وی هه‌لیان
بخه‌له‌تینن؛ پێیان وایه: به‌و رووکesh کردنه پوچه‌لی و گه‌نده‌لی ناوه‌پۆکی
قسه‌کانیان داده‌پۆشنو که‌س هه‌ست به مه‌به‌ستی پیسیان ناکات ﴿زُخْرُفِ
الْقَوْلِ﴾ ته‌و گوفتارو ناخاوتنه‌یه‌یه که بیسه‌ر له حه‌قیقه‌تی شته‌کان لاده‌دا بۆ
شتی رووکeshو بی بناغه. ﴿غُرُورًا﴾ به مانا بی ناگایی و بی عه‌ق‌لی و بی
ته‌زمونی‌یه، له زمانی عه‌ره‌به‌یدا ده‌گوته‌ری: (شاب غرود و فتاة غر) واته:

که‌م نه‌زموون، بێ ناگان له کاروباری ژنو می‌دایه‌تی و ژنو پیاویی.
 بێگومان له روژگاری نێمه‌دا هه‌له‌خه‌له‌تاندنی خه‌لکی بێ ناگا به‌ قسه‌ی
 لووسو پوس له لای شه‌یتانه‌کانی سهرده‌م به‌ تایبه‌تی شه‌یاتینی به‌کانی
 سیاست گه‌یشته‌تو ته‌ ناستیکی فره‌ به‌رز! نه‌و سیاست مه‌داره‌ قیلبازانه‌ قیل
 له‌ پارتو گه‌لو نه‌ته‌وه‌ش ده‌که‌ن! کۆیلایه‌تی‌یان له‌ به‌رچاو به‌ قسه‌ی رازاو
 ده‌که‌نه‌ نازادی سهربه‌ستی، به‌دبه‌ختی و چه‌رمه‌سه‌رییان به‌ کامه‌رانی و خو‌ش
 به‌ختی ده‌خه‌نه‌ به‌ر چاو! نه‌وانه‌ به‌ چاو و راو، به‌ قسه‌ی بۆشو بێ بناغه‌ سه‌ر
 له‌ خه‌لکی ده‌شیوینن ناوه‌کان ده‌گۆرن، به‌رلایی به‌ نازادی سهربه‌ستی له
 قه‌له‌م ده‌ده‌ن، خیزان ده‌پوختن، له‌شفروشی و به‌رله‌لایی بێ سنوور بۆ ئافره‌ت
 به‌ خو‌رزگار کردنو گه‌یشتن به‌ مافی ئافره‌ت داده‌نین!

سوبحانه‌للا! ئافره‌تیان له‌ پۆشاکێ ریزو به‌ها رووت کرده‌وه، خستویانه‌
 سه‌ر جاده‌و له‌ تیاترۆ خانه‌کاندا وه‌کوو کالا ده‌یفروشن و ده‌یکرن، ده‌ستریژی
 ده‌که‌نه‌ سه‌ر شه‌ره‌فو ناموسی، هه‌لسوکه‌وتی ناژه‌لانه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌زو به
 قسه‌ش مافی داگیرکراوی بۆ وهرده‌گرنه‌وه‌و کۆتو زنجیری نایینی نیسه‌لام
 کۆنه‌پهرستی له‌ ده‌ستو قاچ ده‌که‌نه‌وه!! نه‌ی نه‌وه‌ نیه‌ له‌ روژی
 ١٩٩٧/٥/٢٤ و له‌ روژانی دواییشدا چه‌ند سیمیناریکیان له‌سه‌ر ته‌له‌فزیۆن
 له‌ سلێمانی ساز کرد کۆمه‌لێک به‌ ناو پارێزه‌رو مافی مرۆف گرایه‌ داکوکی
 له‌ ئافره‌تیکێ سته‌ملیکراو به‌ ناوی (که‌ژال خدر) وه‌ ده‌که‌ن که‌ به‌ ناوه‌وا
 له‌سه‌ر تۆمه‌تیکێ روون له‌ لایه‌ن چه‌ند که‌سیکی خزمی می‌رده‌که‌یه‌وه‌ لووتی
 به‌ردابوو! نه‌و کۆمه‌له‌ به‌ناو پارێزه‌رو ماف په‌روه‌رانه‌ له‌ باتی نه‌وه‌ی داکوکی
 له‌و ئافره‌ته‌ غه‌در لی کراوه‌ بکه‌ن؛ هاتن ته‌م رووداوه‌یان کرده‌ سه‌نگه‌رو چی
 تانه‌و ته‌شه‌ر هه‌یه‌ ئاراسته‌ی خوداو پیغه‌مه‌به‌رو نایینی نیسه‌لامیان کرد،
 ته‌نانه‌ت کار گه‌یشته‌ ناستیک عه‌طا ناوێک که‌ ناسنامه‌ی پارێزه‌ری له
 گیرفان نابوو به‌ بێ پیچو په‌نا نایه‌ته‌کانی قورئانی به‌ غه‌له‌ت حسێب کردنو
 نه‌وه‌ی که‌ تا ئیستا هه‌یج بیدی‌زو خوا نه‌ناسیک به‌ سه‌لمان روشدیشه‌وه
 نه‌یتوانیوه‌ بیدرکینی له‌ سلێمانی له‌سه‌ر ته‌له‌فزیۆن عه‌تای به‌دبه‌خت به‌رامبه‌ر
 جه‌ماوه‌ری موسوڵمانی سلێمانی بوێرانه‌ شی کرده‌وه‌ زۆریه‌ی نایه‌ته‌کانی

قورنانی بە غەلەت حلیب کردن!! هەلبەتە چەند ئافره تێکیش لەو لینگ هەلبیتاوانە هەمان راو بۆچوونیان دووبارە کردەو. بە راستی ئەم دیار دەیه زۆری دەوی ئەم هەویرە زۆرئاو دەکیشی بەلام لیڕەدا بە پێوستی نازانم زیاتری لەسەر بپۆم!

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ ئەم پێغه مېهر! ئەگەر خودای تۆ مەیلی لی بوايه ئەو هە نەگەزو بیویستایە نەهیلی ئەو خەلە تاندنە ئەنجام بدەن، دەیتوانی رێگایان لی بگرێ! بەلام سوننەتو دابو نەریتی خودا و نەهاتووە سروشتی ئادەمیزادەکان و بگۆرێ، زۆرە ملی و تۆزییان لی بکا بە پێچەوانە ی هەواو ئارەزووی خۆیان بجولێنەو! بەلکو ویستی پەرورەدگار وایە: کە هەر یەکیک لە ئادەمیزادو جندۆکە ئامادە باشییان تێدابی بۆ وەرگرتنی حەق و ناحەق، خێرو شەر، بۆ خۆیان سەر بەستو ئازادین لە هەلبێژاردنی هەر رێبازێک لەو دوو رێبازە، پەرورەدگار عەقڵ و هۆشی پێداون رێگای راستو نا راستی بۆ روون کردوونەو هەر کەسە بە ئیختیاری خۆی کام رێبازە هەلدەبژێری با هەلبێژێری! وەکوو لە شوێنیکی تردا دەفرموی: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البقره/١٠).

هەندێک لە وەسوەسەو قسە ی نابەجێ ئەو شەیاتینیانە بۆ هەلخەلە تاندنۆ قسە رازاندنەو گۆڕینی مانای ئەم نایەتە پێرۆزە یەو ئاراستە کردنیەتی بە شیوە یەک کە مانانی تۆزی و زۆرە ملی لی وەر بگیری دەلێن: هەموو تاوانبارێک بیانوو (عذر) ی هەیه، چونکە کە لە خودا یاخی بوو ی یاخی بوونە کە ی بە ویستی خودایەو ناتوانی لە ویستی خودا دەریجێ! وەکوو لەمەو دوا لەم سورەتەدا دی: دەفرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ. كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا، قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا؟ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (الانعام/١٤٨). نەخەیر با بزائن هیچ بیانویەکیان بە دەستەو نەیه، پەرورەدگار هەرگیز نەبیوستوو کردەو ی ئادەمیزاد بە زۆرە ملی بی،

پهروه ردگار به ویستی خوی دروستی کردوون ریگای داو له ژیاندا به ویستی
خویان چی ده کهن بیکهن، رۆژی قیامت هه رکسه به پیی کرده وه کانی سزاو
پاداشتی ده درێته وه.

﴿قَدَرَهُمْ وَمَا يَقْتَرُونَ﴾ نهی پیغه مبهه! لییان گه پێ بهره نگارییان
مه که، وازیان لی بینه با درۆ بوختان هه لبهستن، با خه لکی به قسه ی
رووکه شو چاوو راو هه لخه له تینو له ریبازی حق لایان ده، گرنگییان پی
مه ده، تو له سه ر بانگه وازی خۆت به ده وام به، نه رکی سه رشانی خۆت نه نجام
به، پشت به خودا ببهسته، خودا بهسته، یارمه تیده رته به سه ریاندا، نه وه ی
له سه رشانی تۆیه راگه یاندنه، حیساب له گه ل کردنو لیکۆلینه وه و پاداشو
سزادانه وه یان له سه ر نیه مه یه ﴿وَلِيَصْغِيَ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ﴾ واته: هه ندی لهو شه یاتینی یانه قسه ی رووکه ش بو هه ندیکی تریان
ده هاوێژن، قسه ی رازاوه بو یه کتری ده کهن: بو نه وه ی شوین که وتووایی
پیغه مبهه کان هه لخه له تینن، ههروه ها بو نه وه ی دلی کافرو خوا نه ناسه کان
نه وانه ی پروایان به قیامت نیه بهو قسه لووسو پوسانه که مه ند کیش
بکه ن، چونکه له گه ل هه واهو ناره زووبازی نه وانه ده گونجی، به لام
موسولمانانی خاوه ن هه ستو بیر: که دوور بینو ورد بینن، بهو قسه
رووکه شو پرو پووچانه هه لئاخه له تین.

﴿وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾ بو نه وه ی له سه ره نجامدا به بی
لیکۆلینه وه توێژینه وه، به بی نه وه ی بزائن نهو قسانه راستن یان نا-
ره زامه ندی خویان به رامبه ره ده ده برنو پروایان پی بکه ن، رازی ببن به
قسه کانیاو که سبی نه وه بکه ن که هه زیان لییه تی و دلخوازیانه، تا کاتی خوی
دی، نیتر نهو کاته حه قی نه وه له وئاخریان لی ده ستینبو تۆله ی
سه رپێچی کردنو چه واهه کاری له خسته برنی خه لکییان لی ده که مه وه.

شه یاتینی ئاده می ناشکراو نومایانن، نمونه یانو وینه ی دوژمنایه تییان
بو هه موو پیغه مبه ریک و بو هه موو حه قو راستی به کی که هیناویانه
به لگه نه ویسته، دژایه تییان بو موسولمانانو شوین که وتوایی ریبازی حه قو

نایینی پیرۆزی ئیسلام له هه‌موو کاتو شوێنیکدا بۆ هه‌موو که‌س ناشکراو
عه‌یانه! به‌ چاوی خۆمان رۆژانه نمونه‌یان ده‌بینین و هه‌ستیان پێ ده‌که‌ین!

به‌لام شه‌یاتینی جندۆکه -جندۆکه هه‌موویان- غه‌یبیکه‌ی خودایین! ئیمه
هیچیان لێ نازانین جگه‌ له‌و زانیاریانه‌ی که‌ قورئانی پیرۆزو فهرمووده‌کانی
پێغه‌مبهر ﷺ پێمان را ده‌گه‌یه‌نن له‌ روی نه‌وه‌وه که‌ ئایا لهم که‌ونه‌دا جگه
له‌ ناده‌میزادو نه‌و زینده‌وه‌رانه‌ی که‌ ناسراون له‌ زه‌ویدا هیچ مه‌خلوقیکه‌ی تر
هه‌ن یان نا؟ له‌ باره‌ی مه‌به‌ده‌نه‌وه ئیمه‌ بروامان به‌ فهرمووده‌ی خودا
ده‌باره‌یان هه‌یه، بروامان به‌ هه‌والی قورئان هه‌یه، ده‌باره‌یان له‌و
چوارچێوه‌ی نه‌و زانیارییه‌ی قورئانو هه‌دیث ده‌رناچین!

به‌لام نازانین نه‌وانه‌ی زانستیان کردوه به‌ مه‌تالو دێوجامه، بۆ نه‌وه‌ی
ئینکاری نه‌و شتانه بکه‌ن که‌ په‌روه‌ردگار له‌ قورئاندا چه‌سپاندوونی پشت به
چی ده‌به‌ستن؟ به‌لگه‌یان چی‌یه؟! خۆ وا گومان نابری که‌ زانیاری ناده‌میزاد
په‌ی به‌ هه‌موو زینده‌وه‌رانی سه‌ر گۆی زه‌وی برده‌بێ و زانستی ده‌باره‌یان
وه‌ده‌ست هه‌ینابی! ناشکراشه‌ زانیارییان نه‌گه‌یشتۆته نه‌و نه‌ندازه‌ی بزانی چی
له‌ سه‌ر نه‌ستیره‌کانی تر هه‌یه، نه‌و زانیارییه‌ی تا ئیستا ده‌باره‌ی سه‌ر
مانگۆ نه‌ستیره‌ی مه‌ریخ ده‌ست که‌وتوه چ زانیارییه‌کی نه‌وتۆ ئیه که‌ نه‌و
لافو گه‌زافه‌ی پێوه لێ بدری!

هه‌موو نه‌و زانیاریانه‌ی تا ئیستا به‌ ده‌ست هاتوه هه‌ر له‌ چوارچێوه‌ی
نه‌وه‌دایه ئایا جووری ژبانی سه‌ر گۆی زه‌وی له‌ سه‌ر هه‌ندی له‌و نه‌ستیره‌انه
ده‌سته‌به‌رده‌بێ یان نا؟! خۆ ته‌گه‌ر نه‌و بیرو بۆچوونانه نه‌و تیۆره زانستیانه به
لایه‌کیشدا بکه‌ون بوونی ژبان له‌ سه‌ر هه‌ندی که‌ ته‌ستیره به‌سه‌لمیئن و له‌ سه‌ر
هه‌ندی که‌ کیشیان نه‌یسه‌لمیئن، نابێ ئیمه‌ برپاری نه‌بوونی جیهانی گیانه‌به‌رانی
تر له‌ شوێنی تری بوونه‌وه‌ردا به‌هه‌ین، نه‌فامیه به‌ ناوی زانسته‌وه به‌لێین له
بوونه‌وه‌ردا -جگه‌ له‌ سه‌ر زه‌وی- جیهانی زینده‌وه‌رانی تر نی‌یه، له‌ روی
چۆنیه‌تی سروشتی ته‌م جووره گیانه‌به‌ره دروست کراوه‌ی که‌ پێی ده‌لێن
جندۆکه‌و برێکیان ده‌بنه شه‌یاتینی و ناوێته‌ی شه‌رو گومرایی ده‌بن و ناده‌میزاد
له‌ خشته ده‌بن، ئیمه‌ جگه‌ له‌و زانیارییه‌ی له‌ خوداو پێغه‌مبهره‌وه پێمان

گه‌یشتهوه چی تریان لی نازانین!

له رووانگهی قورئانو هه‌دیثی پیغه‌مبهرهوه ده‌زانین که جندۆکه له بلیسه‌ی ئاگر دروست کراون، ده‌توانن له‌سهر زه‌ویو ناو زه‌ویو ناو ده‌ریاو ناو هه‌واو ده‌ره‌وه‌ی زه‌ویش ژیان به‌سهر به‌رن! توانای هاتوچۆی خێرایان هه‌یه‌و زۆر له ئاده‌میزاد تیزپه‌وترن، هه‌یانه‌ خاوه‌ن باوه‌رو موسوڵمانه؛ هه‌یانه‌ بیدی‌نو شه‌یتانه، نه‌هوان ئاده‌میزاد ده‌بیننو ئاده‌میزاد نه‌هوان نابینن: واته‌ له‌سهر شیوه‌و شکلی خۆیان، هه‌ر خودا ده‌زانن چهند مه‌خلوقاتو گیانه‌له‌به‌ر هه‌ن ئاده‌میزاد ده‌بینن و ئاده‌میزاد نه‌هوان نابینن. هه‌روه‌ها شه‌یاتینی جندۆکه توانای له‌ خسته‌بردنو گومراکردنی ئاده‌میزادیان هه‌یه‌و به‌ وه‌سه‌سه‌و ختووکه‌دانی ده‌روونه‌وه ئاده‌میزاد گومرا ده‌که‌نو له‌ خسته‌ی ده‌به‌ن، به‌جۆریک که نازانین به‌ چ شیوه‌یه‌ک نه‌و کاره‌ نه‌نجام ده‌دن! نه‌و شه‌یاتینی به‌ جندۆکانه‌ ده‌سه‌لاتیان به‌سهر موسوڵمانو خاوه‌ن به‌روای زویان په‌یوه‌ست به‌ ناوی خودادا نی‌یه، هه‌ر کاتی شه‌یتانو نه‌وه‌کانی له‌ موسوڵمان نزیک بوونه‌وه‌و موسوڵمان ناوی خودای هی‌نا لی‌ی دوور ده‌که‌ونه‌وه‌و هه‌له‌ده‌تیزینن، که موسوڵمان له‌ خودا بێ ئاگا بوو، لی‌ی نزیک ده‌بنه‌وه‌و وه‌سه‌سه‌ی ده‌خه‌نه‌ دله‌وه‌! موسوڵمانی ده‌م به‌ وێردو سه‌لاواتو دله‌یه‌یه‌ست به‌ خودا له‌ فرتو قی‌لی شه‌یتانی زه‌عیف به‌هێزتره‌!، جیهانی جندۆکه له‌گه‌ل جیهانی ئاده‌میزاد هه‌شر ده‌کری‌نو حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کری، به‌ به‌هه‌شتو دۆزه‌خ پاداش و سزایان ده‌دری‌ته‌وه‌ وه‌کوو ئاده‌میزاد...

هێزو توانای جندۆکه له‌ چاو هێزو توانای فریشته هه‌ر وه‌کوو نه‌بوو وایه‌! له‌م نایه‌ته‌دا نه‌وه‌مان زانی که په‌روه‌ردگار بۆ هه‌موو پیغه‌مبهریک دوژمنی شه‌یاتینی له‌ ئاده‌میزادو نه‌جنده‌ داناوه‌، بی‌گومان خودا ده‌یتوانی-نه‌گه‌ر مه‌یلی لی‌ بووایه‌ نه‌یده‌ه‌یشت نه‌و شه‌یاتینی‌یانه‌ هیچ بکه‌ن، نه‌گه‌ر بی‌ویسته‌یه‌ نه‌و شه‌یاتینی‌یانه‌ یاخی نه‌ده‌بوونو ئاو‌ته‌ی شه‌ر نه‌ده‌بوون، دوژمنایه‌تی پیغه‌مبهرانیان نه‌ده‌کرد، نه‌زیه‌تی موسوڵمانانیان نه‌ده‌دا، رێگیان له‌ ئاده‌میزاد ون نه‌ده‌کرد، به‌ل‌کو خودا ده‌یتوانی به‌ زۆره‌ ملی‌ بیانخاته‌ سهر رێگای راستو ره‌وان، یان روویان پێ بکاته‌ هیدایه‌تو راستاو پیاوچاک بن،

دەیتوانی نەهێڵی بەره‌نگاری پێغه‌مبەرانو ئایینی حەقو موسولمانان بکەن بەلام پەرورەدگار ئەم ئەندازە سەرەستی‌یهی پێ داون، رێگای داون کە زیان بە خۆشەویستانی خودا بگەیەنن - بە ئەندازە‌یه‌ک کە ویستی خۆی لەسەر‌یه‌تی، دایناوە کە خۆشەویستانی خۆی تاقی بکاتەوه بەو ئەندازە سەرەستی‌یهو بەو توانا‌یه‌ی کە پێی داون، ئەو شە‌یاتینی‌یانە دەسەلاتی ئەو‌ه‌یان نیە کە ئەزەتی خۆشەویستانی خودا بدەن مە‌گەر بەو ئەندازە‌یه‌ی کە خودا دیاری کردووه!

قورئان بە‌لگە‌ی راستی پێغه‌مبەرایەتی حەزەرەتی موحەممەد ﷺ
 أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ
 آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

دوا‌ی ئەو‌ه‌ی پەرورەدگار سەر کۆنە‌ی کافرە‌کانی کرد؛ ئەو کافرە‌نە‌ی کە بە‌سوور بوونەوه سۆیندی‌ان دە‌خوارد کە ئە‌گەر موع‌جیزە‌ی ماددی‌ان نیشان بە‌دری ئیمان دە‌هێنن! ئەو‌ه‌شی روون کردەوه کە ناردنی ئەو ئایە‌تو موع‌جیزانە بپه‌وودە‌نو سوودیا نابێ، چونکە ئە‌گەر پەرورەدگار ئەو موع‌جیزە‌و نیشانانە‌ش لە‌سەر دە‌ستی پێغه‌مبەر ئاشکرا بکا ئەوانە هەر لە‌سەر کوفرو بێ‌دینی دە‌مێننەوه، ئە‌م‌جار ئەو ئاشکرا دە‌کا کە بە‌لگە‌ی بە‌هێز لە‌سەر راستی پێغه‌مبەرایەتی پێغه‌مبەر بە دوو شیوه دە‌ستە‌بەر بووه:

یە‌کە‌م پە‌راوێکی بۆ ناردۆ‌تە‌ خوارێ کە زانیاری زۆری لە‌ خۆ‌گرتووه‌و شی‌کەرە‌وه‌و روون کەرە‌وه‌ی هە‌موو شتیکی پێ‌ویسته، ئە‌و‌پە‌ری ره‌وانبێژی لە‌ خۆ‌گرتووه، ئادە‌میزادان دە‌ستە‌وه‌سانن لە‌ به‌رام‌بەر‌یکردنی‌و نه‌یان توانیوه ناتوانن کتیبی‌کی لە‌و جۆره‌ بخە‌نه‌ روو... کە ئە‌م سەرئاسا (مع‌جزة)‌یه‌ باشترین بە‌لگە‌یه‌ لە‌سەر راستی پێغه‌مبەرایەتی پێغه‌مبەر ﷺ.

دووه‌م: ته‌وراتو ئینجیله، که به روونی ته‌وه‌یان تێدایه، که موحه‌مه‌د ﷺ ره‌وانه کراری خودایه و قورئان کتیبییکی حه‌ق و راسته له خوداوه بۆ ته‌و هاتووه به‌هێزترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د، بۆیه په‌روه‌ردگار فەرمان به‌ فروستاده‌ی خۆی ده‌کا که زوویه رووی کافره‌کان بلی: ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حُكْمًا﴾ نایا من جگه له په‌روه‌ردگار دادوه‌ریکی تر ده‌ستنیشان بکه‌م؟ واته: ناگونجی بۆ من جگه له خودا که‌سیکی تر په‌یدا بکه‌م، بۆ ته‌وه‌ی له‌ ئیوان منو ئیوه‌دا حوکم بدا، چونکه هیچ حوکمیک له حوکمی خودا دادوه‌ری تر نییه، که‌س له خودا راستگۆ تر نیه ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ خودایه‌کی وه‌هایه قورئانی ناردۆته خوارێ بۆ ئیوه، هه‌موو شتیکی تێدا شی کراوه‌ته‌وه، هه‌رچی بیروباه‌وه‌رو شه‌ریعه‌تو یاساو زانستی پتۆسته تێیدا روون کراوه‌ته‌وه! خۆ من ته‌وه ته‌مه‌نم له چل سال تێپه‌ری، له‌وه‌پێش هیچ باب‌ه‌تیکم له‌و جو‌ره زانیاریانه نه‌زانیه‌وه، هه‌والی رابردوو و داها‌تووم ناگا لی نه‌بووه، ته‌وه جو‌ره ره‌وانبێژیو شیرین گو‌فتاری‌یه‌م پتوه دیار نه‌بووه وه‌کو له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ﴾ یونس/١٦. واته: نایا بۆ من ره‌وايه جگه له خودا دادوه‌ریکی تر داوا بکه‌م؟ له‌ حالیکه‌دا ته‌وه خودایه ته‌رکی په‌رسیار کردنی له‌سه‌ر لابردوون چونکه کتیبییکی بۆ ره‌وانه کردوون که به‌یانکه‌رو رۆشنکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکه!

یان مانای وایه: داوا کردنی ئیوه بۆ هینانی به‌لگه‌و مو‌ع‌ج‌یزه له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تیم شتیکی بیه‌ووده‌یه، چونکه دوو به‌لگه‌ی روونو ناشکرا هه‌ن، پشت‌گیری پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌م ده‌که‌ن؛ ته‌وه به‌لگانه یه‌کیکیان نیشانه‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره‌و گرنگه که قورئانی په‌رو‌زو سه‌ر ناسایه، قورئانیکی که وته‌ی په‌روه‌ردگار و شا‌کاری ده‌ستی کرد‌گاره به‌ ناشکرا پیغه‌مبه‌رایه‌تی من ده‌چه‌سپینێ، به‌لگه‌که‌ی تریشیان ته‌وه‌یه: که ته‌وراتو ئینجیل به‌ روونی ته‌وه‌یان تێدایه: که من پیغه‌مبه‌ری خودام و قورئان کتیبییکی حه‌ق و راسته‌و له خوداوه بۆ من هاتووه.

﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌گهر
 نه‌و موشریکانه ئینکاری حه‌قو راستی قورئان بکه‌نو به درۆی بخه‌نه‌وه؛ نه‌وه
 با بزائن که نه‌هلی کیتاب -جوله‌که‌و نه‌صرانی- ده‌زائن که نه‌و قورئانه له
 خوداوه نێردراوه بۆ تو؛ چونکه نیشانه‌و ره‌وشته‌کانی تو له کتیبی نه‌وان‌دا
 روون کراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر زویانی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پێشوو مزگینی به‌هاتنی تو
 دراوه! وه‌کو له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ، وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ البقرة/١٤٦. عه‌بدوللای کوری سه‌لام که مالمیکی جوله‌که
 بوو موسولمان بووبوو ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ لییان پرسی، وتی: به‌لێ ئیمه
 پیغه‌مبه‌ر له‌ کوری خۆمان باشت‌ر ده‌ناسین! چونکه له‌ کتیبی ئیمه‌دا
 نیشانه‌کانی زۆر باش روون کراونه‌وه.

﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُكْذِبِينَ﴾ ئه‌ی موحه‌ممه‌د! تو هه‌رگیز نه‌چییه‌ ریزی
 گروپی نه‌وانه‌ی گومانیان هه‌یه‌و به‌عه‌زمو جه‌زمه‌وه کاری خۆیان نه‌نجام
 ناده‌ن، چونکه ماتول خودا ئه‌م نامه‌یه‌ی بۆ ئاردووی حه‌قو راسته‌، خاوه‌ن
 نامه‌کانیش نه‌وه به‌باشی ده‌زائنو باسی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی توو قورئان
 له‌ته‌وراتو ئینجیل‌دا شی کراوه‌ته‌وه که‌واته‌ تو له‌و که‌سانه‌ مه‌به‌ که‌ دوو دڵن
 و گومانیان له‌ قورئانو پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌ که‌ت‌دا هه‌یه‌! بێگومان ناشکرایه‌ که
 پیغه‌مبه‌ر هه‌چ شکو گومان‌یکی له‌ دڵدا نه‌بووه، ئه‌م نه‌ه‌یه‌ی که‌ ئاراسته
 کراوه‌ بۆ زیده‌ هه‌لئانو سووربوونه له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی، بۆ جۆشدانی دۆشو
 خروشو په‌روۆشی و سۆزه‌له‌ دڵو ده‌روونی‌دا ده‌رباره‌ی ئایینه‌که‌ی، ئاماژه‌ی
 نه‌وه‌ی تێدا‌یه‌: که‌ ئه‌رکی سه‌رشانی قورسه‌و هه‌میشه‌ پیلانی جۆراو جۆرو
 به‌هه‌یز دژی خۆی ئایینه‌که‌ی هه‌وله‌لانی داده‌پێژرێنو پێوسته‌ زۆر به‌ دڵ
 قایمی و ئیمان پته‌وی‌یه‌وه ئه‌رکی سه‌رشانی نه‌نجام‌دا. وێنه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ له
 قورئان‌دا زۆرن؛ وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾ یونس/١٠٥. یان ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا
 أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ، لَقَدْ جَاءَكَ

أَلْحَقْ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ یونس/٩٤.

وهكو وتمان: نهم جوړه نه هی یانه نهمه ناگیمنن که پیغه مېر ښه شكنو
گومانیکي هه بوی، چونکه نه مانه شرتو نه گمرن، نه گمریش مخرج نیه
روویدا! همر بویه ش پیغه مېر ښه که نهم نایتهی خوینده وه فرمووی: نه
گومانم هیمو نه پرسیار ده کم!

﴿وَمَنْ كَلِمَةً رَبِّكَ صِدْقًا وَ عَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ کهلامی
پروهر دگار که قورنانه ترواو بی که کووړی، پیوست به لی زیاد کردن
ناکا، کتییکی گشتی موعجیزو رهوانو بی زیادو بی خوشو لنگی،
چی ده لی راستو چ حوکیک ده دا عدلو رهوایه، راسته له هواله
غیبی به کانیدا، عادل له داواکاری به کانیدا، هرچی هوالی لیداو و یاسی
کردوه راستو شكنو گومانی تیدا نی، هرچی فرمانی پی کردوه عدلو
دایه پروهری، هرچی نهی لی کردوه بهتالو پوچو زیان بهخسه، بویه
پروهر دگار داکوکی لی کردوه، قورنان شتیک خیرو سود بهخش نهیت
فرمانی پی ناکا، شتیک فسادو شپ نهی نهی لی ناکا وه کوو له
شونیکي تردا ده فرمو: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ﴾ الاعراف/١٥٧. هرچی له قورنان دا هاتوه له فرمانو داکوکی، له
هره شو واده پیدان، له چیرو کتو هوال کهلامی خودایه گورانکاری تیدا
نه کراوه ناکری، کس نیه بتوانی حوکی هلبوه شینیتوه نه له دنیاو نه
له قیامتدا.

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ پروهر دگار شنوایه، گوفتاری بهنده کانی
دهیسی ﴿الْعَلِيمُ﴾ زانار ناگاداره به هلسو کوتو چو جولی بهنده کانی
هر کهسه به گویره ی کردارو گوفتاری خوی پاداشی ده دریتوه.

گومرای موسریکه کانو نه یکردن له خواردنی کوشتیان
 وَإِنْ تَطِيعُ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ
 وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
 بِعَايَتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
 وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا
 كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
 لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُواكُمْ
 وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

دواى نهوى پمروه ردگار وه لامى شوبهو چهواشه كارى به كانى كافره كانى
 دايدوهو راستى پيغه مبرايه تى حهزه تى موحه مهدي چه سپاند! نه مجار
 باسى نهوه ده كا: كه نابى موسولمانان گوى بو قسه ي گه وچو نه فامه كان
 بگرن، نابى هيچيان به قسه بكن، چونكه نهوان رتيبازى گومرايى ده گر نه
 بپرو شوئن شكنو گوماني گهنده لو فاسيد ده كهون، به مهش پمروه ردگار
 ده يهوى كه سايدتى سدر به خوئى بو كومه لى موسولمانان دابين بكاو وه كوو
 هيزنك حيسايبان بو بكرى؛ نه مه له كاتي كندا كه زوريه ي دانىشتوانى
 سدره زوى موسريكنو گومرا بوون!!

ئەبو داود و ترمیذی لە ئیبنو عەبباسەو دەگیرنەو: دەلی: کۆمەلیک خەلک هاتنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و تیان: ئەو رهوانه کراوی خودا! نایا نیمە لە گوشتی ئەو گیانلەبەرانی بختۆن کە خۆمان دەیان کوژین کەچی لەوانە نەختۆن کە خودا دەیانکوژی؟! ئیتر خودای مەزن ئەم نایەتانی ناردنە خواری ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ﴾ تا دەگاتە ﴿إِنكُمْ لَمَشْرِكُونَ﴾.

نیمامی و احیدی دەلی: موشریکەکان و تیان: ئەو موحمەد! پیمان بلی: مەرو بزن دەمرن کێ دەیان کوژی؟ پیغەمبەر فرموی: خودا دەیان کوژی، و تیان: دەی باشە تو پیت وایە: ئەوێ کە خۆتو هاوێلانەت دەیکوژن حەلالە، ئەوێ کە خودا دەیکوژی حەرامە!! ئیتر پەرورەدگار ئەم نایەتە ناردە خواری ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ...﴾.

عیکریمە دەلی: کاتیک کە پەرورەدگار نایەتی یاساغ کردنی گوشتی مردار وەبەوێ ناردە خواری، فارسە ناگریستەکان دۆستایەتیان لەگەڵ قورەیشیەکانی مەککەدا هەبوو، نامەیان بۆ نووسین و تیان: موحمەدو هاوێلانی پێیان وایە: شوێن فرمانی خودا دەکەون، کەچی لایان وایە: ئەو ناژەلو پەلەوهرەوێ خۆیان سەری دەبێن حەلالە، ئەوێ کە خودا دەیکوژی حەرامە، ئەمە هەندێ دڵکرمیی بۆ هەندێ موسولمان پەیدا کرد ئیتر پەرورەدگار نایەتی ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ﴾ ناردە خواری! طەبەرائی هەمان رێوایەتی بە شیوەیەکی تر گێڕاوەتەو! بەلام لە ناوەرۆکدا چ جیاوازییەکی ئەو تۆیان لە نێواندا نییە!

﴿وَإِنْ تَطْعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نابی بە هیچ شیوەیەک لە شریعەتی حەقو قورئان لابەدەو روو بکەوێ رێبازی گومرایانو سەر لی شیواوان، چونکە ئەوانە شوێن گومانو بیرو باوهری فاسید کەوتوون! ئەو موحمەد نەتوو ئەوانە لەگەڵتدان، ئەگەر لە کاروباری نایینیدا شوێن زۆریەو دانیشتوانی سەر زەوی بکەوێ کە هەموویان کافرو موشریکن، پێچەوانەو قورئانو شریعەتی خودا هەلسو کەوت بکەوێ، ئەو لە رێبازی

حقى خودا لات دده دهنو گومرات ده كه نو ريگاي عه دلو حه قو راستيت لى
گوم ده كه ن، چونكه نهوان جگه له هه واو هه وه سړو گومانو بسړو باوه پرى پړو
پوچ شوين هيچى تر ناكه ون، نهوان هيچ نر خيكت بو به لگه و نيشانه كاني
هه بوونى خودا دانائين، هيچ گرنگي نه ك به به لگه ي عه قلى ناده ن ﴿إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نهوان ته نيا شوين گومان ده كه ون ﴿وَأَنْ هُمْ إِلَّا
يَخْرُصُونَ﴾ نهوان ته نيا مه زنده ده كه نو به هه وانته و ته خمين و لاپر شت ديارى
ده كه ن، مه زنده كردنه كه شيان بى بناغه و دووره له حه قيقه ته و راستي به وه،
بسړو باوه پريان له سمر ته خمين و مه زنده كردنى هه له داده مه زرينن، نه ك له سمر
بورهانو به لگه .

نهم نايه ته ناماژه به بوته وه كه زوريه ي دانيشتوانى سمر زهوى له باره ي
بيره باوه پړه وه سمر لى شيو اوو گومر ابوون، هاوه ليان بو خودا داده نا، نينكارى
پيغه مبهرايه تيان ده كرد، سمر لى شيو اوو بوون له باره ي ته شريع و حه لالو
حرام دانانه وه، كه مرداره وه بوو و خوين خواردنو عه ره ق خواردنه وه يان به
لاوه حه لالو ره وا بوو، به ختو خوږايى پرى ناژه ليان له خو حرام ده كرد،
ناوى به حيره و ساتي به و ه صيله يان لى دهنان، قورشان له شوينيكى تر دا
ناماژه بو نه مه ده كا كه زوريه ي دانيشتوانى سمر زهوى گومر ابوون وه كوو
ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ الصافات/ ۷۱. يان
ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ يوسف/ ۱۰۳.
نهم حوكمه قه طعييه كه زوريه ي دانيشتوانى سمر زهوى گومر ابوون،
راستي به كه ميژووى هه موو گه لاني كوون و نوئ پشتگيري ده كا، چونكه
خاوه ن نامه كان وازيان له په پړه و پړوگرامى پيغه مبهره كانيان هينا بوو، گه له
بتپهرسته كان زور له ريبازى خودا دوور كه و تپوونه وه، نه مه به كيكه له
به لگه ي پيغه مبهرايه تى حه زه ته موحه مبه ده ﴿﴾ چونكه نه و نه خوئنده وار
بوو، ميژوو به سمره تى گه لاني نه خوئند بووه وه، نه دى چوون نهم راستي به ي
ده زانى و ناوا به راشكاوى را يگه ياندو ده ق له گه ل واقيع و رووداودا پړاو پړ
ده رچوو؟؟

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

بیگومان په‌روه‌دگاری تۆ که پی‌ی گه‌یاندووی و قورشان‌ی بۆ ناردوی و نه‌و
شتانه که نه‌تده‌زانی فی‌ری کردوی له تۆ زاناره، له هه‌موو ئاده‌میزادو
مه‌خلوقات‌ی تر زاناره به‌و که‌سانه‌ی ریگای راستی خودایان لی گوم بووه، له
هه‌موو که‌س زاناره به‌ هیدایه‌ت دراوانو ری‌په‌وانی ریگای راستی یه‌زدان
په‌سه‌ند؛ نه‌مه هه‌م‌په‌شه کردنه و جه‌خت کردنه‌وه‌ی مانای پی‌شووه، که داوای
کرد به هیچ جو‌ریک په‌په‌روه‌ی ری‌بازی نه‌هلی خه‌لالو گوم‌پایان نه‌گرنه به‌ر.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی موشریکه‌کان سه‌رب‌پینی گیانله‌به‌ری کوشتییان بۆ به‌تو
په‌سه‌راوی خۆیان -جگه له‌خودا- به‌ بنه‌مای بیروباوه‌ری خۆیان‌یان ده‌زانی،
حالو وه‌زعی زوری‌ه‌ی دانیش‌توانی سه‌ر زه‌وی کوفرو گوم‌پایی بوو، بۆ‌یه
په‌روه‌دگار فه‌رمانی به‌ موسولمانان کرد به‌ کرده‌وه‌و هه‌لسو که‌وتی‌ک که
بنه‌مای بپروا به‌ خودایه؛ که نه‌ویش خواردنی گۆشتی نه‌و سه‌ر بپراوانه‌یه که
ناوی خودای له‌سه‌ر ده‌هیندری و فه‌رمووی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
واته: خۆتان بپاریزن له‌ خواردنی گۆشتی نه‌و ئاژه‌لو په‌له‌وه‌رانه‌ی که له‌به‌ر
خاتری به‌تو سه‌نده‌م سه‌ر بپراونو ناوی غه‌یری په‌روه‌دگاریان له‌سه‌ر هیندراره‌و
(بسم الله) یان له‌سه‌ر نه‌کراوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه بپرواتان
به‌ نیشانه‌و به‌لگه هیدایه‌ت نامی‌زه‌کانی یه‌زدان هه‌یه، ده‌تانه‌وی عه‌قیده‌ی
ری‌کنو پی‌ک له‌ ده‌رونتان‌دا بچه‌سپی و هه‌ر شتی‌ک دژی نه‌و بیرو باوه‌ره
راسته‌بی، ئیوه به‌درو پووچی بزائن...

نه‌مه ریگا پیدانیکی روونو ناشکرایه له‌ په‌روه‌دگاره‌وه بۆ به‌نده
موسولمانه‌کانی که له‌ گۆشتی نه‌م سه‌ر بپراوانه بخۆن که ناوی خودایان له‌سه‌ر
ده‌برد‌ری، به‌ مه‌به‌ستی چه‌سپاندنی بپروا به‌ خوداو ره‌تدانه‌وه‌ی عه‌ره‌به
موشریکه‌کانو غه‌یری نه‌وانیش که سه‌رب‌پینی ئاژه‌لو په‌له‌وه‌ریان به‌ دابو
نه‌ری‌تو بنه‌مای تایی‌زو بیروباوه‌ری خۆیان ده‌زانی و له‌ ریگه‌ی سه‌رب‌پینی
ئاژه‌له‌وه خۆیان له‌ به‌ته‌کانیان تریک ده‌کرده‌وه.

نه‌وه‌ی له‌ نایه‌ته‌که وه‌ر ده‌گیری نه‌وه‌یه: هه‌ر سه‌ر بپراوی‌ک ناوی خودای
له‌سه‌ر نه‌بری خواردنی خه‌لال نی‌یه، وه‌کوو کافره‌کانی قوره‌یش خواردنی

مرداره‌وه بوو نهو سهر برآوانه‌ی که بۆ بته‌کانیان سهر ده‌بری .

حیکمه‌تی گرنگی دان بهم مه‌سه‌له‌یه و هیئانی له ته‌ک مه‌سه‌له‌ی بیروباوه‌ر نه‌وه‌یه: موشریکه عهره‌به‌کانو غه‌یری نه‌وانیش، ناژه‌ل سهربرپینیان کردبووه رۆ ره‌سمیکی پهرستن کاری، به‌لکو خستبوویانه پله‌ی بنه‌مای عه‌قیده و بیروباوه‌ر نه‌وه ناژه‌ل سهربرپینیان کردبووه شیوه پهرستنی خودا درۆزنه‌کانیانو له کاتی سهربرپینیاندا ناوی بته‌کانیان به ده‌نگی به‌رزو قریوه قریو ده‌هینا، نه‌مه‌ش جوړه شهریک په‌یدا کردنیکه بۆ خودا، چونکه عیبادت کردن بوو بۆ غه‌یری خوداو به ره‌وا زانینی هاوه‌ل بوو بۆ خودا!

به کورتی مه‌سه‌له‌ی ناژه‌ل سهربرپن به‌شیکه له‌و عیباده‌تو پهرستشی که تاده‌میزاد نه‌نجامیان ده‌دا به مه‌به‌ستی له خودا نزیک بوونه‌وه، له سهرده‌می گومراییو بته‌پرستی تاده‌میزاددا بووه پهرستنو رۆزلینانی غه‌یری خودا، واته: ناژه‌ل سهربرپن بووه به‌شیکه له بته‌پرستی و شهریک دانان بۆ خودا، ههر بۆیه‌شه مه‌سه‌له‌ی ناژه‌ل سهربرپن له چوار چۆیه‌ی باسی کوفرو نیمانو شیرکو په‌کتا‌پرستی‌دا هیئرایه کایه‌وه له‌م نایه‌ته‌دا ناوا خراونه په‌نا په‌کتری.

بیگومان تا نیستاش هه‌ندێ موسولمانی سافیلکه ده‌که‌ونه نه‌و هه‌له‌یه‌وه نه‌و تاوانه دووباره ده‌که‌نه‌وه، ده‌هینن حیوان به ناوی شیخیک، پیاو چاکیک، نارامگایه‌که‌وه سهر ده‌بپن، کوشتییان بۆ ته‌رخان ده‌که‌ن، نه‌وه‌تا نیستاش له میصر گوێره‌که‌و مه‌رو بزن بۆ سه‌یید نه‌حمه‌دی به‌ده‌وی غه‌یری ته‌ویش نه‌زر ده‌که‌ن، لییان ده‌پارینه‌وه هانایان بۆ ده‌بن نه‌مه‌ش شیرکیکی ناشکرایه!

﴿وَمَا لَكُمْ إِلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ چی شتیك نه‌وه‌تان لی قه‌ده‌غه ده‌کا که له گۆشتی نه‌و حیوانه سهر برآوانه بخۆن که له کاتی سهر برپن‌دا ناوی خودایان له‌سهر هاتوه؟؟

﴿وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ بیگومان بۆ تیه‌وه شی کراوه‌ته‌وه نه‌و شتانه‌ی لی‌تان قه‌ده‌غه‌یه، وکو له نایه‌تی ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ...﴾ الایه‌ الانعام/ ۱۴۵. دا بۆمان روون کردوونه‌وه، نه‌و خواره‌مه‌نی و

گۆشتی حیوانه‌ی له‌وی‌دا ده‌ست نیشان کراوه لیتان قه‌ده‌غه‌یه ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ مه‌گهر پتویستی و زه‌روره‌ت پالتان پتوه بنی بۆ خواردنی، واته: نه‌گهر برسیتان بوو خواردنی ترتان ده‌ست نه‌که‌وت، نه‌و کاته له‌به‌ر نا عیلاجی حه‌رام هه‌لآه، ، چونکه قاعیده‌ی ئوصولی‌یه که ده‌لی: (الضرورات تبیح المحظورات) به‌لام ده‌بی به‌ته‌ندازه‌ی پتویست له‌و حه‌رامه بخوری و زی‌ده ره‌وی تیدا نه‌کری، چونکه قاعیده‌یه‌کی تری ئوصول هه‌یه ده‌لی: (الضرورة تقدر بقدرها) که‌وابوو دروسته بۆ ناعیلاج که به‌گۆره‌ی پتویستی خۆی له حه‌رام بخوا و خۆی له مردن رزگار بکا! ﴿وَإِنْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوا بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ واته: بی‌گومان زوربه‌ی ئاده‌میزاد وه‌کوو بۆ خۆیان گومرا‌بوونو سه‌ریان لی شی‌واوه رینگه‌ش له خه‌لکی گوم ده‌که‌ن، له رینگه‌ی خواردنی گۆشتی نه‌و حیوانانه‌ی که بۆ غه‌یری خودا سه‌ر ده‌بردین رینگا له خه‌لکی گوم ده‌که‌ن: به‌وه که هه‌لآیان لی حه‌رام ده‌که‌نو حه‌رامیان لی هه‌لال ده‌که‌ن، نه‌م ری لی گوم بوونو ری لی گوم کردنه به‌ ئاره‌زوو و هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان نه‌نجامی ده‌ده‌ن، نه‌ک له رینگه‌ی زانیاری‌یه‌که‌وه که له وه‌حی ئاسمانی سه‌رچاوه‌ی گرتبی، یان له به‌لگه‌و ده‌لیلی عه‌قڵی‌یه‌وه سه‌ری هه‌لدا بی.

سه‌رچاوه‌ی نه‌م هه‌واو ئاره‌زوو کارییه نه‌وه‌یه؛ نه‌و گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ی هه‌زه‌تی نوح (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی) بۆ لایان ره‌وانه کرابوو پیاوی خودا په‌رسته‌و راست‌آیان تیدا بوون، کاتی‌ک که مردن په‌یکه‌ریان بۆ تاشین بۆ یاد کردنه‌وه‌یانو شوین که‌وتنیان، دوا‌یی به‌ درێژایی رۆژگار ریزیان لی گیراو یادیان کرایه‌وه! دوا‌یی ئاده‌میزادی تر هاتن حیکمه‌تی داتانی نه‌و په‌یکه‌رانه‌یان لی شی‌واو تیه‌ر به‌ تیه‌ر بوونی ماوه‌یه‌کی زۆر، نه‌م ریز لی گرتنه‌یان لی بوو به‌ تایی‌نو په‌رسته‌شکاری، له‌سه‌ر نه‌م بنه‌ما‌یه به‌په‌رستی دامه‌زرا!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ خودای تۆ نه‌ی موحه‌مه‌د! که نه‌م هه‌موو رینموونی و هیدایه‌ته‌ی له‌سه‌ر زویانی تۆ به‌ خه‌لکی راگه‌یاند، له تۆشو باقی خه‌لکی تریش زاناتره به‌وانه‌ی ده‌سته‌ریژی ده‌که‌نو له هه‌لآه‌وه لاده‌ده‌ن

بۆ ئەو شتانهی خودا لێی حەرام کردوون، یان لە ئەندازەی پێویست لە کاتی زەرورەتو ناعیلاجی دا تێ دەپەرێنن، خودا باش باش ئاگاداری تەجاوەزکاری و درۆ دەلەسەو خییانەتکارییانە، سزای پراو پریان دەداتەو و تۆڵەیان لێ دەستێنێ، وەکوو عەمری کۆری لوحیی و گەلەکەیی کە بەحیرەو سائیبهیان داھێنا، خواردنی گوشتی مردارەو هەبووان بە حەلال دانا، هەروەها خواردنی گوشتی ئەو حیوانە سەرپراوانەیی کە ناوی غەیری خودایان لەسەر دەبرا بە حەلال و هەوایان دەزانی.

ئەمجار پەرەردگار فەرمان بە موسولمانان دەکا کە لە هەموو تاوانیک دور بکەنەو و دەفەرموی: ﴿وَذَرُوا ظَاهِرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ﴾ واز لە هەموو تاوانیک بێنن، لە هەموو حەرامیک دور بکەنەو بە ئاشکرا و نەهێنی، لە کەم زۆری، جا ئەو تاوانە تاوانیک بێ بە ئەندامی ئاشکرا ئەنجام بدرێن وەکوو دەست و چا و قاچ و زویانو نامێری داوێن پیسی، یان کردەو و دلو دەروون بێ وەکوو دلپێسی و حەسوودی و لووتبەرزی و خۆبەزلزانین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتُرُونَ﴾ بێگومان ئەوانە تاوان دەکەن بە ئاشکرا، یان بە نەهێنی کەم بێ یان زۆری سزای خۆیان دەدرێتەو، چەندیک زێدە رەوی بکەن لە تاوان کردندا سزایان توند تر دەبێ، چەندیک ئەوان سڕوشتی خۆیان تێک بدەن و سوور بن لە دووبارە کردنەو و سێبارە کردنەو و تاوانەکانیان تۆڵەو سزایان سەختەر دەبێ، پێغەمبەر ﷺ لە فەرموودەیکدا پێناسەی تاوانی کردووە فەرموویەتی (الْأَثَمُ

مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) لە رێوایەتی موسلیمدا دەفەرموی (الْأَثَمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) بەلام کەسێک تۆبەیکە رێکەو پێک بکا، لە تاوانەکانی پێشوو ژێوان بپێتەو، ئەو خودا لێی خۆش دەبێ، مەگەر مەیلی لێ بێ بە مەرجی شەریک بۆ خودا دانەنێ! شەریک بۆ خودا دانان لێخۆش بوونی نیە ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء/ ١١٦.

ئه مجار پهروه ردگار فرمان ده کا بهوهی که هر حیوانیک له کاتی
 سه برین دا ناوی خودای له سهه نه هیندرا لی نه خون ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ
 يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ تهی کومه لی موسولمانان! گوشتی حیوانیک مه خون
 که مندار بوویته وه سهه نه بر دابی، یان سه بر پایی و ناوی خودای له سهه
 نه هیندرا بی! یان بو غهیری خودا سهه بر پایی وه کوو نهو حیوانانهی که
 موشریکه کان بو بته کانیاں سهریان ده برن، ﴿وَأَنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ حیوان سه برین
 بو غهیری خودا و خواردنی گوشتی مرداره وه بوو له خودا یاخی بوونو تاوانه...
 تهوهی لهم شوینه وهرده گیری تهوهیه که مه بهست به ﴿مَا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ
 اللَّهِ﴾ نهو حیوانه بی مردار بوویته وه، یان ناوی غهیری خودای له سهه
 هاتبی.

﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِجَادِلُوْكُمْ﴾ بیگومان
 شعیاتینی ناده میزادو جندو که که ختوکهی دلی هاوه لانو دوستانی خوین له
 موشریکه کان ددهن بو تهوهی ده می ده می له گهل پیغه مبهرو هاوه لانی بکهن
 ده بارهی خواردنی گوشتی مرداره وه بوو ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾
 نه گهر ئیوه به گوئی تهو موشریکه بکهنو بیرو بوچوونی نهوانتان به لاه
 راستی و پیتان وایی مرداره وه بوو حلاله؛ ئیوهش وه کوو نهوان موشریکو
 تاوانبارن، چونکه له شهریه تی خودا لاتان داوهو بیرو باوهری پوچی
 موشریکه کانتان وهرگرتوه، نه مهش به شریک دانان حلیب ده کری؛ وه کوو
 له شونیکه تردا ده فرموی: ﴿اتَّخِذُوا أٰخْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ اٰرْبَابًا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ﴾ التوبة/ ٣١. تیر میذی له بارهی تهفسیری نه نایه تهوه له کوپی
 له عدهی حاته مهوه ده گیر تهوه که به پیغه مبهری گوتوه تهی رهوانه کراوی
 خودا! کوا خو جوله کهو مه سیحی به کان قه شهو مالمه کانیاں نه پرستوون؟
 پیغه مبهرو ﴿﴾ فرموی به لی: تهو قه شهو مالمانه حرامیاں بو حلال
 کردوونو حلالیاں لی حرام کردوون، جه ماوه ره کهش گوئی بیستیان بوون،
 دهی تهوه به پرستش حلیب ده کری!

زه جاج ده لی نایه ته که تهوه ده گهیه نی که هر که سیک شتیک حلال

بکا که خودا حهرامی کردووه، یان شتیئک حهرام بکا که خودا حه‌لالی کردووه، نه‌وه به موشریک حلیب ده‌کری، چونکه جگه له خودا یاسادانه‌ریکی تری داناوه!

نه‌وه حوکمانه‌ی له‌م نایه‌تانه وهرده‌گیرین نه‌مانه‌ن:

١- ههر حه‌یوانیئیک موسولمان سهری به‌ری و ناوی خودای له‌سهر به‌یئنی حه‌لاله.

٢- نایه‌ته‌که فهرمانی کردووه به هینانی ناوی خودا له‌سهر ناو خواردنه‌وه‌وه حه‌یوان سهربرین و هه‌موو خواردنه‌مه‌نی به‌ک.

٣- ههر حه‌یوانیئیک ناوی خودای له‌سهر نه‌هاتبی خواردنی گوشتی حه‌لال نی‌یه؛ وه‌کوو مرداره‌وه بوو و نه‌وه حه‌یوانانه‌ی که سهر ده‌بهردان له‌سهر به‌رد (نصب) ه‌کانی ده‌وری که‌عبه‌و شوینی تریش.

٤- شتی حهرام له کاتی ناچاری دا حه‌لاله به مهرجی له نه‌ندازه‌ی پئوست تیپهر نه‌کا.

٥- ههر که‌سیئک حهرام حه‌لال بکا، یان حه‌لال حهرام بکا و شوین غه‌یری حوکمی خودا بکه‌وی، نه‌وه کافرو موشریکه‌و جگه له خودا شرع دانهریکی تری داناوه.

نه‌وه حه‌یوانانه‌ی سهرده‌بهردین به بۆنه‌ی دیده‌نی پاشاو سهرۆک‌وو لیپرسراوان دا، یا له کاتی گهرانه‌وه‌ی حاجیان دا نه‌وه به‌لای حه‌نه‌فی به‌کان گوشته‌که‌یان حهرام ده‌بی، چونکه سهربرینه‌که مه‌به‌ستی غه‌یری خودای تیدا‌یه. هه‌ندی له شافعیه‌کان رایان وایه: مه‌به‌ست له‌وه سهربرینه‌که ده‌برینی پیخۆش‌حالی به هاتنی نه‌وه که‌سه. وه‌کوو سهربرینی حه‌یوان وایه بۆ عه‌قیقه؛ که که‌سیئک مندالی ده‌بی حه‌یوانی بۆ ده‌کا به هه‌وتم، پیخۆش‌حال بوون به‌وه شیوه‌ نایته‌هۆی حهرام‌بوونی، به‌لام نه‌گهر سهربرینه‌که له ژیر قاچی میوانه‌که‌دا بوو، واته: له ژیر پێیدا سهرپرا، نه‌وه گوشته‌که‌ی حهرام ده‌بی، چونکه ناوی غه‌یری خودای له‌سهر ده‌هیندری!

٦- بری له شرع‌زانان وا له نایه‌تی ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ تیگه‌یشتوون که ههر حه‌یوانیئیک له کاتی سهربرین دا ناوی خودای

له‌سەر نه‌هیندری با موسولمانیش سهری بپری گوشته‌که‌ی حرامه! نه‌م مه‌سه‌له‌یه مه‌سه‌له‌ی سهرپینی بی ناوی خودایه جا ناونه‌هینانه‌که به سه‌هویی، یان به نه‌نقه‌ست بی. نه‌مه‌ش زانایانی ئیسلام چهند رایه‌کیان هه‌یه:

أ- داوود ظاهریری ده‌لی: نه‌گهر موسولمان حیوانی سهرپری له‌بیری چوو یان به نه‌نقه‌ست ناوی خودای له‌سەر نه‌هینا گوشته‌که‌ی ناخوری چونکه ظاهریری نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی.

ب- شافعی‌یه‌کان ده‌لین: نه‌گهر موسولمان حیوانی سهرپری ناوی خودای له‌سەر نه‌هینا گوشته‌که‌ی حه‌لاله، چونکه نایه‌تی ژماره (٣) ی سوره‌تی مائیده که ده‌فرموی ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ﴾ تا ده‌گاته ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که سهرپراو حه‌لاله نایه‌ته‌که باسی هینانی ناوی خودای نه‌کرد، ناوهینانی خوداش به‌شیک نیه له سهرپین، چونکه سهرپین بریتی‌یه له برینو له‌تکردن... نه‌وه‌ش هاتوته دی هه‌روه‌ها نه‌وه فرمووده‌شیان کردوه به به‌لگه که بوخاری نه‌بوداودو ئیبن ماجه‌وه نه‌سائی له عایشه‌وه گپراویانه‌ته‌وه -خوا لیان رازی بی-! ده‌لی کۆمه‌لێک عهرزی پیغه‌مبهران کرد ﷺ: وتیان: گرۆکانی ئیمه تازه موسولمان بوون گوشتمان بۆ دینن نازانین نایا ناوی خودای له‌سەر هیندراوه یان نا؟ نایا لی بخوین؟ پیغه‌مبهر ﷺ فرموی: (سموا وکلوا) ناوی خودای له‌سەر بینزو بیخۆن! نه‌بو داوود فرمووده‌یه‌کی مورسه‌لی له (الصلت السدوسی) یه‌وه گپراوه‌ته‌وه ده‌فرموی: (ذبیحة المسلم حلال ذکر اسم الله علیه أو لم يذكر) سهرپراوی موسولمان حه‌لاله، ناوی خودای له‌سەر بینن یان نا!

به‌لام نه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چی ناوهینانی خودا له‌کاتی خواردنو خواردنه‌وه‌دا شتیکی سوننه‌ته‌وه‌پیره‌وه کردنی پیغه‌مبهره ﷺ.

ج- جه‌ماوه‌ری زانایان (نه‌بو حه‌نیفه، مالیک، نه‌حه‌مد) پێیان وایه نه‌گهر به نه‌نقه‌ست ناوی خودای له‌سەر نه‌هیندرا به‌مرداره‌وه‌بوو حلیبه‌وه گوشته‌که‌ی حرامه، به‌لام نه‌گهر له‌بیری چوو حرام نایی! حه‌نبه‌لی‌یه‌کان

ده لاین: نه گمر بؤ نیچیر ناوهینانی خودای له بیرچرو گوشته که حرام ده بی! واته له بیرچرونی ناوهینانی خودا بؤ سهرپرینی قهینا که به لام بؤ نیچیر حرامی ده کا.

نمونه ی موسولمانی هیدایه تدر اوو کافری گومرا

أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأُحْيِيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي
بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

پهروه دگار له نایه ته کانی پيشوودا نه وهی باس کرد که زور بهی دانیش توانی سهرزه وی گومراو سهرلی شتوان، شون گومانو خه یالی پروچ ده که ون به خهرساندنو مه زنده کردن شت دیاری ده که ن، موشری که کان کیشو ده مه ده می له گهل موسولمانه کان ده که ن ده یاره ی نایین.

نه مجار له نایه ته ی دوا یی دا نمونه ی حالی موسولمانی هیدایه تدر اوو کافری گومرا باس ده کا، نه وه روون ده کاته وه که موسولمانی هیدایه ت دراو وه کوو مردوویه ک وایه که زیندوو بوو یته وه رو شنایی درا بیته و به کاری بی نی له بهرزه ون دی خوی داو له ژان دا سوودی بؤ خوی کو مه له ه بی. کافری گومراو سهرلی شت وایش وه کوو که سی ک وایه له تاریکی دا سهری لی شت وایی، به هیچ لایه کن دا ری دهر نه کاو هه می شه سهر گردان بی!

نیما می واحیدی له نیبنو عه بیاسه وه ده گیر پته وه: ده لی: فهرمووده ی پهروه دگار ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيثًا﴾ مه به سته پی هه مزه ی کو ری عه بدو لموطه لیه، وه کوو ده لاین: نه بو جه هل هه ندی پیسایي ناو که ده ی ناژه لیکي هاویشه سهر پشته پیغه مبر ﴿لِيَمْكُرُوا﴾ له کاتی کن دا که ته شریقی له

نوێژدا بوو، هه‌وایی ئهم رووداو هه‌یان به هه‌مزه راگه‌یاندا، ئهو هه‌شتا نهمانی نه‌هه‌ینابوو، ئهو کاته‌ی ئهم هه‌واییان دایێ تازه له راو گه‌رابوووه، قه‌سه‌که‌ی به ده‌سته‌وه بوو، ئیتر به تووڕه‌یی به‌ره‌و ئه‌بوجه‌هل رۆسی عه‌مبازی بوو، دای گرت، ئه‌بو جه‌هل هاواری لی هه‌لساو ده‌یگوت: ئه‌ی ئه‌بو یه‌علا! ئه‌تۆ نازانی مه‌حه‌مه‌د ئه‌وه‌ی هه‌یناوه‌تی عه‌قل و هۆشی لی شه‌واندوین، جوێن به خودا کا نمان ده‌دا، پێچه‌وانه‌ی دابو نه‌ریتی باوکنو با پیرانمانه؟ هه‌مزه وتی: کێ له ئیوه بێ عه‌قل تره؟ له جیاتی خودا دارو به‌رد ده‌پهرستن! (أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له وأن محمدا عبده ورسوله) ئیتر په‌روه‌ردگار ئهم نایه‌ته‌ی نارد هه‌واری که ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَخْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ واته: ئایا ئیوه ئه‌ی موسوڵمانان! وه‌کوو ئه‌و شه‌یاتینیان وه‌وان؟ یان وه‌کوو ئه‌ولیاکانی ئه‌وان وان؟ که به قسه‌ی پڕو پوچو بێ‌ی‌ناغه ده‌یانوه‌ی خه‌لکی هه‌لخه‌له‌تین؟ ئایا که‌سیک به هۆی کوفرو نه‌زانی به‌وه مردوو بێو ئیمه به هۆی نهمانو با وه‌ره‌وه زیندوو بکه‌ینه‌وه و چرای رۆشنکه‌ره‌وه که قورئانی پیرۆزه بیده‌ینی بۆ ئه‌وه‌ی کاروباری دونیایی و نایینی خۆی پێ نه‌نجام بدا وه‌کوو ئه‌و که‌سه وایه: که به ناو تاریکی جو‌راو جو‌ردا ده‌روا؟! - تاریکی شه‌و، تاریکی هه‌ور، تاریکی باران - به هه‌یج جو‌ریک ناتوانی له‌و تاریکیانه‌دا سه‌ر ده‌رکاو رزگاری ببی! سه‌رگه‌ردان ده‌مینیته‌وه و رێگای رزگار بوون نازانی، ترسو خۆفو سه‌رگه‌ردانی هه‌میشه‌یی و لاوازی زه‌بوونی له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری داوه.. که‌سیکیش که‌وتبێته ناو تاریکی نه‌زانی و لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه‌و فه‌سادێ سروشتی هه‌رگیز لی ده‌رناچی، چونکه وه‌کوو ده‌گوتری: (ته‌یری گول عاشق به‌ داری ژه‌قنه‌مووته) ئه‌وانیش به‌و گومراییه‌ ناشنا بوون و هه‌ولی ئه‌وه نادان له‌و تاریکی‌یه‌ رزگاریان ببی و بکه‌ونه ناو رووناکی، به‌لکو جاری وا هه‌یه: ئه‌وانه له‌و رووناکی‌یه‌ هه‌ست به ئازار و نا‌ره‌حه‌تی ده‌که‌ن، وه‌کوو چۆن شه‌مشه‌مه‌کوێره به رووناکی نا‌ره‌حه‌ت ده‌بی! ئهم نایه‌ته به‌راورد کردن و به‌رامبه‌ری کردن له ئیوان موسوڵمانانو کافراندا، له رووی ئهم به‌راورد کردنه‌دا

زۆر نایه‌تی قورئان هه‌ن وه‌کوو ﴿أَقْمَنَ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى، أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الملك/٢٢. یان ده‌فرموی: ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمِ، وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ هود/٢٢. یان ده‌فرموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ، إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ، وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ فاطر/٢٣.

به کورتی ته‌وه دوو جیهانی دوو جیهانی له یه‌کتر جیا، جیاوازی ئیوانیان زۆره، جیهانی موسولمانان که په‌روه‌ردگار به نووری ئیمان زیندووی کردوونه‌وه، جیهانی کوفرو بی‌دینی که له گومرایی و تاریکی دانو لی‌ی ده‌رناچن.

به‌لێ موسولمانان پێش هاتنی ته‌م نایینه، پێش ته‌وه‌ی نووری ته‌م بیرو باوه‌ره‌ بجێته‌ ناو دلو ده‌رونیانه‌وه‌و زیندوویان بکاته‌وه‌و ته‌م هێزه‌ به‌هێزه‌یان تیدا بخولقی‌ن، دلایان مردبوو، گیانه‌کانیان تاریک بوون، کاتی‌ک نوور خرایه‌ دلایانه‌وه، گیانه‌کانیان نوورو روناکی تیکه‌وت ناوه‌دان بوونه‌وه‌و زیندوویونه‌وه‌و خه‌ملانو خۆیان سازدا بۆ وه‌رگرتنی فه‌رمانی یه‌زدانی و په‌یره‌و کردنی به‌رنامه‌ی ناسمانی، جا که هیدایه‌ت دران بۆ ئیمان و باوه‌ره‌ به‌خودا، یان رۆچون و چونه‌ ناو گومرایی و کوفرو سه‌رلی شیواوی به‌ ده‌ست تاده‌میزاد خۆی بی‌و به‌ وستی خۆی لایه‌کیان هه‌لبژێری؛ ته‌وه‌ په‌روه‌ردگار دابو نه‌ریتی خۆی وا داناه‌ که ته‌وفیق و یارمه‌تی زیاد بکا بۆ موسولمانان بۆ ته‌وه‌ی زیاتر به‌ره‌و خیر بڕۆن و پروایان پته‌وتر بی، واز له‌ کافرو موشریکه‌کان بێنی بۆ خۆیان له‌ که‌نده‌لانی گومراییدا کوێرانه‌ هه‌نگاو هه‌لێنن، بۆیه‌ کو‌تایی نایه‌ته‌که‌ی به‌مه‌ هینا، که ده‌فرموی: ﴿كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌کوو چۆن بۆ موسولمانان نایینی ئیسلام و پروا به‌خودا له‌ دلایاندا شیرین کراوه‌و له‌ پێش چاویان رازیندراوه‌ته‌وه‌، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ کوفرو تاوانمان بۆ کافره‌کان رازاندۆته‌وه‌، واته‌: بۆ هه‌ر کو‌مه‌لێک کرده‌وه‌کانیانمان له‌ پێش چاو جوان

کردوون، تیمانو باوهر به خودا له پیش چاری موسولمانان شیرین کراوه، کوفرو نه‌زانی و گومرایی له دلی کافره‌کاندا جوان کراوه؛ وه‌کوو دژایه‌تی کردنی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌روه‌ها سه‌رپرینی هه‌یوان به ناوی بـتـو شیخو نارامگای پیاو چاکانه‌وه، حه‌رام کردنی شتی‌ک که خودا حه‌رامی نه‌کردوه، حه‌لال کردنی شتی‌ک که خودا حه‌رامی کردوه!

نیبنو که‌ثیر له مانای ته‌م نایه‌ته‌دا ده‌لی: په‌روه‌ردگار به ته‌قدیرو حی‌که‌مه‌تو دانایی خۆی‌ته‌و گومرایی کوفرو بی‌دینی‌یه‌ی تی‌یدان له پیش چاریان جوانی کردوه. له دلیاندا شیرینی کردوه... ته‌مجار بۆ به‌راورد کردن له نیان گروهی موسولمانو گروهی کافراندا فهرمووده‌یه‌کی له موسنده‌ی تیمام ته‌حه‌مه‌ده‌وه هه‌یناوه که له پیغه‌مبهره‌وه ﷺ گیر‌دراوه‌ته‌وه فهرموویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظُلْمَةٍ، ثُمَّ رَشَّ عَلَيْهِ مِنْ نُّورِهِ، فَمَنْ أَصَابَهُ ذَلِكَ النُّورُ اهْتَدَى وَمَنْ أَخْطَأَ ضَلَّ). په‌روه‌ردگار له عاله‌می نه‌زه‌لدا له ناو تاریکی‌دا به‌نده‌کانی خۆی دروست کردن، ته‌مجار نوورو رووناکی به‌سه‌ردا په‌خش کردن، جا که‌سی‌ک لهو عاله‌می می‌تاله‌دا ته‌و نووره‌ی ری که‌وتبی هه‌یدایه‌تدراوه، که‌سی‌کیش ری نه‌که‌وتبی گومرابوو!!

ته‌مجار په‌روه‌ردگار شتی‌ک باس ده‌کا که سوننه‌تو دابو نه‌رتی خۆی تیدا ره‌نگ ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّمَّهَا﴾ واته: وه‌کوو چۆن دانیش‌توانی مه‌که‌که کرده‌وه‌کانیان له پیش چاو جوان کراوه، وێرای ته‌وه‌ی که فاسقو خوانه‌ناسن، خودا کردوونی به پیاو ماقوولو ریش سپی مه‌که‌که! هه‌ر به‌و جوړه له هه‌موو شارو شاروچکه‌و نیشته‌مه‌نییه‌که‌دا خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو پیاو ماقوولو ده‌ست رویش‌تووه‌کانمان کردوون به‌گه‌وره‌ی تاوانبارانو کادرو بانگه‌وازی که‌ر بۆ کوفرو گومرایی و له‌مبه‌ر له به‌رده‌م بانگه‌وازی که‌رانی نایینی خوادا ﴿لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ تا له ناکام‌دا فرتو قیلو چاوو راو بکه‌ن لهو شوینانه‌دا بۆ به‌ربه‌ست کردنی نایینی پیروزی خودا، دژی حه‌ق‌خوازان بوه‌ستن، چونکه ته‌وانه به‌هۆی ده‌سه‌لاتو ده‌ست رویش‌توو ییانه‌وه زیاتر ده‌توانن ره‌واج به‌گومرایی و بی‌دینی به‌ده‌نو

خه‌لکی له خسته به‌رنو پیلانی جو‌راو جو‌ر دژی بانگه‌وازی‌که‌رانی ریگی خودا دایرژن!

ئه‌مه سوننه‌تو دابو نه‌رتی خودایه له کۆمه‌لگای ئاده‌میزاددا کیشه ده‌خاته ئیوان حه‌قو به‌تال، دژایه‌تی له‌نیوان کوفرو ئیماندا به‌هیز ده‌کا، بۆ هه‌ر لایه‌ک له حه‌قو له به‌تال په‌یره‌وکارو رپه‌روی خۆی هه‌یه، لپه‌رسراو کارمه‌ندو کارگێری کاریگه‌ر هه‌یه، پیغه‌مبه‌رانو شوێنکه‌وتوانیان له ناو ئهم مملانی‌یه‌دا په‌یداده‌بنو بانگه‌وازی حه‌قو راستی به‌ گوێچکه‌ی بوونه‌وه‌ردا ده‌ده‌ن! مسکینه‌و بۆره‌پیاو ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌ دوویان ده‌که‌ون، مله‌پرو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو به‌ناو پیاو ماقولانیان دژیان ده‌وه‌ستن، خه‌لکه‌ مام ناوه‌ندی‌یه‌که‌ یارمه‌تییان ده‌ده‌نو گه‌وره‌ تاوانباره‌کان به‌ره‌نگارییان ده‌که‌نو دژی بزووتنه‌وه‌ی چاکسازیو پیشکه‌وتنو بنیادنان ده‌وه‌ستن، ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام سه‌ره‌نجام سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ خوداپه‌رستانو پیاو چاکانه، تیشکانو له ناو چوونو ریسوابوون بۆ کافرو گێره‌ شیۆینو چه‌واشه‌کارانه. ئه‌و گه‌وره‌ تاوانبارانه که‌ فرتو قیل ده‌که‌نو دژی پیغه‌مبه‌رانو شوێنکه‌وتوانیان پیلان داده‌رژن، زیانی پیلانو قیل‌ه‌کانیان بۆ خۆیان ده‌گه‌رێته‌وه‌و خۆیان زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بن! به‌لام ئه‌وان دوور بین نینو دوا روژیان له‌به‌ر چاوی‌یه‌و له‌ رابردوو په‌ندیان وه‌رنه‌گرتوووه‌ هه‌ستو شعوریان نی‌یه، هه‌ستی شاره‌زاییان نیه‌ بزانی ناکامی کرده‌وه‌کانیان چۆنه‌و چۆن نی‌یه، نازانی چۆن هه‌لسو که‌وت بکه‌ن!

ئه‌م نایه‌ته‌ پشتگیری یاسایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کا، که‌ بریتی‌یه‌ له‌ کیشه‌و مملانی‌ی مانه‌وه‌و مانه‌وه‌ی شته‌ باشه‌کان (تنازع البقاء والبقاء للاصح) وه‌کوو له‌ نایه‌تیکێ تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيَنْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ الرعد/١٧. بیگومان ئهم سوننه‌تو دابو نه‌رتیه‌ خوداییه‌ له‌ کۆنیشدا هه‌ر وابوه‌و هه‌ر واش ده‌بی، سوننه‌تی خودا گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت. وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا، وَمَكْرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿النمل/٥٠-٥١﴾. واتە: ئەوانەى
 پیلانیان دارشتو فرتو قیلیان کردن بۆ مانەوێ پلەو پایەى خۆیان نەیانزانى
 کە سەرەنجامى پیلانو قیلەکانیان بەرەو رووى خۆیان دەبیتەو، چونکە
 ئاگادارى یاساو سوننەتو دابو نەرتى خودا نەبوون ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
 السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ فاطر/٤٣. لە روانگەى ئەم ئایەتەو رافە کەرانى قورئان
 مەسەلەى جەبرو قەدەرەیان هیناوتە کایەو؛ ئەهلى سوننەو جەماعە دەلێن:
 ئەو کەسەى کردەو کە -چاک یان خراب- لە پێش چاوان جوان دەکاو لە دڵدا
 شیرینی دەکا خودای مەزنە، چونکە هەموو کردەوێک دەبێ هەلنەرو
 هاندەریکی هەبێ بیهێنیتەدى بە خەلقى خودا، ئەو هەلنەرو هاندەرە بریتى بە
 لە زانینو برابوونو گومان بردن بەوێ کە ئەو کردەوێە سوودو بەرژووەندى
 تێدايە، ئەم هەلنەرو هاندەرە خۆى لە خۆى دا عەینى جوانکردنو شیرین
 کردنەکەى؛ جا کە پەیدا کونندەى ئەم هەلنەرو هاندەرە خودابى، دیارە ئەو
 کەسەى کردەو کە لە پێش چاو جوان دەکاو لە دڵدا شیرینی دەکا خودای
 پەرورەدگار... ئەى ئەو نە پەرورەدگار بۆ خۆى دەفرموى: ﴿زَيْنًا لَهُمْ
 أَعْمَالُهُمْ﴾ النمل/٤. موعتەزىلەکان دەلێن: ئەو جوانکەرو شیرینکەرە بۆ
 کردەو کان شەیتانە؛ ئەو شەیتانەى سونندى خواردو وتى: ﴿لَا غُيُوتَهُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ بە هەر حال ئاشکراو نمایانە ئەم رایەى موعتەزىلەکان رایەکی بى
 هیزو دژ بە ظاهیری قورئانە، چونکە قورئان بە ئاشکراو روونى ئەوێ
 راگەیاندووە: کە ئەو کەسەى کردەو کە لە پێش چاو جوان دەکاو لە دڵدا
 شیرینی دەکا خودا خۆیەتى کەسى تر نییە.

سەر رەقەى موشریکەکان و داواکردنیان بۆ پیغەمبەراییەتى

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ

وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

پاش ئه وه ی یه زدان ی مه زن سونه تی خۆ ی له کۆمه لگای ئاده مه زادا روون کرده وه به وه ی که له هه موو کاتو شو ئینیکدا له هه موو شارو نیشته مه نی یه کدا کۆمه لیک ده ست رو ئشتوو خاره ن ده سه لات ی تا وانبار هه ن به ره نگاری بانگه وازی پیغه مبه ران ده که ن؛ ئه مجار ئه وه روون ده کاته وه که ئه م دیارده ی سونه تی خودایه له سه رانی قور ه یشیش دا هه یه، ئه وه تا گه وه کانی مه که قیل و ته له که بازی و هه سوو دییان پالی پیوه ناو ن که هه لۆ یستیک وه ریگرن، هه رکاتی موعجیزه یه ک بیت ه دی و راست ی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د بچه سپین ی پشت هه لده که نو ده لێن ئیمان نا هینین تا هه مان پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی نه در ی به ئیمه ش . قورطوبی ده ل ی: ئه م ئایه ته ده رباره ی وه لیدی کور ی موعیره ها تو ته خواری که گو تی: ئه گه ر پیغه مبه رایه تی راست بووایه ده بوا یه بدر ی به من چونکه من له موحه ممه د شیاوترم بۆ ئه پله پایه یه، من له ئه وه به ته مه نترم کو رو که سو کارو مالو سامانی شم له و زۆر تره.^{١٠}

جا ده رباره ی سه رکێشی و سه ره قی ئه و جو ره که سانه په ره ردگار ئه م ئایه ته ی ناردۆ ته خواری که ده فره مو ی: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ، اللَّهُ أَغْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾. ئه گه ر بۆ سه ر ئه و مو شریکانه نیشانه یه کی نا شکرا و به لگه یه کی به هیزیان له قور ئان دا بۆ ب ی راست ی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د ﷺ بچه سپین ی، یه کتا په رستی و هیدا یه تی تیدا ب ی، راست گو یی پیغه مبه ر له گه یان دنی په یامه که ی دا دوو بات بکاته وه، له جیا تی ئه وه ی یه که سه ر به روای پی بکه ن، له رووی هه سوو دی سه ره قی و لوو ته به رزی و له خۆبایی بوونه وه، هه ره ها له و روانگه وه که پییان وایه: پیغه مبه رایه تی پله و پایه یه کی دنیا یی یه، ده لێن: ئیمه به روا نا که یزو ئیمان نا هینین، هه تا ئیمه ش وه کوو موحه ممه د پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی مان نه در تی، موعجیزه و نیشانه ی که ونی له سه ر ده ستمان دیاری نه ده ن؛ واته: ده بی وه کوو پیغه مبه رانی پی شوو موعجیزه مان له سه ر

^{١٠} تفسیر القرطبی ج ٧/ ٨٠.

ده‌ست دهر بکه‌وی و هک لی‌ک بوونه‌وی تاوی دهر یا بۆ مووسا، چاک کردنه‌وی لالو به‌له‌کئو زیندو کردنه‌وی مردوو بۆ عیسا.

تیبنو که‌ئیر ده‌لی ماناکه به‌م جۆره‌یه: هه‌تا فریشته نه‌یه‌ته لامازو په‌یامی پیغه‌مبه‌رایه‌تیمان بۆ نه‌هینی ئیمان ناهینین وه‌کوو له‌ شوینیکی تردا ده‌فهرمووی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا﴾ الفرقان/٢١.

له‌مه‌وه نه‌وه‌مان بۆ دهر ده‌که‌وی که موشریکه‌کانی مه‌که‌که ته‌مای نه‌وه‌یان هه‌بوو، که پله‌ پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بدری به‌ هه‌ندیکیان؛ وه‌کوو قورئان ده‌فهرمووی: ﴿وَقَالُوا: لَوْلَا أُنْزِلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ؟﴾ الزخرف/٢١. مه‌به‌ست به‌ (القريتين) مه‌که‌کو طایفه. له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فهرمووی: ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يَأْتِيَ صُحُفًا مِّنْشُرَةٍ﴾ المدثر/٥٢.

به‌کورتی کافره‌کانی مه‌که‌که نه‌وه را ده‌گه‌یه‌نن که نه‌وان بپروا به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد ناکه‌ن مه‌گه‌ر بۆ خۆیان هه‌مان پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیان پێ بدری. ئیتر په‌روه‌ردگار به‌ توندی ره‌دی دانه‌وه‌و بیرو بۆچونی هه‌له‌و بێ بناغه‌یانی ناشکرا کردو فهرمووی: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ واته: خودا باشت ده‌زانێ پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌ کێ ده‌به‌خشی و کێ شیای نه‌و ریز لی نانه‌یه، پیغه‌مبه‌رایه‌تی پله‌و پایه‌یه‌کی تایینی به‌ مه‌رجو پتووستیاتی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، فه‌ضل و به‌خششیکه له‌ خوداوه ده‌دری به‌و به‌ندانه‌ی که بۆ نه‌و نه‌رکه هه‌لیان ده‌بژێری، پله‌و پایه‌یه‌ک ئیه به‌ تیکۆشان ماندووبوون په‌یدا بکری؛ یان به‌هۆی ره‌گه‌زو بنه‌ماله‌وه بدری، یان به‌هۆی شته تایبه‌تمه‌ندی به‌ دونیایی به‌کانی رواله‌تی وه‌کوو مالداری و هه‌بوونی که‌سو کارو مال و مندالی زۆرو سه‌روکایه‌تی هۆزو نه‌ته‌وه به‌ ئینسان بدری، به‌لکو پیغه‌مبه‌رایه‌تی پله‌و پایه‌یه‌که ده‌به‌خشریت به‌ که‌سێک که سروشتی خاوتن بێ، دلۆ ده‌روونی صافو بێ گه‌ردبێ، گیانی پاک بێ، ژباننامه‌و رابردوی بێ عه‌یبو خه‌وش بێ، خێر خۆشه‌ویستو

حه‌خوازی، نه‌وانه نه‌قام نه‌زان، نازانن که پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌رکیکی گه‌وره و سامناکه، نه‌مریکی که‌ونی‌یه که نه‌یراده‌ی نه‌زله‌و نه‌به‌د په‌یوه‌ست ده‌بی به‌جهو جوو‌لی به‌نده‌یه‌ک له به‌نده‌کانی خوداوه، عاله‌می بالای به‌رفراوان په‌یوه‌ست ده‌بی به‌جیهانی نه‌اده‌میزادی سنوورداره‌وه، له ریگه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌وه ناسمان به‌زه‌وی‌یه‌وه په‌یوه‌ندی ده‌کا، دنیای تیدا ده‌لکی به‌قیامه‌ته‌وه، حه‌قی کوللی‌وره‌ها له د‌لی نه‌اده‌میزادیک‌دا نو‌مایان ده‌بی، له واقعی خه‌ل‌کو له جهو جوو‌لی می‌ژودا ره‌نگ ده‌داته‌وه، نه‌اده‌میزاد له نه‌اده‌میزادیه‌تی خوی روت ده‌بی بۆ نه‌وه‌ی بۆ خودا بصو‌ل‌حی، نه‌ک ته‌نها نیه‌ت پاکیی و کرده‌وه‌ی خالصی به‌ل‌کو پی‌یوسته نه‌و شوینه‌ی که نه‌م نه‌رکه گرینگه‌ی تی ده‌چی پال‌فته‌و خالص بی، چونکه له نه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌دا خودی پیغه‌مبه‌ر خوی په‌یوه‌ست ده‌بی به‌و زاته حه‌قه پاکه‌وه! هه‌لبه‌ته کاتی‌ک په‌یوه‌ست ده‌بی که زاتی نه‌و پیغه‌مبه‌ره ناماده‌باشی تیدا‌بی بۆ وه‌رگرتنی راسته‌وخۆ به‌بی له‌مبه‌رو به‌ربه‌ست، هه‌ر خودا بۆ خوی ده‌زانی کی بۆ نه‌م نه‌رکه گرینگه زۆر گرینگه دیاری ده‌کا له ناو هه‌زاران ملیۆن نه‌اده‌میزادا هه‌لی ده‌بژیری نیگای بۆ ده‌کا و ده‌فرمو‌ی تو بۆ نه‌م نه‌رکه گرینگه دیاری کرا‌وی!! نه‌وانه‌ی که چاوه‌روانی نه‌وه‌ن نه‌م پله‌و پایه‌یان بدر‌تی یان داوا ده‌که‌ن بیان‌در‌تی؛ وه‌کوو پیغه‌مبه‌ران فرشته بیته لایانو نیگایان بۆ بی‌نی نه‌وانه له سروشتی‌کن که نا‌گون‌جین بۆ نه‌م نه‌رکه^{١١}.

نه‌مجار په‌روه‌دگار هه‌ره‌شه‌ی توند ناراسته نه‌وانه ده‌کا: که له نیمان هینان دوا ده‌که‌وزو بر‌وا به‌بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر ناکه‌نو، ده‌فرمو‌ی: ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌وه به‌و لاوه سو‌کایه‌تی زه‌لیلی تووشی نه‌و تاوان‌بارانه ده‌بی، بۆ هه‌تا هه‌تایی له ناو نه‌و ریسوایی و سو‌کایه‌تی‌یه‌دا ده‌میننه‌وه ﴿وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها سزای به‌نیشیان ده‌دری له تو‌له‌ی نه‌و هه‌موو فرتو قیل و پیلان دارشتنه‌و سزای نه‌وه‌ی که لو‌تبه‌رزی‌یان کرد له شو‌نکه‌وتنی پیغه‌مبه‌رانو گه‌ردن که‌چ

^{١١} نه‌مه به‌ده‌ست لی دانه‌وه له (في ظلال القرآن ج ٢/٢٧٨) وه‌رگیراوه.

نه بیون بۆ په پیره وکردنی په پامه که یان، بۆیه له تۆله ی نهو لوت بهرزیو
خۆ به زل زانی به یان زه لیلو ریسوایان ده که یین.

وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ غافر/٦٠.

جا چونکه فرتو فیل و پیلان دارشتن زۆریه ی کات به په نامه کیو
نه یینی و قورتو پیچ هینانه بهر شت نه نجام ده درئ، بۆیه سزاکیان سزایه کی
توندو به نیشه له رۆژی قیامه تدا هه ر بۆیه شه فرموی: ﴿وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ له تۆله ی نهو مه کرو فیل و ته له که بازی به یاندا سزای
به نیشیان له لایه ن خودا به سه ردا ده درئ و پراو پ تۆله یان لی ده سینر ته وه ..
﴿وَلَا يَخْلِفُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ الکهف/٤٩.

مه به ست له سزادانیان له لایه ن خودا نه وه یه: نهو سزایه بریارو دادوه ری
خودا وه داخوازیه تی له نه زه لدا چه ندیه تو چۆنیه تی دیاری کراوه .

داب و نه ری تی خودا ده رباره ی ئهوانه ی ئاماده بهشیان ئی دایه بۆ

برواهی تان و ئهوانه ی ئاماده نین موسو لمان بن و پاداشتی ههردوو لایان

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ

أَنْ يُضِلَّهُ يَغْضَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَتْما يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا

صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ

دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَنْمَعُشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ

وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ

عَلِيمٌ

ئهم نایه تانهش پهره پیده رو ته و او که ری مونا قه شه کردنی هه لویستی موشریکه کانه، په تدانه وهو بوږدانیانه، پوچهل کردنه وهو به پاشدا بردنه وهی به لگهو ده لیله کانیانه، مه سه له که ده برینیته وهو نه وه دیاری ده کا: که نه وان ئیمان ناهینو ناماده باشیان تیدا نیه بو وه رگرتنی؛ وه کوو چو ن له نایه تی پیدشودا نه وهی راگه یاند: که نه وان شیایو پله ی پیغه مبه رایه تی نین.. لیره شدا راسته وخو پییان ده لی: ری بازی حقو راست بو هه موو که سیکی خاوه ن عه قلو هوش ناشکراو نومیانه، که سیک وهی بگریو په پروهی بکا، به هه شتی ده دریتی، که سیکی ش پشتی تی بکاو پروی لی وه ریگریو به ناگری دوزه خ سزای ده درتی، کاروبار هه مووی به ده ست خودایه، بو خوی له به نده کانی بی منه تو بی باکه، به موسولمان بوونی هه موو شاده میزاد خودایه تی نه و زیاد ناکا، نه گهر هه مووشیان پشت له نیسلام هه لکه نو به موشریکی بمیننه وه له خودایه تی کی کم ناکا!

جا ﴿فَمَنْ يُرِِدْ اَللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ﴾ که سیک خودا بیه وی توفیقی بدا بو ریگای حقو خیرو موسولمان بوون؛ که سیک به ویستی خودا شیایو نه وه بی که بانگه وازی قورئان وه ریگری، نه وه خودا دلی به نورو پروناکی خوی ده کاته وهو نایینی پیروزی نیسلامی تیدا جیگیر ده بیو یارمه تی ده درتی بو وه رگرتزو گه شه سه ندنی بیرویاوه له ده روونیدا، په روه دگار دلی ده کاته وهو ئیمانی له لا خو شه ویست ده کاو نارامیی پی ده گری، وه کوو له شونیک کی تر دا ده فرموی: ﴿اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰی نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهِۗ﴾ الزمر/ ٢٢ یان ده فرموی: ﴿وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَبَ اِلَيْكُمْ الْاِيْمَانِ وَزَيْنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ﴾ الحجرات/ ٧.

ئیبنو عەبباس دەفەر مووی: واتە: دلی فراوان دەکا بۆ یەکتایەریستی و ئیمان بە تاکو تەنهایی خودا.

عەبدولپەزاق لە ئەبو جەعفەرەوە فەرموودە یەک دەگێڕێتەو: دەلی: دەربارە ی مانای ئەم نایەتە پرسیار لە پیغەمبەر ﷺ کرا، وتیان: ئەو پیغەمبەری خودا! چۆن پەرەردگار دلی ئەو کەسە گوژاد دەکا و فراوانی دەکا؟؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (نور یقذف فیہ فینشرح لہ وینفسح) وتیان باشە، ئەم دل فراوان بوونە نیشانەیەکی هەیە مەروڤ پێی بزانی؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی نیشانەکانی ئەمانەن: (الْاٰثَابَةُ اِلٰی دَارِ الْخُلُوْدِ، وَالتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُوْر، وَالْاِسْتِعْذَادُ لِّلْمَوْتِ قَبْلَ نَزْوِلِ الْمَوْتِ).

تێفڕیدانی ئەم نوورو پڕوناکییە دەبی لە شوینی خۆیدا بی، بخریتە دەروونی کەو سەروشت پاک بی، ئامادە باشی تیدا بی بۆ خێرو چاکە و ئارەزووی شوینکەوتنی حەقی هەبی:

﴿وَمَنْ يُّرِدْ أَنْ يُّضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَثْمًا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾ کەسێک بەهۆی شەریک بۆ خودا دانانەو سەروشتی پیس بووی بەتوان دلو دەروونی پیس بووی خودا بیهوی پێگای لی گوم بکا، وای لی دەکا سینگێ تەنگ دەبی، ئیمانی تی ناچی، ئەو تەنگییە ناھێلی خێرو چاکە پروو لە دلو دەروونی بکا، نمونە ی ئەو کەسە وەکوو کەسێک وایە کە بەرەو حەوا بەرز بێتەو هەست دەکا بە تەنگەنەفەسی و هەناسە سواری؛ دەلیی کاریکی لەتوانا بەدەر نەجام دەدا، چونکە بەرز بوونەو بەرەو حەوا کاریکی لەتوانا بەدەرەو ئادەمیزاد بە وزە ی خۆی ناتوانی نەجامی بدو بە روالەت نمونە ی ئیشە محالە کانه! جا پەرەردگار چۆن سینگێ ئەوانە ی دێهەوی گومراییان بکا تەنگ دەکا.

﴿كَذٰلِكَ يَجْعَلُ الرَّجْسُ عَلٰی الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ هەر بەو جۆرە ش شەیتان دەست رۆیشتوو دەکا بەسەر ئەو جۆرە کەسانە و هەموو کەسێکی تر کە بروای بە خودا و پیغەمبەر نەبی! ئیتر شەیتان زەفەری پی دەباو گومرایی

ده کاو له ریگای حق لای ده داو سهرگردان ده بی!

وشه ی (الرّجس) وه کوو موجهید ده لی: هه شتیگ که خیری تیدا نه بی! زومه خشهری ده لی: به مانا ریسواکردن و توفیق نه دان دئ.

(وهذا) ئەم ئایینی ئیسلامه ی که خودا دلی هه ندی له بهنده کانی بۆ گوژاد ده کا ﴿صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ریبازی خودا په سنده، ئەو ریبازه یه که خودا بۆ بهنده کانی په سهندی کردوه، ریبازیکی راست و دروست و بی قورت و پیچه، چونکه ریبازی خودایه، ریبازی خوداش نابێ خوار و خێچی تیدا بی، ریبازه کانی تر خوار و نارێکنو پێکن. ئیمامی ئەحمده و تیرمیزی فەرمووده یه کی پیغه مبهریان رپوایهت کردوه که ده باره ی قورئان فەرموویه تی: ﴿هُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، وَحَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ، وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ وَالْتَّوْرُ الْمُنِینُ﴾ قورئان که پرۆگرامی ئایینی ئیسلامه، ریگای راستی بی قورت و پیچه، هه بلی قایم و پتهوی پهروه ردگاره، که سێ دهستی پیوه بگرێ له گێژاوی گومرایی رزگاری بووه، قورئان یادخه وه یه کی هه کیو دانایه رپووناکی به کی ناشکراو نومایانه.

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بێگومان ئایه ته کانی قورئانمان شی کردونه وه و رپوونمان کردونه وه بۆ که سانیگ که بیر له و په یامه بکه نه وه که پیدان گه شتوه، بۆ هه موو کاروباریک په نای بۆ به رنو بیکه نه به رنامه ی ژیانان، به مه ش زیده تر دلیا ده بن، بیرویا وه رپان پته و تر ده بی، هه وه کو زیاتر به ند نامیز ده بن و گه ردن که چیان بۆ پهروه ردگار و کرده وه ی چاکیان زیاتر له هه لسو که وتیاندا رهنگ ده داته وه.

﴿هُم دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ هه یه بۆ ئەو که سانه ی پابه ندی ریبازی راستی خودان، مه نزلگای ناشتی و نارامی و دلنسیایی له به هه شتدا لای پهروه ردگاری خویان ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ﴾ بۆ ما کاناو یعمَلون ﴿خودا بۆ خوی چاودێرو سهر به رشتیارانه، له باداشتی ئەو کرده وه چاکانه ی که له دونیادا نه نجامیان داو.

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ ئەو موحه ممه د یادی ئەو جیرۆکنو رپووداوانه

بکه‌روهه که بۆتی ده‌گێڕینه‌وه، نه‌و خه‌لکه‌ی بقرسینه له‌ زۆژیک که
 په‌روه‌ردگار هه‌موو ئاده‌میزادو جنۆکه‌و شه‌یاتینی له‌ ده‌شتی مه‌حشردا کۆ
 ده‌کاته‌وه، نه‌مجار خطابیان ئاراسته‌ ده‌که‌ینو ده‌لێین: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ
 اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ نه‌ی گڕۆه‌ی شه‌یاتینیو جنۆکه‌! ئیوه‌ زۆرتان له‌
 ئاده‌میزاد گومرا کردو سهرتان لی تیکدانو سهرگه‌ردان بوون! ﴿وَقَالَ
 أُولِيَاءُ هُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ نه‌و ئاده‌میزادانه‌ی که به‌گویی شه‌یاتینه‌کانیان
 کردوه‌و به‌قسه‌ی نه‌وان هه‌لخه‌له‌تاون وه‌لامی په‌روه‌ردگار ده‌ده‌نه‌وه‌و ده‌لێن:
 ﴿بَنَّا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ﴾ هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌و جنۆکه‌کان سوودمان له‌
 یه‌که‌تر بینیه‌؛ ئاده‌میزاده‌کان سوودیان له‌ جنۆکه‌کان بینیه‌، له‌م پروه‌وه‌ که
 جنۆکه‌کان ئاده‌میزاده‌کانیان شاره‌زا کردوه‌و بۆ پێگای گومرایه‌ی و پاسباردنو
 ئاره‌زووبازی، جنۆکه‌کانیش سوودیان له‌ ئاده‌میزاده‌کان وه‌رگرتوه‌و له‌م پروه‌وه‌
 به‌قسه‌یان کردوونو یارمه‌تییان داو بگه‌ن به‌ مرایی خۆیان که گومرایه‌ی
 کردنی ئاده‌میزاده‌کانه‌ ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا﴾ گه‌یشتینه‌ نه‌و
 ماوه‌یه‌ی بۆت دیاری کردبووین که مردنه‌، یان پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌یه‌! نه‌م
 وه‌لامه‌ی ئاده‌میزاد نیعتیرافو دان پێدانانه‌ به‌وه‌ی که نه‌وان گوێبیستی
 شه‌یاتینی‌یه‌کان بوون، شوێن فرمانو په‌فتاریان که‌وتوونو خوداو پیغه‌مبه‌رو
 زیندوو بوونه‌وه‌یان به‌ درۆ زانیوه‌. واته‌ مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه‌ نه‌وه‌یه‌: که ئیمه‌
 له‌م زۆژه‌ سامناکه‌دا که زۆژی زیندوو بوونه‌وه‌و تۆله‌و پاداشه‌، دان به‌
 تاوانه‌کانماندا ده‌نیین، نه‌ی خودایه‌! هوکه‌و بپاری خۆت چی‌یه‌ ده‌رباره‌مان
 نه‌نجامی بده‌، چیمان لی ده‌که‌ی لیتمان بکه‌، تۆ له‌ هه‌موو دادوه‌ریک دادوه‌ر
 تری، ئیمه‌ ئیستا په‌شیمان بووینه‌وه‌، په‌نجه‌ی په‌شیمانی ده‌گه‌زینو هه‌یچ
 ده‌ره‌تانو په‌نایه‌کمان نیه‌!!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فرموی: ﴿النَّارُ مَثْوَاكُمْ
 خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ناگری دۆزه‌خ جیگای ئیوه‌و نه‌وانه‌شه‌ که گومرایان کردوونو
 پێگایان لی تیک داو بۆ هه‌تا هه‌تایی تێیدا ده‌میننه‌وه‌ لێی ده‌رناچن مه‌گه‌ر
 خودا هه‌ز بکاو بیه‌وی له‌ شوێنیکه‌وه‌ بگۆڕینه‌وه‌ بۆ شوێنیکێ تر، بۆ

خواردنه‌وه‌ی ئاوی کولاتوو، یان گواستنه‌وه‌یان له ئاگری دۆزه‌خه‌وه بۆ سزای زه‌مه‌ریر، له هه‌ردوو حاله‌که‌دا گواستنه‌وه‌یه له سزایه‌که‌وه بۆ سزایه‌کی ترو رزگار بوونیان له سزا نایه‌ته‌دی.

رپوایه‌ت کراوه ده‌لێن: نه‌وانه ده‌خزێندرنه دۆلێکه‌وه زه‌مه‌هریره‌که‌ی نه‌وه‌نده توندو به‌هێزه که ره‌گه‌و ده‌ماریان لێک جوداده‌کاته‌وه، نه‌مجار هاوار ده‌که‌ن که بیان گۆزنه‌وه بۆ دۆزه‌خ چونکه سزای نه‌ویان توندتره! ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بێگومان خودای تۆ هه‌کیو دانایه له پادا‌شت‌دانه‌وه‌ی به‌نده‌کانیداو ده‌زانێ کێ شیای چیه و چ سزایه‌ک هه‌لده‌گرێ!

تێبینی: نه‌هلی سونه‌تو جه‌ماعه‌ت نایه‌تی ﴿فَمَنْ يُرِيدِ اللَّهَ أَنْ يَهْدِيَهُ...﴾ (الایه) یان کردووه به به‌لگه له‌سه‌ر بۆ‌چوونی خۆیان، ده‌لێن: هیدایه‌تو گومرایه‌ی له خوداوه‌یه؛ واته: په‌روه‌ردگار به‌دییان ده‌هێنێ، به‌م مانایه ئاده‌میزاد ده‌توانێ تیمان به‌یئێو، ده‌توانێ کافر ببێ، توانای ئاده‌میزاد به‌نیسه‌ت ته‌م دوو لایه‌نه‌وه وه‌کوو یه‌ک وان، به‌لام توانا‌که‌ی پابه‌نده به هه‌بوونی هه‌لنهر هانده‌ریک له‌ناخدا، ده‌بێت بانگه‌وازی‌که‌ریک هه‌بێ له دڵدا بانگه‌وازی بکا، یان بۆ بپروا هێنان یان بۆ کافر بوون، ته‌و هه‌لنهر هانده‌رو بانگه‌وازی‌که‌ره، په‌یبرده، یان زانینه، یان گومان بردنه، به‌وه‌ی که ته‌و کرده‌وه‌ی ده‌یکا به‌رژه‌وه‌ندی تێدایه یان زیان، جا ته‌گه‌ر له دڵدا تاره‌زووی به‌رژه‌وه‌ندیو سوود په‌یدا بوو، ته‌و تیشه‌که ده‌کا، ته‌گه‌ر له دڵدا تاره‌زووی زیانو فساد په‌یدا بوو، وازی لێ دینێ، ده‌ی په‌یدا‌بوونی ته‌م هه‌زو تاره‌زووانه، ته‌م هانده‌رو بانگه‌وازی‌که‌رانه، هه‌ر به‌ده‌ست خودایه، تێکه‌رای توانای ئاده‌میزادو هانده‌رو هه‌لنهر خوداییه‌کان کرده‌وه که ده‌یه‌په‌ننه دی.

که‌وابێ ئاده‌میزاد تیماندار نابێ مه‌گه‌ر خودا له دڵی‌دا ته‌وه برسه‌کینێ که تیمان سوودبه‌خشه‌و به‌رژه‌وه‌ندی تێدایه، واته: قه‌ناعه‌تی زاتی لا په‌یدا ببێ، که ته‌و کاره سوودی هه‌یه بۆی، هه‌ر کاتیک له دڵدا ته‌م بپروایه دروست بوو، تێتر دڵ هه‌زی لێ ده‌کاوه‌ولێ وه‌دییه‌نانی ده‌دا، ته‌مه‌ش خۆی له خۆیدا گوشاد بوونی دلو ده‌روونه‌و سینگ فراوان بوونه!

دهسه لاتی سته مکاران به هه ندیکی تریانداو سه رزه نشت کردنی کافران
له ئیمان نه هیئانیان

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعُضِّ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٩﴾ يَمَعَشَرِ
الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَٰهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَٰهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٤٠﴾ ذَلِكَ أَن
لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكِ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٤١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ
مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَّبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

لهوه پیش پهروه دگار نهوهی روون کردهوه که ناده میزادو جنۆکه
برپکیان دۆستو خۆشهویستی به کترینو سه پرهرشتیاری به کتری ده که نه
به کتر هه لده خه له تینو ریگا له به کتری تیگ ددهن، نه مجار نهوه روون
ده کاتهوه که به هه مان شیوهش برئ سته مکارمان کردووه به سه پرهرشتیاری
یارمه تیدهوهی هه ندئ سته مکاری ترو دۆستایه تی و په یوه ندیان به به که وه
به ستووه وه کوو ده فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعُضِّ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ﴾ وه کوو چۆن ناده میزادو جنۆکه هه ندیکیان دۆستو سه پرهرشتیاری
به کترین برئ سته مکاریشمان کردووه به دۆستو سه پرهرشتیاری هه ندئ
سته مکاری تر؛ یارمه تی به کتری ددهن، به گویه وهی نه خشهو سونه تی به زدانی
له بوونه وهردا سته مکاران هه ندیکیان کۆمه کی به هه ندیکیان ده کهن،
ههروه کو چۆن هه ندئ موسو لمان پشتگیری به کتری ده کهن له روانگهی نهوه
کرده وانه یانه وه که نه جامی ددهن... وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی:
﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ التوبة/ ۷۱ یان
ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ الانفال/ ۷۳.

قەتادە لە تەفسیری ئەم نایەتەدا دەفەرموئ: بەروەردگار کە ئادەمیزاد دەکاتە دۆستو سەرپەرشتیاری یەکتەری لەپێگای کردەو کانیانەو دەیانکاتە وەلیو یارمەتیدەری یەکتەری، کەوابوو موسولمان لە ھەرشوێنیک بی، دۆستو یارمەتیدەری یەکتەرن، کافرو خوانەناس لە ھەر جێگایەک بن سەرپەرشتیارو دۆستی یەکتەرن، ئیمانداریش بە تەمەنناو ھیواخوازی یا بە ریشو جلو بەرگۆ سەرو سیمایە، ئیمان لە دڵداوە کردەو نیشانەتی.

ئەبو شەشیخ کۆپی ئەبو حەییان لە مەنصوروی کۆپی ئەل ئەسودە دەو دەیگێڕتەو دەلی: پرسیارم لە ئەعمەش کرد دەربارەی ئەم نایەتە وە: چی لی دەزانی؟ وە: زانایانی ئیسلام لە تەفسیری ئەم نایەتەدا وتویانە: ھەر کاتێ کۆمەڵ خراب بوو، خرابەکانیان دەبنە گەورەیان، فەرمان پەواییو پاشایەتی دەدری بە خرابەکانیان! ئەمەش دەبێتە ھۆی لەناوچوونی کۆمەڵو نەتەو وەکوو لە شوێنیکێ تردا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا، فَفَسَقُوا فِيهَا، فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ الاسراء/١٦.

دۆستایەتی و ھاریکاریو سەرپەرشتیاری ستەمکاران بۆ یەکتەری بەم جۆرە دەبی کە یەکتەریان خۆش بوو یارمەتی یەکتەری بدەن، یان ھەندیکیان بەسەر ھەندیکیاندا دەبنە کاربەدەستو فەرمانپەر، ھیچ ستەمکاریک نیە بەبی ئەوێ زەوالێکی نەبی، واتە: ھەموو زالمێک زەوالێکی ھەیە، ستەمکاریش ئەوانە دەگریتەو کە ستەم لەخۆیان دەکەن، ھەرکەسیک دەبێتە فەرمانپەر و کاربەدەستی کۆمەڵێک لە کردەو پەوشتدا لەوان دەچی، ئیبنو عەبباس دەفەرموئ: ھەر کاتێک خودا لە گەلو نەتەوێک پازی بوو پیاو بەشەکانیان دەکاتە گەورەو لێپرسراویان، لە ھەر گەلو نەتەوێکیش ناپازی بوو خرابەکانیان دەکاتە گەورەو فەرمانپەر و کاربەدەستیان!

بەراستی ئەمە ھەرەشەکی توندە لە ھەموو ستەمکاریک کە کاروباری خەلکی دەکەوتە ژێر دەست.

ئەمجار پەروەردگار درێژ بە ھەرەشەکانی دەدا کافرو خوانەناسانی ئادەمیزادو جنۆکە دەترسینیو حالو چۆنیەتی پۆژی قیامەتیان ئاشکرا دەکا،

پرسیاریان لی ده‌کاو بو خوشی باشر له‌وان وه‌لامی پرسیاره‌که ده‌زانی و ناگای لیبه‌تی؛ ده‌فرموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ نه‌ی گرژی جنوکه و ناده‌میزاد! نایا پیغه‌مبهران له‌خوتان نه‌هاتنه ناوتان؟ ناشکرایه پیغه‌مبهران هه‌ر له ره‌گه‌زی ئاده‌میزاد ده‌بن، له جنوکه پیغه‌مبهر نابن!

جه‌ماوه‌ری سه‌له‌فو خه‌له‌فی زانایانی نیسلام له‌سهر نه‌مه کۆکن که‌وابی له وشه‌ی (منکم) دا ته‌غلیب به‌رچاو گیراوه.

ده‌توانی بگوتری مه‌به‌ست به پیغه‌مبه‌ری ئاده‌میزاد نه‌و پیغه‌مبهرانه‌ن که ناویان له قورئانو فرموده‌ی پیغه‌مبهر ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ بِآيَاتِنَا﴾ هاتوه، مه‌به‌ست به پیغه‌مبه‌ری جنوکه نه‌و جنوکه‌نه بن که گوییان له پیغه‌مبهر ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ بِآيَاتِنَا﴾ ده‌گرتو دوابی ده‌چوونه‌وه بو ناو گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانیان ده‌یانترساندنو نامۆزگاریان ده‌کردنو په‌یامی پیغه‌مبه‌ری نیسلامیان پی‌را ده‌گه‌یانندن!! وه‌کو له شویکی تر دا ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾ الاحقاف/٢٩. یان ده‌فرموی: ﴿قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ الجن/١.

کاری نه‌و پیغه‌مبهرانه برییتی به‌وه نایاتی تیمانو نه‌حکامو نه‌خلاقو ره‌وشت به‌سهر گه‌له‌کانیاندا ده‌خوینه‌وه له‌رووداو و حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌ی رۆژی حه‌شر ده‌یانترسی‌ننو هه‌لیان ده‌نێن که پابه‌ندی فرمانو نامۆزگاریه‌کانی په‌روه‌ردگار بن.

جا له‌وه‌لامی نه‌م پرسیارو سه‌رز نه‌نشو لۆمه‌کردنه‌دا ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا﴾ له‌رۆژی قیامه‌تا له‌حوزووری په‌روه‌ردگارا ده‌لێن: به‌لی شایه‌تی ده‌ده‌ین که پیغه‌مبهران هاتونه‌لامان په‌یامی په‌روه‌ردگاریان پی‌را گه‌یاندنوین، له‌م رۆژه‌یان ترساندنوینو پی‌یان راگه‌یاندنوین که نه‌م رۆژه‌مان دیته‌ری، به‌لام نێمه‌به‌درۆمان خستونه‌وه و پرومان پی‌نه‌کردوون، وه‌کو له‌شویکی تر دا ده‌فرموی: ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ الملک/٩.

ئەوانە بە دەستی خۆیان سەمیان لە خۆیان کردووێ سەریان لە خۆیان تێک داوه، ﴿وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾
خۆشەویستی ژبانی دۆنیای و شەهیدوا علی ئەفسەمیان کاناوا کافرین
مالو سامانو مندالو خزمو کەسوکار ئارەزووی پلەو پایەو شانۆ شەو کەت؛
ئەوانی هەڵخەڵەتاندووە سەرگەردان بوون، زیدەرەوییان لە هەڵوێگر بوون بە
ژیانەوێ کردووە، بەهۆی بەدرۆخستەوێ پیغەمبەرانیان ئینکاری کردنی
موعجیزەکانیان بە فەتارە چوونو خەسارەتمەندی دنیاو قیامەت بوون،
بەدبەختو چارەڕەش کەوتوون، لە قیامەتدا بۆ خۆیان شایەدی لە خۆیان
دەدەن کە کافرو خوانەناس بوونو لە جیهاندا پایەندی فەرمانو نامۆژگاری
پیغەمبەرانیان نەبوون!

﴿ذٰلِكَ﴾ ئەم ناردنی پیغەمبەرەو هەڵدانیان بۆ شارەزا کردنی
ئادەمیزادو ناردنە خوارووەی نامەیی ئاسمانی بۆ سەر پیغەمبەرەکان بەهۆی
ئەووەیە ﴿أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكِ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ کە
سوننەتو دابو نەرتی خودا وەهائە: هیچ کەسێک سزا نادا تا بانگەوازی
هەقی پێ پانەگەینێ، هیچ گەلو نەتەوێک ریشەکێش ناکا تا پیغەمبەر
نەنیریتە سەریانو بانگەوازیان پێ پانەگەینێو سەرپێچی نەکەن! گەلو
نەتەوێ بێ تاگاو پەیام پێ نەگەیشتو سزا نادا، لەناویان نابا، بۆ هەموو
گەلو نەتەوێک پیغەمبەر و ترسینەری ناردووە، وەکوو لە شۆنیکێ تردا
دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر/ ٢٤. یان
دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ﴾ النحل/ ٢٦. یان دەفەرموئ: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
رَسُولًا﴾ الاسراء/ ١٥.

کە دەفەرموئ (ظلم) دوو مانا هەڵدەگرێ:

- ١- (ظلم) بەمانا (شرک) بێ واتە: خودا کەس بەهۆی (شریک) بۆ
خودا دانان نەخافێ نافەوتیتنێ، تا ناگاداریان نەکاتەوێ بەهێلاکیان نابا.
- ٢- بەهێلاک بردنە کە بەستەمکاری و ناھەقی نیە بەبێ ناگادارکردنەوێ

ناردنی پیغه مبهرو پیرا گه یاندن نه نجام ندری!

به کورتی خودا ستم له هیچ کامیک له بنده کانی ناکا، به لام ناده میزاد
بوخویان ستم له خویان ده که نو تاوانه که له خویانه!! به لکو همر به لاو
تهنگانه و ناخوشی به که تووشی خه لک بووه یان تووشیان ده بی له بهر کرداری
خرابی خویانه و سزای وازهینانیان له نایینه، عه یبو نهنگی به که له خویانه،
نه که له یاساو شهر یه تی خودا دایه!

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ بو هه موو
خاوه ن کرده ویه که - خودا په رستی یان سه ریچی کردن- پله و نه ندازه یه که
هیه، خودا ده یگه یه نیتته نه و پله و پایه و سزاو تۆله ی له سهر ده داته وه، چاکه
به چاکه و خراپه به خراپه! په روه ردگار ناگادارو زانایه به هه موو کرداریک،
هیچ کرده ویه که نیه خودا پیتی نه زانی و ناگاداری نه بی، به لکو هه موو کردارو
گوفتاریک سهر ژمیر ده کاو ده ینووسی و بو یان تو مار ده کا، بو نه وه ی له پروژی
خویدا تۆله و پاداشتیان له سهر بداته وه، له کاتی گه رانه وه و تۆله و لی کو ئینه وه دا
پاداشت و سزای خویان وهر بگر نه وه.

هه ره شه له کافران به ریشه کیس کردنیان و ترساندنیان به سزای

دۆزه خ

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا
يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنْ مَا تُوعِدُونَ لِاتٍ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

پاش نه وه په روه ردگار پاداشتی چاکه کارانو سزای تاوانبارانی را گه یاند،
باسی نه وه شی کرد، که هه موو که سپیک، هه ر گه لو نه ته ویه که پله و پایه ی

خۆی ههیه له باره ی تاعه تو له باره ی سه ریچی کرد نه وه، نه مجار نه وه روون ده کاته وه: که پهروه ردگار چ پتویستی به تاعه تی بهنده کانی نیه، به به ندایه تی کردنیان بۆ خودا خودایه تی زیاد نابێ، ههروه کو چۆن تاوانباری تاوانباران له خودایه تی نهو کهم ناکاته وه، چونکه پهروه ردگار به زاتی پاکی خۆی ئاتاجی به کهس نیه، به لام خاوه نی په حمه تو به زهیی گشتی به، ده توانی ئیوه له ناو به ری، گه لو نه ته وه یه کی تر بینیت ته کایه وه! وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَزَبُكَ الْغَنِيِّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ نه ی موحه ممه! خودای تو له هه موو دروست کراوانی بی ئاتاجه، له هه موو پرویه که وه، به ندایه تی کردنیان بۆی له خودایه تی نهو زیاد ناکا، کافر بوونو سه ریچی کردنیان له فرمانه کانی زیان به خودایه تی به که ی ناگه یه نی! بهنده کانی له هه موو حالو وه زعیکا پتویستیان به خودا ههیه، سه رباری نه وه ش په حمه تی خودا بۆ بهنده کانی گشتی و فراوانه وه موو کهس ده گریت ته وه، وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ الحج/ ٦٥. ده باره ی بی ئاتاجیشی فهرمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ فاطر/ ١٥. رسته ی ﴿وَزَبُكَ الْغَنِيِّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ کورت هه له پنهان ده گه یه نی، واته: جگه له خودا کهس ده وله مهنه نیه، به زهیی و په حمه ت هه ره له نه وه وه یه، جگه له خودا شته کانی تر مومکینه نو خاوه ن ئاتاجن، که وابی نه وه مان بۆ ده چه سپی که جگه له خودا هیچ که سپک و هیچ شتی که بی ئاتاج نیه، په حمه تو به زهیی هه ره له خودا وه یه، هه موو بوونه وه ره بۆ بوونو به رقه رار بوون پتویستیان به خودا ههیه.

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ نه ی کۆمه لی کافرو خودا نه ناس! باش بزانه نو دنیابن نه گهر خودا بیهوئ له ناوتان ده باو ده تانفه وتینی وه کوو چۆن له وه پیش سه ریچی کارانو دژ به پیغه مبه رانی له ناو بر دوونو فه وتانده وونی؛ وه کوو نه ته وه ی عاده ته موودو نه ته وه ی صالح و هۆزی لوط و هۆزی توبه ع.. هتد. نه گهر خودا بیهوئ ئیوه ی کافرو خودا نه ناس، موشریک دانیش تووی

مه‌ککه‌و ده‌ورووبه‌ری له‌ناو ده‌باو په‌گه‌زو چینه‌و تووژیکه‌ی تر دینه‌ته کایه‌وه، له‌ئیه‌و باشترو فه‌رمان به‌ردار تر! په‌روه‌ردگار ده‌توانی له‌پاش له‌ناو‌بردنی ئیه‌و هه‌ر گه‌لو هۆزیک به‌شیایه‌ی بزانی بیخاته جیگای ئیه‌و، وه‌کوو چۆن توانیه‌تی ئیه‌و بخاته شوین گه‌لو هۆزی تر! واته‌: په‌روه‌ردگار له‌یه‌ک کاتدا توانای له‌ناو‌بردن هینانه‌دیو دروست کردنی هه‌یه‌. بیگومان نه‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ی په‌روه‌ردگار له‌ کافه‌رکانی مه‌ککه‌هاته‌ دی، نه‌وه‌ بوو مله‌پوو سه‌رانی موشریکو کافری قوره‌یشی له‌ناو‌بردن موسوڵمانه‌ کوچه‌رو یاریده‌ده‌رانی خسته‌ شوینی نه‌وانو له‌نه‌وانه‌وه‌ ده‌وله‌تی ئیسلام دامه‌زراو په‌ره‌ی سه‌ندوو بوونه‌ نموونه‌ی په‌حه‌مه‌تو مرۆف دۆستی له‌ میژوودا، له‌شه‌رو ناشتی‌دا ئاوه‌نی‌ی بالانوما بوون بۆ حه‌ق‌خوازیو دادپه‌روه‌ری.. ته‌نانه‌ت غۆستاف لۆیون -وابزانم فه‌ره‌نسییه‌- ده‌لی هه‌رگیز تانیستا میژوو رزگارکه‌ری وه‌کوو نه‌وانی نه‌یه‌نیوه‌!

دوای نه‌و هه‌ره‌شه‌ تونده‌ی ئاراسته‌ی کافه‌رکانی کرد، به‌ له‌ناو‌بردن له‌دونیاداو ترساندنی؛ نه‌مجار هه‌ره‌شه‌یه‌کی تریان ئاراسته‌ ده‌کا که بریتی‌یه‌ له‌ سزای رۆژی قیامه‌تیانو فه‌رمووی: ﴿إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! بیانه‌رسینه‌و پێیان بلێ: نه‌و سزاو چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی نان پێدراوه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا دلنیا‌بن دینه‌ ریتانو تووشتان ده‌بی هیچ شکو گومانتان نه‌بی! ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیه‌و ناتوانن نه‌و سزاو عه‌زابه‌ له‌خۆتان دوور بخه‌نه‌وه‌، ناتوانن له‌به‌ری هه‌لبێن، یان بیگێپنه‌وه‌و له‌خۆتانی لابده‌ن، نه‌گه‌ر ئیه‌و بینه‌ ئه‌سکه‌ پزیوو خۆله‌میش په‌روه‌ردگار ده‌توانی سه‌رله‌توئ وه‌کوو خۆتان لی بکاته‌وه‌، په‌روه‌ردگار بالاده‌سته‌و ده‌توانی قار له‌ به‌نده‌کانی بگرێ.. ئه‌بنو نه‌بی حاته‌م فه‌رمووده‌یه‌کی له‌ نه‌بو سه‌عه‌یدی خودریه‌وه‌ گێپراوه‌ته‌وه‌: ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (يَا بَنِي آدَمَ إِنَّكُمْ تُعْقَلُونَ، فَعُدُّوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ الْمَوْتِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَآتٍ، وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ).

ئه‌مجار په‌روه‌دگار هه‌په‌شه‌یه‌کی تری ئاراسته‌کردو فهرمووی: ﴿قُلْ﴾
 ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و کافرو موشریکانه‌بلێ: ﴿يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰی
 مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ﴾ ئه‌ی گهلۆ هۆزه‌که‌م! به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر پێبازی خۆتان
 ، ئه‌و پێبازه‌ی خۆتان پێوه‌گرتوه‌به‌لاتانه‌وه‌ پێبازی پاسته‌و پێتان وایه
 له‌سه‌ر حه‌قو هیدایه‌تن، ده‌لێی لامه‌ده‌نو په‌یره‌وی بکه‌ن؛ ئه‌منیش له‌سه‌ر
 پێبازی بیروباوه‌ری خۆم به‌رده‌وام ده‌بم لێی لا ناده‌م، من له‌سه‌ر ئایینی
 ئیسلامو بانگه‌وازی کردن بۆ ئه‌و ئایینه‌و سه‌برو ئارامگرتن له‌سه‌ر ئه‌زیه‌تدانی
 ئێوه‌ به‌رده‌وام ده‌بم سوور ده‌بم له‌سه‌ر تیکۆشانو هه‌ولدان بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی
 ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ له‌وه‌ به‌و لاوه‌ ده‌زانن کێ
 سه‌ره‌نجامی باش وه‌ده‌ست دینیو کرداری په‌سه‌ند ده‌بێو خانووی پازاوه‌ی
 به‌هه‌شتی چنگ ده‌که‌وێ! له‌وه‌ به‌و لاوه‌ ده‌زانن ئیمه‌ یان ئێوه‌ به‌خته‌وه‌رو
 سوودمه‌ند ده‌بین؟ وه‌کوو له‌ شونیکێ تردا ده‌فهرموێ: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عَامِلُونَ ، وَانْتَظِرُوا اِنَّا
 مُنْتَظِرُونَ﴾ مود/١٢١-١٢٢.

زومه‌خشه‌ری ده‌فهرموێ: ئه‌مه‌ شیوه‌یه‌که‌ له‌ ترساندنو هه‌په‌شه‌کردن!!
 په‌وانو کورتو پاراوو پوخته‌و وێژه‌ ئاسایه‌، پسته‌کان تا بلێی جوانو شیرینو
 پزاون، هه‌په‌شه‌که‌ش توندو سامناکه‌، ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ که‌ ترسینه‌ر له‌سه‌ر
 حه‌قو ترسینه‌راو هه‌په‌شه‌لیکراو ناحه‌قو بێ به‌لگه‌و ده‌ست به‌تاله‌، ئه‌م جوړه
 هه‌په‌شه‌یه‌ له‌ قورئاندا زۆر جار دووباره‌بوونه‌وه‌ وه‌کوو ﴿اَعْمَلُوا مَا
 شِئْتُمْ﴾ فص‌لت/٤٠، یان که‌ ده‌فهرموێ: ﴿وَإِنَّا أَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰی هٰدٰی اَوْ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ سبا/٢٤.

نایه‌ته‌که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ حالو وه‌زع‌ی گهلۆ نه‌ته‌وه‌کان
 به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌کانیان نه‌خشه‌کیش کراوه‌، سه‌ره‌نجامی هه‌موو کردارو
 گوشتاریکیش سزاو پاداشتی خۆی هه‌یه‌، چاکه‌ به‌چاکه‌و خراپه‌ به‌ خراپه‌.
 که‌وابێ با دُنیا بن که‌ پاشه‌پۆژو سه‌رفرازیو سه‌رکه‌وتن سه‌ره‌نجام بۆ
 پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانیه‌تی نه‌ک بۆ کافرو موشریکه‌کان، ئه‌وان به‌ مراز ناگه‌ن،

چونکه ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ بیکومان سته‌مکارانو بی باوه‌پان ناگه‌نه نامانجی باشو سهره‌نجامیان باش نابیی، ههرگیز په‌روه‌ردگار سته‌مکاران سهرناخا و ناهیلئی به‌مراز بگه‌نو سهرکه‌وتن به‌ده‌ست ناهیتن، نه‌وان پشت به‌غهری خودا ده‌به‌ستنو به‌هیوان به‌ته‌کانیان یارمه‌تیا بده‌ن، جگه‌له‌خوداش که‌س هیچی به‌ده‌ست نیه، نه‌و سته‌مکاره‌مله‌وپرانه‌ههرچهند له‌جیه‌اندا بۆ ماوه‌یه‌ک دڵشادو ده‌ست رۆیشتوو بزو گوزه‌رانیان خوش بی‌و باش رابویرنو خۆ بلیسنه‌وه به‌خته‌وه‌یه‌که‌یان پایه‌دار نیه‌و درێژخایه‌ن نابیی و زۆری بی‌ناچی له‌کیسیان ده‌چی!

به‌لئی ته‌مه‌سوننه‌تو دابو نه‌ریتی خودایه، سهرکه‌وتن بۆ سته‌مکارانو مله‌وپرانی نیه، سهره‌نجام به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست ناهیتن، نه‌وانه‌له‌جیاتیی شوکرانه‌ژمیری و سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانی خودا، سپله‌یی و کوفرانی نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن؛ بۆیه‌شیایو نه‌وه‌ن په‌روه‌ردگار له‌ناویان به‌ری و گه‌لو هۆزیکیی تر بخاته‌شویزو جیگایان. ته‌مه‌ش چاوه‌پوان کراوه‌و ها‌کا رووی‌دا! چونکه‌ته‌مه‌دابو نه‌ریتی خودایه‌سته‌مکاران له‌ناو ده‌باو به‌نده‌باشه‌کانی ده‌کاته‌جینشینو میراتگریان؛ وه‌کو له‌شوینیکیی تردا ده‌فرموی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ، وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ (إبراهیم/١٤).

سوپاس و ستایش بۆ خودا! په‌روه‌ردگار واده‌و به‌لێنی خۆی بۆ پیغه‌مبه‌ری نیسلام هینایه‌دی، یارمه‌تی‌دا، له‌ولاتدا جیگیری کرد، به‌سهر موشریکه‌عه‌ره‌به‌کاندا زالی کرد، ههر له‌ژیانی خۆیدا نیمچه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بو ولاتی یه‌مه‌نو به‌حه‌ره‌ین له‌کوفرو بی‌دینی پاک کرایه‌وه‌و ئالای نیسلامی تیدا هه‌لکرا! له‌پاش له‌دولیا ده‌رچوونی خۆشی له‌سهر ده‌ستی جینشینه‌به‌ریزه‌کانی زۆریه‌ی ولاتو هه‌رێمو شارو کۆمه‌لگا‌کانی نه‌و رۆژگار هه‌وته‌نه‌ژیر ده‌سه‌لاتی فەرمانه‌وایانی موسولمانانه‌وه‌و ئایینی پیروزی نیسلام له‌خۆره‌ه‌لاتو خۆرئاوا و باشوورو باکووردا بلاو بووه‌وه، چه‌ند ده‌وله‌تو حوکمرانی موسولمان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا هاتو نه‌رکی سهرشانی خۆیان نه‌نجام دا، تا موسولمانان پایه‌ندی ئایینی نیسلام بوونو په‌یره‌وی قورسانی

پیروزیان کردو به شهریه‌تی خودا حوکیان ده‌کرد، نالای به‌رزو پیروزی (لا اله الا الله محمد رسول الله) له زوربه‌ی ولاتو همریمه‌کاندا ده‌شه‌کایه‌وه! به‌لام سه‌د مه‌خابن کاتیک موسولمانان پرویان له قورنان وه‌رگتیاو پشتیان له نایین سارد بۆوه، گیانی فیداکاری و تیکۆشانه‌کیان تیدا کز بوو، توشی نسکو هاتزو گلانو سه‌ره‌نگیری بوونو تا نیستاش نه‌هاتوونه‌ته‌وه تایبو وه‌سر خو نه‌هاتوونه‌وه!

هر کاتیکیش موسولمانان بگه‌رینه‌وه بو ژیر نالای نیسلاو قورنان بکه‌نه په‌په‌وه و پروگرامی خویان، هه‌مان نگینو ده‌سه‌لاتو فه‌رمانه‌واییان دیته‌وه ده‌ستو بالاده‌ست ده‌بنه‌وه، نه‌مه بریاری خودایه‌و واده‌و به‌لینی خۆیه‌تی، وه‌کوو له شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ المجادلة/۲۱ یان ده‌فرموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ، يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ غافر/۵۱-۵۲. دابو نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌فامی ده‌رباره‌ی کشتو‌کالو به‌روبو‌مو نازه‌لو

منال کوشتن

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُوا وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ
وَأَنْعَمُوا خُرِمَتْ ظُهُورُهُمْ وَأَنْعَمُوا لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً
عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ
الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ يَذْكُرُونَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُن مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُوَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

لهو وپیش پمرو دگار نار ه زایی خوی دهر بری بهرامبهر بیرو باوهری
موشریکه کان که به شیک لهو بیرو باوهره پوچو بی بناغه یه یان نینکاری کردنی
روژی قیامتو زیتدو بوونه وده پاداشستو سزای روژی دواپی به.

نه مجار لیره دا چند نمونه و شیوه ی هلسوکوتو حوکمو یاسای
هله بستر اوو پروپو وچیان باس ده کا؛ که له خویانه وده به هوانته بری بهرو بووم
میوه و خوارده منی، حرامو حلال ده کهن، زنده به چال کردنی کچ به ره و
داده نین، به به هانیه گوزهرانو کهم دهستی یان هر هویه کی تر مندالی
خویان ده کوژن! ده فرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا﴾ لهو بهرو بووم کشتو کاله ی کهوا پیکی دینن لهو نازه لو زنده وهره
مالیانه ی به خویان ده کهن به شیک دیاری ده کهن بو خوداو به شیک تریشی
دیاری ده کهن بو بئو صه نه مه کانیان، واته: دوو بهش جیا ده کهنه وده
دیاری یان ده کهن ﴿فَقَالُوا هَذِهِ لِلَّهِ﴾ بهم ره نگه ده یانگوت: نه به شه بو
خودایه و بو نه و تهرخان کراوه، که نه مه شیان ده گوت: ﴿بِزَعْمِهِمْ﴾ به پیی
بیرو بوچوونی پوچی خویان بوو، هیچ به لگه یه کی زانستی و نایینی راستو

خوداپہ سہندیان نہیو! ﴿وَهَذَا لَشُرٌّ كَانًا﴾ دہستان بؤ بہشہ کہی تریشیان
راہہ داشتو دہیانگوت: تہمش بؤ بتہ کانمانہ، تایبہ تہ بہوانہوہ، لہریی تہم
بہخشینہوہ خویمان لہپرستراوہ کانمان نزیک دہکہینہوہ.

بہم شیوہیہ بتو صہنہ مہکانیان کردیوون بہہاوہ لی خوداو بہشیک لہ
مالو دارایی خوئیانیان تہرخان دہکرد بؤ تہوہی لہپیناؤ تہو خودا
دروژنانہ یاندا صہرفی بکہن، بہندیہ تیہ کی کویرانہی تہو بتو صہنہ مانہ یان
دہکردو حہرام کردنو حہلال کردن: کہ دوو شتی تایبہ تہندی پہروہ ردگارن
وہپال بتہکانیان دہداو پلہو پایہی خودایہ تیہ یان بؤ دہچہ سپاندن.

﴿فَمَا كَانَ لَشُرِّكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ، وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى
شُرِّكَائِهِمْ﴾ تہوہ بہشہی بؤ بتہکانیان دیاری دہکرد ہیچیان لی نہ دہدا بہ
خودا، بہلام تہو بہشہی بؤ خودایان دیاری دہکرد وا دہبوو بؤ بتہکانیان
صہرف دہکرد! دہہاتن بہشی خودایان بؤ میوانو منداؤو ہہژاران خہرج
دہکرد، بہشی بتہکانیشیان بہسہر پاسہوانو خزمہ تچی و دارو دہستہی
بتخانہ کانداداہش دہکرد، تہگہر شتی لہ بہشہ دیاریکراوہ کہی خودا
بکہوتایہ گہل بہشی بتہکان، تہوہ ہہلیان نہ دہگرتہوہو نہیان دہخستہوہ گہل
بہشہ کہی خودا، دہیانگوت خودا دہولہ مہندہو پتویستی پیتی نیہ، بہلام
تہگہر شتی لہ بہشی بتہکانیان بکہوتایہ پال بہشہ کہی خودا دہیانخستہوہ
پال بہشی بتہکانیان! ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بہراستی حوکمو ہرپارو
ہہلسوکہوتیان خرابو ناپہ سہندہ داہش کردنو کردہوہ کانیان نہ گونجاو
نہشیاون! دروستکراویکی مردووی بی دہسہلات، دارو بہردیکی رہقو تہقو
بی گیان دہکہنہ ہاوہ لی خوداو وہکوو تہو بہشی بؤ دیاری دہکہنو بہلکو
زیاتریش، بہراستی تہم داہش کردنہیان داہش کردنیکی ستہ مکارانہیہ،
بہشہ خرابو کہمہ کہ بؤ خودا دیاری دہکہنو دواپی لیشی دہدزنہوہ، وپرای
تہوہی کہ تہوانہ شیایو تہوہ نین بکریں بہ ہاوہ لی خودا دہیانکہن بہ
ہاویہشی وہکوو خودابہشیان بؤ دیاری دہکہن، سہرباری تہوہش بہشی خودا
کہمو کوپ دادہنیزو تہمجار لیشی دہدزنہوہ!

وہکو لہ شوینیکی تردا دہفہرموی: ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

الْبَنَاتِ، سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ النحل/٥٧، یان ده فەرموی:
 ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
 مبین ﴿الزخرف/١٥﴾، یان ده فەرموی: ﴿الْکُم الذَّکَرُ وَلَهُ الْأُنْثَى، تِلْكَ
 إِذَا قَسَمَةُ ضِیْزَى﴾ النجم/٢١-٢٢.

ئەو موشریکانە بەم جوړه هەلۆستو کردەوانەیان سنوورشکینی و
 دەستدریژیان کردۆته سەر مافی خودا لەبۆاری تەشریع و خودایەتی دا،
 هاتوون هاوێڵو هاوێشیان بۆ خودا داناو، لەتەک ئەو زاتە بەرزو پیروژەدا
 شتی تر بە خودا دەزانن، بەلکو بتو صەنەمەکانیان بەسەر خودادا پاساو
 داوەتەوه، بەلایانەوه لەخودا لەپێشترو شیوا ترن! لەوەرگرتنی ئەم بریارو بیرو
 بۆچوونەیاندا پشتیان بە هیچ بەلگەیەکی راستو بەهیزی عەقڵی و نەقڵی
 نەبەستوو، بریاریکە بەهەوانتە دەری دەکەن! بیرو بۆچوونیکە کوێرانە
 شوینی کەوتوون!!

ئێبنو عەبباس دەفەرموی: دوژمنانی خودا کە بەروبو میکیان
 هەڵدەگرتهوه، یان میوه و داھاتیان کۆ دەکردهوه، بەشیکیان لێ جیا
 دەکردهوه بۆ خوداو بەشیکیشیان دادەنا بۆ بتەکانیان ئەو بەشە ی بۆ
 بتەکانیان دادەنا ژمارەو کیشانەو پێوانەیان دەکردو پارێزگاریان دەکرد،
 ئەگەر بەهۆی با، یان بەهۆی هەر شتیکی تر بری لە بەشی بتەکانیان
 بکەوتایەتە سەر بەشی خودا دەیانگێڕایەوه بۆ سەر بەشی بتەکانیان! ئەگەر لە
 بەشەکە ی خودا بکەوتایەتە سەر بەشی بتەکان وازیان لێ دەهێناو لێی
 دەگەران. ئەگەر قاتو قری پەیدا بواوە بەشی خودایان دەخواردو بەشی
 بتەکانیان بۆ بتەکان خەرج دەکرد.

هەر بەو جوړه بری لە مەر و مالاتی خۆیان وەلا دەنا دەیانکردنە
 (بەحیرەو سائیبەو وەصیلەو حامی) گۆشتو بەرو بوومەکانیان لەخۆیان یان
 لە بریکیان حەرام دەکردو تەرخانیان دەکردن بۆ بتەکانیان، پێیان وابوو بەو
 شت لەخۆ حەرام کردنە خۆیان لەخودا نزیک دەکەنەوهو خودا لەخۆیان پازی
 دەکەن!

جا وەکوو چۆن ئەو خودا نەناسانە خوێیان بەوه گرتبوو کە بەروبووم

ناژەلو دانەویڵە لەنیوان خوداو بته‌کانیان دابه‌ش بکەن بەلایانەوه کاریکی باشرو خوداپه‌سه‌ند بوو! ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ﴾ هەر به‌و جوړه ئاده‌میه شه‌یاتینه‌کانو کاهینو زیوانو پاسه‌وانه‌کانی بتخانه‌کانو جنۆکه‌ی شه‌یاتینیه‌کان، کوشتنی منداڵه‌ بی‌ تاوانه‌کانیان له‌پیش چاری زوربه‌ی بته‌رسته‌کان جوان کردوه له‌ دلایندا شیرینیان کردوه، به‌جوړیک پێیان وابوو کاریکی مه‌ردانه ته‌نجام ده‌ده‌ن!

موجاهید ده‌فهرموئ: مه‌به‌ست به‌ (شرکاؤهم) شه‌یاتنه‌کانیان به‌ که‌ فهرمانیان پێ ده‌کەن، له‌ترسی هه‌ژاری نه‌داری منداڵه‌کانی خوێان زینده‌به‌چال بکەنو بیانکوژن.

سوددی ده‌فهرموئ: واته‌: شه‌یاتینیه‌کان فهرمانیان پێ کردوون که‌ زارۆکه‌ مێینه‌کانیان بکوژن ﴿لیردوهم﴾ بۆ نه‌وه‌ی گومرایان بکەنو سه‌ریان تیدا بجێو سروشتیان تیک بجێو بگه‌نه‌ نه‌وه‌یه‌ی درنده‌یه‌ی به‌جوړیک باوک به‌ده‌ستی خۆی جه‌رگی خۆی سه‌ربهری، یان کچۆله‌ بجکۆلانه‌ی خۆی به‌ زیندوویی ژیرخاک بکا.. ﴿وَلْيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ یان بۆ نه‌وه‌ی نایینه‌که‌یان لی بشیونن - مه‌به‌ست نایینی هه‌زه‌تی ئیبراهیمو ئیسماعیله‌ - ، چاکو خراپیان لی تیکه‌ل بی!

هۆی نه‌م جوانکردنو رازاندنه‌وه‌یه‌ نه‌وه‌بوو شه‌یاتینیه‌کان موشریکو بته‌هرسته‌کانیان ده‌ترساند، که‌ ئیستا یان له‌وه‌دوا، تووشی هه‌ژاری ده‌بنو ناتوان مالو منداڵ به‌خێو بکەن. هه‌روه‌ها ده‌یانترساندن به‌ له‌که‌دار کردنو نه‌نگی به‌سه‌ردا هاتن، بۆیه‌ نه‌وانیش که‌ کچیان ده‌بوو له‌ترسی پرسواییو هه‌ژاری ماره‌کردنیا له‌ناهاوکووف ده‌یانکوشتن، زینده‌به‌چالیا ده‌کردن، بۆیه‌ په‌روه‌ردگار کرده‌وه‌کانیانی به‌لاوه‌ ناپه‌سه‌نده‌و هه‌رشیان ده‌کاته‌ سه‌رو ده‌فهرموئ: ﴿وَإِذَا الْمَوْؤَدَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التکویر/٨.

شه‌یاتینیه‌کان وایان ده‌خسته‌ دلایانه‌وه‌ که‌ منداڵ کوشتنو کچ زینده‌به‌چال کردن کاریکی په‌سه‌نده‌و له‌خودایان نزیک ده‌کاته‌وه، هەر بۆه‌ش عبدولمطه‌لبی بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌سه‌ر خۆی نه‌ذر کرد که‌ عه‌بدوڵلای

کۆری سەربەرپۆ بیکاتە قوربانی، پێغه مېسەر ﷺ ناماژە ی بۆ ئەم بریارە ی
عبدولمطە لبیبی باپیری کردوو و فرموویەتی: (أنا ابن الذبیحین) مەبەستی
پێی عەبدوللای باوکی و حەزەرەتی ئیسماعیلە کە حەزەرەتی ئیبراھیم ویستی
سەری ببری.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلْتُمْ﴾ تەگەر خودا بیویستایە ئەو جۆرە کردارە
ناپەسەندانە نەکەن، نەیان دەکرد! کردە وەکانیان بە گۆیرە ی ویست و ئیرادە ی
پەرورە دگەر! حیکمەت و دانایی خودا داخواریانە!

ئەهلی سوننەت و جەماعەت ئەم نایەتەیان کردوو بەبەلگە لەسەر ئەو ی
کە کردە وە ی موشریکەکان هەمووی بە ویستی خودایە و ئیرادە ی ئەو ی
لەسەرە!

موعەزێلە دەلێن: ئەم مەشیئەت و ویستە مەنبیە مەشیئەتێکی
(ئیلجائیە)، واتە: پەرورە دگار ویستی وایە کەوا ئەوانە بەرەللا بکا بە ویستی
خۆیان کردار و گوفتاری خۆیان هەلبێژن و نەنجامی بدەن، بەبێ ئەو ی کە
هیچ جۆرە ملکەچیەکیان لەسەر بێ.

ئەو شەمان لەبیر نەچی پەرورە دگار دەتوانی واکا هەموو کەسێ
موسوڵمان بێ، بەم جۆرە سروشتی ئادەمیزاد واکا دروست بکا ئامادە باشی
تەواویان تیدا بێ بۆ خودا پەرستی؛ لەناخدا هاندەر و هەلنەریان تیدا پرسکینی
هەر لەگەڵ بانگەوازی ئایینیان بیست خێرا موسوڵمان ببین، یان هەر
سروشەکیان واکا بخولقینی خودا پەرست بن، وەکوو فریشتە کە هەر بە
سروش خودا پەرستن و هەرگیز لەخودا یاخی نەبن!

﴿فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ ئە ی پێغه مېسەر! وازیان لی بینە خۆیان و
بیروباوەری خۆیان؛ تۆ تەنها راگەیان دنت لەسەر و بەس! حساب و لی کۆلینە وە
سزا و تۆلە لەسەر ئێمە یە و چاریان دەکەین..

جۆریکی تر لە کارە ناپەسەند و جاھیلیەت ئاساکانیان ئەو بوو تاژە و
بەر و بوو و کشتو کالەکانیان دەکردە سێ جۆر و بۆ هەر جۆریکیان بریاری
تایبەتیان بۆ دەدا، وەکوو دەفرموی: ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ

لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ ﴿١﴾.

١- ده‌یانگوت تهم ناژه‌لو خوارده‌مه‌نیو بژیوه پاوانه‌و تایبه‌ته، بۆ که‌س نیه سوودیان لی وه‌ریگری، به‌لکو تایبه‌تن بۆ بته‌کانمانو له‌پیناو خودا‌کانتاندا خمرج ده‌کرین، نابیی که‌س لی‌پیان بخوا، جگه له پاسه‌وانو خزمه‌تچی بتخانه‌کانو پیاوه‌کانمان نابیی به‌هیچ جوړی ئافره‌ت لی‌پیان بخوا! تهم بری‌او حوکه‌میان ده‌دا ﴿بَرْعَمِهِمْ﴾ به بیرو بۆ‌چوونی خۆیان بوو به‌لگه‌و ده‌لیلیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو.

٢- ﴿وَأَنْعَامٌ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا﴾ جوړیک له ناژه‌له‌کانیان به‌ره‌للا ده‌کرد وه‌کوو فیه‌که‌ی خاوه‌ن شکۆ بله‌ورینو که‌س له هیچ شتی‌ک نه‌یان‌گێڕی‌ته‌وه، که‌س به‌ریان لی نه‌نی‌و که سواریان نه‌بی، واته: بری له ناژه‌له‌کانیان ده‌کرده (به‌حیره سائیبه‌و حامی) دایان ده‌به‌ستو هی‌چیان پی نه‌ده‌کردن، همر ده‌له‌وه‌پانو خۆیان ده‌لسته‌وه، که‌س بۆی نه‌بوو نه‌باریان لی بنی نه‌سواریان بیی!

٣- ﴿وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ بری له ناژه‌له‌کانیان سه‌رده‌بری ناوی خودایان له‌کاتی سه‌رپینه‌که‌دا لی نه‌ده‌هینا، به‌لکو ناوی بته‌کانیان له‌سه‌ر ده‌بردو بۆ ریزلینانی ته‌وان سه‌ریان ده‌پرس که ده‌چوون بۆ حج کردن سواریان نه‌ده‌بوونو له‌سه‌ر پشته‌ی ته‌و ناژه‌لانه (البیکت) هیان نه‌ده‌گوت.

موجاهید ده‌لی: هه‌ندی له وشتره‌کانیان وا دیاری ده‌کرد همرگیز ناوی خودایان له‌سه‌ر نه‌هینن، سواریان نه‌بن، نه‌یان‌دۆشن، شتیان پی کیش نه‌که‌ن، هیچ کاریکیان پی ته‌نجام نه‌ده‌ن!

تهم دیاری‌کردنه‌ی ناژه‌له‌کانیان به‌و جوړه کردبووه بناغه‌ی بیرو باوه‌پانو به‌تایی‌بو حوکه‌ی خودایان حلیب ده‌کرد ﴿افْتَرَاءً عَلَيْهِ﴾ به‌ده‌م خوداوه شتیان هه‌له‌به‌سه‌ت، تهم بیرو‌یاوه‌رو حوکه‌میان به‌درۆ پال خودا ده‌دا، خودا لی‌پیان به‌ری‌یه، شمرعو یاسای وای بۆ ته‌وان دانه‌ناوه، جگه له خوداش که‌س مافی ته‌وه‌ی نیه شت حرام‌و حه‌لال بکا، ته‌شریع دانان تایبه‌تی خودایه، که‌س ته‌و

مافه‌ی نادریتی و شیاوی نه‌وه نیه‌!!!

﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ پەروەردگار تۆلە‌ی ئەم درۆ بە‌ده‌م هە‌لبە‌ستە‌یان لێ دە‌کاتە‌وه، سزای ئەم سە‌ری‌پە‌چی کردنە‌و دانانی حوکم و یاسا و حە‌لال کردن و حە‌رام کردنە‌ی کە لە‌خۆیانە‌وه ئە‌نجامی دە‌دە‌ن ناگ‌ری دۆزە‌خە‌و تێیدا دە‌سوتێن‌رێ‌ن.

ئە‌مجار پە‌روەردگار جو‌ریکی تر لە‌ تە‌شریع و یاساکانیان؛ لە‌ حە‌لالکردن و حە‌رام کردنە‌کە‌یان باس دە‌کا‌و دە‌فە‌رمو‌ی: ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰى أَرْوَاجِنَا﴾ دە‌یان‌گوت ئە‌و بێ‌چو و شیرە‌ی لە‌زکی ئە‌م نا‌ژە‌لانە‌دا هە‌یه کە بە‌حیرە و ساتی‌بە‌ن تایی‌بە‌تن بۆ پیا‌وه‌کانمان و حە‌لال و زو‌لالی ئە‌وانە‌و لە‌ مێ‌یینە‌کانمان قە‌دە‌غە‌یه ئە‌گەر نا‌ژە‌له‌کە بە‌چکە‌یه‌کی نێ‌ری ببوایە، تە‌رخانیان دە‌کرد بۆ پیا‌وه‌کانیان و نە‌دە‌بوو نا‌فرە‌تە‌کانیان لێ‌ی بخۆ‌ن! ئە‌گەر نا‌ژە‌له‌کە بە‌چکە‌یه‌کی مێ‌یینە‌ی ببوایە مە‌رە‌خە‌سیان دە‌کرد بۆ زا‌وزێ و سە‌ریان نە‌دە‌بری.

﴿وَإِنْ يَكُنْ مِثَّةُ فِهْمٍ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ ئە‌گەر بێ‌چو‌وه‌کە بە‌ مندا‌ره‌وه‌بو‌وی لە‌دا‌یک بوایە ئە‌وه پیا‌و و نا‌فرە‌ت تێدا ها‌وبە‌ش دە‌بوون، نا‌وا بە‌و جو‌ره ئە‌و پیا‌رانە‌یان دە‌دا، نا‌وا بە‌ده‌م خۆ‌دا‌وه شتیان حە‌لال و حە‌رام دە‌کرد، هێ‌چ بە‌ل‌گە‌و چە‌سپێ‌نە‌رو سە‌لمێ‌نە‌ریان نە‌دە‌بوو، تە‌نها بە‌ هە‌وانتە‌و خە‌یال پلا‌وی خۆ‌یان ئە‌م حوکمانە‌یان دە‌دا، ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ لە‌وه بە‌م‌ولا‌وه پە‌روەردگار تۆلە‌ی ئە‌و درۆ و دە‌له‌سم و بوختان و بە‌ده‌م هە‌لبە‌ستە‌یان لێ دە‌کاتە‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بێ‌گومان خۆ‌دا دانا و لێ‌زانە لە‌ کارە‌کانیدا، نیشی نا‌بە‌جێ نا‌کا، زانا و نا‌گاداره بە‌سەر هە‌موو شتی‌کدا و هێ‌چی لێ گۆم نا‌بێ، ئە‌و بوختان‌کە‌رانە لە‌ده‌ستی رزگاریان نا‌بێ! وێ‌نە‌ی ئە‌م نایە‌تە نایە‌تیکی ترە کە دە‌فە‌رمو‌ی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُم هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ، إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ النحل/١١٦.

ئە‌مجار پە‌روەردگار نا‌پە‌زایی خۆ‌ی بە‌رام‌بەر کچ زین‌دە‌به‌چال کردن

ده‌ده‌بێو سهرزه‌نش‌تو لۆمه‌ی ته‌نجام‌ده‌رانی ته‌و کاره‌ در‌ندانه‌یه‌ ده‌کاو
 هه‌مه‌شه‌یان ناراسته‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
 سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بێگومان خه‌ساره‌ت مه‌ندو به‌ده‌ختو چاره‌ره‌ش بوون
 ته‌و که‌سانه‌ی که‌ مندالی خۆیان ده‌کوژن، که‌چیان زینده‌به‌چال ده‌که‌ن، ته‌و
 نیعه‌ته‌ی که‌ خودا پیتی داوون له‌خۆیانێ ده‌برن، ئاوا به‌بێ عه‌قڵو نه‌قامیو
 در‌نده‌یی جهرگی خۆیان له‌ناو ده‌به‌ن، هه‌لسوکه‌وتی نه‌زانانه‌ ده‌نوێنن.. ته‌وانه
 به‌شێوه‌یه‌کی نه‌زانیو نه‌حه‌مه‌قانه‌ منداله‌کانی خۆیان ده‌کوژن، به‌خه‌یال پلاوی
 خۆیان له‌ترسی هه‌ژاریو عه‌یبو له‌که‌دار بوون پرکێشی جهرگی خۆیان ده‌که‌ن،
 به‌و شێوه‌ در‌ندانه‌یه‌ له‌ناویان ده‌به‌ن له‌به‌ر نه‌زانیو نه‌قامییان جیاوازی نیتوان
 قازانچو زبانی خۆیان ناکه‌ن، خراپه‌و چاکه‌ لیکه‌ جیا ناکه‌نه‌وه‌! ناشکرایه
 نه‌قامیو نه‌زانی گه‌وره‌ترین تاوانو خراپه‌کارییه‌، ته‌وانه‌ به‌هۆی نه‌قامییه‌وه
 له‌ززه‌تو خۆشی جیهانیان له‌خۆ یاساغ کردوه، درۆیان به‌ده‌م خوداوه
 هه‌لبه‌ستوه، سه‌ریان لی شێواوه‌و گومرا بوون، به‌رژه‌وه‌ندی دونه‌یاو ئایینی
 خۆیان نادۆزنه‌وه‌!

خه‌ساره‌تمه‌ندی‌یه‌که‌یان ناشکراو نومیانه‌، چونکه‌ کوشتنی مندالو
 زینده‌به‌چال کردنی کچ سه‌رچاوه‌ی خه‌ساره‌تمه‌ندیه‌کانیانه‌، مندال پشته‌و
 په‌نایه‌، زنجیره‌ی ناوو شۆره‌ته‌، مایه‌ی شانازیو که‌یف خۆشی‌یه‌، چاکه‌کاریو
 صیله‌ی په‌حه‌مه‌، ده‌ی به‌له‌ناو بردنی، سۆزو په‌روشی باوکتو فرزه‌ندی نامینی،
 له‌جیگای خۆشه‌ویستیو دڵنه‌رمی دڵپه‌قیو توندوتیژیو په‌وشت نزمیو ژبان
 تالی دیته‌ کایه‌وه‌، له‌ قیامه‌تیشا شیاری سزای توندو سووتانی ناو دۆزه‌خ
 ده‌به‌ن.

تاوانێکی تریان نه‌وه‌یه‌: که‌ ﴿وَحَرِّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌ هیچ خورایی را ته‌و رزقو رۆزییه‌ پاکتو خاوتنه‌ی خودا پیتی
 به‌خشیونو بۆی هه‌لال کردبوون له‌سه‌ر خۆیان حه‌رام کردبوو، هیچ به‌لگه‌شیان
 به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، به‌درۆو ده‌له‌سه‌ ته‌م هه‌لالکردنو حه‌رام کردنه‌یان به‌ده‌م
 خوداوه‌ هه‌لده‌به‌ستو به‌ ئایینیان حلیب ده‌کردو پیتیان وابوو خوداپه‌رستی

دە کەن!

﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ بەراستی پێگایان لێ تێک چوووە
گومرا بپوونو سەریان لێ شتواوە و هیدایەت و پێبازی حەقیان نەدۆزیوە و
هەرگیز لەو گومراپیە پزگاریان نەبوو.

تیمامی بوخاری لە ئێبنو عەبباسەو رپوایەتێک دەگێڕێتەوە دە فەرموێ:
کە دەتەوێ نەزانی و نەقامی عەرەبەکان بزانی لە سوورەتی (الانعام)
نایەتەکانی دوا ژمارە (١٣٠) بخویننەو...

ئێبنو موندیرو ئێبنو ئەبو حاتم لە قەتادەو دەگێڕنەو کە دەربارەی
ئەم نایەتە فەرموویەتی: ئەمە بوو هەلسو کەوتی عەرەبەکان لەسەردەمی
نەزانی و نەقامیدا کابرا کچە کە ی خۆی زیندە بە چال دەکرد لە ترسی هەژاری،
یان فراندن، کەچی سەگی بە ئەوپەری تێو تەسەلی بەخێو دەکرد.

قورطوبی لە تەفسیرە کە ی دا سەرگورشتە یە ک دەگێڕێتەوە دەلی: رپوایت
کراوە یە کێک لە هاوێ لانی پێغەمبەر ﷺ لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ
داده نیشتمو هەمیشە بە غەمبارو دل تەنگ دەبینرا! پۆژێک پێغەمبەر ﷺ
پێی فەرموو: ئەو چیتە؟ هەمیشە جۆش داماوێ؟ وتی: ئەو پەوانە کراوی
خودا! من لەسەردەمی نەزانی دا تاوانێکم کردووە، دەترسم خودا لێم خۆش
نەبێ! تەنانت کە ئێستا موسوڵمانیش بووم هەر دەترسم! پێغەمبەر ﷺ
فەرمووی: دادە ی تاوانە کە تەم بۆ باس بکە بزانی چیتە؟ کابرا وتی: ئەو
پەوانە کراوی خودا! من یە کێک بووم لەوانە ی کە کچەکانیان زیندە بە چال
دەکرد، کچێکم بوو دایکی لێم پارایەو کە وازی لێ بینم زیندە بە چالی نەکەم،
منیش وازم لێ هینا تا گەورە بوو و پێگەیشتمو جوانترین ئافرەتی لێ
دەرچوو، خوازیینیان لێ کردم داواکاری زۆر بوون! دەمارگیری گرتمی و دلم
بروای ئەدا بە شووی بەدەم، هەر وەها پێشم ناخۆش بوو لە مالهو بەمینیتەو بێ
مێرد، برپام دا زیندە بە چالی بکەم. بە خێزانە کەم و ت دەمەوێ بچم سەردانی
فلان هۆز بکەم، بچمە دیدەنی خزم کە سوکارم، با ئەم کچەشم لە گەلدا بێ،

دایکه‌که‌ی به‌م پێشنیاره‌ی من دل‌خۆش بوو، خێرا کچه‌که‌ی پزاند‌وه‌و پۆشاکی جوانی له‌بهر کردو خشتی جو‌راوجو‌ری پێدا کرد، په‌یمانی لێ وهر‌گرت‌م که ناگاداریی بکه‌م و خیانه‌تی لێ نه‌که‌م، نیت‌ر کچه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم برد تا برده‌مه‌ سه‌ر بیریک، که‌زانی خه‌یاڵم خراپه‌و ده‌مه‌وێ بیخه‌مه‌ ناو بیره‌که‌ باوه‌شی پێدا کرد‌م و ده‌ستی کرد به‌ گریان، گو‌تی: باب‌ه‌گیان نه‌وه ده‌ته‌وێ چیم لێ بکه‌ی؟! منیش به‌زه‌یم پێیدا هاته‌وه‌و، دوایی سه‌یری ناو بیره‌که‌م کرد‌وه‌و ده‌مارگیریه‌که‌م ترووش بووه‌وه‌، ویستم فری بده‌مه‌ ناو بیره‌که‌وه‌، نیت‌ر باوه‌شی پێدا کرد‌بووم و ده‌گریاو ده‌پارایه‌وه‌و ده‌یگوت: باب‌ه‌گیان! توخودا من سپارده‌ی دایکه‌م که له‌ماله‌وه‌ هاتین دایکه‌م په‌یمانی لێ وهر‌گرتی که پارێزگاریم بکه‌ی و نه‌مفه‌وتینی، منیش که سه‌یری بیره‌که‌م ده‌کرد ته‌ماعی نه‌وه ده‌یگرت‌م که فری بده‌مه‌ ناو بیره‌که‌وه‌و له‌کۆل خۆمی بکه‌مه‌وه‌، که سه‌یری کچه‌که‌م ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه‌و ده‌لالایه‌وه‌ به‌زه‌یم پێیدا ده‌هاته‌وه‌.. تا شه‌یتان سواری شانم بوو گرت‌م و سه‌ره‌و بن فریم دایه‌ ناو بیره‌که‌وه‌، گو‌یم لێ بوو ده‌یگوت: باب‌ه‌گیان بۆچی کوشتم؟؟ ته‌مجار مامه‌وه‌ تا نوزه‌ی لێ بپراو د‌نیا بووم که گیانی له‌ده‌ست داوه‌، ته‌مجار هاته‌وه‌ بۆ م‌الێ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ گو‌ی له‌مه‌ بوو ده‌ستی کرد به‌ گریان و هاوه‌لانی‌ش گریان و ماته‌مینی به‌سه‌ر کۆره‌که‌دا هات.. دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمو‌ی: نه‌گه‌ر فرمانم پێ بکرایه‌ یه‌کیک له‌سه‌ر تاوانی سه‌رده‌می نه‌فامی سزا بده‌م، سزای تۆم ده‌دا!!^(١)

^(١) ته‌فسیری قورطوبی / به‌رگی ده‌وت‌م / ل/ ٦٤ طبعه‌ دار الکتب العلمیه / ١٩٨٨ ..

به لگه‌ی ناشکرا له‌سهر تواناو ده‌سه‌لاتی خودا

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ
وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَعَآثُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ
وَقَرَّاءٌ كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَنِيَّةٌ أَرْوَاهُ مِنَ الضَّأْنِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ أَثْنَيْنِ
قُلْ أَلَذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
فَنَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ
قُلْ أَلَذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهِذَا فَمَنْ ظَلَمَ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

تەنهایی خودای پەروەردگار، ئەوە تا لە پێگەی چەسپاندنی خودایەتی و پەروەردگاریەتی (الالهية والربوبية) بۆ زاتی کردگارو بەدیھێنەر، بۆ چەسپاندنی ئەو راستیە کە ھەر ئەو شیای پەرستبوو بەندایەتی بۆ کردنەو مافی ئەوەی ھەیە کە تەشریع دانی، ھەڵاو ھەرام دیاری بکا، جگە لە ئەو کەس شیای خودایەتی و بەندایەتی بۆکردن نیە، کەس سەرپەرشتیارو خواوەنی بوونەوەر نیە، بەدیھێنەر خۆیەتی و بەس! کەس رایەتی ناکەوێ لافی ئەوە لێبداو خۆی بە یاسادانەر و بەدیھێنەر بزانی! بۆیە دەفرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾ پەروەردگار ئەوە روون دەکاتەو کە بۆخۆی بەدیھێنەر و خالیقی ھەموو شتێکە لە کشتوکالو بەروبوومو دانەوێڵمو ناژەل.. ھتد، خودا بەدیھێنەریانە، کەچی موشریکەکان بە ھەواتنەو بە ئارەزووبازی بەش بەشیان دەکەنو ھەندیککی تایبەت دەکەن بە فلان شتەو ھەندیککی تر قورغ دەکەن بۆ فلان شت، بڕیککی ھەلال دەکەنو بڕیککی ھەرام، ئەم ھەلسو کەوتانەیان ئەم بیروباوەرە نادروستانەیان پەرە پێ دەدەنو بۆ ئەو کەنەو بە تایینی حلیب دەکەن، لەکاتی کدا کە ئەوە مافی ئەوان نیە ئەو دەسلەتە تەشریعیەیان نەدراوەتی، ئەوان ھیچیان بە دەست نیە، ئەوە بە دەست خودایە، چونکە ھەر خودایە ئەو شتانە بەدی ھێناوە، ھەر ئەوە باغو دارستانی بەرداری دروستکردووە، داری بەرداری وای بەدی ھێناوە لکەکانی دەخرێنە سەر کەپرو بەسەر کەپرە کەدا پەخش دەبێ، میوە و بەروبوومە کە پێیەو دەلاژی تەو، ھەر وەکو داری بەرداری وای بەدی ھێناوە کە پێیەو بە کەپر بۆکردن ناکاو بۆ خۆی بەسەر زەوی دا پەخش دەبێ، یان قەدو لکەکانی وا دروست کردوون کە دەتوانن بۆ خۆیان قورساییی بەرە کە ھەلبەگرنو پێیەو بە کەپر بۆکردن و کۆلە کە بەردان نەکا!

تەنانەت دار میو ھی وای ھەیە کەپری بۆ دەکری و کۆلە کە بەردەدرێ، ھی وای ھەیە بۆخۆی بەسەر زەوی دا پەخش دەبێ کەپری ناوی، یان کەمیک بەرز دەبێتەو بۆخۆی تەحەمولی بەرە کە خۆی دەکا، ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ﴾ ھەر وەھا پەروەردگار دارخورماید دروست کردووە کشتوکالی

جۆراوجۆری هیناوه‌ته کایه‌وه که شیوه‌و پوخسارو ره‌نگئو تامو بۆنی هەر یه‌که‌یان له‌وی تر جیایه، خۆراکئو بژێوه بۆ ئاده‌میزاد، ژبانی ئاده‌میزاد په‌یه‌سته به‌و به‌روبوومو دانه‌وێڵه‌و خوارده‌مه‌نیانه‌ی که له‌و باغ‌و دارستانو زه‌ویو زاره به‌رهم ده‌هیندرئ.. وشه‌ی (زرع) هه‌موو به‌رو بوومو دانه‌وێڵه‌و میوه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه که له‌وه‌زه‌کانی سالدای به‌رهم ده‌هیندرئ..

﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرَّهْمَانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار داری زه‌یتونو هه‌نارو به‌روبوومیانی دروست کردوه، هه‌ندیکیان لێک ده‌چن و هه‌ندیکیان له‌تامو چێژدا جی‌اوازن، هه‌ر یه‌که‌ی له‌م دارو دره‌ختو به‌روبوومو کشتوکالو دانه‌وێڵه‌و ئاژه‌لو په‌له‌وه‌رانه تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، تامو چێژو شیوه‌و پوخسارو بۆن به‌رامیان لێک جی‌اوازه، پرۆتینی تایبه‌تیان تێدا یه‌و سروشتی جودایه‌! له‌ کاتی‌ک هه‌موو له‌ یه‌ک ئاو ده‌خۆنه‌وه‌و یه‌ک هه‌وا هه‌لده‌مژنو له‌یه‌ک زه‌ویدا ده‌پوێزنو په‌روه‌رده ده‌بن! په‌روه‌رده بوونو پێگه‌یشتنیان گونجاو له‌باره بۆ پێوستی ئاده‌میزاد، بریکیان به‌سه‌رماو هه‌ندیکیان به‌گه‌رماو جۆریکیان به‌هه‌وای مام ناوه‌ندی به‌روبوومو میوه‌ی پێده‌گا..!

یان ده‌لێن: په‌روه‌ردگار داری زه‌یتونو هه‌ناری دروست کردوه له‌شیوه‌و پوخساردا لێک ده‌چن، به‌لام تامو شیوه‌ی به‌ره‌کانیان جی‌اوازه، هه‌ندیک ده‌لێن: زه‌یتونو هه‌نار له‌ شکلو گه‌لادا یه‌کن، به‌لام میوه‌کانیان جوداوازه، بریک ده‌لێن: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: دار هه‌ناره‌کان له‌ شکلو شیوه‌دا لێک ده‌چن، به‌لام به‌رو میوه‌کانیان له‌ تامو چێژدا لێک جیان؛ هه‌ندیکیان شیرینو بریکیان مزرو هه‌ندیکیان ترشن، په‌نگی ده‌نکه‌کانیشیان هه‌ندئ سپی و هه‌ندیکی سورو هه‌ندئ سوریکي مه‌یله‌و په‌شه‌و هه‌ندئ په‌نگیکي تر.

﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخۆن له‌ میوه‌ی ئه‌و دارو دره‌ختو باغانه‌ی که باس کران هه‌ر کاتی به‌ده‌ر که‌وتو پێگه‌یی، با شیرینو تام گرتو نه‌بووی به‌ته‌واوی! ئه‌وتا ترئ به‌ به‌رسيله‌یی و به‌ ترئو به‌ میوژی ده‌خوری، خورما به‌ مززیو به‌ته‌ریو به‌ خورمایی ده‌خوری، گه‌نم به‌فه‌ریکی و به‌ گه‌نمی به‌شیوه‌ی تریش ده‌خوری.

به پوختی مانای نهم نایه‌ته نه‌وه‌یه، په‌وه‌ردگار پاش نه‌وه که به به‌نده‌کانی خۆی راگه‌یاند که هه‌رچی له زه‌وی‌دا هه‌یه له به‌روبوومی دارو دره‌ختو رووه‌کنو نه‌وه‌ی بژیوی ناده‌میزادی تێدایه، هه‌لالو به‌یده‌سته بۆ ناده‌میزادو ده‌توانن سوودیان لێ وه‌ربگرن، بۆ که‌س نیه جگه له خوا شتیکیان لێ هه‌رام بکا، چونکه هه‌لال کردنو هه‌رام کردن مافی خودایه که خۆی به‌دییه‌نهری ناده‌میزادو میوه‌و بژیوه‌کانو دره‌ختو رووه‌که‌کانه، هه‌ر که‌سی لافی نه‌وه لێبدا که مافی هه‌رامکردنی هه‌یه، نه‌وه خۆی کردۆته هاویه‌شی خودا، هه‌رکه‌سی‌کیش گه‌ردنکه‌چی هه‌رامکردنه‌که بێ نه‌وه هاوه‌لی بۆ خودا داناوه.

﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ که کاتی دورینه‌وه‌و چینی زه‌راعه‌تو میوه‌هات به‌شی دیاریکراوی خاوه‌ن مافه‌کانی لێ ده‌رکه‌ن؛ به‌شی خزمو هه‌تیوو هه‌ژارو نه‌دارای لێ بدن، واته: دواي نه‌وه‌ی پێده‌گاوه‌وه‌دریته‌وه‌وه‌ گیره‌ ده‌کرێو به‌شه‌ن ده‌کرێ، به‌شه‌ زه‌کاتی دیاریکراوو پتویستی لێ بدن به‌ ناتاجان.

به‌لای ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌ نه‌و به‌شه‌ دیاریکراوه‌ (ده‌یه‌که) بۆ زه‌ویو زاریک به‌ باراناو ناو بدریت، (نیوه‌ی ده‌یه‌که) بۆ زه‌ویو زاریک به‌ جوگه‌و ناوی بیر ناو بدرین.

سه‌عیدی کوری جوبه‌یرو رایه‌کی ئیبنو عه‌بباسیشه‌ ده‌لێن: مه‌به‌ست به‌م (حه‌قه) نه‌و خێرو خێراتیه‌ که به‌هه‌ژاران ده‌دره‌ له‌کاتی دروینه‌دا، نه‌ندازه‌که‌ی دیاری نه‌کراوه‌، دوايی که ده‌یه‌کنو نیوی ده‌یه‌ک پتویست کرا نه‌و هه‌قه‌ نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌، به‌لگه‌ی نهم رایه‌ نه‌وه‌یه: که زه‌کات له مه‌دینه‌واجب کراوه‌، نهم نایه‌ته‌ له مه‌که‌که‌ هاتۆته‌ خوارێ.

گوتیه‌کیش هه‌یه‌ گوايه‌ نایه‌ته‌که‌ مه‌ده‌نیه‌!

قسه‌ی هه‌قو راست نه‌وه‌یه: که مه‌به‌ست به‌ (حه‌قه) لێره‌دا زه‌کاتی فه‌رزه‌، مانای ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ واته: عه‌زم جه‌زمتان هه‌بێ له‌سه‌ر زه‌کات دانو گرنگی پێ ده‌زنو پاشگوێی مه‌خه‌زنو هه‌ر له‌گه‌ل کاتی زه‌کات دان هات ته‌خیری مه‌که‌زنو هه‌ل له‌ کیس مه‌ده‌ن!

ئه‌مجار قورئان باسی هه‌میشه زیندوویی خۆی راده‌گه‌یه‌نی، میانهره‌وی خۆی له‌ هه‌موو شتێکدا دووبات ده‌کاته‌وه ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ بخۆنۆ بخۆنه‌وه له‌ رزقو رۆزی هه‌لالو زیده‌ره‌وی مه‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌خیر کردنۆ مال به‌خشینیش وا زیده‌ره‌وی مه‌که‌نۆ میانهره‌وین، ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بێگومان خودا زیده‌ره‌وانی خۆش ناوێن..

ئێبنو جهریری طه‌به‌ری له‌ ئه‌بولعالیه‌وه ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێ: هۆی هاتنه‌خواره‌وی ئه‌م نایه‌ته‌ ئه‌وه بوو موسولمانان له‌ پێشدا جگه‌ له‌ زه‌کات شتی که‌شیان ده‌به‌خشی پاشان زیده‌ره‌وی‌یان تیدا کرد، ئێتر ئه‌م نایه‌ته‌ ﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ هاته‌ خوارێ.

ریوایه‌تیکی تر هه‌یه ده‌لێ: له‌رۆژی ده‌روینه‌دا جگه‌ له‌ زه‌کات شتی که‌شیان ده‌به‌خشی دوا‌یی پێشبرکێ و زیده‌ره‌وی‌یان تیدا کرد، ئێتر په‌روه‌ردگار ئه‌م نایه‌تانه‌ی نارد ه‌ خوارێ.

ئیمامی طه‌به‌ری له‌ ئێبنو جوهره‌یجه‌وه ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێ: ئه‌م نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی ئابیتی کۆری قه‌یسی کۆری شه‌مماس هاته‌ خوارێ، کاتی‌ک باغه‌ خورماکانی رنێن - که‌ بریتی بوون له‌ پێنج سه‌د دارخورما - وتی: ئه‌م‌رۆ هه‌ر که‌سی‌ک بێته‌ لام به‌شی ده‌ده‌م، ئێتر هه‌تا ئێواره‌ هه‌رچی چوو بۆ لایو داوا‌ی لێ کرد به‌شی دا، هه‌تا هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه؛ ئێتر ئه‌م نایه‌ته‌ هاته‌ خوارێ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾.

وێنه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی میانهره‌وی نایه‌تیکی تره‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الاعراف/٣١. یان که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ الاسراء/٢٩.

ئیمامی زوه‌ری ده‌لێ: مانای (وَلَا تُسْرِفُوا..) واته‌: له‌ریگای بێدینی‌دا شت مه‌به‌خشن، موجاهیدیش مانایه‌کی له‌م شتیه‌ لێ ریوایه‌ت کراوه‌، ئه‌وه‌تا له‌ ئێبنو ته‌بی حاته‌مه‌وه‌ ریوایه‌تی‌ک دینی ده‌لێ: ئه‌گه‌ر کتۆی ئه‌بو قوبه‌ییس ئالتوون بێ و پیاوی‌ک بیه‌خشی به‌ موسریف حلێب نا‌کری! ئه‌گه‌ر دیره‌مه‌تیک

لەسەرپێچی کردنی خودادا بێهەشی بە موسرێف حلیب دەکری. هەر لەم روانگەوێهە بڕیک عاقل مەند گوتویانە: زێدەرەوی لەخێردا نیە، خێریش لە زێدەرەوی دا نیە...

قەسە حەق و راست ئەوێهە: کە زێدەرەوی لە هەموو شتێکدا؛ خێر بێ یان شەڕبێ، کاریکی ناپەسەندە، جا ئەو شتە خواردن و خواردنەو بێ یان خێرکردن و بەخشین بێ! چونکە ئادەمیزاد - مەرۆف - پێویستە بۆیوی خۆی مال و مندال و خزم و کەسو کاری دابین بکا، تەنانەت ئەگەر مندالیشی نەبوو پەزمەندەکردنی هەندێ مال و دارایی لە مۆجەو داھاتی خۆی کاریکی پەسەندە، واباشە ئینسان بۆ رۆژی تەنگانەو لێقەومان بپێ پارەو پول پاشەکەوت بکا، بۆ ئەوێ لەدواوژدا نەبێتە بار بەسەر شانی خەڵکەو، هەر بۆیەشە ئینسانی بێ عەقڵ و کەم فام کە زاندرە مال و دارایی بەفەرۆ دەدا قورمەتینە (حجری) لەسەر دادەنرێ، تەنانەت ئەگەر مال خەرج کردنەکە لە کاری خێریشدا بێ هەر حێجری لەسەر دادەنرێ و دەسەلاتی مال خەرج کردن و کرپن و فرۆشتنی لێ دەسپندریتەو.

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ﴾ هەر لە ئەو و کردنی نیعمەتی خودایە بەسەر ئێوێ نادەمیزاددا کە وشترو گاو مەر و بزنی بۆ دروست کردوون ﴿حَمُولَةً﴾ هەیانە گەورە و بارەبەر، سەرباری ئەوێ کە گوشتی دەخوری و شیرو ماستی هەیه، باریشی پێ هەڵدەگرن و جوتی پێ دەکەن و گالیسکە پێ رادەکێشن ﴿وَفُرْشًا﴾ هەیانە بچکۆلەو بەیدەست پالێ دەخەن بۆ سەربەین، لە خوری کۆلک مەوێ کەیان راخەرو پۆشاک دروست دەکەن و پشمالو جەوالو هۆری لێ پەیدا دەکەن، خۆتانی پێ لە گەرماو سەرماو باو باران دەپاریزن!

﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخۆن و بخۆنەو لە گوشت و شیرو ماستی ئەم ئازەلانە وەکوو چۆن لە بەروبوومی کشتوکال و میوێ دراو درەخت دەخۆن، هەموویان دروست کراوی خودان و بۆ بەرژەوێ ئێوێ دروستی کردوون، بە هەموو شتێهەکی رەوا سوودیان لێ ببینن و بۆ بەرژەوێ ئێوێ خۆتان بە کاریان ببینن!

وینەى ئەم ئایەتە ئایەتیکى ترە که دەفەرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ. وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ یس/٧١-٧٢. یان دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَكِمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ النحل/٦٦.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ بەهیچ جوریک شوێن رێبازو فەرمانى شەیتان مەکەن، مەچن وەکوو موشریکەکان پزقو رۆزىیەک کە خودا بۆى حەلال کردوون بەهەوانتە لەخۆتانى حەرام بکەن؛ ئەو هەڵخەڵەتاندى شەیتانەو گومراتان دەکا، پەرورەدگار ئەو شتانەى بۆ ئێوە حەلال کردووە، حەلالکردن و حەرام کردن بەدەست ئەو، ئەو دروستکەر و بەدیھێنەرى هەموو بوونەوەرە، ئەو دەزانى چى بۆ ئێوە باشەو چى خراپە، کەسى تر رایەى ناکەوئ ئەو حەلال بکا و ئەو حەرام بکا. ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ بێگومان شەیتان دوژمنى ئێوەیەو بەرژووەندى ئێوەى ناوئ، دوژمنایەتیهکەى بۆ ئێوە ناشکراو نومايانە، هەرگیز فەرمانتان بەچاکە پێ ناکا، لەخراپە بەولاولە رێگای تەرتان پێشان نادا. وەکوو لە شوێنیکى تردا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ فاطر/٦، یان دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالشُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ، وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/١٦٩.

ئەو ئاژەلانی که پەرورەدگار بە ﴿حَمُولَةً وَفَرْشًا﴾ ناوێ بردن، هەشت جۆرن، چونکە (حمولة) یان وشترە یان رەشە و لاغە (فرش)یش یان مەرە یان بزە، هەر جۆریکیش لەم چوار بەشە یان نێرە یان مێیە! پەرورەدگار لەجۆرى خواوەن دوگتو خورى بەرانو مەرى دروستکردووە، لەجۆرى خواوەن (موو) نێرى و بزنى بەدیھێناوە، لە جۆرى رەشە و لاغ و گاو مانگا و لەجۆرى حوشتر و شترە نێرە و وشترە مێیینەى دروست کردووە.. بۆیە دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أُتِيَ أَزْوَاجًا﴾ ئەو ئاژەلانی که بۆ ئێوە پام کراونو گۆشتیان دەخورئ هەشت جۆرن. ئەمجار دئ دیارییان دەکا و دەفەرموئ: ﴿مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ﴾ لەمەردا

دوو جۆر هه‌یه، به‌رانو مهر. ﴿وَمِنَ الْمُعْزِ اثْنَيْنِ﴾ له‌بژندا دوو جۆری نیریو بزن. ﴿قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَمٌ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و موشریکه عه‌ره‌بانه‌ بلێ که به‌هه‌وانته‌ ناژه‌لیان دابه‌ش کردوه‌و بۆ جۆری -به‌حیره‌و سانیبه‌و حامی-و جۆری تریش، بلێ نایا نیره‌کانیان که به‌رانو نیرییه‌ خودا حه‌رامی کردون یان مێینه‌کان که مهر و بزنه‌؟؟ ﴿أَوُ مَا اشْتَمَلَتْ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ﴾ یان نه‌و بیچووه‌ی که له‌ منداڵدانی مهر و بزنه‌کاندا به‌ خودا حه‌رامی کردوه‌؟؟ واته‌: منداڵدانی مێینه‌ی ناژه‌ل یان نیری تیدایه‌ یان می؛ ده‌ی بۆچی بریکیان به‌هه‌وانته‌ له‌خۆتان حه‌رام ده‌که‌نو هه‌ندیکیان هه‌لال ده‌که‌ن، به‌ چ یاساو دابو نه‌ریتی که نه‌م هه‌لالو حه‌رامه‌ دیاری ده‌که‌ن.. ﴿نَبْتَؤُنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ به‌لگه‌ی به‌هه‌یزو هه‌والی زانستانه‌م پێ بلێن، پێم بلێن: چۆن په‌روه‌ردگار نه‌و ناژه‌لانه‌ی که پیتان وایه‌ لی‌تان حه‌رام کراوه‌: وه‌کوو - به‌حیره‌و سانیبه‌و وه‌صیلو حامی- لێی حه‌رام کردوون، به‌لگه‌یی بێننه‌وه‌ حه‌رام کردنه‌ بگه‌یه‌نی، به‌لگه‌که‌ ده‌بێ له‌نامه‌ی خودادا هه‌بێ، یان پیغه‌مبه‌ری که هه‌والی پێ دابی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌یه‌ راست ده‌که‌نو راستگۆن له‌ ئیدیعاکه‌تاندا په‌روه‌ردگار نه‌و جۆره‌ ناژه‌لانه‌ی لێ قه‌ده‌غه‌ کردوون، ده‌بێ یان راسته‌و خۆ نه‌م حوکه‌تان له‌ خودا وه‌رگرتبێ نه‌مه‌یان نه‌بووه‌و بۆخۆیان لافی نه‌وه‌ لێ نه‌ده‌ن، یان به‌هۆی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ پیتان گه‌یشتبێ، دیاره‌ برۆیان به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌ه‌ تاکو حوکه‌ی لێ وه‌ریگرن!؟

له‌راستیدا هه‌یچ عاقل مه‌ندیو کارامه‌یی به‌ک له‌م پۆلێن کردنه‌ی عه‌ره‌به‌کاندا به‌دی نا‌کری! ده‌ی به‌ چ عه‌قل و هۆشیک له‌سه‌رده‌می نه‌زانیو نه‌فامی‌اندا ناوا به‌هه‌وانته‌ ناژه‌لیان دابه‌شو پۆلێن کردوه‌؟ نه‌وه‌یان کردوه‌ به‌ (به‌حیره‌و) و نه‌مه‌یان کردوه‌ به‌ (سانیبه‌و) و (وه‌صیلو حامی..). به‌ چ عه‌قلێک ته‌م جۆره‌یان له‌خۆیان حه‌رام کردوه‌، نه‌و جۆره‌یان به‌هه‌لال داناوه‌؟ نه‌گه‌ر نیرییه‌ حه‌رام بێ ده‌بێ هه‌موو نیرییه‌کان حه‌رام بن! نه‌گه‌ر مێینه‌ حه‌رام بێ ده‌بێ هه‌موو مێینه‌کان حه‌رام بن.. نه‌گه‌ر حه‌رامه‌ که بیچووی ناو منداڵدانی ناژه‌له‌ مێینه‌کان بێ ده‌بێ هه‌موو بیچووه‌که‌ به‌ نیرو مێوه‌ حه‌رام

بن، چونکه هیچ جیاوازی یەك له نێوان ئەم بێچووه و ئەو بێچووه دا نیه، بۆچی ئەم حەرامە و ئەو حەلالە؟!

نەخێر پەرەردگار هیچ جۆریکی لەم ناژەلانی حەرام نەکردوون. ئەو موشریکە خودا گرتووانە درۆ دەکەن، بوختان بە دەم خوداوە هەڵدەبەستن! لەدو نیا دا کەس هێندە ی ئەو کەسە سەستەمکار نیه کە بە دەم خوداوە درۆ بوختان هەڵدەبەستن! ئیدی عای ئەو دەکا کە خودا شتیکی حەرام کردووە، لەراستی دا حەرامی نەکردووە، حەرام بوونی شتیک پال خودا بدا کە حەرامی نەکردووە بۆ ئەو ی رینگا لە ئادەمیزادان گوم بکا، وەکوو عەمری کوری لوحەیی کوری قومە کە یەکەم کەس بوو (بە حیرە و سانیبە وە صیلە و حام) ی دا هینا، ئایینی پیغەمبەرائی گۆپی، بەراستی ئەوانە ی شەریعەتی خودا دەگۆڕن، بە دەم خوداوە درۆ بوختان هەڵدەبەستن سەستەمکارن، خوداش هەرگیز هیدایەتی سەستەمکاران نادا!

نەمجار پەرەردگار ناڕەزامەندی خۆی بەرامبەر هەلوێستی موشریکەکان دەردەبرێ و بە پیغەمبەر دەفەرموی: بە شێوەی گالتە پیکردنو توانجو پلار تیگرتن پێیان بلی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاءُ اللَّهُ بِهَذَا؟﴾ ئایا ئێوە ئە ی گروھی موشریکو سەستەمکار! خودای خۆتان چاوپێکەوتو ئەم حوکمی حەرامو حەلالە ی پێ راگەیانندن؟؟ ئەو فەرمانی پێ کردن کە ئەم جۆرە یاسایانە دا بنین؟ ئەو فەرمانی پێ کردن کە بە دەم خوداوە درۆ بوختان هەلبەستن و شتیک کە بۆخۆی حەرامی نەکردووە ئێوە حەرامی بکەن!

دیارە هیچ کامێ لەم جۆرە پروداوانە نەبوون، ئێوە تەنیا بوختان بە دەم خوداوە هەڵدەبەستن، حوکمو یاسا کانتان بێ بنجو بناوان و هیچ بە لگە یەکی ئایینی و زانستیان بە دەستەو نیه!

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ دە ی کێ لەو کەسە سەستەمکارترە کە بە دەم خوداوە شت هەڵدەبەستن ﴿لِيُضِلَّ النَّاسَ﴾ بۆ ئەو ی ئادەمیزاد گومرا بکا، کارە گومرا ئامیزە کەشی نەنجام دەدا ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بەبێ ئەو ی بە لگە ی بە دەستەو بێ، بە لکوو بە نەزانی و نەقامی ئەم حەرامو

هه لاله دیاری ده کا سته له خودا ده کا، کاریک که تایه ته به خوداوه که
 ههرا مکردنو هه لاله کردنه نه وان ده یانه وی لئی زهوت بکه ن، لافی شه ریعت
 دانان لی ده ده ن! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان پهروه دگار
 هه رگیز هیدایه تی گروھی سته مکاران نادا، هه قو عه داله تیان پی نیشان نادا،
 ریگای راستو بهرژه وهندی نامیزیان لی گوم ده کا!

تییینی:

١- نایه تی ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ به لگه یه له سهر نه وهی که
 زه کاتی بهروبوومی کشتو کالو دارو دره خت واجبو پیویسته، نه ندازه که شی
 ده یه که بو زه وی و زاریک که به ناوی باران ناو بدری، نیوهی ده یه که نه گهر
 به هوی جوگه و بیره وه ناو بدری!

٢- کومه لیک پییان وایه نایه ته که ده رباره ی به خشینی که غهیری
 زه کات، خودا فرمانی پی کردو وه فرمانه که شی بو (نه دبه) نه ک وجوب.
 نه بو هه نیفه نه م نایه ته وه هه دیشه که ی پیغه مبه ر ﷺ - که بوخاری نه بو

داود له عه بدوللای کوپی عومره وه ریوایه تیان کردو وه ده فهرموئ: (فَإِذَا
 سَقَتِ السَّمَاءُ الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بَنَصْخٍ أَوْ دَالِيَةِ نِصْفِ الْعُشْرِ) - کردو وه به
 به لگه له سهر نه وهی که هه رچی زه وی ده پیرونی خواره مهنی بی، یان شتی تر
 جگه له دارو گیاو گژو، لقه دارخورماو قه فه ژاژی هیندی و قه فه ژاژی شه کر
 زه کاتی تیدایه.

جه ماوه ری زانایان پییان وایه که فهرمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ نه وه
 ناگه یه نی به لکو مه به ست دیاری کردنی نه و شتانه یه که ده یه کی تیدایه یان
 نیوهی ده یه کی تیدایه.

تیبنو عه بدولبه ر ده فهرموئ: شه ر عزانان نا کوکی یان له وه دا نیه که
 زه کات له گه نه و جوو میوژو خورما دا پیویسته.

نه مجار له شته کانی تر دا زانایان دوو رایان هیه:

١- رای نه بو هه نیفه وایه که هه ر بهروبوومی که له زه وی دیته ده ر که م
 بی یان زور بی، جگه له و شتانه ی که له وه پیش چهرتی کردن زه کاتی تیدایه!

٢- پای دووهم پای جه ماوه ری زانایانه؛ به قوتاییه کانی نه بو
 حنیفه شهوه ده لێن: زه کات له بهروبوومی کشتوکالدا واجب نیه جگه لهو
 شتانهی که هه لده گیرینو به بژیوی ناده میزاد حلیب ده کرین..
 حهنبه لیه کان ده لێن: نهو شته زه کاتی تیدا یه وشک بکریته وهو
 هه لگیریو پیتوانه بکری!

شافعی یه کان ده لێن: له میوه ی دارو دره خندا جگه له میوژو خورما
 شته کانی تر زه کاتیان لی ناکه وی، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ته نها لهو دوو جوړه
 زه کاتی وه رگرتوه!

زه کات له میوه وه سه وزه دا نیه، تیرمزی له مه عاذه وه حه دیشک
 ده گیریته وه ده فرموی: له باره ی میوه وه سه وزه له پیغه مبه ریان پرسی
 فرموی: (لیس فیها شیء) هیچ جوړه زه کاتیکی تیدا نیه.. مه رجه نهو
 بهروبوومه زه کاتی تیدا واجب ده بی پتویسته بگاته پینج ویسق، واته: (٦٥٣
 کغم).

زه کاتی بهروبوومی زه وی پتویست به وه رچه رخانه وه ی سال ناکا، چونکه
 مه رچی واجب بوونی زه کات تییاندا پیگه یشتن و دروونه وه و چینی و رنیزو
 مشتاخ نانه وه وه هه لگرتنه وه یه تی.. له زه کاتی پاره و ناژه لدا تیه ر بوونی سال
 مه رجه، چونکه نه مانه مه زنده ی گه شه کردنیان تیدا به دی ده کری!

رای په سه ند رای حه نه فیه کانه که ده لێن: زه کات تییاندا کاتی
 لیکردنه وه و دروونه وه واجب ده بی، چونکه نایه ته که ده فرموی ﴿يَوْمَ
 حَصَادِهِ﴾...

مالیکی یه کان ده لێن: که گهی زه کاتی تیدا واجب ده بی، چونکه پیش
 گه یشتن به ئالف حلیب ده کری، هه رکاتی پیگه یی و کاتی خواردنی هات
 زه کاتی تیدا واجب ده بی!

شافعیه کانو حه نه فیه کان ده لێن: میوه که له خه م په خسی و زاندره به کار
 دی، زه کاتی تیدا واجب ده بی و ده خه سیندری، نه مجار دوایی زه کاتیان لی
 ده رده کری، دانه ویله که ده نکه که ی په ق بوو زه کاتی تیدا واجب ده بی.

خواردده مه نئ حه رام له سه ر موسولمانانو حه رام له سه ر جو له كه
 قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ
 يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا
 أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ
 وَالْأَنْعَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا
 أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾
 فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

له وه پيش پهروه ردگار ره دی موشریکه کانی دایه وه که له خویانه وه شتیان
 حه رامو حه لال ده کرد، نه وه ی روون کرده وه: که حه لال کردنو حه رام کردن به
 نیگای خودایی ده بی و به س! نه مجار لیږده ا نه وه روون ده کاته وه: که نه وه
 خواردده مه نیانه ی خواردنیان حه رامه ته نیا چوار شتن: مرداره وه بوو، خوینی
 ره وان، گوشتی به راز، هه ر شتیك ناوی غه یری خودای له سه ر برابئ.

عه بدی کوری حه مید له طاووسه وه ریوایه ت ده کاو ده لئ: ناده میزادان
 له پيش هاتنی تیسلامدا هه روا له خویانه وه برئ شتیان حه رام کردو برئ شتیان
 حه لال کرد، نیتر نه م نایه ته هاته خوارئ که ده فهرموئ: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِيْمَا
 أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ نه ی موحه مه مه د پتیا ن بلئ: من له وه
 سروشه ی بۆم کراوه: که قورنانی پیروژه، شتیکی تیدا نایینم که بۆ بخوړ
 حه رام بئ ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً﴾ مه گهر مرداره وه بوو بئ، -ماسی و کولله

بدرناکه‌ون چونکه نه‌وان به حه‌دیشی پیغه‌مبهر ﷺ پوون کراوه‌ته‌وه که مرداره‌وه‌بووی نه‌و دوو گیانله‌بهره حه‌لالن - .

﴿أَوْ ذَمًّا مَّسْفُوحًا﴾ یان خوینیکی شلی ره‌وان، نه‌ک خوینی توندی تویه‌ل به‌ستوو؛ وه‌کوو جهرگنو سبیل. ﴿أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ﴾ یان گۆشتی به‌راز ﴿فَإِنَّهُ رَجَسٌ﴾ بیگومان نه‌وه پیسه، ﴿أَوْ فِشْقًا أَهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ یان سدرپراویک بی ناوی غه‌یری خودای له‌سهر برابی.

نایه‌ته‌که لی‌ره‌دا جه‌ختی له‌سهر نه‌وه کرد که چوار جور جه‌گۆشت خواردنیان حرام‌وه‌یه‌که یه‌که دیاری کردن، له‌ سووره‌تی (النحل) یاشدا به‌شیوه‌ی جه‌خت له‌سهر کردن کورت هه‌له‌پتان جاریکی تر نه‌م چوار جور خوارده‌مه‌نیانه دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا حُرِّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل/۱۱۵). هه‌ردوو نایه‌ته‌که (نایه‌تی ۱۴۵ الانعام) و نایه‌تی (۱۱۵ النحل) که نایه‌تی مه‌که‌یین واته له‌پیش کۆچدا هاتوونه خورای به‌شیوه حه‌صرو جه‌خت له‌سهر کردن نه‌وه ده‌گه‌یدن که شته حرام‌ه‌کان له‌م چوار جور جه‌گۆشت کورت هه‌له‌پتارون، هه‌روه‌ها نایه‌تیکی مه‌ده‌نیش له‌ سووره‌تی (البقره) دا هه‌مان حوکم جه‌خت ده‌کاته‌وه که ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا حُرِّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلٌ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (البقره/۱۷۳). نه‌وه‌تا لی‌ره‌شدا وشه‌ی (انما) که حه‌صره‌و کورت هه‌له‌پتان ده‌گه‌یدن به‌کاره‌یناوه.

له‌سهره‌تای سووره‌تی (المائده) شدا ده‌فرموی: ﴿أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ﴾ (المائده/۱) رافه‌گه‌رانی قورئان (مفسرون) له‌سهر نه‌وه کۆکن که مه‌به‌ست به‌ (إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ) نه‌و شتانه‌یه که له‌ نایه‌تی سی‌هه‌می نه‌و سووره‌ته‌دا واته (المائده) دا ریزی کردوون که ده‌فرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ (المائده/۳) هه‌موو نه‌و شتانه به‌ مرداره‌وه‌ بوو حلیب

دەکرین، پەرورەدگار بۆیە یەکە یەکە ناوی ھێنان چونکە ئەوان پێیان وابوو: **کہ (المنخنقة و الموقوذة.. ھتد)** حەلالن، کەوابوو ئەوەمان بۆ دەردەکەوی کە شەریعت لەبەرپەرستەو تا کوتایی لەسەر ئەم حوکمو کورت ھەلھێنانە دامەزرێو.

شایانی باسە ئەو حەصر و کورت ھەلھێنانە ی لە ئایەتەکان وەر دەگیرێ موطڵەق و رەھا نیە، بەڵکو نەسبی و ئیضا فیه؛ واتە بەنەزەر ئەو حەلالو حەرام کردنە ی بپەرستەکانەو ھێ: کە بەھەواتە بەدەم خوداوە ھەلیان دەبەستو پێریان لەسەر دەدا، لەناو شتە حەرامکراوەکانی ئەواندا تەنھا ئەم چوارە حەرامن.

کەواتە: مانای ئایەتە کە بەم شیوەیە دەکری: پەرورەدگار بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ئە ی موحەممەد! بەو کەسانە بلی: کە رزقو رۆزی حەلالی خودا بە ھەواتە حەرام دەکەن، بلی من نابینم لەو قورئانەدا کە بەسرووش بۆم ھاتووہ خواردنیک لەسەر بخۆر حەرام بێ جگە لەم چوار شتە.

١- مردارەو ھەبوو: ئەو گیانلەبەرە ی بەبێ سەرپرینی شەری گیانی دەرچی، ئیتر ئەم جۆرە ھەموو ئەو ئازەلانە دەگریتەوہ کە بەھەلدیران، یان خنکان، یان بەھۆی شەپو لیکدان وەکوو شەپەقۆچی کە لێگاو شەپەبەرانو شەپە نیری..ھتد، یان دڕندە کوشتبیتی.. حەرامبوونی ئەم جۆرە گوشتە لەبەر ئەو ھێ خۆینە کە ی تیدا ماوەتەوہ و گوشتە کە ژەھراوی دەبێ و تیکدەچی؛ کەسیک بێخوا لەوانە ی تەندروستی پێ تیک بچی!

٢- خۆینی رزاوو روونو رەوان: کە لە پەرگەو دەماری سەرپراوە کەوہ دەردەچی. واتە: خۆینیک حەرامە کە شل و پەوان بێ لەکاتی سەرپرین لەلاشە کە دەریچی.

ئێبنو عەبباس دەفەرموی: مەبەستی ئەو خۆینە ی کە لە شا پەرگە دەماری ملی ئازەلە سەرپراوە کە دەردەچی و ھیشتا گیانی تیدا ماوە. کەوابێ خۆینی توند وەکوو سپل و جەرگ، یان ئەو خۆینە ی کە تیکەلاو گوشتە کە بوو، یان لە دەمارەکانیدا دەمینیتەوہ حەلالە، چونکە خۆینی پەوان نین. عکریمە لەسەر رستە ی (او دما مسفوحا) دەلی ئەگەر ئەم ئایەتە نەبوا یە

دهبویه خدک ناو ده ماره کانی ناژه له سهرپراوه کانی پاک بگردایه وه له ههر شوینی دلزیه خوینی بمایه ده بوا ده ری بینن، وه کوو جوله که ده یانکرد، هه دیتیکی پیغه مبر ﷺ ههیه ده فهرموئ: (أُحِلَّتْ لَنَا مِيتَانِ وَدُمَانٌ؛ فَأَمَّا الْمِيتَانِ فَالْحُوتُ وَالْجَرَادُ، وَأَمَّا الدَّمَانُ؛ فَالْكَبْدُ وَالطَّحَالُ)^{۱۲}.

هوی حهرامی خوینی ره وان نه وهیه: که جۆره ها میکرۆبو نه خویشی و گهرای تیدا بلاو بیته وه.

۳- گوشتی بهراز: ههروه ها پتوو هه موو به شه کانی لاشه ی به پیستو گوشتو ئیسقانه وه گلاوو پیسه، سه گیش حوکی به رازی ههیه، هه مووته مانه وه کوو مرداره وه بوو پیسو قیزلیکراون طه بیعه تی پاک بیزی لیپانه وه خویان لی به دورور ده گریو توخیان ناکه وی.

۴- ههر سهرپراویک ناوی خودای له سهر نه ههاتی واته: سهرپینه که ی بو غهیری خودابی و ناوی غهیری خودای له سهر ببری، وه کوو نه وه حیواناته ی که موشریکه کان له سهر بهرد (نصب) هه کانی ده وری کابه یان بو بته کانیان سهریان ده برین، یان قومارو به خت گرته وه یان له سهر ده کردن!

نه مجار پهروه ردگار حاله تی نا عیلاجی له م حوکه چه رت ده کاو ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ که سیک که وته حاله تی ته نگانه و برسیایه تی ته نگی پی هه لچنی و به هیچ شیوه یه ک خواردنی هه لالی ده ست نه که وت به ناچار یو به گیره ی پتویست هه ندیکی له و حهرامه خوارد، نه و خودا لیخوش بوو به به زهیی یه و به تاوان بو ی حلیب ناکا، چونکه نه وه بو پرزگار کردنی ژپانه و دایین کردنی پتویستی زه روورییه و به و حهرام خواردنه خوی له مردن پرزگار ده کا!

پوخته ی قسه نه وهیه: مه بهستی نایه ته که په تدانه وه ی موشریکه کانه که به ده وانته و له خویانه وه (به حیره) و (سایبه) و (وه صیله) و (هامی) یان له خویان حهرام کرد بوو، ئیتر پهروه ردگار فهرمانی به پیغه مبهری خوی کرد

^{۱۲} به یه ده قی له سونه که یدا و حاکم له عه بدو لالی کوپی عومره وه په وایه تیان کرد وه.

که پیمان بلی لهو نیگایه ی بۆ تهو هاتوو تهو هی تیدا نیه که تهو شتانه حرام بن، به لکو حرام تهنها تهو چوار جوړه ن: که مردار و بوو خوینی ره وازو گوشتی بهرازو شتی که ناوی غیری خودای له سمر ببرئ.. چونکه خواردنی تهو جوړه شتانه زبانی ماددی مه عنه ویان تیدایه! تهرکی پیغه مبرش ﷺ به حلال دانانی شتی پاکو حرام کردنی شتی پیسه! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ، وَيُضَعُ عَنْهُمْ إِصْرُهُمْ وَالْأَغْلَالُ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ الاعراف/ ١٥٧. به لام وه کوو وتمان: کورت هه له پینانی شته حرامه کان لهو چوار شتانه دا موطله ق نیسه. به لکو حصره که نیسبیسه، تهو حوکه ی تهو نایه تهو وینه کانی ده گیده نن به نایه تی ترو فرموده ی پیغه مبر ته خصیص ده کرئ وه کوو تهو نایه ته ی که ده فرموی: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ﴾ الاعراف/ ١٥٧. تهو تا نایه ته که تهو ده گیده نی که هرچی پیس بی خواردنی حرامه، هر وه ها حه دیته که ی پیغه مبر ﷺ که بوخاریو موسلیم له جابیره وه گیراویانه ته وه: ده لی: (نهی رسول الله ﷺ یوم خیبر عن لحوم الحمر الأهلیة). هر وه ها بوخاریو موسلیم له تهو ته علیه ی خوشه نییه وه فرموده یه کی تریان گیراوه ته وه، ده لی: (إن النبی ﷺ نهی عن أكل ذی ناب من السباع) له گیرانه وه ی نیبنو عه بیاس دا هاتوو (واكل كل ذی مخلب من الطیر) هر وه ها فرموده یه کی تریان له عایشه و حه فسه و عه بدوللای کوری عومره وه ریوایت کردوه که پیغه مبر ﷺ فرموویه تی: (خمس فواسق من الدواب کلهن فاسق يقتلن فی الحلال والحرم: الغراب والحدأة والعقرب، والفار والکلب العقور) جا که پیغه مبر ﷺ فرمانی به کوشتنو له ناویردنیان کردوه به لگیه له سمر حرامی خواردنیان، چونکه کوشتن جودایه له سمر برینی شهرعی، سمر برین پیی ناگو تری کوشتن.

شافیعی به کان نایه ته که یان ته خصیص کردوه بهو فرموده یه ی

پێغه‌مبەر که ده‌فرموئ: (وَاسْتَخَبْتَهُ الْعَرَبُ فَهُوَ حَرَامٌ) نه‌وه‌ی عمره‌بی سروشت ساغ به پیسی دابنێن حه‌رامه‌.

پوخته‌ی رایه‌که‌یان نه‌وه‌یه هه‌ر ناژه‌لو په‌له‌وه‌رێک ده‌قیکی قورنانی یان فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبەر هه‌لآلی و حه‌رامییان دیاری نه‌کردبێ، فه‌رمانی‌ش به کوشتن و له‌ ناو‌بردنی نه‌کرا‌بی نه‌و کاته‌ نه‌گه‌ر عمره‌ب به‌ پاکیان دانا‌بوو نه‌وه هه‌لآله‌، نه‌گه‌ر به‌ پیسیان دانا‌بوو نه‌وه حه‌رامه‌، به‌لگه‌شیان نه‌م نایه‌ته‌یه که ده‌فرموئ: ﴿وَيَجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ﴾ الاعراف/١٥٧. یان نه‌و نایه‌ته‌یه که ده‌فرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ، قُلْ: أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ المائدة/٤. ده‌لێن: مه‌به‌ست به‌ ﴿الطَّيِّبَاتُ﴾ لێره‌دا هه‌لآل نیه به‌لکو مه‌به‌ست پاک‌ئو خا‌و‌نێ‌یه مه‌به‌ست نه‌و خوا‌رده‌مه‌نی‌یه که عمره‌به‌کان به‌ خا‌و‌نێان حلیب کردووه چونکه نه‌گه‌ر وانه‌بی نه‌و کاته ته‌قدیری نایه‌ته‌که به‌م جو‌ره ده‌بی ﴿وَيَجِلُّ لَهُمُ الْخَبَائِثُ﴾ ته‌مه‌ش بی مانایه‌!!

هه‌روه‌ها مه‌به‌ست به‌ ﴿الْخَبَائِثُ﴾ نه‌و شتانه‌یه که عمره‌به‌کان به‌ پیسی داده‌نێن! هه‌لبه‌ته له‌ باره‌ی به‌ پاک دانانو به‌ پیس دانا‌نه‌وه ته‌ماشای رای زۆرینه ده‌کری رای که‌مینه به‌رچاو نا‌گیری، چونکه نه‌گه‌ر رای که‌مینه‌و تاییه‌ت به‌ به‌رچاو به‌گرین نه‌وه سه‌رده‌کیشی بو تیکه‌لاو بوونی هه‌لآل به‌ حه‌رامو سه‌رلی شیوانی موسو‌لمانان!

زۆربه‌ی زانایانی سه‌له‌ف ظاهیری نایه‌ته‌که‌یان وه‌رگرتووه‌و جیگه له‌و چوار شته‌ی نایه‌ته‌که به‌ حه‌رامی دانا‌ن هه‌موو شتێکیان به‌ هه‌لآل دانا‌وه. نه‌بو داوود ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ده‌لێ: ده‌رباره‌ی گوشتی ژیشک په‌رسیار له‌ عوبدو‌للا‌ی کو‌ری عومەر کرا، نایه‌تی ﴿قُلْ لَا أَجِدُ﴾ ھی خو‌ینده‌وه واته: به‌ هه‌لآلی دانا، نیبو‌نه‌بی حاته‌م و هی تریش به‌ سه‌نه‌دی سه‌حیحو ریک‌ئو پێک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ده‌لێن: خاتوو عاتیشه (حه‌ره‌می پێغه‌مبەر) که ده‌رباره‌ی خوا‌ردنی گوشتی درنده‌ی خا‌وه‌ن که‌لبه‌و با‌لنده‌ی خا‌وه‌ن چنگ په‌رسیاری لی ده‌کرا نایه‌تی ﴿قُلْ لَا أَجِدُ﴾ ھی ده‌خو‌ینده‌وه!

له نینو عه بیا سه وه گیر دراوه ته وه (خ) هیچ ، اژده لیک حرام نیه جگه له وهی که خودا له قورئاندا حرامی کرده ، که ده فهرموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ...﴾. نه مجار له رستهی ﴿عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ نه و حوکمی ده رهیناوه: که له مرداره وه بوو ته نیا نه و شتانهی ده خورین حرامه ، که وایی پیستو کولکئو موو و خوری بهر ناکه وی، پیستی مرداره وه بوو که له ده باغ بدری پاک ده بیته وه ، پیغه مبریش ﷺ بهم جوړه له ده قه که گه یشتوه نه وه تا نیمامی نه حمه دو هی تریش له نینو عه بیا سه وه ده گیر نه وه ده فهرموی: مهریکی سه ودهی کچی زه معه مردار بو وه له ریوایه تیکندا ده لئین: مهره که هی مهیمونه بووه ، پیغه مبر ﷺ فهرموی: ده بویا سه سود له پیسته که ی ببینن، فریتان نه دایه! نافرته خاوهن مهره که وتی: پیستی مهری مرداره وه بوو به کار بینین؟ پیغه مبر ﷺ فهرموی: (پهروه دگار ده فهرموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ﴾ دهی خو ئیوه نایخون! نه گمر له ده باغتان بدایه سوودتان لی وهر بگرتایه).

نه مجار پهروه دگار له بهراورد کردنیک له نینو شریعتی ته وراتو شریعتی قورئاندا هه والی نه و خواردنانه را ده گه یه نی که له نه ته وهی ئیسرائیلی قه ده غه کردوون وه کوو سزادانیک بویان، ده فهرموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾ به تایبهتی له سمر نه ته وهی جوله که - نه کت گهلو نه ته وه کانی دیکه - هه موو خاوهن ناخونیک له ناژهلو په له وه رمان حرام کرد ، واته: نه وانهی یه کت سمیان هه یه و قاچیان دوو فاسقو سی فاق نیه وه کوو خوشترو مورغو قازو مراوی... هتد به مه به سستی سزادانو توله له سمر جوله که حراممان کردنو خواردنیا نمان لی یاساغ کردن!^{۱۳}

﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا﴾ ههروه ها له ناژهلو ره شه ولاغو مهری بزندا بهس نه و بهزو پیوهی به ناسانی جیا ده کریته وه و که وتوته سمر ورگئو گورچیله یان و تیکه لاو گوشتو ئیسقانیان نه بووه لیمان حرام کردن، ﴿إِلَّا مَا تَحَلَّتْ ظُهُورُهُمَا﴾ به لام بهزو پیوی پشتیانو کلکیان

^{۱۳} نینو عه بیا سه و جاهدو قه تاده و سعیدی کوری جوبهیر ناوایان مانا کردووه.

﴿أَوْ الْحَوَايَا﴾ یان بەزو پیوی ریخۆڵەکانیان ﴿أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ یان ئەو بەزو پیوەی کە لکاوه بە تیسقانهوه هەموو ئەم جوۆره بەزو پیوانه مان بۆ حەلال کردبوون ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ﴾ ئەو حەرام کردن و خواردە مەنی یاساغ کردنی دەربارەیان ئەنجامان دا بە هۆی سنوور شکینی و سەرپیچی کردنی خۆیانەوه بوو، سزاو تۆڵە بوو لیتمان ستاندن سزای کوشتنی پیغه مبه‌ریانو بەرگری کردن لە بلابوونەوهی نایینی خوداو رێبا وەرگرتن و خواردنی مائی خەلک بە ناپه‌واو پیشیان حەلال بوو! ئەمە رەتدانه‌وهی جوله‌که‌کانه کە ده‌یانگوت: خودا هیچی لی حەرام نەکردوین، ئیمە بۆ خۆمان ئەو خواردە مەنی‌یانە‌ی ئیسرائیل لە خۆی حەرام کردبوون ئیمەش لە خۆمان حەرام کردن نیتەر پەروەردگار بەم شیوه بە درۆی خستنه‌وه و دەفەرموی: ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئیمە راستگۆین لە گێڕانه‌وهی ئەم هەوالانه‌داو ئیمە بە مەبه‌ستی تەمبێ کردنیان ئەو خواردە مەنی‌یانە مان لی حەرام کردن نەک وەکوو جوله‌که‌کان دەلێن: گوايه ئیسرائیل ئەو خواردنانه‌ی لە خۆ حەرام کردبوون ئیمەش لە خۆمان حەرام کردن.

ئێبنو کەثیر دەلی: مانای ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ واتە «وانا لعادلون فیما جازیناهم به» ئیمە دادپەروەرین لە تۆڵە ستاندن و سزادان دا. سەتە میان لی ناکه‌ین!

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئە‌ی موحه‌مه‌د! ئەگەر دوژمنه‌كانت لە موشریکو جوله‌که‌و هاو وێنه‌کانیان پڕوایان پێ نەکردی بە درۆیان خستیه‌وه و بە پیغه مبه‌ریان نەزانی و حوکمو یاسای ئیسلامیان رەت کردەوه ﴿فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ بلی: خودای ئێوه خودایه‌کی خاوه‌ن بەزه‌یی فراوانه، هەر که‌سیک بیه‌وی ئەو ره‌حمه‌ته‌ی به‌رکه‌وی و شوێن پیغه مبه‌ره‌که‌ی بکه‌وی لە ره‌حمه‌تی خودا بێ بەش نابێ! ئەمەش تەماع به‌رنازو به‌هیا کردنیانه، خۆ ئەگەر لەسەر یاخی بوونو سەرپیچی کردنی خۆیان بەرده‌وام بن ئەوا خودا تۆڵه‌یان لی دەستینی و سزایان دەدا ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْجَافِ﴾ تۆڵه‌و سزای خودا که‌هات بۆ گه‌لو نەته‌وه‌ی تاوانبارو یاخی بوو

سہر پیچی کار ماگیر دیتے ہو کہ کسی نے بتوانی کہ نگاری بہار سہیتی تھو سزایہ بہ تہ انجام بگہیہ نہی۔ تہ مہشیان تر مہاندو ہرہ شہ لی کردنیانہ بو تھوہی کہ سہر پیچی فہرمانی پیغہ مبہر ﷺ نہ کن! تہم بہ تہماع کردنو ہرہ شہ لی کردنہ (الترغیب والترہیب) ہ شیوازو تھو سلویکی ہرہ دیاری قورنانه، زور جار ناوا تادہ میزادان بہ تہمای بہہشت دہ کاو بہ ناگری دوزہ خیش ہرہ شہیان لی دہ کا و ہ کوو لہ کوتایی تہم سوورہ تہش دا دہ فہرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

تیلینی:

زوریہی زانایانی نیسلام لہ سہر تہم رایہن کہ ہر شتیئک پیغہ مبہر ﷺ حرامی کردبی یان لہ شوتنی تری قورنانه حرام کرابی تھوہ دہ خریتہ پال تہم شتہ حرامانہی تیروہ بہ زیاد کردنی حوکم دہ ژمیردری و پمروہ ردگار لہ سہر زوبانی پیغہ مبہری خوی بہ خہلکی رادہ گہیہ نی۔ بو نمونہ پمروہ ردگار لہ سوورہ تی نیساء دا دوی دیاری کردنو باسکردنی تھو نافرہ تانہی کہ ناشیہن پیاو مارہیان بکا فہرموی ﴿وَأَجَلٌ لَّكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ النساء/۲۴. دہی پیغہ مبہر ﷺ لہ فہرمودہ یہ کیدا مارہ کردنی نافرہ تی بہ سہر پوریدا حرام کردوہ، واتہ: تہ گہر پیاوئک ژنی ہدبوو ویستی ژنیکی تر بہیننی تھو نافرہ تہی کہ دہیہوی مارہی بکا نابی خوشکہزاو برازای ژنہ کھی بی چونکہ نابی دوو نافرہ تی ناوا لیئک نزیکو خزم بینہ ہہوی یہ کتری۔ تہم حرام کردنہ دہ خریتہ پال حرامہ کانی ترہوہ لہم روہوہ نمونہ زورو زہبہ ندن، کتیبہ کانی تھوولو شہریعتو تہفسیرہ کان بہ دریژی باسیان لیوہ کردوہ.

نیمامی مالیک دہلی: حرامی روونو ناشکرا جگہ لہوہی لہم نایہ تہدا باس کراوہ نیہ، بوہ بری لہ زانایانی رببازی نیمام مالیک پییان وایہ گوشتی درندہو باقی ناژہلی تر جگہ لہ نینسانو بہراز حہلالہ بخوری! ہہلبہ تہ لہ کاتی برسیتو ناچاری دا ہہموو خواردہ مہنیہ حرامہ کان جگہ لہ گوشتی تادہ میزاد خواردنیان حہلالہ بہ لام نابی زیدہ پرہ وییان تیدا

بکری. هەر دەبێ ئەوەندەیان لێ بخوا که له مردن رزگاری ببی.
 ئیدیعیای موشریکهکان دهبراهێ هاوهل‌دانان بو خوداو شت حه‌رام‌بوون لێیان
 سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
 شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ
 عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ
 فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُ كُمْ
 الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ
 وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

پاش ئەوهی په‌روه‌ردگار باسی نه‌فامو خوانه‌ناسه‌کانی سه‌رده‌می
 نه‌زانی کرد به هه‌موو شێوه‌یه‌ک ده‌مکو‌تی کردن، نه‌مجار باسی بیرو بۆ‌چوونی
 پر‌وپو‌چی تریان ده‌کاوه هه‌موو لایه‌که‌وه ته‌نگیان پێ هه‌ل‌ده‌چنیو بۆریان
 ده‌داو ده‌فه‌رموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا
 آبَاؤُنَا﴾ له‌وه به‌و لاوه نه‌وانه‌ی موشریکو خوانه‌ناسن ده‌لێن: نه‌گه‌ر خودا
 بی‌یوستایه ئێمه موشریک نه‌بین نه‌خۆمانو نه‌باوکتو با‌پیرمان موشریک
 نه‌ده‌بوین ﴿وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌چ کامێک له‌و شتانه‌ی خودا هه‌ل‌لای
 کردوه حه‌راممان نه‌ده‌کرد، واته: نه‌گه‌ر بی‌یوستایه ئێمه کافر نه‌بین
 نه‌یده‌ه‌یشت کافر ببین، که مه‌نعی نه‌کردوین مانای وایه وستی خودا وایه
 ئێمه کافر بینو نه‌و شتانه له‌خۆمان حه‌رام بکه‌ین که‌وابێ ئێمه عوزرمان
 هه‌یه!

له راستی دا ئەمە شو بهیه که کردو یان به بیانو بۆ کوفرو
 بیدینی به که یان! بپرو بیانو به کی پپوچو بپو بئاغیه. خودا به سهر
 هاوه لدا نایان بۆ خودا و حهرام کردنی شتی حه لال له خۆیانو بئاغیه
 بیرو باوه رو هه لو یستیان دا زاناو ئاگدا ره. هه لبه ته ئەم نایه ته هه والیکه
 غه بی به، پپش به دیهاتنی، په ره ردگار هه واله که ی فهرموه، دواییش چۆنی
 فهرموه ئاوا ها تو ته دی وه کوو له سووره تی النحل / ٣٥ دا ده فهرموئ:
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا، وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ﴾. یان له سهر زویانی کافره کان ده فهرموئ: ﴿لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا
 عَبْدْنَا هُمْ، مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ الزخرف / ٢٠.

ئه مجار په ره ردگار بیانوه که یان رهت ده کاته وهو بیرو بۆ چونه که یان به
 پوچ داده ئی و ده فهرموئ: ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه کوو ئەو به
 درۆ خستنه وهی موشریکه عمر به به کانو دانیش توانی مه که وه ده ورو بهری که به
 بپو به لگه بانگه وازی پپغه مبهریان رهت کرده وه، یه کتاپه رستی و
 په ره ردگار به تی خودایان نه سه لماندو نه هاتن مافی دانانی شه ریه تی حهرام
 کردنو حه لال کردن ههر بۆ خودا به رهوا بزائن-ههر بهو شیوه گه لو نه ته وه
 پپشینه کانیش به بی به لگه ی عه قلی و زانستی پپغه مبهرایه تی پپغه مبه ره کانی
 خۆیان به درۆ خستونه وه. به درۆ خستنه وه که یان به هه واتته وه له خۆ وه بوو،
 له ئاکامی تی فکری و ورد بوونه وه نه بووه، خۆ نه گهر بیرو بۆ چونه کانیان راست
 بوونایه، خودا له سهر تهو کوفرو بیدینی به یان سزای نه ده دان، چونکه خودا
 داد په ره وه ههر گیز کاری سته مکاری ناکا! نه گهر کردارو گوفتاره
 کوفرنامیه کانیان به زۆرو زهخت خودا پپیان بکا ئەوه شیایوی سزاو تۆله
 نه ده بوون له سهر تهو کوفرو بیدینی به یان، ههر وه ها له قورئان دا ئەوه نه ده جاره
 نایه تی له جۆری ﴿أَخَذْنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ﴿وَأَهْلَكْنَاهُمْ بِظُلْمِهِمْ﴾ دووباره و
 سی باره نه ده بوونه وه!

﴿حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسَنَا﴾ تهو گه لو نه ته وه به دبه ختانه بهرده وام بوون له سهر

به درۆ خستنه وهی پیغه مبه ره کانیا ن هه تا سزای پراو پری سه ریچی
کردنه کانیا نمان به سهردا رشتن و تۆ له مان لی ستان دن، نه مه نه وه ده گه یه نی
که کافر بو ونه حه رام کردنی حه لالو حه لال کردنی حه رام به ویست و ئیراده ی
خۆیان بو وه ده یان توانی وانه که ن! هه رچه نده پهروه ردگار ده ی توانی
هه لۆیستی ان بگۆرێ به م جو ره بیرو با وه پری راست و دروستی به خستایه دل یانه وه
له مبه پری دروست بکرا یه له نیوان نه وانو کوفر دا! به لام نه وه هه لۆیسته شی ان
هه ر به ویستی خودایه، چونکه هیچ شتێک له بو ونه وه رد ا به بی ویست و
ئیراده ی خودا نایه ته دی.

نه مجار پهروه ردگار فرمان به پیغه مبه ره ده کا که داوای به لگه ی
عه قلی و زانستی له سه ر بیرو بو چو ونه کانیا ن به خه نه روو ده فرموی: ﴿قُلْ﴾
نه ی موحه ممه د! به و مو شریکا نه بل ی: ﴿هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا؟﴾ نایا لای ئیوه زانیاری به لگه یه کی واهیه که بتوانن پشتی بی
بیه ستن بو چه سپان دنی بیرو با وه ره که تان؟ ته گه ر لاتان هه یه ده بیخه نه روو
پیشانمان به دن با بزانی ن چۆنه!!

نه م په رسیار لی کرد نه بو گالته پی کرد نه وه نه وه ده گه یه نی مه حاله نه و بیرو
با وه ره ی نه وان به لگه ی زانستی پشتگیری لی بکا، له هه مان کات دا
سه رزه نشت و لۆمه کرد نیانه له سه ر نه و جو ره بو چو ونه گو مانه یان، ناشکرایه
که هیچ به لگه ی زانیاری یان به ده سته وه نی به و ناتوانن هیچ بنه مایه کی
زانستی بو بیرو با وه ره که یان بدۆزنه وه، که وایی پتیان بل ی: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ، وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ ئیوه ده ربار ه ی نه م بیرو با وه ره پو وچه ی
هه تانه و له سه ر نه م هه لۆیسته ناشیرینانه ی ده یان تۆینن هیچ به لگه یه کی
زانستی و نایینی تان به ده سته وه نییه، جگه له وه ی شوین گو مان که و تۆونو به
ده م قسه فری ده ده نو شوین خه یال پلا و بیرو پروای گه نده ل که و تۆونو به ده م
خودا وه درۆ هه لده به ستن و دا واکه تان بی بنچو بنا وانه و بی به لگه و ده لیله!
هیچ تان به ده سته وه نی به.

نه مجار که به م شیوه ده م کوتت کردنو سه رشۆرو ده سه وه سان که و تۆنو

هیچ به‌لگه‌یه‌کیان پێ نه‌بوو ﴿قُل﴾ ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د! به‌و مو‌ش‌ری‌که نه‌فاما‌نه ب‌لێ: ﴿فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ﴾ به‌لگه‌ی ته‌واوو به‌هێزو ب‌سێ وێنه له‌سه‌ر چه‌سپان‌دنی راستی و پو‌و‌چه‌ل کرد‌نه‌وه‌ی به‌تال هه‌ر بۆ خ‌ودا‌یه، هه‌ر‌که و‌یستی حه‌ق ب‌چه‌سپێنی و به‌تال ت‌ر‌و ب‌کا ب‌نه‌مای بی‌رو‌با‌وه‌ری راست دا‌به‌ه‌ز‌رینی، نه‌حکامی راست و پته‌و دا‌بر‌پ‌و‌ژی به‌ ئە‌و په‌ری ر‌یک‌و پ‌یک‌ی نه‌نجامیان ده‌دا، هه‌موو بی‌رو بۆ‌چو‌نه‌کانی ئە‌وان به‌ به‌لگه‌و ن‌ی‌شانه‌ی پته‌و و زانست ئام‌یزه‌وه هه‌ل‌ده‌وه‌ش‌پ‌ن‌ی‌ته‌وه ﴿قُلُوْا شَآءَ هٰذَا کُمْ اٰجْمَعِیْنَ﴾ ئە‌گه‌ر خ‌ودا بی‌رو‌ستایه‌تی‌وه کافر نه‌بن ئە‌ی‌خ‌س‌ته‌نه سه‌ر ر‌ی‌گای راست و به‌ زۆر ئ‌ی‌مانی پێ ده‌ه‌ی‌نان‌و نا‌چاری ده‌کردن که واز له‌ شه‌ری‌ک دانان ب‌ی‌نن، له‌ خ‌ۆ‌تانه‌وه شت هه‌رام‌و حه‌لال نه‌که‌ن، هه‌مو‌وتانی ه‌ی‌دا‌یه‌ت ده‌دا، ئ‌ی‌ستا که وای نه‌کرد‌وه، د‌یا‌ره ئ‌ی‌وه به‌ مه‌یل‌و ئاره‌زووی خ‌ۆ‌تان ئە‌و تا‌وا‌نا‌نه نه‌نجام ده‌ده‌ن؛ که‌واته ج‌ی‌گای خ‌ۆ‌یه‌تی خ‌ودا دا‌واتان لی ب‌کا واز له‌و بی‌رو‌با‌وه‌ره پ‌ر‌و‌پ‌و‌و‌چانه ب‌ی‌نن؛ چون‌که ئ‌ی‌وه خ‌ا‌وه‌ن و‌ی‌ستو ئ‌ی‌را‌ده‌ی خ‌ۆ‌تان به‌ زۆر پ‌ی‌تان نا‌کر‌ی‌و نا‌چار ن‌ی‌ن بۆ نه‌نجام دان‌ی.

ئهم نایه‌ته‌و وێنه‌کانی ب‌نا‌غه‌ی بی‌رو‌با‌وه‌ر‌یک‌ی سا‌غو در‌وست را‌ده‌گه‌یه‌نن... ئە‌وه روون ده‌که‌نه‌وه که ئاده‌م‌یزاد ئازاده له‌و کرد‌ه‌وانه‌ی بۆ خ‌ۆی هه‌ل‌یان ده‌ب‌ژ‌ی‌ری، ها‌وه‌لانی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ له‌سه‌ر ئهم بی‌رو‌با‌وه‌ره بو‌ون‌و، د‌وا نه‌وان‌یش چ‌ی‌ن له‌ د‌وای چ‌ی‌ن مو‌سو‌ل‌ما‌نان ئە‌و بی‌رو‌با‌وه‌ره‌یان په‌سه‌ند کرد‌وه‌و، هه‌ل‌یان ب‌ژارد‌وه هه‌ر ئهم بی‌رو‌با‌وه‌ره‌ش له‌گه‌ل ژ‌یری زانستدا گون‌جا‌وو ژ‌یا‌وه!

ئا‌ش‌ک‌را‌شه که ئ‌ی‌مه ئا‌گامان له‌ فه‌رمان‌و دا‌وا‌ک‌را‌وه‌کانی په‌روه‌رد‌گار هه‌یه، فه‌رمانی پێ کرد‌وو‌ین به‌ چاکه‌و ج‌له‌و‌گ‌یری لی کرد‌وو‌ین له‌ خ‌را‌به، ر‌ی‌گای راست و ناراستی بۆ روون کرد‌وو‌ینه‌وه ده‌ش‌زان‌ی‌ن که ئ‌ی‌مه له‌ کرد‌ه‌وه‌کانمان ئازاد‌ی‌نو نا‌چار نه‌ک‌را‌و‌ی‌ن به‌ زۆره ملی پ‌ی‌مان نا‌کر‌ی! له‌ هه‌مان کاتدا ئا‌گامان له‌ مه‌یل‌و خ‌وا‌ه‌یش‌ی په‌روه‌رد‌گار ن‌ی‌ه، نازان‌ی‌ن و‌ی‌ستو ئ‌ی‌را‌ده‌ی به‌ چ‌یه، که وای ده‌ب‌ی هه‌ول‌ی ش‌ت‌یک ب‌ده‌ی‌ن که نه‌ی‌زان‌ی‌نو ئازاد‌ی‌ن له‌ کرد‌ن‌یدا نه‌ک خ‌ۆ‌مان هه‌له‌و‌گ‌یری و‌ی‌ستو ئ‌ی‌را‌ده‌ی خ‌ودا ب‌که‌ی‌ن که به‌هیچ ج‌و‌ر‌یک نازان‌ی‌ن چۆنه‌و چۆن ن‌ی‌ه!!

به همدیگر حال پتو بسته له سدرمان همه میشه له خودا بیار پینه وه که
هیدایه تمان بدو بمانخته سدر ریگای راستو خوا په سهند!

نه مجار فرمان به پیغمبره خوی ده کا داوا له موشریکه کان بکا
شاید بینن له سدر راستی داوا کان بیان گه واهیان بۆ بدن له سدر نهو
حرام کردنو حلال کردنه ی بانگه شه ی بۆ ده که نو ده فرمانوی: ﴿قُلْ نَهَى
مَوْحٍ مَّمَّدُ بَيِّنَانِ بَلَى: ﴿هَلَمْ شَهِدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ
هَذَا﴾ نهو شایه تانه ناماده بکن که به ناشکرا شایه تیتان بۆ ده دن که نهو
شانه ی پیتان وایه حرامه، خودا لی حرام کردون، دیاره شایه تیان ده ست
ناکه ویتو بی به لگو ده سته وه سان ده بن، ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ﴾
نه گمر وای دا بنیینو له فرزی مه حال دا شایه دیان هیانزو شایه تیان بۆ دان؛
نه تو پیتان برپا مه کهو شایه تییه که یان لی وهرمه گره ته سلیمیان مه به،
به لگو دریان یوه ستهو بهر بهر کان بیان بکو هول بده بۆریان بده، چونکه
دنیا به شایه تیدانه که یان درو بوختانه نه وانه شایه تی درون! ﴿وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه تو نه ی موحه ممد! به هیچ شیوه ده ک شوین
هواو ناره زو بازی نهو که سانه مه که وه که نیشانه کانی تاکو ته نیایی خودا
به درو ده خنه وه برپایان به پهروه دگاریه تی یه زدان نی وه به خاوه نی
بوونه وه ری نازانن، پیتان وایه ده سله لاتی یاسا دارشتنو حلال کردنو حرام
کردن تایبته نیه به خودا وه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ههروه ها شوین
بیرویا وه ری نهو نه فامانه مه که وه که دوا خه یالپلاوی خویان که وتونو برپایان
به هاتنی روژی قیامت نی وه، نه ونده یان برپا به زیندو بوونه وه ی روژی
قیامت نیه که نهو برپا یه پالیان پیوه بنی کاتی به لگو ده لیلیان بۆ
هیندرانه وه گوی لی رابگرن ﴿وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَغْدِلُونَ﴾ نه وانه شمریک بۆ
خودای خویان داده نین، شتی تر ده کهن به هارتای هیانانی خیرو لبردنی شهر
وه پال نهو شمریکه ده دن، وه کوو خودا ده سله لاتی حیسابو لی کولینه وه ی
قیامتو تو له ستاندنو پاداشدانه وه ی بۆ دیاری ده کهن!

ده راسپارده (الوصایا العشر)

❖ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقِي ۖ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا أَلْفَاوَحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۖ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۖ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

پاش نهوهی پهروه ردگار خوارده مه نهی به حرامه کانی روون کرده وه،
 ره ددی نهو موشریکانهی دایه وه: که له خوځانه وه شتی خودا لی حرام
 نه کردوون له خوځان حرام کردو وه! نه مجار به شوین نهو حوکمو روون
 کردنه وه یه دا بنه مای شته حرامه کان-ماددی یان مه عنه وی کرداری یان
 گو فتاری- دیازی ده کا!

نیبنو مه سعود ده فمرموئ که سیکه ده یه وی سهری راسپارده
 (وه سیه ته) کانی پیغه مبر ﷺ بکا نهو وه سیه تنامانهی تا له دنیا ده رچوو له
 سهریان بوو با نهم نایه تانهی قورنان ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ﴾ تا

ده گاته ﴿تَقُونَ﴾ بخوینیتوه.

حاکم له عوباده‌ی کوری صامیتوه ده گیریتوه ده لئی پیغه مبر ﴿فَرَمَوَى﴾ (اِنَّكُمْ يٰۤاٰیُّنِی عَلٰی ثَلَاثٍ؟) کچی به یمانم ده داتی له سر به جیهنیانی وه سیه تنامه کانی سی نایه؟ نه مجار پیغه مبر ﴿فَرَمَوَى﴾ ﴿قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّکُمْ عَلَیْکُمْ﴾ هه تا کوتایی نایه ته کانی خوینده وه، نه مجار فرموی: هر که سی پابند بی پیانده پاداشتی لای خودایه، که سی که هه موی جی به جی نه کردنو لئی کهم کردنه وه، خدا له دنیا پیی رشتو سزایا، نه وه تولمو عیقاب، نه گمر بۆ قیامت بۆی هه لگرت نه وه کاری نه لای بهرورد گاره؛ بیهوی سزای ده داو بیهوی لئی خوش ده بی.

﴿قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ عَلَیْکُمْ رَبُّکُمْ﴾ نهی موحه مه ده! بلئی: بهو موشریکانه‌ی عمیری خودا ده پرستن، رزقو روژی بهک خودا بۆی حلال کردون بۆ له خویانی حرام ده کهن! له ترسی هه ژاری و سرزه نشتو لومه کردن مندالی خویان ده کوژن، به تاره زوو به ههوانتو راسپارده‌ی شیهاتینی حلال حرام ده کهمنو حرام حلال ده کهن پییان بلئی: وهرن بۆ لام لیم کوژبنده، بۆتان ده خوینده بۆتان ده گیرمه وه، نهو شتانه‌ی خودا به راستی لئی حرام کردونو فرمانی داوه به حرام بوونیانو نینگای پی ناردوه - نهک وه کوو نیوه به ده مبرو گوژره کاری - وهرن پیتان بلیمو بۆتان روون بکه مه وه، چونکه هر خودا مافی داپشتنی یاساو شمرعه‌تی هیه، هر نهو بۆی هیه شت حرام بکاو شت حلال بکا، نه منیش پیغه مبرو ره وانه کراوی نهوم چی بۆ ناردوم پیتانی راده گیه نم، وهرن با نهم ده وه سیه تنامه تان پی رابگه نه من پینجیان به شیوه‌ی جلهوگیری و پینجیان به شیوه‌ی فرمان.

به تایبه‌تی باسی شته حرامه کانی کرد، هرچه نه وه سیه ته کان گشتی ترن چونکه دیاری کردنی شته حرامه کان نه وه ده گیه نی که جگه لهوان نهوانی تر حلالن.

۱- سه ره تا به جلهوگیری کردن له هاوه لدانان بۆ خودا ده ست پی ده کاو ده فرموی: ﴿اَلَا تَشْرَکُوْا بِاللّٰهِ شَیْئًا﴾ ناموژ گاریتان ده کا که هیچ که سی که

هیچ شتی که نه که نه ها و علی خودا، با نهو شته له باره ی قه باره وه گه وره بی؛ وه کوو مانگو خورو نه ستیره ی کاکه شان بی، یان له باره ی ریزو نرخه وه بهر زوپیر و ز بی وه کوو فریشته و پیغه مبرانو پیاوچاکان، چونکه نه وانه همه موویان دروست کراوی خودانو بهنده ی خودان، وه گنوو ده فمرموی: ﴿إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ مریم ۹۲. نه ی کومه لی ناده میزاد پیوسته پرستزو بهندایه تی تایبته بکن به پروه ردگار وه وه بهس! واز له پرستزو بهندایه تی کردنی همه موو شتی که بینن.

۲- چاکه کردن له گهل باوکنو دایکندا ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ واته: چاکه له گهل باوکنو دایکتان دا بکن به دلو به گیان خزمه تیان بکنو گو ی رادیری فرمانه کانیا بن، به مهر چیک فرمانه کانیا ن دژی تایین نه بی.

زور جار له قورنان دا پروه ردگار بهندایه تی کردن بۆ زاتی پاکی خوی چاکه کردن له گهل دایکنو باوکنو بیه که وه باس ده کا: چونکه پروه ردگار بۆ خوی سه رچا وه ی دروست کردنی ناده میزادو رزقو رژی دهریستی، باوکنو دایکیش هوکاری نهو پیدا بوونو به خیر کردنو پاریزگاری کردنن، نه و تا ده فمرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ الاسراء ۲۳ یان ده فمرموی: ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي لَوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ لقمان ۱۴. بۆیه نه زیه تدانی باوکنو دایک له تاوانه گه وره کانه چاکه کردنیش له گهل یان دا له کرده وه چاکه کانه.

بوخاری و موسلیم له عبدالله لای کوری مه سعوده وه ده گیر نه وه ده لی: پرسیارم له پیغه مبر ی خودا کرد؛ وتم: چ کرده وه یه ک باشه بیکم؟ پیغه مبر ﷺ فمرموی نو یژ کردن له کاتی خویدا، وتم دوا ی نو یژ چ کار یک باشه بیکم؟ فمرموی: چاکه کردن له گهل باوکنو دایکندا، گوتم پاشان چی؟ فمرموی: جیهادو تی کو شان له پیناو تایینی خودا دا.

چاکه کردن له گهل باوکنو دایکندا نه ویه: مامه له یان له گهل دا بکه ی مامه له کردنیکی دلسوزانه وه له قولاو له سوزو خوشمویستی وه بی، نه ک به زورو له ترسان بی!

نیتەر کوڕ چۆن لە گەل باوکتو دایکیدا هەلسو کەوت بکا، مندالەکانی ئەویش ئاوا هەلسو کەوتی لە گەل دا دەکەن، تەنانت با پاش ماوێه کیش بێ. طەبەرانی لە عەبدوللای کوڕی عومەرەوێ دەگێڕێتەوێه کە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (بَرُّوا آبَاءَكُمْ تَبَرُّكُمْ أَبْنَاؤُكُمْ، وَعَقُّوا نِسَائِكُمْ) چاکە لە گەل باوکتو دایکتان بکەن، مندالەکانتان چاکە لە گەل ئێوێ دەکەن، داوێن پاکت بن لە گەل نافرەتانێ خەلکندا، نافرەتانێ ئێوێ داوێن پاکت دەبن.

٣- کچ زیندەبەچال کردن یاساغە...! لەم رووێه پەرورەدگار دەفەرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾ لەو پێش یەزدان وەسیەتی بۆ کردین؛ کە چاکە لە گەل باوکتو دایکتو باپیرو نەنکندا بکەین، ئەمجار گەراپەوێ فەرمانی کرد بە باوکتو دایک کە چاکە لە گەل مندال بکری و فەرمووی: بەشیکی لەو وەسیەتو فەرمانو نامۆژگارییانە کە خودا ناراستە ئێوێ کردووە، ئەوێه: کە لە ترسی هەژاری یان شتی تر مندالی خۆتان لە ناو نەبن، چونکە ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئێمە رزقو روژی ئێوێ و ئەوانیش دەدەین، روژی ئەوان بە هۆی ئێوێه دەبین دەکەین، نە لە هەژاری ئێستاو نە لە هەژاری داهاوو مەترسن- سەری بێ روژی لە ژێر گلەوێه- پەرورەدگار بۆ خۆی بەر عۆدە رزقو روژی بەندەکانی بوو، نمونە ئێمە نایەتە نایەتیکی ترە کە دەفەرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ، إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيراً﴾ الاسراء/ ٣١.

جوداوازی ئێوان ئەم دوو تەعبیرە ئەوێه: تەعبیری سوورەتی (ئەنعام) مەبەستی جەلەوگیری کردنە لە کوشتنی مندال لەبەر هەژاری دەرحالو هەبوو؛ بۆیە رزقو روژی باوکهکانی پێش خست، چونکە ئەمان گرنگن، لەم رووێه کە هەژارییە کە لە گۆڕپدا، بەلام لە تەعبیری سوورەتی (ئیسرا) دا مەبەستی ئەوێه: داوا دەکا کە باوکهکان مندالەکانیان نەکوژن لە ترسی هەژارییە کە چاوێهوان دەکری لە داهاوودا بێتە گۆڕی، بۆیە رزقو روژی مندالەکانی پێش خست لەبەر گرنگی پێدان بەوان، واتە: لە هەژاری داهاوو مەترسن بە هۆی رزقو روژی مندالەکانتان! نایەتە کە ئاماژە بۆ ئەو دەکا کە پارێزگاری

هه‌چه‌له‌کی ئاده‌میزاد زه‌روری و پێویسته، له‌م رووده‌وه که ئه‌زیه‌تدانی وه‌چه‌ بۆ بیه‌چه‌و ئه‌زیه‌تدانی بیه‌چه‌ بۆ وه‌چه‌ی یاساغ کردووه، چاودێری کردنی هه‌ریه‌که‌یانی بۆ نه‌وی تریانی به‌ پێویست داناوه، هه‌روه‌کوو چۆن له‌ ئامۆژگاری پێتجه‌مدا له‌ ناو بردنی نه‌فسی ئاده‌می حه‌رام کردووه.

٤- نه‌ه‌ج‌امدانی هه‌موو تاوانی حه‌رامه‌و پێویسته‌ خۆی لی‌ بپارێزێن وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ﴾ هه‌رگیز نزیك تاوانی فاحیشه‌ مه‌به‌نه‌وه، فاحیشه‌ به‌ تاوانیک ده‌گوتری: گونا‌هه‌که‌ی گه‌وره‌یی؛ جا کرداری یان گو‌فتاری وه‌کوو زینا و بوختانکردن به‌ ئافره‌تی داوێن پاکی بێ ناگا، جا زیناکردنه‌که به‌ ئاشکرا‌یی یان به‌ نه‌ه‌نی‌یی.

عه‌ره‌به‌کان له‌ سه‌رده‌می نه‌زانیا‌ندا زینا کردنی نه‌ه‌نییا‌ن به‌ لاوه‌ ئاسایی بوو، به‌لام زینا کردنی به‌ ئاشکرا‌یان به‌ لاوه‌ کاریکی خراپ بوو، ئیتر په‌روه‌ردگار هه‌ردوو چۆره‌که‌ی یاساغ کردن، وه‌کوو له‌ شوێنیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿قَالَ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ، وَالْأَنۡثَىٰ وَالْبَغۡیَ بِغَیۡرِ الْحَقِّ وَأَنۡ تَشۡرَکُوا بِاللّٰهِ...﴾ الاعراف/٣٣.

بریک پیا‌ن وایه: تاوانی ظاهیر نه‌و تاوانه‌یه به‌ نه‌ندامه‌ ظاهیری‌یه‌کانی جه‌سته‌ نه‌ه‌جام بدری، تاوانی (باطن) نه‌و تاوانانه‌یه که په‌یه‌ه‌ندی به‌ ده‌روونه‌وه هه‌یه، وه‌کوو هه‌سوودی خۆبه‌زلزانی.

ئیب‌نو‌هه‌یانی نه‌نصاری له‌ عی‌کریمه‌وه ده‌گێڕێته‌وه ده‌لی: مه‌به‌ست به‌ (ما‌ ظه‌ر منها) ستم کردنه‌ له‌ ئاده‌میزادان (وما‌ بطن) مه‌به‌ست زینا کردن و دزی کردنه، چونکه به‌ روا‌له‌ت تاوانکار به‌ دزییه‌وه تهم‌ چۆره‌ تاوانانه‌ نه‌ه‌جام ده‌دا!!

٥- له‌ ناو‌بردنی نه‌فسی ئاده‌میزاد به‌ نا‌ره‌وا!

ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفۡسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌ هه‌چ چۆرێک نه‌و نه‌فسه‌ی خودا کوشتنی حه‌رام کردووه‌به‌ هۆی ئیسلامه‌تی‌یه‌وه یان به‌ هۆی واده‌و په‌یمان‌ه‌وه وه‌کوو نه‌ه‌لی کیتاب که له‌ ناو ئیمه‌دا نیسته‌جێن و له‌ زیممه‌ی ئیمه‌دان مه‌یکوژن، مه‌گه‌ر شیاوی کوشتن بێ، به‌م ره‌نگه‌ بکوژی

به نار ه‌وا که سیکی کوشتی یان موحصه‌ن بی و زینای کرد بی، یان له نایین هه‌لگه‌پایته‌وه.

جا هه‌رچه‌نده تاوانی کوشتن ده‌چیته‌ خانه‌ی فاحیشه‌وه و جله‌وگیری به که نه‌میش ده‌گریته‌وه، به‌لام بویه به‌تایبه‌تی باسی کرد بو زنده‌ گرنگی پیدانو جه‌خت کردن له‌سهر نه‌وه که تاوانیکی هه‌نده‌ گه‌وره‌یه پیوسته به هیچ جو‌ری توخنی نه‌که‌ون.

که ده‌فهرموئ: ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ناماژیه بو نه‌وه: که کوشتنی ناده‌میزاد جاری وا ده‌بی ره‌وایه، وه‌کوو نه‌وه کابرا تاوانیک بکا شی‌او ی کوشتن بی؛ وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فهرمووده‌یه کی دا ده‌فهرموئ: (لَا يَجِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ إِلَّا بِأَمْرِ ثَلَاثَةٍ: كُفْرٌ بَعْدَ إِيمَانٍ، وَزِنًا بَعْدَ إِحْصَانٍ، وَقَتْلُ نَفْسٍ بِغَيْرِ حَقٍّ) واته: کوشتن و رشتنی خوینی موسولمان هه‌لال نیه مه‌گه‌ر به سی‌شت نه‌بی: کافر بوونو هه‌لگه‌پانه‌وه له نایین، زینا‌کردنی پیاو که ژنی هینابی یان نافرته شوی کرد بی، کوشتنی ناده‌میزادیک به نار ه‌وا، هه‌رکه‌سیک تاوانیک له‌م سی تاوانه‌ی لی روودرا، کوشتنی ره‌وایه.

به کورتی و پوختی کوشتنی ناده‌میزاد به شیوه‌یه کی ره‌وا نه‌وه فهرمانی په‌روه‌دگاره به کوشتنه‌وه‌ی بکوژو به‌رده‌باران کردنی زیناکه‌ری موحصه‌ن تا گیانی ده‌رده‌چی!

موسلیمو بوخاری له عه‌بدوللای کو‌ری عومه‌ره‌وه (ر) له پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌گیریتنه‌وه که فهرموویه‌تی: (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ) فهرمانم پی کراوه که شهر له‌گه‌ل ناده‌میزادان بکه‌م تا شایه‌تی ده‌دن: که جگه له په‌روه‌دگار هیچ خودای تر نینو (محمد) پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه کراوی خودایه، نوژه‌کانیان به ریکو پیکی نه‌نجام بده‌ن، زه‌کاتی مالو سامانی خو‌یان ده‌ریکه‌ن، که نه‌وه‌یان کرد، مالو گیانیان له من ده‌پارتیزن، مه‌گه‌ر حه‌قی ئیسلامیان بکه‌وئته سه‌ری، حیسابو

لێکۆڵینهوهشیان له سهر پهروهردگاره، واته: ههر كهسێ به روالهت ئاواي كرد به موسولمان حسیب دهکری.. جا ئهوه به دل موسولمان بووه یان به نا به دلی و دوورپویی ئهوه خوا دهزانی و ئهوه حیسابی له گهڵ دهکا!

ئهم گرنگی پیدانو نهی کردنه له مرۆف کوشتن، له بهر ئهوه یه کوشتن تاوانیکی گهلی گهوره و سامناکه، دهست درێژی یه کی فره دژواره له مافی مرۆفایه تی دا، دهست درێژی کردنه بۆ سهر دروستکراوی خودا که به دهستی قودرته نه خشو نیگاری کیشاوه له جوانترین شیوه دا تازو پۆی لیک داوه. ﴿ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئهوه کاره یاساگر وانه لیتان لهو کارانهن که خودا نامۆزگاریتان دهکا بهوهی لی دوور بکهونهوه و فهرمانو جله و گیری یه کانی خودا وهریگرن، بهو جوړه نامۆزگاری و ههسییهت کردنه بۆتان پهروهردهتان دهکا، بۆ ئهوهی راستالو هۆشمنه ندبن، بهرژه و هندی خۆتان بزائن، ئهوهی فهرمانی پی کردوون نه نجامی بدهن ئهوهی جله و گیری لی کردوون توخنی نه کهون.

٦- پارێزگاری مالی ههتیو. وهسیهتو نامۆزگاری شه شهم پاراستنی مالی ههتیو.. ده فهرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به هیچ جوړیک توخنی مالی ههتیو مه کهون و لی نزیك مه بنهوه، هیچ نه ندازه یه ک له مالو سامانی ئهوه ههتیوانه ی له ژیر سهر بهرشتیکاری ئیوه دان هه لمه گرن، دهسکاری مالو داراییان مه کهن، مه گهر به شیوه یه ک بی که سوود و قازانجی بۆ ئهوان تیدابی، وه کوو ئهوه ماله که یان بخه نه بازرگانی یه وه گه شه ی پی بدری و له له ناوچوون پیا ریزی و به گوێره ی پتویست له قازانجی ماله که یان بژو یان بۆ دابین بکری. وینه ی ئهم نایه ته نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا﴾ النساء/ ١٠.

جله و گیری کردن له نزیك کهوتنه وه له شتیك بهو ئوسلوبه قورئانی به لاغه تیکی زۆری تیدایه، چونکه جله و گیری بهو شیوه یه جله و گیری بهو هۆکارو وه سیلانیه که سهر ده کیشن بۆ خودی شته که، وه کوو ئهوه له کاتی بازرگانی کردن به مالی ههتیوه که، یان ره دام هینانی کشتو کالی ههتیوه که

شتیکی لی بخوا، بیگومان په‌روه‌ردگار جله‌وگیری به‌کی توکمه‌ی له‌ خواردنی
مالی هه‌تیو کردوه، مه‌گهر له‌بهر نا عیلاجی و پیوستیاتی زۆر شتیکی لی
بخوا، نه‌مه‌ دروسته به‌لام به‌ مهرجیک زنده‌ره‌وی تیدا نه‌کا وه‌کرو له
نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا،
وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ، وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ
بِالْمَعْرُوفِ﴾ النساء/٦.

هه‌لێه ته‌ جله‌وگیری کردن له‌ نزیک کهوتنه‌وه له‌ مالی هه‌تیو به‌رده‌وام
ده‌بی ﴿حتی یبلغ أشده﴾ هه‌تا نه‌و هه‌تیوه پی ده‌گاوه‌رسیده ده‌بی و له‌ ریزی
پیاوان ده‌ژمی‌دری، مه‌له‌که‌ی عه‌قل وهۆشی کامل ده‌بی و ده‌توانی به‌ ریکو
پیکی سه‌ره‌به‌رشتی مالو سامانی خۆی بکاوه‌گه‌شی پی بکا، بۆیه شه‌عبی و
مالیکو کو مه‌لێک له‌ زانایانی سه‌له‌ف رسته‌ی ﴿حتی یبلغ أشده﴾ یان به
(حتی یحتمل) مانا کردوه، واته‌: هه‌تا نیحتملامی ده‌بی، کاتی نیحتملام
بوونیش به‌ عاده‌ت له‌ نێوان ته‌مه‌نی پانزه‌ سالی و هه‌ژده‌ سالی دایه، هه‌رکاتی
هه‌تیو گه‌یشته نه‌و ته‌مه‌نه‌و دیاره‌ی پیاوه‌تی و هۆشه‌ندی زیره‌کی لی
ده‌رکه‌وت نه‌و کاته مالو سامانه‌که‌ی خۆی ده‌درێته‌وه وه‌کو له‌ شوینیکی
تردا ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ أَنْسَلْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ
أَمْوَالَهُمْ﴾ النساء/٦.

٧-٨- ره‌سیده‌تی شه‌شه‌مو حه‌وته‌م کێشانه‌و پێوانه‌ی ته‌واو له‌ کاتی
کریو فروشتنه‌دایه ده‌فرموی: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ نه‌گهر
شتی پێوانه‌کراو کێشانه‌کراوتان فروشت به‌ خه‌لک به‌ ته‌واوه‌تی بۆیان پێوانه‌و
کێشانه‌ بکه‌ن، که‌مو کوپی تیدا مه‌که‌ن، نه‌گهر نه‌و شتانه‌تان کریه له‌ کاتی
پێوانه‌و کێشانه‌ کردن دا زیاده‌ی مه‌خه‌نه سه‌ری به‌ کورتی چ بفروشن چ بکری
له‌ پێوانه‌و کێشانه‌دا زیاده‌و که‌می تیدا مه‌که‌ن! به‌لکو دادپه‌روه‌رانه کار
بکه‌ن ته‌رازو و بازی و حوکه‌بازی مه‌که‌ن، به‌ گوێه‌ی توانا و ریا بڕه‌و
قسناغ و نامیری پێوانه‌و کێشانه‌تان که‌مو کوپی تیدا نه‌بی به‌ نه‌نقه‌ست فرتو
قێلو ته‌له‌که بازی مه‌که‌ن ﴿لَا يَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ په‌روه‌ردگار له‌ هه‌چ

که‌سیک زیاد له توانای خۆی ئهرکی ناخاته سه‌رئ، جا ئه‌گهر که‌سیک له کاتی پێوانه‌و کێشانه‌دا هه‌له‌ی کردو که‌می دا، یان زیادێ وهرگرت، ئه‌وه تانبار نابێ ههر کاتێ هه‌ستی کرد ده‌بێ هه‌له‌که‌ی راست بکاته‌وه!

ناشکرایه تهرزووبازیو فرتو قیل له کێشانه‌و پێوانه‌دا تاوانیکێ فیه گه‌وره‌یه‌و په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی سامناکی له نه‌نجامده‌رانی کردوه، سه‌رنجایی به‌ده‌ختیو چاره‌ره‌شی ده‌خاته‌وه‌و فه‌سادو ئاژاوه له ولاته‌دا به‌ریا ده‌بێ! ئه‌وه‌تا: قورئان له شوێنیکێ تر‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ المطففين/١-٣.

له نایه‌تیکێ تر‌دا په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زوبانی چه‌زهره‌تی شوعه‌یب ئاوا ناکامی تهرزووبازیو فرتو قیل له کێشانه‌و پێوانه‌دا روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموێ: ﴿وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ هود/٨٥. که وابێ بی‌بایه‌خ کردنو شکاندنی کالای خه‌لک ده‌چێته‌ خانه‌ی تهرزووبازیو حوققه‌ بازی‌یه‌وه! به‌شیکه له هۆکاره‌کانی ئاژاوه‌نانه‌وه‌و فه‌سادێ کردن له زه‌وی‌دا.

٩- دادپه‌روه‌ری له قسه‌و بریاردا. وه‌کوو ده‌فه‌رموێ: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ ئه‌ی گه‌وه‌ی موسولمانان! که شایه‌تیتان‌دا یان بریارو حوکمتان ده‌رکرد، دادپه‌روه‌رانه نه‌نجامی بده‌ن، با ئه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی‌یه‌که‌ی له دژ ده‌ده‌ن یان بریاری دژ ده‌رده‌که‌ن خه‌زمو خۆشیش بی، چونکه ههر رێگه‌ی دادپه‌روه‌ری‌یه کاروباری ولات رێک ده‌خه‌یو ناسایش به‌ریا ده‌بێو دانیشه‌توان مافیان پێشیل ناکرێ، تاکو کۆمه‌ل ئۆخه‌ی له گیانی خۆیان ده‌که‌ن! دادپه‌روه‌ری بناغه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ایی‌یه کۆله‌که‌ی ناشتیو ئاوه‌دانیه‌، ژيان له‌سایه‌ی عه‌داله‌ته‌و دادپه‌روه‌ری‌دا به‌هه‌شتی جاویدانی‌یه، ههر ولاتی‌یک دادپه‌روه‌ری تێدا به‌رقه‌رار نه‌بێ دۆزه‌خیکی پێ خه‌مو زوخاوه! بۆیه په‌روه‌ردگار له چه‌ند نایه‌ته‌دا بانگه‌وازی ئاده‌میزاد ده‌کاوه‌ لیان ده‌نی که هه‌میشه هه‌ول بده‌ن، عه‌داله‌ت به‌رقه‌رار بکه‌نو حوکمو بریاریان له

چواچیهی دادپهروهی دا ته نجام بدهن به کورتی وه کوچون پیوسته له
 کیشانهو پیوانه دا- که کردار نامیزه- به عه داله تیش بکهن له شتی گوftar
 نامیزش دا- که شایه تی و بریاره رکردن به شیکن لی- ده بیست
 دادپهوهی ته نجام بدهن!! وه کوو ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
 قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ، شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ
 وَالْأَقْرَبِينَ﴾ النساء/١٣٥.

١٠- وه فا به وادهو به لێزو پابه ند بوون پێیانه وه! ته مه یه کیکه له
 وسیه ته کانی که پهروه ردگار ناماژهی ئاده میزادی کردوو ده فرموی:
 ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوفُوا﴾ وه فا به عه هه پهیمانی خودا بکهن، نهو شتانهی
 فرمانی پی کردوون، ته نجامیان بدهن، نهوهی جلهوگیری لی کردوون توخنی
 مه کهون، به گوتهی نامه ی خودا که قورئانه کار بکهن، سوننه تی
 پیغه مبهر ﷺ په پیره بکهن، ههروه ها سروشتی پاکو عه قلی ساغ به کار بینن،
 ته م رسته یه له نایه ته که دا هه موو وادهو به لێنه کان ده گریته وه: چ نهو عه هه
 په یمانه ی که ئاده میزاد له گه ل پهروه ردگار کردوویانه وه کوو له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ النحل/٩١. یان نهو عه هه
 په یمانه ی که ئاده میزاد له ناو خۆیان دا ده یکه ن وه کوو ده فرموی:
 ﴿وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ البقرة/١٧٧.

ته مجار پێش کوتایی هینان به وه سیه تو نامۆزگارییه کان ده فرموی:
 ﴿ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ نهو شتانه ی باس کران؛ نهو شتانه ن
 که نامۆزگاری پی کردوون، به لکو په ندیان لی وه ریگرن بیرکه ته وه ته مبی
 بین، واز لهو کردارو گوftarه خراپانه تان بینن که له وه پێش ته نجامتان داوون،
 با ئیه له ناو خۆتان دا نهو وه سیه تو نامۆزگارییانه ی که خودا ناراسته ی
 کردوون بیر یه کتری بخه نه وه، نامۆزگاری یه کتری پی بکهن وه کوو له
 نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ﴾ العصر/٣. ته مجار کوتایی وه سیه تو نامۆزگارییه کان به وه
 ده هینی که ته م ریبازی نیسلامه په پیره وو پرۆگرامیکی راستو دروستو

پته‌وه‌ن رِی‌بازی خودا په‌سندو به‌مراز‌گه‌یشتنه‌و ده‌فرمو‌ی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ جا له‌بهر ته‌وه‌ی ههر ته‌مه‌ رِی‌بازی خودا په‌سه‌ندو راستو دروسته‌و رِی‌گای حق ههر ته‌مه‌یه شو‌ین ته‌و رِی‌بازه بکه‌وه‌نو به‌موو لی‌ی لامه‌ده‌ن، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْزُقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه‌چن شو‌ین رِی‌بازه جیا‌جیا‌کانی ته‌مو ته‌و بکه‌وه‌ن؛ رِی‌بازه گو‌مپ‌ایی به‌کانو قو‌رتو پی‌چ پی‌چه‌کان، که له‌نا‌کام‌دا سهر‌تان پی‌ ده‌کی‌شی بۆ په‌رته‌وازه‌بو‌ونو دو‌وبه‌ر‌کی و لادان له‌رِی‌بازی نایینی ئی‌سلامو به‌ر‌نامه‌و پر‌و‌گر‌امه‌ نم‌ونه‌یی به‌که‌ی!

ئیی‌نو عه‌بیاس له‌رافه‌کردنی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ﴾ دا ده‌فرمو‌ی: په‌روه‌رد‌گار فرم‌انی به‌موس‌ول‌مانان کرد‌که له‌ناو خو‌یان‌دا ته‌باب‌زو به‌کیه‌تی ریزه‌کانی خو‌یان بی‌ار‌یز‌نو په‌رته‌وازه‌نه‌بن، دو‌و به‌ره‌کی و تا‌زاوه‌نه‌خه‌نه‌نی‌وان خو‌یا‌نه‌وه، ته‌وه‌شی پی‌ را‌گه‌یان‌دن که گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانی پی‌شو‌و به‌ه‌وی دو‌و به‌ره‌کی و کی‌شه‌و را جیا‌یی له‌نایین‌دا تو‌وشی فه‌لا‌که‌تو له‌ناو‌چو‌ون بو‌ون!!

عه‌بدول‌لای کو‌ری مه‌سه‌عوود ده‌گی‌ر‌پ‌ته‌وه، ده‌لی: ر‌وژ‌یک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ده‌ستی مو‌باره‌کی خه‌تی‌کی راستی کی‌شا، پا‌شان فرمو‌ی: ته‌مه‌ر‌ی‌گای راستی په‌روه‌رد‌گاره، ته‌مجار له‌لای راستو چه‌پی هی‌له‌که‌وه‌خه‌تی کی‌شان، ته‌مجار فرمو‌ی: ته‌م رِی‌گایانه‌هه‌مو‌ویان رِی‌گای گو‌مپ‌ایی؛ ر‌ی‌چه‌که‌یه‌ک نیه‌شه‌یتانی‌کی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بی‌و بان‌گه‌وازی نه‌اده‌میزادی بۆ نه‌کا، ته‌مجار ته‌م نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾.

نی‌مامی ته‌حمه‌دو تیر‌می‌زی و نه‌سانی له‌نه‌و‌واسی کو‌ری سه‌مه‌عانه‌وه که له‌پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ده‌گی‌ر‌پ‌ته‌وه که فرمو‌یه‌تی: په‌روه‌رد‌گار به‌نم‌ونه‌و مه‌شه‌ل با‌سی رِی‌گای راستی کرد‌وه، فرمو‌یه‌تی: له‌هه‌ردو قه‌راخی رِی‌گا‌که دو‌و شوره‌هه‌ن، ده‌ر‌گای کراوه‌یان تی‌دان، ده‌ر‌گا‌کان په‌رده‌یان پی‌وه‌ن په‌رده‌کانیان دادراوه‌ته‌وه، له‌سه‌رده‌ر‌گای ههر رِی‌بازی‌ک له‌و رِی‌بازانه‌بان‌گه‌وازه‌کری‌ک هه‌یه؛ بان‌گ ده‌کا ده‌لی: خه‌ل‌کینه! وه‌رن بۆ سه‌ر ته‌م رِی‌بازه راستو هه‌مو‌وتان پی‌یدا بر‌و‌نو په‌رته‌وازه‌مه‌بن، بان‌گه‌وازه‌کری‌کی تری‌ش له‌ژو‌ور رِی‌گا‌که‌وه‌بان‌گ ده‌کا: نه‌گه‌ر به‌کی‌ک بی‌ه‌وی ده‌ر‌گایه‌ک له‌و ده‌ر‌گایانه‌ب‌کاته‌وه پی‌ی ده‌لی:

کورہ! نہ کہی! دہ خیل تہم! تو تہو دہر گایہ بکہ یہوہ کیشت تہ کا... تہ مجار پیغہ مبہر ﷺ فہر مووی: ریگا راستہ کہ نیسلامہ، شورہ کان پسرژینو سنورہ کانی خودان، دہرگا کراوہ کان شتہ حرامہ کانن، بانگہ وازی کمری سہر ریگا کہ قورنانی خودایہ، بانگہ وازی کمری ژورور ریگا کہ ناموژگار یکردنی خودایہ کہ لہ دلی ہہ موو موسولمانیکدا ہدیہ!

بوچی تہوراتو قورناتو نیردراون

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ إِلَهُكُمُ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

دوای تہوہی یہزدانی مہزن لہ نایہ تہ کانی پیشودا (دہ) وہ سیہ تو ہندی ناموژگاری راگہ یاندو تادہ میزادانی ہہ لنان بو پایہ ندبوون پییانہوہ ہوی ناردنی تہورات بو حہزہ تی (موسا) مان بو روون دہ کاتہوہ، چونکہ تہورات لای موشریکہ کانی عہرہ ب ناوبانگی ہہ بوو، زور باسو خواسیان دہریارہی بیستبوو، تہ مجار پلہو پایہی قورناتمان بو باس دہ کاو پیمان دہ فہر مووی: کہ قورنات کتیبی ہیدایہ تو رہ ہنومایی کردنہ، پیوستہ بیکہینہ پہرہوو پروگرامی خو مانو پایہندی فہرمانو جلہ وگیریو ناموژگاریہ کانی

بین، پروبیانوی موشریکہ کانی رت کردہ وہ کہ گردنکے چی فہرمانی نہ دہوون، نہ وہی چہ سپاند کہ پروبیانہ کانیاں بہ کہ لکی عوزر خواہی نایہ نو بۆ نہ وہ ناشیہن بیانکہ نہ عوزر بۆ پابند نہ بوونیا نو دہ فہرموی: ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾.

زانایانی تہ فسیر دہ فہرموون لیرہ دا لہ پیش نایہ تہ کہ دا وشہی ﴿قُلْ﴾ مہ زندہ دہ کری، واتہ: تہی مو حہ مہ دا! بہو خہ لکہ بلی: ٹیمہ نامہی تہ وراتمان بہ موسا بہ خشیوہ! نایہ تہ کہی ٹیرہ بہ وشہی ﴿ثُمَّ﴾ عہ طف کراوہ تہ وہ بۆ سہر سہرہ تہی نایہ تہی وہ سیہ تنامہ کان، واتہ: پییان بلی: گہورہ تر لہو (دہ) وہ سیہ تہ نہ وہیہ: کہ ٹیمہ نامہی تہ وراتمان بہ موسا بہ خشیوہ؛ کہ وایی کوی نہو قسانہی کہ پہرہ وردگار فہرمان بہ پیغہ مبہر دہ کا بہ خہ لکہ کہی بلی: بریتین لہ مانہ ﴿قُلْ تَعَالَوْا...﴾ وہرن نہ وہی خودا لی یاساغ کردوون بۆتان بخوینمہ وہو پیتان بلیم: خودا وہ سیہ تی بۆ کردوون کہ فلان شتو فلان شت بکہن، فلان شتو فلان شت نہ کہن! تہ مجار پییان بلی و قیریان بکہ: کہ ٹیمہ کتیبمان بہ موسا بہ خشیوہ؛ تہ وراتمان بۆ ناردوہ، تہ مجار ہہ وائیان بدہ ری بہو نیگاہی بۆ تو ہاتوہو بہو نیگاہی بۆ موسامان ناردوہ.

بیگومان زورجار باسی تہورات لہ قورٹان دا دووبارہ بۆتہ وہ، چونکہ تہورات-زیاتر لہ نینجیل و زہ بوور- لہ قورٹان دہ چی، لہم روہ وہ کہ وہ کوو قورٹان ہہ موو حوکی تہ شریعی لہ خو گرتوہو ہہ ریہ کہیان لہ تہوراتو قورٹان حوکی یاساو شہریعہ تیکی تہ واون، بہ پیچہ وانہی نینجیل کہ بریتیہ لہ پہندو ناموژگاری میژوو، زہ بووریش ناوہ پوکہ کہی بریتیہ لہ لاواندہ وہو پیاہہ لدانو تہ نانت زوریہی عاقلہ ندانی عہ رب ناواتہ خوازی نہ وہوون کہ نامہیہ کی وہ کوو تہوراتیان ہہ بی و دہیانگوت: تہ گہر ٹیمہ نامہیہ کی ناوامان بۆ بی زور باشر لہ جولہ کہ کان پابہندی ناوہ پوکہ دہ بووینو سوودمان لی دہ بیینی، چونکہ پییان وابوو: نہوان لہ جولہ کہ زیرہ کترو عاقلسترو تیگہ یشتو ورتن.

جا که له نایه‌تی پیش‌شودا باسی قورنانی کردو فهرمووی: ﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ نه‌مجار گه‌پایه‌وه بۆ سهر ته‌وراتو مه‌دحی کردو فهرمووی: ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾. هه‌روه‌کوو زۆر جاری تر که باسی ته‌ورات ده‌کا دوبه‌دوای ته‌و باسی قورنانش ده‌کا وه‌کوو ده‌فهرمووی: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً، وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا غَرِيبًا﴾ الاحقاف/۱۲. یان له‌سه‌ره‌تای نه‌م سووره‌ته‌دا که فهرمووی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ قُرْآنًا يَّسْرًا تَبْذُرُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا﴾.

نه‌و (ده) نامۆزگارییه‌ی که له سێ نایه‌ته‌کانی پیش‌شودا باسی کردو نمونه‌یان له سووره‌تی (الاسراء) دا دووباره‌ بۆته‌وه یه‌که‌م نایه‌ت بوون که پیش نه‌حکامی عیباداتو موعامه‌لات له مه‌که‌که هاتونه‌ خوارێ، هه‌روه‌ها نه‌م نامۆزگارییه‌ نه‌ یه‌که‌م شت بوون که: بۆ موسا نی‌درارونو بنه‌مای نایینه‌که‌ی بوون، هه‌روه‌کو چۆن بنه‌مای هه‌موو نایینه‌ ناسمانی‌یه‌کانو له‌سه‌ر زوبانی پیغه‌مبه‌ران راگه‌یه‌ندراون، وه‌کوو ده‌فهرمووی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ، وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشوری/۱۳. نه‌و نه‌ندازه‌ هاوبه‌شه‌ی که په‌روه‌ردگار وه‌سییه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ران کردوه که به‌ گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانیانی راگه‌یه‌نن بریتی بووه له یه‌که‌ته‌پرستیو پابه‌ندبوون به‌ نه‌خلاقو ره‌وشتی جوانو دوور که‌وته‌مه‌وه له فاحیشه‌و کاری نابه‌جی!

﴿ثُمَّ آتَىٰ عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ واته: ئیمه ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشی بۆ نه‌وه‌ی نیعمه‌تو به‌هه‌ره‌مه‌ندیو ریزو نرخ ته‌واو بکه‌ین بۆ نه‌و که‌سه‌ی که به‌باشی پابه‌ندی ریتموونی‌یه‌کانی بی‌و په‌یره‌ی فرمایشته‌کانی بکا، به‌ هیدایه‌تو نامۆزگاری‌یه‌کانی به‌خته‌وه‌ری به‌ ده‌ست بێنی، وه‌کوو له شوێنێکی تردا ده‌فهرمووی: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ الانبیاء/۷۳. ده‌شبی مانای ﴿ثُمَّ آتَىٰ عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ له نایه‌ته‌که‌دا به‌م جوهره‌بی:

ئێمە کتیبی تەوراتمان بە موسا بە خشی بە تەواوی و بێ کەمو کۆری، هەرچی ناده میزادانی ئەو رۆژگاره لە بارە ی تەشریعەوه پێویستیان پێ بووی تێدا بوو، لە جوانترین شیوە ی کتیبدا رەنگی دابوووە! باشتەین رێبازو شیوە ی لە خۆ گرتبوو، بەلام ئەوە ی ئەم مانایە بە نەگونجاو داده نێ ئەم رستە ی دواوە یەتی کە دەفرموی: ﴿وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ واتە: ئێمە ئەو کتیبەمان پێ بە خشی کە بۆمان ناردبوو تەواوو کامل بوو هەرچی خەڵک پێویستیان پێ بوو دەربارە ی شەریعت تێدا بوو! جا کەمانای رستە ی پێشوو بەو جۆرە بکەین لە گەل رستە ی دوایدا دووبارە بوونەوه ی تێدا دێتە جێ؛؛ بۆیە ئەومانە دووهمە بە نەگونجاو دێتە بەرچاو.

﴿وَهٰذٰی وَرَٰثَةٌ﴾ ئەو کتیبە ی ئێمە دابوومان بە موسا کتیبی شارەزایی کردن بوو بۆ رێگای حەق و راستی؛ هۆی رەحمەت و کامەرانێ بوو بۆ کەسیک پەیرەوی بکرا دیەو پابەندی فرمانو جەڵەوگیری بەکانی بوایە! ئێمە ئەو کتیبە بەفرە باشەمان دابوو بە موسا ﴿لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يٰؤْمِنُوْنَ﴾ بەلکو گەلو نەتەوه کە ی بپوا یێن بە گەڕانەوه بۆ لای خوداو وەدی هاتنی ئەو وادەو بەلێنانە ی کە خودا پێی داو ن لە پاداش و سزا، ئە گەر بپوایان بەم شتانه کرد، ئەوه مانای وایە: بپوایان بە تاکو تەنهایی خودا هەیدە هاو ئە بۆ دانائین.

ئەمجار پەرەردگار دێتە سەر باسی پیاھەڵدانی قورئانو دەفرموی: ﴿وَهٰذَا كِتٰبٌ﴾ ئەم قورئانە، کتیبێکی بەرپێزو پایە بەرزو سەر سوپەینەرە، سودو قازانجی بۆ دین و دنیا زۆرو زەبەندە یە، بەرنامە یەکی چەسپاوو خودا پەسەندە، قانونێکی بەردەوام و ناسپێتەوه و کۆن نابێ و لە کار ناکەوی، زیندوو و هەستو و بژدانێ شوێن کەوتوانی دەجوڵێنێ و هیزو وزەیان پێ دەبە خشی، ﴿اَنزَلْنٰهُ﴾ ئێمە ناردوو مانە تە خواری بۆ رەھنومایی کردنی ناده میزاد، ﴿مُبٰرَكٌ﴾ کتیبێکی بە فرەو پیرۆزە، هەموو هۆیەکانی شارەزایی و رێنموونی لە خۆ گرتوو، هۆی سەرفرازی و سەرکەوتنی هەمیشەیی، کەوابێ ﴿فَاتَّبِعُوْهُ﴾ شوێن رێنموونی بەکانی بکەون، پا بەندی

فه‌رمانو جله‌و‌گیریه‌کانی بن ﴿وَأَتَقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ خو‌ بیاریزن له‌ بیدینی‌و‌ کوفرو نیلحاد، خو‌ بیاریزن له‌ ناکامی کوفرو نیلحاد که ناگری دۆزه‌خه، هه‌رچی قورشان نه‌ی لی‌ کردووه‌ توخنی مه‌که‌ون به‌لکو به‌ مرار بگه‌نو بکه‌ونه ژیر ره‌حه‌تی بی‌ پایانی په‌روه‌ردگارو له‌ دونیاو قیامه‌ت‌دا به‌خته‌وه‌رو کامه‌ران بن.

به‌ راستی نه‌مه‌ بانگه‌وازی‌یه‌کی بی‌ په‌رده‌و پیچ‌و په‌نایه، په‌روه‌ردگار ناراسته‌ی ناده‌میزادی کردووه، که شوین په‌یامی قورشان بکه‌ون له‌ مانای نایه‌ته‌کانی بفکرنو کاری پی‌ بکه‌ن!

قورشان کتیبی‌که ناردو‌ومانه‌ته خوارئ ﴿أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا﴾ - خیطابه‌که له‌گه‌ل دانیش‌توانی مه‌که‌یه - واته: بو‌ نه‌وی نه‌لین: ته‌نیا کتیبی‌ تاسمانی بو‌ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی جوله‌که‌و مه‌سیحی نیردراوه‌و ئیمه‌ نامه‌ی تاسمانیمان بو‌ نه‌هاتووه، واته: بو‌ نه‌وه‌ی به‌هانه‌تان به‌برین، بیان‌و‌تان نه‌مینئ، بو‌ نه‌وه‌ی نه‌لین: ئیمه‌ له‌ زانیاری کتیبه‌ پیشینه‌کان بی‌ ناگا بو‌وینو چییان لی‌ نازانین، چونکه به‌ زبانی ئیمه نه‌هاتوونه خوارئ ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ﴾ هه‌روه‌ها بو‌ نه‌وه‌ی نه‌لین: ئیمه‌ گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌خوینده‌وارین نه‌وه‌ی گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه ده‌یخویننو ده‌یزانن ئیمه‌ نایزانینو لی‌ بی‌ ناگانین.

﴿وَ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ هه‌روه‌ها بو‌نه‌وه‌ی نه‌لین: نه‌گه‌ر نه‌و نیگا‌و کتیبه‌ی بو‌ جوله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کان نیردراوه‌ته خوارئ بو‌ ئیمه‌ به‌هاتایه ئیمه‌ باشته‌ر هیدایه‌تمان لی‌ وه‌رده‌گرتو چاکتر فی‌ری ده‌بو‌وینو زووتر تی‌ی ده‌گه‌بیش‌تین! چونکه ئیمه‌ زیره‌کترو تی‌گه‌یشت‌و‌ترین، به‌ به‌رواو پشوو در‌یژ‌ترین، وه‌کو‌و له‌ نایه‌تی‌کی تر‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ لَيُكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ﴾ فاطر/٤٢. جا په‌روه‌ردگار به‌به‌رچی دانه‌وه‌و به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌موو عوزرو به‌رو‌ییان‌و‌ی به‌رینو فه‌رموئ: ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نا نا، به‌رو‌ بیان‌وو مه‌هیننه‌وه‌ ته‌وا له‌سه‌ر زبانی پی‌غه‌مبه‌ری ئیمه

که موحه‌مه‌ده قوره‌یشی ره‌گه‌زو زمان عمره‌یه، قورئانان به زمانی خو‌تان بۆ نێردرا، هه‌موو جو‌ره حوکه‌و یاسایه‌کی تێدا روون کراوه‌ته‌وه، هه‌ل‌الو حهرامی تێدا ئاشکرا کراوه، ده‌رمانی ده‌ردانه، شیفای د‌لو ده‌روونه، ره‌حه‌متی په‌روه‌ردگاره بۆ شه‌و‌به‌ندانه‌ی شوین فه‌رمانو ج‌له‌و‌گیری‌یه‌کانی ده‌که‌ون، پا به‌ندی ده‌بن له‌ نه‌حکامو بیروباوه‌رو ره‌وشتدا.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار سه‌ره‌نجامو ئاکامی سه‌رپێچیکارانو سه‌ته‌مکاران دیاری ده‌کاوه به‌ ته‌عبیریکی پرسیار نامێز نا‌ره‌زامه‌ندی خۆی به‌رامبه‌ر نه‌وانه ده‌ر ده‌بێت که قورئان به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌و ده‌فه‌رموێ: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بآيَاتِ اللَّهِ﴾ کێ له‌و که‌سه سه‌ته‌مکارتره؟ واته: که‌س له‌و که‌سه سه‌ته‌مکارتر نه‌یه که نایاتی قورئان به‌ درۆ ده‌خاته‌وه، پر‌وای به‌ نیشانه‌کانی هه‌بوونی خودا نه‌یه، پاش نه‌وه‌ی راستی بۆ ده‌رکه‌وتو حه‌قیقه‌تی بۆ روون بۆوه، یان هۆکاری فێربوونو تێگه‌یشتنی بۆ به‌یده‌ست بوو که‌چی پشتی لی هه‌ل‌کاوه، نه‌شه‌ی‌لی که‌سانی تر بیری لی بکه‌نه‌وه‌و بپێته به‌ربه‌ست له‌ به‌رده‌م تێگه‌یشتنو فێربوونی قورئانو وردبوونه‌وه له‌ نایه‌ته‌کانی وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ مله‌وره‌کانی مه‌که‌که ده‌یانکرد، وه‌کوو له‌ نایه‌ته‌کی تری نه‌م سووره‌ته‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ الانعام/٢٦.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار پاش دیاریکردنی رۆلی قورئان له‌ شاره‌زایی کردنو هیدایه‌ت‌دانی ئاده‌میزاددا هه‌ره‌شه‌ی توند ئاراسته‌ی هه‌موو نه‌وانه ده‌کا که پر‌و له‌ قورئان وه‌رده‌گه‌ی‌زو پا به‌ندی رێنموونی‌یه‌کانی نابزو ده‌فه‌رموێ: ﴿سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ﴾ تێمه له‌وه به‌و لاوه به‌ کوشنده‌ترین سزا سزای نه‌وانه ده‌ده‌ین که روو له‌ نایاتی قورئان وه‌رده‌گه‌ی‌زن، په‌رده به‌سه‌ر چاوو هۆشو بیری خو‌یان‌دا ده‌ده‌ن، له‌ نیشانه‌کانی خودا ورد نابنه‌وه، رێبازی حه‌ق چه‌واشه ده‌که‌نو ده‌بنه له‌مپه‌ر له‌ به‌رده‌م بانگه‌وازیکه‌رانی نایینی خودادا، خه‌ل‌ک له‌ نایین لا ده‌ده‌ن، نه‌وانه تاوانی خو‌یانو تاوانی له‌ خشته‌ بردنی خه‌ل‌کی دیکه‌شیان له‌سه‌ره. بۆ خو‌یان

له ریبازی خودا لایان داوه و خه لکی تریش لاده دن، بویه سزایان دوو چندانیه... وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ النحل/۸۸. نه وه تا نایه ته که زور به روونی نه وه ی تیدایه که زیده سزاکه یان به هژی له خسته بردنی خه لکه وه یه، که وپرای روو وهرگیرانی خو یان خه لکی تریشیان گومرا کردوه.

هه ره شه ی توندو کو تایی بو کافره کانی مه که

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِىٓ إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ اٰنْتَظِرُوْٓا۟ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

نهم نایه ته هه ره شه یه له کافره کانی مه که، له وه پیش پمروه دگار نه وه ی روون کردوه که قورئان بویه نیردراوه، تا بروییانوی کافره کان بسپرو عوزریان نه مینی، نه مجار لیله دا نه وه راده گیه نی که نه و کافران به هیچ شیوه که نیمان ناهینزو هیچ هیوایه که له پروا هینانی نه وان دا نییه، نه وه ش شی ده کاته وه که نه وه ی له پیشیانوه چاوه پروان ده کری بیته ری یان، له م سئ شته دهرناچی که هاتنی فریشته یه بو گیان کیشانیان، یان پمروه دگار واده ی خو ی بینیته دی به وه ی پیغه مبریان به سمردا زال بکاو نه وان تووشی سزای دنیایی بکا، یان بری په لپو بیانوی تر که کافره کان ده یانگرت، بینیته دی؛ وه کوو نه وه ی ده یانگوت با ناسمان پارچه پارچه بیو به سمرمان دا بکه ویو نهم جوړه په لپانه!! نه و کاته پروا نه هینزو له ناویان به ری، هه وه ها نه و ناراته یان: که پیغه مبر به ریو به مردنه که ی چرای نایینی ئیسلام بکوژتته وه همرگیز نایه ته دی: به لکو نایین نایینی خودایه قورئان بهرنامه یه تی و خودا ناردوویه تی و همر نه ویش پاریزگاری ده کا. ده فرموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ جگه له یه کی له م سئ شته چاوه پروان ناکمن! واته: به گویره ی

سۆننەتی خودا ئەوەی لێیان چاوەڕوان دەکەوێ یەکی لەم سێ ناکام سەرەنجامەیه، فریشتە ی گێان کێشان تاک تاک بێتە سەریانو گێانیان بکێشی! یان فریشتە سزا بێتە سەریانو بە کۆمەل لە ناویان بەری، ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ﴾ یان خودای تۆ وادەو بە لێنی خۆی بێنیتەدی، بەوەی خۆشەویستانی خۆی سەربخاوە هەرەشەکانی بۆ دۆژمنانی تایی جی بەجی بکا، بەوەی لە دنیادا سزایان بدات بە دێخە و چارە رەشی هەتا هەتایی لە خۆیان بگرن! هیچ شتێک نەبێ بیاپارێزی! وەکوو ئەوەی کە دەربارە ی ئەوانە ی پێیان وابوو قەلاو شوراکیان لە سزای خودا دەیانپارێزی دەفەرموی: ﴿فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ الحشر/٢.

﴿أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان بری رووداوی وا روودەن کە وایان لێ بکا بە ناچاری ئیمان بێنن^{١٤} وەکوو ئیمان هێنانی فیرعەون، هەلبەتە ئەم جۆرە ئیمان هێنانە چ سوودێکی نییەو نابێ، چونکە ئیمان هێنانی ناوا لە حالەتی غەرغەرەدا بە ئیمان هێنانی نیختیاری و ناسایی حلیب ناکرێ، کابرا زەندەقی دەچی و چ ئیعتیبارێک بە ئیمانەکی ناکرێ!!

بۆیە پەرورەدگار هەرەشە کۆتایی ئاراستە ی کافرەکانی مەککە، هەموو ئەوانە ی هەلسو کەوتیان وەکوو ئەوانە دەکاو دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسٌ إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئەو رۆژە ی بری لە نایات و نیشانەکانی پەرورەدگار پەیدا دەبنو کافرەکان ناچار دەکا کە ئیمان بێنن و دەرەتانیان نامێنێ، ئا لەو کاتە ناچارێ دە ئیمان هێنان هیچ

^{١٤} بێگومان مۆشریکەکانی مەککە زۆر پەلپەو بیانوی سەیر سەیران لە پیغەمبەر ﷺ دەگرت: جارێک دەیانگوت: با فریشتە بێتە خوارێ بۆ سەرمان، یان دەیانگوت: با خودا بۆ خۆی بێ یان با بیبێنن وەکوو قورشان لێیان دەگیرێتەو دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرِي رَبَّنَا﴾ الفرقان/٢١. یان دەفەرموی: ﴿أَوْ تَأْتِي بَالِ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ قِيلاً﴾ الاسراء/٩٢. یان داوای ئەوەیان کرد کە ناسمان بە سەریاندا پارچە پارچە ببێ و بکەوێتە خوارێ وەکوو دەفەرموی: ﴿أَوْ تَسْقُطُ السَّمَاءُ كَمَا زُغَمَتْ كَسْفًا﴾ الاسراء/٩٢.

سوودێکیان پێ ناگەیەنێ چونکە ئیمان هێنانە کە بە ئیختیار و خواھیشی خۆیان نێ، ئیمانی ئیش کاتی ئێک کە لێ هەیه کە بە خواھیش و ئارەزوو و ئیختیار ئە تەجام بدرێ، ئیمانی ئێک کە لێ نێ کە لە پێش ئەو حالە تە ناچاری بە دا ئیمانی نە هێنابی ﴿أَوْ كَسِبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان لەو پێش ئیمانی هێنابی بە لām چ کردە و هەیه کی چاکێ لە گەل دا نە کرد بێ پاش هاتنی ئەم نیشانانە ئە گەر کردە و هێ چاکیش بکا بێ سوودە و کە لێ لی وەر ناگری.

بە کورتی پەلپەو داوا کردنی خوا نە ناسان بۆ روودانی کاری نا ئاسایی (خارقه) لە بوونە وەردا ئە گەر برێکیان پەیدا بوون ئیمانیان نە هێنا ئەو یە کە سەر خودا لە ناویان دە باو دەیان فەوتینی ئەو رۆژە ی برێ نیشانە ی هاتنی رۆژی قیامەت پەیدا دە بن ئێتر ئیمان هێنان و کاری چاکە کردن دوا ی پەیدا بوونی ئەو نیشانانە هێچ سوودی نێ بۆ کە سی ئێک لەو پێش ئیمانی نە هێنابی و کردە و هەیه کی باشی نە کرد بێ لە گەل ئیمانە کە ی دا، چونکە کردە و هێ چاک هەمیشە هاوشانی ئیمانە و بە لکو کردە و تەرازو پێو هری ئیمانە، هەروە ها چونکە دوا ی پەیدا بوونی نیشانە کانی قیامەت ئەوانە ی ئیمان دە هێنن ئیمان هێنانە کە یان ناچاری بەو لە خواھیش و مەیلە و نێ، ئەو کاتە سەرە تایی جیهانی قیامەتە و تە کلێف نامینی سزا و پاداشیش لە ئاکامی تە کلێفە و دە بی؛ چونکە تە کلێف داخوای وێستو ئیرادە یە بەو ی کابرا لایە نی ئیمان هە لێ بێ ئێ یان لایە نی کوفر، کاری چاک بکا یان خراپ، سزا و پاداشیش لە ئاکامی ئەم جوړە تە کلێفە و دە ستینیشان دە کرین. هە ندی کە س لە سەرە مەرگ و حالە تی غەر غەرە دا برێ لەو نیشانانە دە بینن هە ندی کیش لەو نیشانانە تا ئێک رابوونی قیامەت نایان بینن.

ئیمامی بوخاری و موسلیم هێ تریش لە راشە کردنی ئەم ئایە تە دا فەر موودە یە کیان لە ئە بو هورە یەرە و گیرا وە تە وە دە لی: پێغە مبەر ﷺ فەر مووی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا رَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلَيْهَا فَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسٌ إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ). لە

کێرانه‌وه‌یه‌کی تردا (فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ، وَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ). واته: قیامت به‌ریا نابێ
هه‌تا خۆر له‌ شوێنی ناوابوونی ئیستاکه‌یه‌وه‌ هه‌لنه‌یه‌ته‌وه‌، جا که هه‌له‌هاتو
خه‌لک بینییان هه‌موو دانیشتوانی سه‌ره‌وه‌ی به‌روا ده‌هینن، نه‌وه‌ کاتی که
که‌به‌روا هه‌پنانی که‌س سوودی نی‌یه‌، نه‌گه‌ر له‌وه‌پیش موسوڵمان نه‌بووبی:
نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌م نایه‌ته‌ی تیره‌ی خوینده‌وه‌.

نیامی ته‌حه‌مه‌دو تیرمی‌زی هه‌دیثیکی (مه‌رفوع) یان له‌ نه‌بو هوره‌یره‌وه
کێراوه‌ته‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْتَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالذَّجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ)
سێ شت که‌ روویان‌داو په‌یدا بوون به‌روای هه‌چ که‌سی که‌ له‌وه‌پیش نیامی
نه‌هینابی سوودی نی‌یه‌، نه‌و سێ شته‌ش: هه‌له‌هاتنه‌وه‌ی خۆره‌ له‌ شوێنی
ناوابوونی ئیستاکه‌یه‌وه‌ په‌یدا بوونی (ده‌ججالو دابه‌تو له‌ه‌رض) ه‌.

نه‌مجار پاش ته‌م هه‌ره‌شه‌ سه‌خته‌، په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ر
ده‌کاوه‌ فه‌رموی: ﴿قُلْ أَنْتَظِرُونَ﴾ ته‌ی موحه‌مه‌د به‌و کافره‌ سه‌ره‌سه‌ختانه
بلی: ده‌ ئیوه‌ چاره‌روانی نه‌و شتانه‌ بن که‌ به‌ هیوان روو به‌دن، هه‌روه‌ها
چاره‌روانی نه‌وه‌ بن که‌ پیتان وایه‌: نیسلام له‌ ناو ده‌چی، پیغه‌مبه‌ر ده‌کوژری
ناسه‌واری نایین نامینی ﴿إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ تیه‌هیش چاره‌روانی نه‌و واده‌و
به‌لێنانه‌ین که‌ خودا پی‌ی داوینو هه‌چ شکنو گومانمان نیه‌ له‌ راستیان‌دا،
تیه‌ سه‌ر ده‌خاو به‌ مراز ده‌گه‌یه‌نی و دوژمانمان له‌ ناو ده‌باو ده‌یانفه‌وتینی.
وه‌کوو له‌ نایه‌تی که‌ تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ، قُلْ: فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ﴾ یونس/١٠٢.

بیگومان ته‌مه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی تونده‌ بۆ کافرو خوانه‌ناسه‌کان، بۆ نه‌وانه‌ی
به‌روا هه‌ینان دوا ده‌خه‌ن، تۆبه‌و ژێوان بوونه‌وه‌ له‌ تاوان هه‌لده‌گرن بۆ کاتی که
نیامان هه‌ینانو تۆبه‌ کردن سوودی نابێ وه‌کوو له‌ شوێنی که‌ تردا ده‌فه‌رموی:

﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهٖ وَكُفِّرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ، فَلَمْ يَكْ يَنْفَعْهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ غافر/٨٤-٨٥.

سه‌ره‌نجامی کیشه‌و دوو به‌ره‌کی له نایین‌دا

إِنَّ الَّذِينَ قَرَّضُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌رد‌گار هه‌ره‌شه‌ی له کافره‌کان کردو ترساندن‌ی له سزای سه‌ختو نه‌و رووداو هه‌ سامناکانه‌ی که پیش رابوونی قیامه‌ت روو ده‌ده‌ن، نه‌مجار موسولمانان له دوو به‌ره‌کی و کیشه‌نانه‌وه له نایین‌دا ده‌ترسینی‌و هه‌لیان ده‌نی بۆ یه‌کیه‌تی و ته‌بابی له ناو‌خویان‌داو ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا﴾ واته: نه‌وانه‌ی نایینی خویان لی‌ک جیا کردۆته‌وه و تیمانیان به‌ بریکی هه‌یه‌و کاری پی ده‌که‌ن هه‌ندیکیشی پاش گوئی ده‌خه‌نو کاری پی ناکه‌ن، به‌ گویره‌ی هه‌واو هه‌وه‌سی خویان ده‌قه‌کانی ده‌گۆزنو مانای نا‌قۆلاو نه‌گون‌جاویان بۆ دیاری ده‌که‌ن، کۆمه‌ل کۆمه‌لو گرو گرو بوون؛ هه‌ر تاقه‌و کۆمه‌لی‌ک ریبازو بیرو بۆ‌چونیک‌ی هه‌یه‌و لایه‌نگری مه‌ذه‌به‌بیکه‌و کویره‌انه‌دا‌کۆکی لی‌ده‌کات...!

نایه‌ته‌که هه‌موو نه‌وانه ده‌گریته‌وه که له نایین هه‌لگه‌را‌بنه‌وه و دژی نایین هه‌لسو که‌وت بکه‌ن^{١٥}.

^{١٥} نه‌بو هوره‌یره له پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌گیرته‌وه ده‌لی پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی نه‌وانه‌ی که نایینی خویان جیا کردۆته‌وه تاقه‌و گرو‌ی بیده‌ت خوازو چه‌واشه‌کارن، کۆمه‌لی گومراو سه‌ر‌لیشه‌یاوی نه‌م نۆمه‌ته‌ن، موجه‌یدیش هه‌ر نه‌م ته‌فسیره‌ی به‌لاوه په‌سه‌ند بووه. نه‌بو نومه‌مه ده‌لی: مه‌به‌ست به‌ ﴿وکانوا شیعاً﴾ تاقمی خوار‌ی‌چو له کۆمه‌ل ده‌رچوه‌کانن. قه‌تاده‌و خه‌حاکئو سوودی ده‌لین: نه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی جوله‌که‌و نه‌صرانی‌یه‌کان هاتۆته‌ خوار‌ی که نایینی هه‌زه‌تی ئیبراهیم موساو عیسیان تی‌ک داوه‌و گۆرانکاریان تیدا کردوه کردوو‌یانه به‌ چهند نایین‌یکی جیا جیاو ریبازی جۆراو جۆر.

﴿لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ نە ی موحه‌مه‌دا! تۆ له هیج شتێکدا له‌وان نیت، تۆ له خراپه‌کاری نه‌وان به‌ر پرسیار نی و توخنیان مه‌که‌وه و وازیان لی بینه، شه‌ریان له‌گه‌ل مه‌که، تۆ به‌س راگه‌یانندی ناینت له‌سه‌ره، کۆمه‌کی به‌ درۆشمی نایینی حق بکه که ئیسلامه‌و به‌ رێکۆ پێکی به‌و خه‌لکه‌ی رابگه‌یه‌نه، تۆ له پێری نه‌وان نی له کرده‌وه و گوشتارو رێبازی نه‌وان به‌ر پرسیار نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ نیشی نه‌وان؛ حیسابو لیکۆلینه‌وه له‌گه‌لیاندا په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه هیه، پاشان له قیامه‌تدا نیشه خراپه‌کانیان ده‌خاته‌وه به‌رچاو و هه‌والی کرده‌وه‌کانیان یه‌که یه‌که به‌بی زیادو کم پێ ده‌داته‌وه و له‌سه‌ر نه‌و دوو به‌ره‌کی نانه‌وه و کیشه په‌یدا کردنه له ناییندا سزایان ده‌دا.

نیمامی رازی ده‌فرمووی: ئەم نایه‌ته موسولمانان هه‌لده‌نی که یه‌کیه‌تی و ته‌بایی ریزه‌کانی خۆیان بیاریزنو کیشه‌و دوو به‌رکی له ناییندا به‌ریا نه‌که‌نو شتی نامۆو بیدعه‌ت نه‌هیننه ناو نایینه‌وه^{١٦}. پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له ژێر روشنایی ئەم نایه‌ته پیروژانه‌داو بۆ زیاتر شی کردنه‌وه و تێگه‌یاندن هه‌میشه موسولمانانی هه‌لناوه بۆ یه‌کیه‌تی و ته‌بایی و ترساندونی له دووبه‌ره‌کی و په‌رته‌وازه‌ بوون، نه‌بو داوود له موعاوییه‌ی نه‌بو سوفیانه‌وه ده‌گیرێته‌وه ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ و تازی بۆ خۆندنه‌وه و فرمووی: (أَلَا إِنَّ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى ثَنَيْنٍ وَ سَبْعِينَ مِْلَةً (ای فرقه) وَإِنْ هَذِهِ الْأُمَّةُ سَفَتَرِقُ عَلَى

خاوه‌نی ته‌فسیری مه‌نار پێی وایه: نایه‌ته‌که گشتی یه‌و هه‌موو نه‌وانه ده‌گرێته‌وه که له نایین لا ده‌دن، ده‌لی واکه ته‌فسیرێک بکه‌ین هه‌ردوو راگان بگرێته‌وه چونکه په‌روهر دگار له‌م سووره‌ته‌دا له پیش به‌لگه‌ی ئیسلامی هینانه‌وه، شوبه‌و چه‌واشه‌کاری موشریکه‌کانی ره‌ت کرده‌وه، باسی نه‌هلی کیتابو شه‌ریعه‌ته‌که‌یانی کردن، نه‌مجار فرمانی به‌وانه کرد که به‌ پیر بانگه‌وازی ئیسلامی یه‌وه هاتن که یه‌کیه‌تی و ته‌بایی خۆیان بیاریزنو دووبه‌ره‌کی نه‌تینه‌وه و گرو گرو نه‌بن.

^{١٦} ته‌فسیری رازی ج ١٤/٨.

ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ، ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَهِيَ الْجَمَاعَةُ) ناگدار بن نهوانه‌ی پیش ئیوه له خاوه‌ن نامه‌کان-جوله‌که‌و نه‌صرانی- یووویون به حه‌فتاو دوو کۆمه‌ل، ئهم ئومه‌ته‌ی منیش ده‌بنه حه‌فتاو سی کۆمه‌لو گرۆی جیا جیا، حه‌فتاو دوو تاقمیان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وو تاقمیکیان له به‌هه‌شتدان نه‌وانیش تاقه‌وگرۆی شوێن که‌وتووێ رێبازی منن.

هۆی دوو به‌ره‌کی و په‌رته‌وازه بسوون زۆرو زه‌به‌نده‌ن گرنگترین نه‌و هۆکارانه، پله‌و پایه‌و کورسی خۆشه‌یستی‌یه، ده‌مارگیری ره‌گه‌ز په‌رستی‌یه، ناره‌زوبازی و را سه‌پاندنه، گۆی راگرتن بۆ په‌رو پاگه‌نده‌ی دوژمنانو فره‌و قیلیانه، نه‌زانی پاشکه‌وتووێ و شوێنکه‌وتنی کوێرانه‌ی خه‌لکانی تره له دابو نه‌ریتو لاسایی کردنه‌وه‌دا، هه‌روه‌ها واز هێنانو خۆ دزینه‌وه‌ی زۆریه‌ی حکومه‌ته‌کانی سه‌ره‌وه‌ییه له ئایینه‌و بیروباوه‌رو پرۆگرامو نیظامو یاسای خودا په‌سه‌ند!!!

پاداشی چاکه‌و خراپه

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا

مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾

پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار لهم سووره‌ته‌دا بنه‌مای باوه‌ری بۆ روون کردینه‌وه، به شوێن نه‌وه‌دا ده نامۆزگاری و هه‌سییه‌تنامه‌ی ناراسته کردین، هه‌ره‌شه‌ی له کافرو تاقمی بیدعه‌تخواز کرد، نه‌مجار پاداشتی کرده‌وه‌ی چاکو سزای کرده‌وه‌ی خراپی دیاری کردو فهرمووی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ هه‌ر که‌سیک روژی قیامت بێته ده‌شتی مه‌حشره‌وه تیشووی باشی پی بی، کرده‌وه‌ی چاکێ کردبێ، تۆماری ژیانی دونه‌ی خودا په‌رستی و به‌ندایه‌تیکردنو فهرمانبه‌رداری بووبێ، نه‌وه پاداشتی ده‌چهندانه‌ی ده‌درێته‌وه، نه‌مه له رووی دادپه‌روه‌ری و زنده‌ پێدانی سنوور داره‌وه‌یه، نه‌گینا جاری وا هه‌یه چاکه به

جہوت سہد نہوہندہو زیاتریش پاداشت دہدریتہوہ وہکوو لہ شوتینیکی تردا
 دہفرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 أَنْبَتَتْ سِنْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ، وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة/۲۶۱. یان دہفرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي
 يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ البقرة/۲۴۵.
 یان دہفرموی: ﴿إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ
 لَكُمْ﴾ التغابن/۱۷.

نہم جوداوازیو زیادکردنی پاداشتی چاکہیہ بہدہست پدروہردگارہو چونی
 بوئی چندی بوئی زیادو کہمی تیدا دہکا، ہدروہکوو چوں تیخلاصو نیبہتی
 چاکہی کارہکہ روئی خوی ہدیہ لہ زیاد کردنو کہم کردنی پاداشکہ.
 کہسیکیش بیٹہ دہشتی مہحشر خرابہی کردبی تہوہ بہ نہندازہی تہو
 خرابہیہ سزا دہدری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ہیچ کہس لہچاکہکارو خرابہکار
 ستہمیان لی ناکری، لہ کردہوہی کہسدا زیادو کہمی ناکری، لہ پاداشی
 چاکہکاران کہم ناکریتہوہ دہلی پیغہمبہر لہ سزای خرابہکارانیش زیاد
 ناکری!

پیغہمبہر ﷺ لہ فرمودہیہکیدا نہندازہو جوداوازی نیوان پاداشتی
 چاکہو سزای خرابہ دیاری دہکا، تہوہتا نیمامی تہحمہدو بوخاریو موسلیہو
 نہسانی لہ نیبنو عہبباسہوہ (خوای لی رازی بی) دہلی پیغہمبہر ﷺ
 فرموی: (إِنَّ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ رَحِيمٌ، مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كُتِبَتْ لَهُ
 حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرَةٌ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ
 بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ وَاحِدَةٌ أَوْ يَتَحَوَّهَا اللَّهُ عَزَّ
 وَجَلَّ وَلَا يَهْلِكُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا هَالِكٌ) پدروہردگاری تہوہ، بہبہزہییو خاوەن
 سوزہ، کہسیک وستی چاکہیہک بکا، بہلام نہیکرد چاکہیہکی بو دہنوسری،
 نہگمر چاکہکہی کرد دہ پاداش تا جہوت سہد پاداشی بو دہنوسری بہلکو
 زیاتریش، کہسیک وستی خرابہیہک بکاو نہیکرد چاکہیہکی بو دہنوسری

نه‌گهر خراپه‌یه‌کی کرد یه‌ک خراپه‌ی بۆ ده‌نووسری.
زانایان ده‌رباره‌ی که‌سیکت که ده‌یه‌وی خراپه بکاو دوایی نایکا ده‌لێن
نه‌مانه سی جۆرن:

- ١- خراپه‌که ناکا له‌بهر خاتری خودا، نه‌مه چاکه‌ی بۆ ده‌نووسری.
- ٢- واز له خراپه‌که بێنی به هۆی له بیرچونه‌وه و بێ ناگا بوون لی
نه‌مه نه چاکه نه خراپه.هیچیان بۆ نانووسری چونکه نیه‌تی خیری نه‌هیناوه
کاری خراپه‌شی نه‌کردوه.
- ٣- نه‌گهر وازی له خراپه‌که هینا له بهر نه‌توانینو ته‌مبه‌لی و وستی
بیکاو بۆی نه‌کرا، نه‌وه وه‌کوو خراپه‌که‌ی کردبێ وایه، چونکه له‌حه‌دیثی
صه‌حیح‌دا هاتوه ده‌فه‌رموی: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَبَفِيهِمَا فَأَلْقَا بِلُ وَالْمَقُولُ
فِي النَّارِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أَلْقَا بِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا
عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ) هه‌رکاتێ دوو موسولمان به شمشیر په‌لاماری یه‌کیان دا،
یه‌کیکیان نه‌وی تری کوشت بکوژو کوژراو ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه! هاوه‌لان وتیان:
نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌میان بکوژه، هه‌قی خۆیه‌تی بجێته دۆزه‌خه‌وه، نه‌ی
کوژراو بۆ؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: چونکه نه‌میش مه‌به‌ستی بوو ده‌ستی
خۆی پیش بخواو به‌رامبه‌ره‌که‌ی بکوژی!

شوێن‌که‌وتنی نایینی ئیبراهیم له یه‌که‌تایه‌رستی و عیباده‌ت‌دا
قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ أَعِزَّ اللَّهُ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

په‌روه‌ردگار له‌م سووره‌ته پیرۆزه‌دا به‌لگه‌ی زۆرو زه‌به‌نده‌ی له‌سه‌ر
یه‌کتاپه‌رستی هه‌ینانه‌وه، بیرو بۆ‌چوونی کافره‌کانی رەت کرده‌وه، هه‌رپه‌شه‌ی
له‌وانه‌ کرد که بپروایان به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر نه‌یه، نه‌مجار کۆتایی سووره‌ته‌که به‌وه
ده‌هه‌ینی که نایینی تۆکه‌مو ریکتو پیک، رینگای راستو دروست نایینی
حه‌زهره‌تی ئیبراهیمه که له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کتاپه‌رستی و خودا په‌رستی بۆ غه‌لو
غه‌ش دامه‌زراوه، به‌ گوته‌ری نه‌و نایینه هه‌ر که‌سه به‌رپرسیاره له‌ کارو
کرده‌وه‌ی خۆی و چاکه‌و خراپه‌ی که‌س بۆ که‌س قازانچو زیانی نه‌یه، هه‌یدایه‌تو
گه‌یشتن به‌ ناوات هه‌ر به‌ ده‌ست په‌روه‌ردگار، پاداشو سزا بۆ ناده‌میزاد لای
خودا له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وانه‌یه که نه‌نجامی ده‌دا، کردارو گوشتار نیشانه‌ی
خۆشه‌ختی و کامه‌رائی یان به‌ده‌بختی و چاره‌په‌شی هه‌موو ناده‌میزاده.

بۆیه خیطاب ئاراسته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا بۆ نه‌وی ته‌م راستییانه به
که‌له‌که‌ی بلی: ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ اِنِّیْ هٰدِیْ رَبِّیْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌د! به‌ گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌تو هه‌موو ناده‌میزاد را بگه‌یه‌نه‌و پێیان بلی:
خودای خۆم رینموونی کردووم و ته‌وفیقی داوم بۆ ریبازیکی راستو بۆ قۆرتو
پێچ، که بریتی به‌ له‌ نایینیکی تۆکه‌مو ریکتو پیک، که پابه‌ندبوون پێیه‌وه
خۆشه‌ختی دونیاو قیامه‌ت ده‌سته‌به‌ر ده‌کا، نایینیکه له‌سه‌ر حه‌قو راستی
دامه‌زراوه بنه‌ماکانی چه‌سپاوو له‌گه‌ل سروشتی ناده‌میزادا گونجاون،
﴿فَیْمًا﴾ نایینیکه راستو ره‌وانه، خوارو خێچی تیدا نه‌یه ﴿مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
حَنِیْفًا﴾ نه‌ویش نایینی ئیبراهیمی خه‌لیله که له هه‌موو نایینیکی به‌تالو
پووج پشته هه‌لکردو رووی کرده نایینی حه‌قو خودا په‌سه‌ند که نایینی
ئیسلامه، ده‌ ئیوه نه‌ی ناده‌میزاد! هه‌مووتان پابه‌ند بن به‌و نایینه پاکه بۆ
خه‌وشه‌وه‌و لی لا‌مه‌ده‌ن؛ چونکه نایینی حه‌قو یه‌کتاپه‌رستی به! نایینی
هه‌لبێزاردی ئیبراهیمه؛ که له هه‌موو نایینیکی رووی وه‌رگێراو ته‌م نایینه‌ی
هه‌لبێزارد ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ هه‌رگیز ئیبراهیم هاوه‌لی بۆ خودا دا
نه‌ناوه، بروای به‌ فره خودایی نه‌بووه، یه‌کتاپه‌رستیکی راستال بووه.
ناشکرایه نایینی خودا، نایینی یه‌کتاپه‌رستی و هه‌میشه‌یی و راستالی به

بۆ خودا، ئەو ئایینه‌یه که پەرۆردگار هه‌موو پیغه‌مبهرانی پێ ناردوو، له هه‌موو نامه ناسمانی‌یه‌کاندا چه‌سپاندوو، فەرمانی به هه‌موو فروستاده‌کانی خۆی کردوو که بانگه‌وازی بۆ بکه‌ن، بۆیه‌ش ئەم ئایینه‌ی به تایبەت به ئایینی ئیبراهیم ناو برد چونکه هه‌زه‌تی ئیبراهیم دروودی خودای له‌سه‌ری، پیغه‌مبهریکه هه‌موو که‌س ددان به فەضلو ریزی‌دا ده‌نێن، هه‌موو که‌س پێیان وایه: ئایینه‌که‌ی راستو ته‌واوه عه‌ره‌به‌کانو جوله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کان هه‌ریه‌که‌یان له ناست خۆیه‌وه خۆیان به شوێن که‌وتووێ ئەو پیغه‌مبهره مه‌زنه ده‌زانی، قوره‌یشی‌یه‌کانو لایه‌نگیره‌کانیان خۆیان به شوێن که‌وتووێ ئەو ده‌زانیو پێیان وابوو له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم، بۆیه پەرۆردگار دوا‌ی وه‌صف کردنی ئەو زاته به (حه‌نیف) و پشت هه‌ل‌کردو له‌هه‌موو ئایینیکی به‌تاڵ، وه‌سفی یه‌کتا‌په‌رستی بۆ دیاری کردو فەرمووی: هه‌رگیز ئیبراهیم هاوه‌لی بۆ خودا دانه‌ناوه، جوله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کانیش ئیدی‌عای شوێنکه‌وتنی ئیبراهیمیان ده‌کردو پێیان وابوو وێ‌پای شوێنکه‌وتنیان بۆ مووسا و بۆ عیسا شوێنکه‌وتوو ئیبراهیمیش‌ن! ده‌ی که ئەوه ئایینی ئیبراهیمه‌و بریتی‌یه له یه‌کتا‌په‌رستی، ئەدی ئەی موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب! ئەی تا‌ق‌می جوله‌که‌و مه‌سیحی! چۆن ئیوه لافی ئەوه لی ده‌ده‌ن که شوێنکه‌وتووێ هه‌زه‌تی ئیبراهیمو ئایینی ئەو زاته په‌یره‌و ده‌که‌ن؟؟ که‌چی هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نێن کو‌رو که‌چو خێزانی بۆ به‌ره‌وا ده‌زانن!! بۆچی ئایینی ئەو؛ که بریتی‌یه له کاکله‌و جه‌وه‌ه‌ری ئایینی ئیسلام- وه‌رنا‌گرنو مو‌سو‌لمان نابن؟ خۆ ئیبراهیم پیغه‌مبهریکه یه‌کتا‌په‌رستو حه‌نیف بوو، ئایینی خودا په‌سه‌ندی هه‌لب‌ژارد، نه جوله‌که‌ بووه‌و نه مه‌سیحی، وه‌کو‌و له شوێنیکه‌ تردا ده‌فهرمو‌ی: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ٦٧/ال عمران.

بۆیه بانگه‌وازی ئیسلامی به‌جه‌مسهر و ته‌وه‌ره‌ی هه‌موو ئایینی پیغه‌مبهران ده‌ژمێردرێ، چونکه ئایینی په‌سه‌ندو هه‌لب‌ژێراوی پەرۆردگاره، به‌ل‌کو ئایینی په‌سه‌ند لای خودا هه‌ر ئایینی ئیسلامه‌و به‌س! وه‌کو‌و له شوێنیکه‌ تردا ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ

مَنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار فەرمان به پیغه‌مبەر ده‌کا که به موشریکه‌کان رابگه‌یه‌نی، هه‌لۆیستی نه‌گۆری خۆی بۆ ئه‌وانه دیاری بکا که یه‌کتا په‌رستی ناکه‌نو جگه له‌خودا شتی تر ده‌په‌رستن، کوشتی به‌ناوی غه‌یری خودا سه‌رده‌پن، فەرمانی پی ده‌کا: پێیان بلێ: نوێژو عیباده‌تو هه‌جو عومره به‌ناوی په‌روه‌ردگار هه‌و بۆ ئه‌وی ئه‌نجام ده‌دا، که‌س ناکاته هاوه‌لی خوداو جگه له‌ خودا که‌سی تر نا په‌رستی!

ئهو کاته موشریکه‌کان پێیان ده‌په‌رستن، کوشتییان بۆ سه‌رده‌پینو له‌کاتی سه‌رپینی ناژه‌لدا ناوی بته‌کانیان له‌سه‌ر ده‌بردن. بۆیه په‌روه‌ردگار فەرمانی به‌ پیغه‌مبەر ﷺ کرد که پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان هه‌لسوکه‌وت بکا، مه‌به‌ستو نییه‌تو عه‌زو کرده‌وی ته‌نیا بۆ خوداییو که‌سی که‌ی مه‌به‌ست نه‌بیو پی فەرموو: ﴿قُلْ﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د پێیان بلێ: ﴿إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بێگومان هه‌موو جوړه خودا په‌رستیه‌کم؛ نوێژو پارانه‌وه‌و قوربانیو هه‌جو عومره‌و هه‌موو کردارو گوشتاریکم له‌ژياندا ئه‌و بیروباوه‌یه‌ی له‌سه‌ری ده‌مرم هه‌مووی بۆ خودای په‌روه‌ردگار هه‌مه‌به‌ستم له‌ئه‌نجامدانیان به‌ندایه‌تکردنی زاتی پاکی کردگار هه‌موو کارو مه‌به‌ستو نییه‌تم بۆ رازی کردنی خودای مه‌زنو بی هاوه‌له‌!

بێگومان ئه‌م نایه‌ته‌ کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو کرداریکی چاکه‌یه، هه‌موو کردارو گوشتاریکی باشی له‌خۆ گرتوه‌!

پێویسته موسوڵمان مه‌به‌ستو کرداری، هه‌رچی له‌ژياندا ئه‌نجامی ده‌دا، هه‌ر به‌ره‌مه‌یکی ده‌یخاته‌ روو بۆ خودا بیو ره‌زامه‌ندی ئه‌وی مه‌به‌ست بی، به‌لکو پێویسته ئه‌و کرداره‌ باشانه‌ی له‌پاش خۆی به‌جێیان دێلێ بۆ خوداییو له‌به‌ر خاتری خوداییو بۆ به‌ندایه‌تکردن بی بۆ خودا.

جا هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ی (نسک) که به‌زۆری بۆ قوربانیو ئه‌نجامدانی کاروباری هه‌ج به‌کار ده‌هێندریو به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌مانا عیباده‌تو خودا په‌رستیه‌و نوێژیش ده‌گرته‌وه‌، به‌لام بۆیه به‌تایبه‌تی باسی نوێژی هێنا چونکه‌ نوێژ

جده‌ه‌رو کاکله‌ی خودایه‌رستییه، به مۆران‌ه‌ی شیرک زه‌ده‌دار ده‌بی ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ په‌روه‌ردگار هاوه‌لو هاوشانی نی‌یه، نه‌له‌ زاتو نه‌له‌ صیفات‌دا، که‌س نی‌یه‌له‌ خودایه‌تی و په‌روه‌ردگاریه‌تی‌دا وه‌کوو نه‌و بی، په‌رستش‌و به‌ندایه‌تیکردن ه‌هر بۆ نه‌وه، ه‌هر نه‌و مافی ته‌شریع و یاسادانانی ه‌ه‌یه ﴿وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ﴾ من به‌و بیروباوه‌ره‌ فەرمانم پی‌ کراوه‌ به‌ موو لی‌ لاناده‌م، ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ من یه‌که‌م موسولمانی گه‌ردنکه‌چم بۆ به‌جیه‌تینانی فەرمانی په‌روه‌ردگارم بۆ خۆیاراستن له‌ جله‌وگیره‌کانی، ه‌هر شتیک نه‌و نه‌ی لی‌ کرد بی ه‌هرگیز توخنی ناکه‌وم!

جا که‌له‌ نایه‌تی پیشوودا تاکو ته‌نهایی یه‌زدانی له‌باره‌ی خودایه‌تی‌یه‌وه‌ راگه‌یاندو، ته‌مجار تاکو ته‌نهایی نه‌و زاته‌له‌ (ربوبیه‌ت)‌دا راده‌گه‌یه‌نی‌و ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ﴾ ته‌ی موحه‌مه‌ده‌! به‌و موشریکانه‌ بلی: ﴿أَغْوَىٰ اللَّهُ أَبْغْيٰ رَبًّا؟﴾ نایا ده‌شی من جگه‌له‌ خودا په‌روه‌ردگاریکی تر داوا بکه‌م؟ له‌کاتیک‌دا که‌ نه‌و زاته‌ پاکو به‌رزه‌ خاوه‌نی ه‌ه‌موو شتیکه، چی‌له‌ بوونه‌وه‌ردا ه‌ه‌یه‌ دروستکراوی نه‌وه‌و نه‌و به‌دی ه‌یناوه‌و ه‌ه‌لی‌ده‌سوپینی، ه‌هر نه‌و زاته‌ کازو سه‌رچاوه‌ی خێرو بی‌ره‌و سوود گه‌یه‌نه‌رو زیان دوروخه‌ره‌ویه‌!! ده‌ی چۆن ده‌گونجی من جگه‌له‌ نه‌و که‌سیکی تر به‌په‌روه‌ردگار بزانم؟!

﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ ه‌هر کرده‌وه‌یه‌ک ناده‌میزاد نه‌نجامی بدا، چاک بی یا خراب، پاداش‌و سزای له‌سه‌ر نه‌و ناده‌میزاده‌ خۆیه‌تی‌و که‌سیکی تر لی‌ به‌ریرسیار نی‌یه‌ ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰی﴾ ه‌یچ نه‌فسیک تاوانبار تاوانی نه‌فسیکی تر ه‌ه‌لناگرئ، ه‌هرکه‌سه‌ سزاو پاداشی له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی خۆی ده‌دریته‌وه‌، وه‌کوو له‌ شوئینیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة/٢٨٦.

ه‌ه‌موو ناده‌میزادیک به‌ریرسیاری کردارو گوشتاری خۆیه‌تی، چاکه‌ به‌ چاکو خراپه‌ به‌ خراپه‌. ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ته‌مجار نه‌ی نه‌و تاقبو کۆمه‌لانه‌ی خۆتان به‌ حونه‌فار نایین په‌سه‌ند ده‌زانن! باش بزانن له‌ کۆتایی‌دا گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای په‌روه‌ردگاری خۆتانه، نه‌ک بۆ لای

که‌سانی تر، هه‌ر نه‌و ئاکامی دووبه‌ره‌کی ئانه‌، هاتان له‌ ئایین‌دا پی‌
 راده‌گه‌یه‌نی‌و به‌ گوێره‌ی زانسته‌و یستی خۆی سزاتان له‌سه‌ر کرده‌وه‌کاتتان
 ده‌داته‌وه‌! وه‌کوو له‌ شوێنی‌کی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ٥٥/ال عمران.

نایه‌تی ژماره‌ (١٦٣) لهم‌ سووره‌ته‌دا نه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیری که‌ هه‌زه‌تی
 موحه‌مه‌د یه‌که‌م موسلمان‌ه‌و که‌سی تر نه‌و پله‌یه‌ی نادریتی!

نه‌وگه‌ر پرسیار بکری‌و بگوتری نایا هه‌زه‌تی نیبراهیمو پیغه‌مبه‌رانی پیش
 نه‌و له‌خوداناسین‌و موسولمانیه‌تی‌دا پیش پیغه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌که‌وتون؟
 نه‌دی بۆچی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ به‌ یه‌که‌م موسلمان‌ حلیب ده‌کری؟

نیمامی قورطوبی به‌سی به‌لگه‌ وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌ی داوه‌ته‌وه‌ ده‌فه‌رموی:
 ١- هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ له‌مانادا یه‌که‌م دروستکراوه‌ به‌گشتی، نه‌بو
 هوره‌یره‌ ﷺ فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر ده‌گیریت‌ه‌وه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی (نَحْنُ
 الْآخِرُونَ الْأَوَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَنَحْنُ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ).

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که‌ حوزه‌یفه‌ ریه‌یه‌تی ده‌کا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 فه‌رموویه‌تی: (نَحْنُ الْآخِرُونَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، الْأَوَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُقْضَى لَهُمْ قَبْلَ
 الْخَلَاقِ).

٢- هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د له‌ دروستبوون‌دا پیشیان که‌وتوه‌ وه‌کوو په‌روه‌ردگار
 لهم‌ باره‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ
 نُوحٍ﴾ قه‌تاده‌ ده‌لی: ئیبنوسعد ده‌لی: لهم‌ باره‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی:
 (كُنْتُ أَوَّلُ النَّاسِ فِي الْخَلْقِ وَآخِرُهُمْ فِي الْبَعْثِ) من یه‌که‌م پیغه‌مبه‌رم له‌
 دروستکراوی‌دا، دوا که‌شیشیانم له‌ناردن‌دا، بۆیه‌ لی‌ره‌دا ناوه‌که‌ی پیش
 هه‌زه‌تی نووحو پیغه‌مبه‌رانی تریش خراوه‌.

٣- ده‌توانری بگوتری هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ یه‌که‌م موسولمانه‌ له‌
 ئومه‌ته‌که‌ی خۆی.

جینشینی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر زه‌وی

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

(١٦٥)

دوا نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی پ‌وون کرده‌وه که سه‌ره‌نجامی هه‌موو ئاده‌میزاد گه‌رانه‌وه‌یه بۆ لای خودا بۆ حیسابو لیکۆلینه‌وه، به‌ نایه‌تیکی سه‌رنج راکیشو گ‌رنگ، کۆتایی به‌ سووره‌ته‌که هینا، نه‌و پ‌استی‌یه‌ی پ‌اگه‌یاند که ئاده‌میزاد ب‌ر‌پ‌کیان ده‌بنه‌ جینشینی ب‌ر‌پ‌کیان، وه‌کوو چینی بیستان چینی‌ک ده‌پ‌وا چینی‌کی تر جیگایان ده‌گ‌رنه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی ژبان له‌سه‌ر زه‌وی درێژه‌ی پ‌ی بدرێو ئاده‌میزاده‌کان پ‌یش‌ب‌ر‌کێ ب‌که‌ن بۆ نه‌ه‌جامدانی کاری باشو ف‌رمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هایه ئاده‌میزاده‌کانی کردوون به‌ جیگ‌یرو جینشینی یه‌کتری، هه‌ندیکیان شوینی هه‌ندیکیان ده‌گ‌رنه‌وه، گه‌له پ‌یشینه‌کانی له‌ناو ب‌ردوون، گه‌لو نه‌ته‌وه‌ی تری خستنه‌ شوینیان بۆ نه‌وه‌ی زه‌وی نه‌وه‌دان ب‌که‌نه‌وه، پ‌ۆلی خۆیانی تیدا ب‌گ‌یرن، پ‌یش‌ب‌ر‌کێ ب‌که‌ن بۆ به‌کاره‌ینانو سوود بینین له‌ به‌روبوومه‌کانی.

﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ هه‌ندیکیانی خستۆته ژوور هه‌ندیکیانه‌وه، جوداوازی خستۆته نیتوانتانه‌وه؛ له‌ ده‌وله‌مه‌ندی هه‌ژاری‌دا، له‌ پ‌له‌و پایه‌و ده‌ست پ‌ۆیش‌تویدا، له‌زانینو نه‌زانی‌دا، له‌شپه‌وه‌و ش‌ک‌لو سه‌رو سیمادا، له‌جوانی و ناشیرینی‌دا، له‌عه‌قل و ژیری‌دا، له‌ ر‌زق و ر‌وزیدا، نه‌م جوداوازی و خوارو ژووری‌یه له‌به‌ر نه‌توانینو نه‌زانی خودا نیه، به‌ل‌کو ﴿لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی به‌ تاقیتان ب‌کاته‌وه له‌و مالو دارایی‌یه‌ی پ‌یش‌به‌خشیون، یا له‌و که‌مو کورپه‌ی که تووشی ده‌بن له‌ ژباندا، بۆ تاقیرنه‌وه‌و نه‌زموونه، تا ده‌ریکه‌وه‌ی چۆن هه‌لسو که‌وت له‌گه‌ل نه‌و به‌شو

بارەدا دەکەن کە خودا پیتی داو، واتە: پەرود: گار هەرچەندە بۆ خۆی پتووستی بە تاقیکردنەوە نیەو هەموو شتێک لای ئەو نومایانە. بەلام وەکوو تاقیکەرەوە هەلسو کەوتتان لە گەل دەکا؛ دەولەمەند بەتاقی دەکاتەو، مالاو سامانی دەدات، تا دەر بکەوێ تا چ ئەندازەیەک شوکرانە ژمیری لەسەر دەکاو بەشی فەقیرو هەژارانی لێ دەدا! هەژار بەتاقی دەکاتەو مالاو سامانی ناداتی ژبانی پێ ناستەنگو دەست کورتی دەدات؛ تا دەر بکەوێ چەند شوکرو صابیرە بوو بەشە خودا بۆی داناو و چۆن هەلسو کەوت لە گەل هەژارییە کەیدا دەکا. ئەمجار خودا پاداشتو سزا لەسەر کردەو کانیان دەداتەو هەرکەسە بەپیتی کردەو و هەلسو کەوتی خۆی لە دنیادا پاداشتو سزای پڕۆژی قیامت وەر دەگرێ!

وادەبێ نادهمی کە مەترخەمی دەکا لەو ئەرکە پیتی سپێردراوە یان بەرپێکو پێکی ئەرکی سەرشانی جێبەجێ دەکا، نیتەر پاداشتو سزا بە گۆڕە پتو کردارو هەلوێستە دیاری دەکری.

وەکو لە شوێنێکی تردا دەفرموی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ، وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ﴾ محمد/ ٣١..

نیمامی موسلیم لە صحیحی خۆیدا لە ئەبو سەعیدی خودرییەو فرمودە یەک دەگێڕتەو دەلی: پیغەمبەر ﷺ فرموی: (إِنَّ الدُّنْيَا حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْلَمُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ) ژبانی جیهانی شیرین و جوانە پەرورەدگار ئێوەی تیدا کردووە بە جێنشین و سەیر دەکا چۆن کار دەکەن و هەلسو کەوتتان چۆن دەبێ! خۆتان لە داوی دنیاو بیاریزن، خۆتان لە داوی ئاوەتان بیاریزن، ئاگادار بن بە گۆڕە پتو سەرچەتیی خودا مامەلەیان لە گەلدا بکەن، چونکە یەکەم فیتنەو ناشووبێک کە لە ناو نەتەوێ نیسرا نیلدا بەرپا بوو هۆکارە کە ئاوەت بوو!

نیتر دواى نهم تاقیکردنه وهیه له بهر ده م ناده میزاددا دوو شت ههیه:
 تَوَلَّوْا عِقَابَ لِه سمر خراپه یان یاداشتو شهواب له سمر چاکه، ﴿إِنَّ رَبَّكَ
 سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ دلنیا به خودای تو زوو تَوَلَّوْا ده سینی،
 که سیک سمر پیچی فرمانه کانی بکا دژی ریبازی پیغه مبه ره کهى بجولیته وه
 زوو سزای ده داو پاشگویی ناخا، هر چه نده بو ما وهیه ک مؤلته تی بدا،
 وه صفدار کردنی تَوَلَّوْا سزا به زوو نه نجامدانی لهم پرو وهیه که هه موو
 داهاتوو یک نزیکه، عه ره ب و ته نی (كُلُّ مَا هُوَ آتٍ قَرِيبٌ).. نهو تَوَلَّوْا
 سزایه یا له دونیادا ده بی به زیان لیکه وتن له گیانو مالو ناموسدا، یان له
 هه ندیکیاندا، یان له قیامه تدا ده بی به ناگری دۆزه خ! ده شی به هه موو
 سزاکان سزا بدری.

پهروه ردگار وه کوو زوو تَوَلَّوْا له موشریکو کافران ده سینی و سزای
 تاوانکاران ده داو لیخوش بوو به بهزه یی به بو چاکه کارانی موسولمان، نهوانه ی
 شوین په یامی پیغه مبه ره که وتوونو پایه ندی فرمانو جله گیره کانیان بوون،
 چونکه په حمو بهزه یی خودا زور له قارو غهزه بی زیاتره.. په حمه تی پاساوی
 به سمر قاری دا ههیه، نه وه نده په حمه تی زوره به شی هه موو شتیک ده کا،
 یاداشتى چاکه به ده چه ندانه ده داته وه، بگره جاری وا ده بی - نه گمر حز
 بکا - ده گاته حموت سه د هینده و زیاتریش.. به لام سزای خراپه هر
 به نه ندازه ی خوی تَوَلَّوْا ده سینی، به لکو نه گمر تاوانکار تویه بکا وه
 گونا هه که ی ژیان بیته وه لهوانه یه لیشی خوش بی، جاری وا ده بی به
 فه ضلو گه وره یی خوی له دونیادا تاوانی تاوانبار په رده پوش ده کاو ناوی
 نازرینی!

زور جار پهروه ردگار له قورئاندا نهم دوو صیفه ته ی خوی ویکرا ده هی نی؛
 صیفه تی لیخوش بووی و بهزه یی له گهل صیفه تی تَوَلَّوْا سه نی و غهزه ب ده خاته
 په نا یه کتروه، وه کوو ده فرموی: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى
 ظُلْمِهِمْ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الرعد/٦ یان ده فرموی: ﴿نَبِئْ

عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ ذَٰبِي هُوَ الْعَذَابُ
 الْأَلِيمُ ﴿٤٩﴾ الحجر/٥٠.. گه‌لیک نایاتی تریش لهم جوړه هه‌ن که موژده و
 ترسانیان تیدایه به‌ته‌ما کردنو هه‌ره‌شهیان له‌خو گرتووه، جاریک بانگه‌وازی
 ناراسته‌ی به‌نده‌کانی ده‌کا به‌هه‌ل‌نانو ته‌ما به‌رنانو باسی خوشی به‌هه‌شتو
 شیوه‌ی رازاوه‌ی، ده‌میکیش بانگه‌وازییه‌که به‌شیوه‌ی هه‌ره‌شو ترساندنو
 باسی سه‌ختی سزای دۆزه‌خو نیشو نازاری ناگری سوتینهر نه‌نجام ده‌دا،
 جاری واش هه‌یه بانگه‌وازییه‌که به‌هه‌ردوو شیوه‌که نه‌نجام ده‌دا.

به‌یارمه‌تی خوا لێره‌دا سوره‌تی (الأنعام) ته‌واو بوو، ده‌ست ده‌که‌بین
 به‌ سوره‌تی (الاعراف).

سورەتی الأعراف

ئەم سورەتە ناوئراوە (الأعراف) چونکە وشە (اعراف) ی تێدا هاتووە..
 (اعراف) بەو شوورەییە دەگووترێ: کە لەنیوان بەهەشتو دۆزەخداوە.
 ١. طەبەری دەڵێ: (اعراف) کۆی (عرف) هەر تەبۆڵکەو بەرزاییەکان
 لەزهویدا پێی دەوترێ (عرف).. هەر بۆیە بە کلاوەی کە لەشێر دەوترێ
 (عرف) چونکە بەرز بۆتەو.

٢. ئیبنو جەریری طەبەری لە حوزەیفەو هەدیثیک رپوایت دەکا، دەڵێ:
 دەربارە (اعراف) پرسیار لە پیغەمبەر ﷺ کرا،
 ئەویش فەرمووی: ئەوانە کە سانیکن چاکو خراپەیان هاوسەنگی یە کترن،
 خراپە کاریبە کەیان پێگەی بەهەشتی لێ بریونەو، چاکەکانیشیان پێگای
 دۆزەخیان لێ گرتوونو ناھێلن بچنە ناو ئاگرەو، لەسەر شوورە (اعراف)
 پادەگیرین تا پەروەردگار بریاریان دەربارە دەردەکا!

سورەتی (الأعراف) بەقسە (قورئان) خۆنە بەصری شامیەکان
 دووسەدو پینج ئایەتە، بەقسە (قورئان) خۆنە مەدینەییو کوفیەکان دووسەدو
 شەش ئایەتە.

ئەم سورتە بەکۆرا (الاجماع) مەککەیی، ئیبنو عبباسو ئیبنو زوبەیر
 بەراشکاوی کۆرایان لەم بارەو فەرمووە.

٣. قەتادە دەڵێ: ئایەتی ﴿وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾
 مەدینەیی. هەندیک دەڵێن: هەشت ئایەت لە ﴿وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ ی تا
 ئایەتی ﴿وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ﴾ مەدینەیین. بەلام راجی بەسەندو
 بەهیز، بەلکو کۆرا (اجماع) ی لەسەر رپوایت کراوە کە هەموو سورەتە کە
 مەککەییو بەیەکان جار هاتۆتە خوار.

ئەم سورەتە بۆ درێژەپێدانو شیکردنەوێ سەرگورشتەو چیرۆکی
 بەسەرھاتی پیغەمبەرانو پوونکردنەوێ بنەمای باوەر هاتووە، ئەمیش وەکوو
 سورەتی (الانعام) وایە، بەلکو وەکوو شیکردنەوێ ئەو وایە، لەتەوەرە
 چەسپاندنی یەکتاپەرستیو زیندووبوونەو پاداشتو سزاو، چەسپاندنی نیگاو

پیغہ مبرایہ تی بہ تایبہ تی چہ سپاندنی نہوہ کہ حزرہ تی موحمہ مد
پیغہ مبرہی ہموو نادمیزادہ، دہ خولیتہوہ.

سورہ تی نہ عراف لہ سورہ تی نہ نعم درپڑترہ، نہ گمر ریزکردنی حہوت
سورہ تہ درپڑہ کان بہ گویرہی نہوہ بی کامہ درپڑہ نہوہ پیش بخری دہ بواہ
نہ عراف پیش نہ نعم بخرایہ، بہ لام ناشکرایہ ریزکردنی سورہ تہ کان
لہ قورٹاندا (توقیفی)یہ.

نہم سورہ تہ ش وہ کوو ناماژہی بؤکرا، وہ کوو سورہ تی نہ نعم باسہ
سہرہ کیہ کہی لہ تہوہ رہی چہ سپاندنی عہ قیدہو بیروباوہ ردا دہ خولیتہوہ..
بہ لام - وہ کوو سہید دہ فرموی - جوداوازیان زورہ، ہرچہ ندہ سورہ تی
نہ نعم نہ عراف باسہ سہرہ کیہ کہیان لہ چوارچتہوہی قورٹانی مہ کی دایہو
باسی عہ قیدہو بیروباوہ ر دہ کن، وہ لی جوداوازی گورہ پسانی ہاتو وچویان بؤ
چارہ سہر کردنی نہم باسہ گرنگہ زور لیکن جیاہ.

نہم جار ماموستا سہید دہ فرموی: (بیگومان ہموو سورہ تیک لہ
سورہ تہ کانی قورٹان خواہنی کہ سایہ تی سہرہ خون، ہرہ کہیان سہرو سیمای
خوی ہہیہ، رپبازو گورہ پانی تایبہ تی خوی بؤ چارہ سہر کردنی نہم باسہ
گرنگہ ہہیہ.

وینہی سورہ تہ کانی قورٹان لہم پرووہ وہ کوو نادمیزادہ کان وہ ہایہ،
کہ پروہ ردگار ہر نادمیزادہ و کہ سایہ تی و شیوہ و پوخساری تایبہ تی خوی
داوہ تی، ہموویان نادمیزادن، ہموویان تایبہ تمہندی نادمیزادیتی یان
تیدایہ، ہموویان لہ دروست بوونی پیکہاتہی نہندامہ کانیاو نہرکی
نادہ میزادیہ تی یان وہ کوو یہ کن وان؛ بہ لام ہرہ کہیان تا نہوہ پری سنور
نمونہی جیا جیا یان تیدایہ، ہیچ نادمیزادیک سہد دہر سہد
لہ نادمیزادیکی تر ناچی، بہ لکو زور لیکن جوداوازن، تہنہا لہ تایبہ تمہندی
نادہ میزادی دا کؤدہ بنہوہ، نہ گینا لہ راستی دا ہر نادمیزادہ و سہرو سیمای
شیوہ و پوخسارو پہوشتی جورا و جوری خوی ہہیہ، تہنانت چاوہ قامکی
ہیچ کہ سیک لہ ہی کہ سیک کی تر ناچی، بہ ناشکرا جوداوازیان پتوہ دیارہ.
ہر بہو شیوہیہ سورہ تہ کانی قورٹانم دیتہ ہرچاو، ناوا ہستیان پی

دەكەم، هەر بەو شیوەیەش -پاش ئەو هەموو تەمەن بەسەر بردنەو ژانم
لە گەڵ قورئاندا- مامەڵە لە گەڵ سورەتەکانی دا دەکەم...

سورەتی ئەعراف نەم بنەما بیروباوەرە نیسلا میانە ی لەخۆ گرتوون:

١- قورئان نامەی خودایە؛ سەرەتای بەو دەست پێ دەکا که قورئانی
پیروژ موعجیزە ی هەتا هەتایی پیغەمبەرەو، نیعمەتی پەرەردگارە
ناردووەتی بۆ ئادەمیزاد و پێویستە شونێ بکەون.

٢- ئادەم بابە گەورە ی ئادەمیزاد؛ ئادەمیزاد هەموویان لەیەک باوک
کەوتوونەووە که ئادەمە.. پەرەردگار فەرمانی بە فریشتەکان کرد که سوژە ی
پێزو خۆشەویستی بۆ بەرن، نەک سوژە ی بەندایەتی کردو پێروزی.

٣- چەسپاندنی بیروباوەری یەکتاپەرستی و دان نان بەتاکو تەنهایی
خودا و بەندایەتی کردن بۆ ئەو زاتە پێروژە، دان نان بەو که هەر خودا مافی
دانانی شەریعەتی هەیە، مافی حەرام کردو حەلال کردن هەر هی ئەووە
کەسی تر رایە ی ناکەوێ لافی ئەوە لێ بدات!

٤- سەروش و پیغەمبەرایەتی؛ نیگای خودا بۆ پیغەمبەرائی شتیکی
چەسپاووە لێرەدا برییتیە لە ناردنە خوارەو ی قورئان بۆسەر دلو دەروونی
حەزەرەتی موحەممەد ﷺ.

٥- چەسپاندنی بیروباوەری زیندو بوونەووە پاداشتو سزا لەپروژی
قیامەتدا.

٦- بەلگە هێنانەووە لەسەر هەبوونی خودا؛ لەم سورەتەدا پەرەردگار
بەلگە ی زۆرو زەبەندە ی هێناوونەووە لەسەر هەبوونی خۆی، بپیک لەو بەلگانە
بەدیھینانی ئاسمانەکانو زەویە لەماوە ی شەش پوژدا، هەروا هاتنی شەو پوژ
یەک بەدوای یەکدا، هەروا هاتوچۆی مانگۆ خۆرو نەستیرەکان هەریەکەیان
لەتەوهری خۆیداو بەبێ پاشو پێش بەفەرمانی پەرەردگار، هەروەها
دەرھینانی میووە بەروبوومو دانەوێلە لە زەوی.

٧- ھەژەشەکردن بەلەناو بردن؛ پەرەردگار زۆر گەلو نەتەو ی ستەمکارو
ملھەری لەناو بردوون که دەبوا یە گەلو نەتەو ی دوا ئەوان پەندو نامۆژگاری
لێ وەر بگرن، خەلکانی لە ھەمان شیوە سزاو تۆلە ترساندووە. لەھەمان کاتدا

نادہ میزادانی ھلناوہ بۆ ئیمان ھینانو کردہوہی باشو خواپہسەند بۆ ئەوہی
خێرو بیریان بەسەردا بریژی.

۸- چیرۆکنو بەسەرھاتی پیغەمبەران؛ پەروردگار لەم سوورەتەدا
کۆمەڵیک چیرۆکنو سەرگۆرشتە پیغەمبەران (نوح، ھود، صالح، لوط،
شوعەیب، موسا) سەلامی خویان لی بۆ دەگیریتەو، بۆ ئەوہی پەندو
نامۆزگاریان لی وەرگیرنو بزانی سەرەنجامی خواپەرستان چۆن بوو.

۹- ھەرەشە کردن لە بێپرستانو لاقرتی کردن بەوانە ی کە شتیکی
دەپرستن کە زیانو قازانجی ھیچیان بەدەست نیە، شتیکی دەپرستن
نەدەبستن نە دەبینن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بەناوی خودای بەخشندوو مێھرەبان

شۆنکەوتنی قورئانو پابەند بوون بە فەرمانو جەلەوگیرەکانی

الْمَصِّ ① كِتَابٌ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ
حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ② أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ③

پەروردگار ئەم سوورەتە مەککەییە ی بە (المص) دەست پێ کرد،
حیکمەتی دەست پێکردنی ئەم سوورەتەو نمونەکانی کە بەو جۆرە پیتانە کە
مانایەکی ناشکریان نیە، ناگادار کردنەو ی بێسەر و خۆنەرە کە ئەوہی لەدوا
ئەم پیتانە دێ شتیکی گرنگو بەنرخەو پێویستە بەناگاداری گویان لی
بگیری.

بەلێ وردبوونەو تێفکرین لە سوورەتەکانی قورئان ئەوہمان بۆ
دەردەکەوێ کە ئەو سوورەتانە ی بەم جۆرە پیتانە یان بە وشە ی (کتاب)
دەست پێ دەکەن، ئەو سوورەتانە کە لە مەککە ھاتونەتە خوارێ، بۆ
بانگەوازی کردنی موشریکەکان بۆ موسوڵمان بوونو چەسپاندنی

پیغه مبهرایه تی و سروش، نهو سووره ته مه ده نیانه ی که بهو جوړه پیتانه ده ست پئ ده کهن وه کوو سووره تی به قهره و سووره تی نالی عیمران بانگه وازی کردنه که تیایاندا ناراسته ی نه هلی کیتاب کراوه .. ههروه ها له سووره تی (مه ریه م) و (عه نکه بیوت) و (پۆم) و (ص) و (ن) دا بانگه وازی کردنه که تیایاندا بریتی به له چه سپاندنی پیغه مبهرایه تی و ناردنی قورنان له خوداوه و باسی نه وانه ی که له سهر ئایین تووشی نازارو نه شکه نجه بوون، ههروه ها گپرا نه وه ی سهرگورشته ی فارس و پۆم سهرکه و تنی موسولمانان به سهر کافراندا، نه مه ناشکرترین موعجیزه ی قورنانه که راستی پیغه مبهرایه تی هه زره تی موحه مه د ده چه سپینئ.

هه ندئ له زانایان پیتان وایه نه م جوړه پیته پچر پچرانه ناوون بۆ سووره ته کازو جوړیکن له عه له می مورته جهل.

بریکی تر له زانایان پیتان وایه حیکمه ت له هیتانی نه م جوړه پیتانه ده ستنیشان کردنی سهرئاسایی قورنانه و ناماژه به به نه وه که قورنان له م پیتانه پیکهاتوه، قسه و ناخاتنی عه ره به کانیش له م پیتانه پیک دئ که چی له گهل نه وه شدا عه ره بو ناعه ره ب ناتوانن له و پیتانه نامه یه کی ناوا بخه نه پروو، بۆ نه وه سهرنجیان رابکیشی بۆ نه وه که قورنان ناخاوتنی ئاده میزاد نیه و شاکاری ده ستی پهروه ردگاره!

﴿کِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ نه م قورنانه کتیبیکی گه وره و به فمرو به نرخه، نه ی موحه مه د له لایهن خوداوه بۆتۆ ئیردراوه، بۆ نه وه ی خه لکی پئ شاره زا بکه ی و ریکای ئایینی راست پیشان ئاده میزاد بده ی و له گو مپایی و سهرلیشیواوی رزگاریان بکه ی.

﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ﴾ به سنگیکی فراوانه وه نه رکی سهرشانی خۆت نه نجام بده، دلت ته نگ نه بی به راگه یاندنی قورنانو ترساندن ی مه ردووم پئی و گه یاندنی به و که سانه ی که فهرمانت پئ کراوه پیتان بگه یه نی، خۆراگر به بۆ فهرمانی ئیمه، نه رکی پیغه مبهرایه تی خۆت جیبه جئ بکه؛ وه کوو چۆن پیغه مبه ره خاوه ن هه لویتستو عه زیمه ته کان خۆ راگر بوون!

بیکگومان هه زره تی موحه مه د نه رکی په هنومایی کردنی هه موو

ناده میزادو هه موو جنۆکه ی له سهر شان بووه، نێردراوه بۆ سهر هه موویان،
 کهوابێ شتیکی سروشتی و چاوه پروان کراوه که تووشی جۆره ها نا په حه تی و
 نه زیه تو ناخۆشی ببێ، چاوه پروان کراوه تووشی به ریه کانی و تانوتو روو
 لی وهرگپرانو پشت لی هه ئه کردنی زۆر کهس ببی! که نه مانه کاروباریکن
 ده بنه هۆی دله نگی و نا په حه تی، بۆیه پهروه ردگار نهو جلهوگیریه ی
 ناراسته کرد بۆ نه وه ی زیاتر سووری له سهر جیبه جی کردنی نه رک ی سه رشانی و
 چاوه پروانی به دیه اتنی واده ی پهروه ردگاری بێو چاو له پیغه مبه ره خاوه ن
 عمزمه کانی پیش خۆی بکا، وه کوو له شونینکی تر دا ده فرموی: ﴿فَاصْبِرْ
 كَمَا صَبَرَ آلُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ الاحقاف/ ۳۵، بۆیه ده بی مه به ست به
 جلهوگیری نایه ته که ی نیره قۆل لی هه لمالینو تیکۆشانو شان به ردانو خۆ
 ناماده کردن بێ بۆ به ره نگاری کردنی هه موو ته نگو چه له مه و تیشو نازاریکن
 که له پیناو راگه یاندنی په یامه کهیدا تووشی دێ، وپرای چاوه پروانی کردنی بۆ
 وه دیه اتنی واده ی پهروه ردگار.

تہی موحہ محمد! نیمہ ہم کتیبہ بہ فہرو گہورہ یہ مان بۆ ناردویہ خواری
 ﴿تُسَلِّزْ بِهٖ وَذِكْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِ﴾ بۆ تہوی نہ تہوہ کہ تو باقی تادہ میزادی پی
 بترسینی، ہر وہا بۆ تہوی بیستہ بیرہ و ہریو یادخرہ وہ بۆ تہو کہ سانہی لہ
 زانستی خودادا بہ موسولمان حلیب کراون، یادکردنہ وہیہ کی سوود بہ خشو
 کاریگر بی لہ دلیاندا.

قورئان نامیه کی ئاسمانیه بۆ تۆ ئیردراوه، بۆ نه نجامدانی دوو کاری گرنگ: ترسانندی موشریکو خوانه ناسان، وه بیر هیئانه وهی موسولمان، قورئان کتیبیکه ئیردراوه بۆ قلیشانه وه شوپش، بۆ درکاندن و پاگیانندی حقو راستی، بۆ روویه پروبونه وهی ئاده میزاد به شتییک که له و آله تدا دژی بهرژه وه ندیانه و دژی ده وه ستن، بۆ به گژدا چوونه وهی بیرو یا وه پرو دابو نهریتی نه شازو پروپوچیانه، بۆ پروخاندنی قه لای کوفرو بییدینی و بارودۆخی کۆمه لگای خوا لی په نجاوه، بۆ هه لته کاندنی هه موو بیرو بۆ چوون و یاسا و نظامیک که له ئایینی حقی خودا وه سه رچا وهی نه گرتبی، که وابی پرپه وانی قورئانو هه لگرا نی مه شخه لی نه و رۆژه روونا که له هه موو رۆژگار و شوینی کدا

له ناو هه موو کۆمه لۆ نه ته وه یه کدا تووشی جۆره ها ناسته نگو ته نگو چه له مه ده بن، چونکه ئیسلام پروداویکی کاتی میژووسی نیه و سهری هه لدا بی و ماوه یه ک رۆلی بینیی و دوا یی به سهر چووبی و چووبیته دوو تویی لاپه ره کانی میژووه وه، وه کوو چیرۆک بخویندریته وه! به لکو ئیسلام بریتیه له یاسایه کی ئاسمانی خودایی بۆ رووبه پروو بوونه وه ی گو مپایی ئاده میزاد له هه موو چه مرخو زه مانیکدا، چونکه قورئان که بهرنامه ی ئه و نایینه یه و یاسای بوونه وه ره، بهرنامه ی هه لبژاردیه بۆ ئاده میزاد بۆ هه تا هه تایه، هه رکاتی ئاده میزاد له و پیره وه لایدا و گه رپایه وه بۆ سهر رپبازی گو مپایی ده بی قورئان رۆلی خۆی ببینی و فریای ئاده میزاد بکه و ی و له شه وه زهنگی گو مپایی رزگاریان بکا، که وایی له هه موو رۆژگاریکدا هه قخوازو قورئانخوازان ده بی چاره پروانی رووبه پروو بوونه وه و ناسته نگو کیشمه کیشم ببن، ده بی له پیناو راگه یاندنی نایینی خودادا چاره پروانی تووش بوونی زه ره رو زیان بن، وه به دلێکی فراوانه وه خۆ نامه ده بکه ن بۆ هه موو ناخۆشی یه ک، چونکه رپبازی بانگه وازی کارانی ئیسلام به گول نه چیندراوه و رینگا هه ورازو سهره ولیژه.

جا چونکه ئه م قورئان ئه وه نده گرنگو پیرۆزو به فخره، بۆیه په ره وردگار خیطابی خۆی ئاراسته ی هه موو ئاده میزاد کردو فهرمووی: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئه ی موحه ممه د! به و خه لکه بلی: هه مووتان تیکرا شوین ئه و قورئانه بکه ون که له خودا وه بۆتان نێردرا وه ته خوارێ، له لایه ن په ره وردگارو به دیه پینهره هه لسه و پینهری کاروبار تانه وه بۆتان نێردرا وه. هه ره ئه وه به ته نیا شیای ئه وه یه مافی ئه وه ی هه یه که شه ریعته دابنێ و یاساتان بۆ دابریژی و عیباداتو خودا په رستیتان بۆ دیار بکا، شتی به سوودتان بۆ حه لال بکا و شتی زیانبه خشتان لی یاساغ بکا چونکه هه ره ئه وه کڕۆکئو ماهیه تی شته کان ده زانی، ده زانی چی به سووده و چی زیانبه خشه.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ئیوه جگه له خودا که سی تر مه که ن به وه لی و سه ره رشتیاری خۆتان، نه له ئاده می و نه له شه یاتینی، ئه وانه ختوکه و وه سه وه ده خه نه دلتانه وه، مه یانکه ن به گه وه ره و لپه رسراوی خۆتان، کاروباری خۆتان یان پی مه سپێرن؛ پا به ندی فهرمانه کانیان مه بن بۆ

ته نجامدانی کاری زیان نامیزو خه تهرناک، بۆ وه رگرتنی بیرو باوه ری
پروپوچو گومرای شوتنیان مه که ونو شهرو به دبختی بۆ خۆتان دهسته بهر
مه که نا وا مهزانن نهو بتانه، نهو نارامگای شیخو گۆرو قسنانه - هه رچه نه
بهردو دارو بۆ گیانن - لای پهروه رگار کاریگهریان هیه! لهو په یامه ی
پیغه مبه ر ﷺ بۆ هیناون لامه دن بۆ بهرنامه و پروگرامی تر، نه گه ر وابه کن
له حق لاتان داوه بۆ گومرای، له جیاتی حوکی خودای زاناو دانا، یاسای
شهیتانو هه واهه وهستان هه لێژاردوه، خۆتان به دبختو چاره په شی ههردوو
دونیا کردوه!

به کورتی ته نهها خودا سهروکاری کاروباری بهنده کانی دهکا، نهو
به دیهیتان، هه ر نهو شیاری هه لاکردنو حه رامکردنه، هه ر نهو مافی
ته شریع دانانی هیه، زه رهرو قازانج هه ر به دهست نهوه، کهسی تر رایه ی
ناکهو ی یاسا بۆ نهاده میزاد دابنێ، نه گه ر بۆشی دابنێ بهرژه و نه دی
ناهه میزادی تیدا نیه، له به دبختو چاره په شی زیاتر هیچی تری لێ دهست
ناکهو ی!

به لام نیوه ﴿قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ﴾ زۆر به که می نهو شتانه ی نه رکی
سه رشانتانه بهرام بهر به خودا دپته وه بهر تانو پیتی ناشنا ده بن، که متر په ندو
نامۆزگاری له م قورنانه وه رده گرنو واز له لاسایی کردنه وه ی کویرانه و ناره زوو
په رستی ده هیننو ده گه رپه نه وه بۆلای خوداو موسو لمان ده بن، وه کوو له
نایه تیکی تر دا ده فه رمو ی: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُعْذِبِنِي﴾ یوسف / ۱۰۳.

تیلینی:

۱- نایه ته که به شیوه یه کی گشتی فه رمان ده کا به هه موو ناده میزاد که
شوین نایینی نه سلامو بهر نامه که ی - که قورنانه - به کون، هه ر شتی که نهو
هه لالی کرد هه لاله، هه ر شتی که نهو حه رامی کرد حه رامو و پێویسته لیتی دور
به که وینه وه.

شوینکهوتنی پیغه مبه ریش ده چپته چوارچه وه ی شریکهوتنی قورنانه وه

چونکه پهروهردگار فرمانی پی کردوین که پابهندی فرمانه کانی بین، وه کوو ده فرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل/۴۴. که وایی نایه ته که به لگه یه له سمر پیویست بوونی شونکه وتنی قورنازو فرموده کانی پیغه مبهر ﴿﴾.

۲- حرامه له نایندا شوین هر ناده میزادیک بکهوین که پابهندی فرمانی خودا نه بی، نایی لاسایی نه هلی کیتاب بکهینه وه: که پابهندی فرمانی ره به نه کانیان بوون، وه کوو له شونیک کی بردا ده فرموی: ﴿اتَّخِذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَزْوَاجًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ التوبة/۳۱.

۳- له گدل هه بوونی ده قی شرعی حرامه ناده میزاد شوین پاو بوچوونی تایبه تی خوی بکهوی.

۴- حرامو یاساغه جگه له خودای مه زن که سیتی تر بکری به وه لی و سهریزشتیارو به ندایه تیی بو بکری.

سهره نجامی به درو خستنه وهی پیغه مبهران له دنیا دا

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا

كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

له نایه ته کانی پیشودا پهروهردگار فرمانی به پیغه مبهر کرد که نمرکی سهرشانی خوی - تر ساندزو راگه یاندن - نه نجام بدا، فرمانیشی به ناده میزادان کرد که پیامه که ی وه ریگرنو شونی بکهون، ته مجار له نایه تانه دا باسی ناکامی نه وانه ده کا که سهرپیچی فرمانو جله و گیره کانی قورنان ده کهن، نه مهش له پروانگهی وه بیرهی نانه وهی هوکارو ناکامی له ناویردنی گله پیشینه کازو فرموی: ﴿وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ زور له شارو شارو چکه مان ژیر زه بهر کردنو دانیش توانیا نمان له ناویردن، به هو ی سهرپیچی کردنیان بو پیغه مبهره کانیانو به درو خستنه وه یان، نهو گله و نه وانه پیغه مبهرمان بو ناردنو سهرپیچی یان کرد ﴿فَجَاءَهَا بَأْسُنَا يَبَاطًا﴾

نیتر عذابو تۆلهی نیمه یان بۆ هات، له کاتی که ئەوان لە شهودا بوونو
 له شیرینی خودا غافلگیرمان کردن! ﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾ یان له کاتی قهیلوله
 پشودانی پیش نیوه پۆدا بوون. ههردوو کاته که کاتی بێ ناگاییو
 نیستیرا هتو پالدا نهویه. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿أَفَأَمِنْ
 أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ، أَوْ أَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
 أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ﴾ الاعراف/ ۹۷-۹۸. کهواته با
 خراپه نه کزو له خۆیان دلتیا نهبن، به لکوو هه موو کاتی خۆ له خراپه کاری
 بیاریزنو له عذابو خودا بێ ترس نهبن، بزائن که خودا هه می شه ناگادارو
 به تواناو به صهیره به لام که تۆ له ستاند به زهیره!

﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾
 له کاتی هاتنی تۆلهو سزای نیمه بۆ سه ر نهو گه لو نه ته وه سه مکارانه هه
 نه وه نه دیان پێ گوترا که دان به تاوانه کانیاندا بنه زنو به ده می خۆیان بلێن
 نیمه شایانی نهو سزایه زنو سه مکار بووین، په شیمان ده بنه وه به لام تازه
 په شیمانی سوودی نابێ.

مه به ست له نایه ته که ترساندنو هه ره شه کردنو په ند وه رگرتنه به نهو
 عذابو سزایه ی که تووشی گه له سه ری چی کاره کان بووه، بۆ نه وه ی بی سه رازو
 ناده میزادانی سه رده م به خۆیاندا بچنه وه و واز له تاوانی سه مکاریان به یه نن،
 به تر سن له وه ی که خودا غه زه بیان لی بگریو به ده ردی گه لو نه ته وه کانی
 پیشوویان به ری، چونکه سوننه تی خودا وایه که هه تا ئەوان راستالو
 خودا په رستو گوێ پاریل بن، خودا به کۆمه لو کۆکوژی له ناویان نا، وه کوو له
 نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا
 بِأَنْفُسِهِمْ﴾ الرعد/ ۱۱. چونکه تۆلهو سزای په ره ر دگار بۆ به نه ده کانی له
 دونیادا حقو داد په ره ری به له نا کامی سه ری چی و تاوان کردندا تووشیان
 ده بی!

سەرەنجامی کوفرو بێ دینی و لیکۆلینەوه لەسەر کردەوه لە رۆژی

قیامەتدا

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصُنَّ عَلَيْهِمْ

بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزَنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

پاش ئەوی پەرورەدگار ھەرەشەیی لە سەرپێچیکاران کرد بەلەناوێردن و
ریشەکێش کردن، بەشوین ئەو ھەرەشەیدا ھەرەشەیی بە سزایەکی تر لێ
کردن، کە سزای رۆژی قیامەتە: ئەوێ روون کردەوێ کە پرسیار لە ھەموو
کەس دەکرێ و لە کردەوێ کانی دەکوێدریتەوێ ھیسابی لەگەڵ دەکرێ،
ھەرکەس بەگۆرەیی کردەوێ کانی سزاو پاداشتی دەدریتەوێ، چاکە بەچاکو
خراپە بە خراپە! جا کە لەناوەتی پێشووێ ئەوێ روون کردەوێ کە بریک لە
حالو چۆنیەتی قیامەت لیکۆلینەوێ ھیساب لەگەڵ کردنە، ئەوجار ئەو
بەیان دەکا کە برێ لە حالو چۆنیەتی قیامەت، کێشانی کردەوێ
نادەمیزادەو دەفەرموێ: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ دُنیا بزو ھیچ
شکو گوماتان نەبێ نێمە لەرۆژی قیامەتدا پرسیار لە گەلۆنەتەوێ کان
دەکەین دەربارەیی شێوێ وەلامدانەوێیان بۆ پیغەمبەرەکانیان، لێیان
دەپرسین چۆن وەلامی پیغەمبەرەکانیان داوەتەوێ، واتە: پەرورەدگار لەرۆژی
قیامەتدا یەکە یەکە پرسیار لە نادەمیزادەکان دەکا دەربارەیی ئەو
پیغەمبەرەیی کە پێویست بوو شوونی بکەوێ! چۆنی بانگەوازی پێ
گەشتوێ و چۆن وەلامی داوەتەوێ!

ھەرەھا ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ پرسیار لە پیغەمبەرەکانیش دەکەین،
ناخۆ چۆن چۆنی پەیاپی نێمەیان بە خەڵکە کە گەیاندرۆو چۆنیان وەلام

داوہ تہوہ؟ پروایان پی کردوون یان لہ سمر کوفرو بیڈینی خویان بمرده وام بوون؟
 لیرہدا پرسیاریک دیتہ پیشموہ، پرسیارہ کەش نموہ یہ: قورئان لہ
 نایہ تیکي تردا دہ فرموی: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا
 جَانٌ﴾ الرحمن/۷۸.. یان دہ فرموی: ﴿لَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
 الْمُجْرِمُونَ﴾ القصص/۲۹. دہی چوں مہ فہومی نەم دوو نایہ تہ لہ گمل
 مہ فہومی نایہ تہ کە ی نیرہدا یە ک دہ گرنموہ؟؟ لہوہ لامدا دہ گوتری: روژی
 قیامت قوناغ قوناغ و یستگہ و یستگہ! حال تہ کانی جیا جیاو ہمہ جۆرن
 لہ بری و یستگہو حال تہدا پرسیار کردن نیہ لہ ہنڈیکیاندا بمرودی پرسیارو
 لیکوئینموہ نە نجام دہ درئ، جاری وا دہ بی پرسیار کردنہ کە بۆ سوود
 پیگیانندنو رینومایی کردنہ، واش دہ بی پرسیار کردنہ کە بۆ سمرزہ نشتو
 پرسوا کردنہ!

نیمایی رزای دہ فرموی نەوانہ پرسیاریان دہ ربارہ ی کردہ وە کانیان لی
 ناکری، چونکہ نامہ ی نەعمالیان نموہ ی تیدا چەسپاوہ، بەلکو پرسیاریان لہوہ
 لی دہ کری کە بۆچی نمو کردہ وانہ یان نہ کردوونو چ لہ مپیری ک ہببوہ
 نہ یہیشتوہ پابہ ندی فرمانو جلموگیرہ کانی پیغہ مبرہ کانیان بسن، چ
 شتیک بووہ لہ مپرو بمرہ ست لہ نیتوان نیتوہ و بہ جیہینانی حوکی شرعی.
 ہلہ تہ تہ نەم پرسیار لیکردنو بمرہ سییہ، بمرہ سییہ کی (تضامنی)
 گشتی یہ، بمرہ سییہ کی کۆمہ لایہ تی و نایینی و مرؤقایہ تی یہ، نموہ
 دہ چەسپینی کە ہمرکەسہ لہ ناست خویموہ بمرہ سیارہ، گەلو نە تہوہ کان
 بمرہ سیارن، پیغہ مبرہ کانیش بمرہ سیارن، پیغہ مبرہ ﷺ لہ فرمودہ یہ کدا
 کە عہدوئلای کوری عومەر ریوایہ تی دہ کا بہ شتیوہ کی تہ فضیلی نەم
 بمرہ سیارہ تہ دہ ستنیشان دہ کاو دہ فرموی: (ہم مووتان بمرہ سیارنو
 لی پیچینہ وە تان لہ گمل دہ کری، سمرؤکو پیشموہ بمرہ سیارہ دہ ربارہ ی
 ژبردہ ستہ کانی پرسیری لی دہ کری، تۆکمر و خزمەتچی کاریہ دہ ستہ لہ مالی
 گمورہ کەیداو دہ ربارہ ی ہل سورانی کاروباری نمو مالہ پرسیری لی دہ کری،
 پیاو کاریہ دہ ستہ لہ ناو مالو خیزانیدا، بمرہ سیارہ لہ بمریوہ بردنی کوپو کچی
 دا، نافرہت لیپرسراوہ لہ مالی میردہ کە ی داو پرسیری لی دہ کری، کوپ
 تہ قصیری دہوان

له مائی باوکیدا بهر پرسیاره و لیکۆلینه وهی لی ده کرئی، به کورتی هه مووتان کار به ده ستو لیپر سراونو لیپر سینمه و تان له گهل ده کرئی.

قورتانی پیروژ له باره‌ی نهم لیپر سینمه و به‌ی پروژی قیامت زۆر نایه‌تی تیدان، وه کوو ده فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ القصص/ ۶۵، یان ﴿وَيَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ؟ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلَامُ الْغُيُوبُ﴾ السائدة/ ۱۰۹، یان ده فرموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا؟﴾ الانعام/ ۱۳۰.

به لام ناشکرایه نهم پرسیار لیکردنو لیپی چانه وه به بۆ زانیو ناشکرا کردنی شتیکی نه زاندر او نیه که له وه پیش خودا نه یزانی بی، به لکو بۆ پی پراگه یاندنو هه وال پیدانی خودایه به وان که ناگاداری کرده وه کانیان بووه ده زانی چیان کردووه بۆ سمرکونه کردنو سمرزه نشت کردنیانه له سمر خراپه کاری! پرسیارو لیکۆلینه وه به کی وردو چۆ پره، هه مه لایه نه و گشتی به، ره وانه کراو و بۆ سمر ره وانه کراو ده گرتیه وه، نهم لیکۆلینه وه و پرسیارو وه لامه به نه پیتی و به نامه کی نیه، به لکو له پیش چاوی نه هلی مه حشره وه له شاشه و فلیمی خوداییه وه راده نوینری به پرونو ناشکرایی ده بینری، پرسیار لهو خه لکه ده کرئی که پیغه مبهریان بۆ سمر ره وانه کراو نه وانیش به وردی بی پیچو به نا پروداو و هه لویتست چۆن بووه دانی پیا ده نین، نیعتیراف به تاوانباری خویان ده کهن! پرسیار له پیغه مبه ره کان ده کرئی وه لام ده ده نه وه، به لام کار به وه نه وه نا وه ستی به لکو وئ ده چی نه وان شتیکیان له بیر چوو پیتیه وه به لام خودا نووسیویه تی و هیچ شتیکی نه بواردووه، وه کوو له شوینتیکی تردا ده فرموی: ﴿أَخْصَاءُ اللَّهِ وَنُسُوءُ﴾ المجادلة/ ۶. بۆیه ده فرموی: ﴿فَلَنَقْصَنَّ عَنْهُمْ بَعْلَهُمْ﴾ دنیابه تیمه زۆر به وردی لیزانی پروداو هه لویتستو کارو کرده وه کانیان به سمر پیغه مبهرو نه ته وه کانیاندا ده خوینینه وه خویندنه وه به کی زانستیانه، تا ته و به ری زانستی! به بی ته وهی ته نانت به ته ندازه‌ی گهر دیله که بچو و کتریشان لی هۆن نابئ، چونکه زانستی تیمه

هه‌موو شتیکی وردو هه‌راش ده‌گرێته‌وه‌و ناگاداری هه‌موو هه‌لوێستو کردارو گرفتاریکیان بووین ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ هه‌یج کاتو ساتیک له‌هه‌یج په‌ناگه‌و کونو که‌له‌به‌ریکدا ئیمه‌ له‌ نه‌وان بی‌ ناگا نه‌بووین، به‌لکو له‌گه‌لیان بووینو نه‌وه‌ی گو‌تووێانه‌ بیستوو‌مانه‌، نه‌وه‌ی کردووێانه‌ بینوو‌مانه‌، ناگاداری هه‌ستو مه‌به‌ستو خه‌یالی ناو دلێشیان بووین، خه‌یانه‌تی چا‌و‌شیانمان ناگا لی‌ بووه‌، له‌پ‌ر‌ژی قیامه‌تدا هه‌وال به‌ ناده‌میزاده‌کان ده‌ده‌ین به‌ کرده‌وه‌کانیان، هه‌رچی کردووێانه‌ که‌م بی‌ یان زۆر، گ‌ر‌نگ بی‌ یان پ‌ر‌پ‌و‌وج ده‌یخه‌ینه‌وه‌ به‌ر‌چاریان، چونکه‌ ئیمه‌ ناگاداری هه‌موو شتیکی، گه‌لایه‌ک که‌ له‌ دره‌خت ده‌که‌وێته‌ خواری، ده‌نکه‌ دانه‌وێله‌یه‌ک که‌ ده‌که‌وێته‌ درزی زه‌وی‌یه‌وه‌ خودا ناگای لێ‌یه‌و پێی ده‌زانێ، وه‌کوو له‌ شوێنیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الانعام/٩٥.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار یاسای تۆله‌و حیسابو لێ‌کۆلینه‌وه‌ دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَ الْحَقِّ﴾ کێشانو نه‌ندازه‌دار کردنی کرده‌وه‌کان بۆ پیغه‌مبه‌رانو گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانو سه‌نگو سووکییانو باشو خرابییان نه‌و پ‌ر‌ژه له‌سه‌ر بنه‌مای حه‌قو دادپه‌روه‌ری نه‌نجام ده‌دری، که‌س سه‌مه‌ی لی‌ نا‌ک‌ری، ماوه‌ی به‌هه‌له‌ به‌ردنو ته‌رازووبازیو دزینه‌وه‌و ده‌مه‌ده‌می نیه‌، وه‌کوو له‌ شوێنیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَنُصْغُ الْمَوَازِينِ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا، وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ الانبیاء/٤٧. جا که‌ ته‌رازووی خه‌یرو شه‌ر دانرا، کرده‌وه‌کان کێشانه‌ کران، سه‌یر ده‌ک‌ری ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ که‌سیک تای ته‌رازووی کرده‌وه‌ باشه‌کانی قورس بوو به‌سه‌ر تای ته‌رازووی کرده‌وه‌ خراپه‌کانیدا زال بوو، نه‌وه‌ نه‌وانه‌ به‌ مرز گه‌یشته‌وونو ده‌چنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌و له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ رزگاریان ده‌بی! چ رزگاریوونو به‌ مرزگه‌یشته‌نیک له‌وه‌ خوشتره‌ ناده‌میزاد له‌ ناگری دۆزه‌خ رزگاری بی‌و بگه‌رێته‌وه‌ بۆ به‌هه‌شت؟ بۆ نه‌و به‌هه‌شته‌ی که‌ له‌سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی

ناده می‌زاددا ژبانی تیدا به‌سهر بردو؟ زیدو نیشته‌مه‌نی خوی بووه، دوا‌ی نهو داپرانه دوورو دریژه گه‌رانه‌وه بو نهو به‌هسته، گه‌وره‌ترین به مزار گه‌یشتنه. به‌لام ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ که‌سیک تای ترازووی کرده‌وه باشه‌کانی سوک بی، چاکه‌ی که‌م بنو کوفرو خرابه‌کاری زور بن، نه‌وانه خودی خویان خه‌ساره‌تمه‌ند بوون، خودی خویان له‌ده‌ست داوه، خوش‌به‌ختی و به‌مراز گه‌یشتنی هه‌تا هه‌تاییان له‌کیس خویان داوه و به‌ره و دوزه‌خو به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی هه‌میشه‌یی بردوویانه! نه‌وانه ده‌ردیان گرانه، خودی خویان له‌ده‌ست داوه، که‌سیکیش خوی له‌ده‌ست دا خوی له‌کیس بجی نیتر چی بو ده‌می‌نیت‌مه‌وه؟!

که‌وابی ترازووی خپرو شهر ناده می‌زاده‌کان ده‌کاته دوو به‌ش؛ به‌شیکیان موسولمانن، نه‌وانه هه‌رچه‌نده پله‌و کرده‌وه و تنای ترازووی کرده‌وه‌کانیان جوداوازی تیدایه به‌لام زوو یان دره‌نگ ده‌چنه به‌هسته‌وه به‌مزار گه‌یشتوون. به‌شی دوو تا قمی کافرو بی دینه‌کانن، نه‌وانه‌ش له‌گه‌ل جوداوازی پله‌و پایه‌ی دوزه‌خیان خه‌ساره‌تمه‌ندی چاره‌په‌شو به‌دبه‌ختن!!

نهم مانایه له‌چهند شونیتیکی قورئاندا دووباره و سی باره بو‌ت‌مه‌وه وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ، وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةُ نَارٍ حَامِيَةٍ﴾ القارعة/۶-۱۱.

ماوه‌ته‌وه نه‌وه بلتین: که نهو شتانه‌ی رۆژی قیامت ده‌کیشرین کرده‌وه‌کانن، هه‌رچه‌نده کرده‌وه عه‌رضی مه‌عنه‌وین، به‌لام چه‌روه‌ردگار ده‌توانی نهو عه‌رضانه بکاته قه‌باره و له‌نا‌مادی‌مه‌وه بیانکاته ماده‌وه بیانکیشی!

فرموده‌ی پیغه‌مبهر زورن ده‌رباره‌ی نه‌وه که کرده‌وه‌کان ده‌کرین به قه‌باره، وه‌کوو نهو فرموده‌یه‌ی ده‌رباره‌ی په‌رسپار کردن له‌گۆردا که ده‌فرموی: ﴿فَيَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُ شَابَّ حَسَنُ اللَّوْنِ طَلَبَ الرِّيحِ، فَيَقُولُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ﴾ یان وه‌کوو نهو فرموده‌ی که ده‌رباره‌ی سزای

زهکات نه دهر که ټیبنو ماجهو نه سائی و ټیبنو خوزه یمه له ټیبنو مه سعووده وه که ده فرموی: نو مالو سامانه ی زه کاتی لی نه دری ده بیته ماریکی که چلو سزای خاوه ن ماله که ی پی ده دری، وه کوو ده فرموی: (مَا مِنْ أَحَدٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاةَ مَالِهِ إِلَّا مِثْلَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ حَتَّى يَطُوقَ بِهِ عُنُقَهُ) نه مجار پیغه مبر ﷺ نایه قی ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ال عمران/ ۱۸۰ ی خوینده وه، به لگه له سر نه وه که کرده وه کان ده کیشترین نو فرموده یه یه که نه بوداودو تیرمیذی به (مرفوعی) له جابیره وه ده یگیرنه وه ده فرموی: ترازوی خیرو شر داد نه ری که سیک به نه دازه ی دنکه گه نمیک چاکه کانی قورستر بن له خرابه کانی ده چپته به هه شته وه، که سیکیش خرابه کانی به نه دازه ی دنکه دانه و لیک قورس تر بن ده چپته دوزه خموه) گوترا نه ی نه گمر هاوترازو بوون؟ فرموی نه وانه ی که چاکو خرابه یان به نه دازه ی یه که نه وانه له نه عرفا ده بن.

قورطوبی له ټیبنو عومره وه ریوایت ده کا، ده فرموی: نه وه ی که کیشانه ده کری نامه ی کرده وه کانن، نه مجار ده لی هر تم رایه راستو فرموده ی پیغه مبر به م شیوه یه هاتوه؛ نه وه تا پیغه مبر ﷺ فرمویه قی: ﴿إِنَّ مِيزَانَ بَعْضِ بَنِي آدَمَ كَادَ يَخْفُ بِالْحَسَنَاتِ فَيُوضَعُ فِيهِ رِقٌّ مَكْتُوبٌ فِيهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَيُثْقَلُ﴾ وا ده بی تای ترازوی چاکه کان سوک ده بیو سلوا ناداته وه پره کاغزیکی ده خنه ناوی (لا اله الا الله) ی تیدا نووسراوه نیتر تای ترازوه که گران ده بی!

ده ی تم هه دیته نه وه ده گیه نه ی که کیشانه که بو نو نامانیه که کرده وه کانی تیدا نووسراون نه ک خودی کرده وه کان، هروها نه وه ش ده گیه نه ی که پهره دگار نه گمر بیهوی تای ترازوه که سوک ده کا، نه گمر بیشیه وی قورسی ده کا، به وه ی که پره کاغزی تری بکاته ناو.

ماوه نه وه تایا ناخو تم ترازوه ترازوی حقیقی یه یان ره مزو

ته مثیله ؟ زانایان لهم باره یهوه را جیایی یان تیدا پیدایا بووه.

موجا هیدو ضه حاک و نعههش ده لّین: تهرازوو کیشانه که به مانا عه داله تو برپار دازو یه کالاکردنه وهی کرده وه کانه. باسکردنی تهرازوو بو میثال هیندراوه ته وه، وه کوو ته وه ده گوتری ته وه کتیبه هاو تهرازوو فلانه شته، واته: بهرام بهرو هاوشانی ته وه، به نه ندازه ی پاره دینیی! مه به ست به تهرازوو له پوژی دوا ییدا داد بهرو هری ته وه اوو عه داله تکاری یه، له نه ندازه دارکردنی کرده وهی ناده میزادانو سزاو پاداشت دانوه یانه!

جه ماوه ری زانایان پییان وایه: که کیشانه و تهرازوو حه قیقه تنو کرده وهی ناده میزادانیان پی کیشانه ده کری. بو ته وهی زانیاری خودا دهر باره ی کرده وهی به نده کانی پی ناشکرا بکری و خه لکی بزائن که خودا ناگادارو زانا بووه به کردارو گوفتاریانو پاداشتو سزایان له سر بدریته وه.

زه جاج ده لّی: ته هلی سوننه تو جه ماعت له سر ته وه کوکن که پیوسته بهرو امان به تهرازوو و کیشانه ی پوژی قیامت هه بی، کرده وهی ناده میزادان بهو تهرازوو کیشانه ده کری.

قسه ی هه قو راست نه وه یه: که بلّین: تهرازوو و کیشانه ی پوژی قیامت شتیکی غه بیین، قورئانو حه دیت چو نیان باسکردوون ناوا بهروایان پی بکهین، وازینین له لیکو لینه وه دهر باره ی شیوه و چو نیه پییان، ته وه حه واله ی زانیاری خودایه.

به خشش و نیعه ته زوره کانی بهرو ردگار بو به نده کانی

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

پاش راگه یاندنی ته وه: که دانم ری نایین بهرو ردگارو پیوسته شوین فرمانو جله و گیریه کانی بکهوین، پاشان باسی تو له ساندنو سزای دونیای کرد له سر پیچیکاران، ناده میزادانی ترساند له سزاو تو له ی پوژی قیامتو ناماره ی به هه بوونی تهرازوو خپرو شهر کرد، نه مجار ناده میزادان هه لده نی

بۆ پابه‌ندبوونو قه‌بول کردنی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران،، نه‌مه‌ش له‌پرێگه‌ی وه‌بیر هه‌یتانه‌وه‌ی به‌خششو نیعمه‌ته‌ زۆرو هه‌مه‌جۆره‌کانی په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر به‌نده‌کانی داو فەرمووی: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سۆیند بۆ ئیمه‌ ئیوه‌ی ئاده‌میزادمان له‌سه‌ر زه‌وی جیگیر کردووه‌، ئهو هه‌ساره‌یه‌مان گونجاندوه‌ بۆ تیدا ژبانی ئیوه‌، زه‌ویمان کردووه‌ به‌شۆینی حه‌وانه‌وه‌و تیدا ژبان، تایبه‌تمه‌ندی وایان تیدا داناوه‌ که له‌گه‌ڵ پێویستیاتی ئاده‌میزادو ئاژه‌لو په‌له‌وروو خشۆکدا بگونجی، ﴿وَجَعَلْنَا فِيكُمْ مَعَاشٍ﴾ رزقو رۆزی زۆرو هه‌مه‌جۆرمان بۆ ئیوه‌ تیدا به‌دییه‌ناوه‌، سوود بینینو که‌لک وه‌رگرتن له‌زه‌ویمان بۆ حه‌لال کردوون، ده‌ریاو هه‌وروو بارانمان بۆ رام کردوون، به‌گوێره‌ی پێویست زه‌وی ئاو دیر بکه‌نو رزقو رۆزی هه‌مه‌جۆری لێ به‌دی بینن! کێوانمان تیدا کردوون به‌ له‌نگه‌رو شیوو دۆلو چۆم وایان تیدا به‌دییه‌ناونو ئاوو هه‌وای سازگارمان بۆ دابین کردوون...

به‌لێ ئاشکرایه‌و گومانی تیدا نیه‌ که به‌دییه‌نهری ئاده‌میزادو زه‌وی به‌ قودره‌تو حیکمه‌تی خۆی ئاده‌میزادی جیگیر کردووه‌ له‌ زه‌ویدا، هه‌ر ئه‌وه‌ که تایبه‌تمه‌ندی وای له‌ زه‌وی دا داناوه‌: که له‌گه‌ڵ ژبانی ئاده‌میزاد بگونجی، نه‌ ئه‌وه‌نده‌ گه‌رم بۆ شت بسوتینی یان ئه‌وه‌نده‌ سارد بۆ به‌سته‌له‌ک دروست بکا، په‌روه‌ردگار ئهم زه‌وییه‌ی کردووه‌ به‌ لانه‌ی ئاده‌میزادو شۆینگه‌ی حه‌وانه‌وه‌، بژێوو و به‌روبوومی پێویستو هۆکاری ژبانی تیدا ده‌سته‌به‌ر کردووه‌، هه‌ر زاتی په‌روه‌ردگاره‌ زه‌وی وا به‌دییه‌ناوه‌ که بپێته‌ مه‌له‌بندی تیدا ژبان، پێکهاته‌و قه‌باره‌و ئاوو هه‌واو دوورو نزیکه‌ی له‌مانگه‌و خۆرو هه‌لسووانی به‌ده‌وری خۆرداو خێرایه‌ی هه‌لسووانه‌که‌ی... هه‌تد هه‌موو ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی وا به‌دییه‌ناون که گونجاو بن بۆ ژبانی ئاده‌میزادو تیدا حه‌وانه‌وه‌ی، نه‌گه‌ر جیگیر کردو دانه‌زاندی په‌روه‌ردگار نه‌بوایه‌ بۆ ئاده‌میزاد له‌زه‌وی دا له‌کوێ ئهم ئینسانه‌ زه‌بوونو بۆ ده‌سه‌لاته‌ ده‌یتوانی سروشت بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی رام بکا؟! ئاوو ده‌سه‌لات به‌سه‌ر ئاوو هه‌واو ده‌ریاو شیوو دۆلو ده‌شتو چیا دا پمیدا بکا!؟

بێگومان ئیستا له‌روانگه‌ی گه‌شته‌ ئاسمانیه‌کانی فه‌ضاو فرینی فرۆکه‌

له‌به‌رزایی ناساییداو به‌رز بوونه‌وه‌ی ئاده‌میزاد بۆ سهره‌ساره‌ی مانگئو مه‌ریخ ده‌رکه‌وتوو ئاده‌میزاد چه‌ند په‌یوه‌ندی به‌زه‌وی‌یه‌وه‌هیه‌! چه‌ند په‌یوه‌ندی به‌ئاوو هه‌وای ئهم هه‌ساره‌وه‌هیه‌، که لێی دوور که‌وته‌وه‌ چه‌نده به‌په‌رۆشه‌وه‌یه بیته‌وه‌ باره‌شی و ئارامی تیدا بگرێ.

په‌روه‌ردگار پزقو رۆزی له‌زه‌وی‌دا به‌دوو جۆر بۆ دابین کردوون: یه‌که‌م به‌دروستکردنی پزقو رۆزی له‌سه‌ره‌تادا، دوهم له‌پریگه‌ی کارو کاسبی و بازرگانی و ره‌دامه‌ینانی ئاده‌میزاد خۆیه‌وه‌، هه‌روه‌و شیوه‌که‌ش له‌پاستی‌دا به‌ویستو ئیراده‌و فه‌ضلو گه‌وره‌یی خودا دینه‌جی، هه‌موویان نیعمه‌تی خودان بۆ به‌نده‌کانی، زۆری و هه‌مه‌جۆری نیعمه‌تیش بپه‌ی گومان خوازیاری گه‌ردنکه‌چی و به‌ندایه‌تی و سوپاسگوزاریه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا ئیوه‌ نه‌ی ئاده‌میزادینه‌! ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ زۆر به‌که‌می سوپاسگوزای نه‌و نیعمه‌تانه‌ی من ده‌که‌ن که به‌سه‌ر ئیوه‌مدا رشتوو، وه‌کوو پتویست نه‌رکی سه‌رشانی خۆتان نه‌نجام ناده‌نو کوفری نیعمه‌ته‌کانم ده‌که‌ن، وه‌کوو له‌شونیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ابراهیم/٣٤، یان ده‌فرموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِي الشَّكُورُ﴾ سبأ/١٢.

سوپاسگوزاری نیعمه‌ت به‌وه‌ ده‌بی‌خواه‌ن نیعمه‌ت به‌چاکی بناسی، به‌جۆریک سوپاسی بکه‌ی که شیای بێ، هه‌موو نه‌ندامو جه‌سته له‌شتێکدا به‌کاربه‌ینی که بۆی دروستکراوه‌، له‌کاری خێرو خواناسی‌دا به‌کاریان بپینین، بۆ نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار له‌خۆمان رازی بکه‌ینو نیعمه‌ته‌کانی بۆ ئاده‌میزاد به‌رده‌وام بن، چونکه به‌سوپاسگوزاری، نیعمه‌تو به‌خششی خودایی به‌رده‌وام ده‌بنو ئاده‌میزاد خۆشبه‌ختو کامه‌ران ده‌بی‌!

ریزان له ئاده‌میزاد به‌هوی سوژده‌بردنی فریشته بو ئاده‌مو گوهر ابوونی
شه‌یتان و ده‌رکردنی له به‌هه‌شت

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا
اِلَّاۤ اِبٰلٰیۤسَ لَمْ یَكُنْ مِنَ السَّٰجِدِیۡنَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ
اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَیۡرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِیۡ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیۡنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ
فَاٰھِطْ بِهَا فَمَا یَكُوۡنُ لَكَ اَنْ تَتَّكِبَۜرَ فِیْهَا فَاَخْرَجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِیۡنَ
﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِیۡ اِلٰی یَوْمٍ یُّبْعَثُوۡنَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیۡنَ
﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَاۤ اَغْوٰیۡتَنِیۡ لَاقَعَدَنَّ لَهُمۡ صَرَاطُكَ الْمُسْتَقِیۡمَ ﴿١٦﴾

ئۆم لاتیئیه‌م مین باین آیدییه‌م و مین خلیفه‌م و عن آیمه‌نیه‌م و عن شماییله‌م
ولا تجد اکثره‌م شکیرین ﴿١٧﴾ قال اخرج منها مذءومًا مدحورًا لمن
تبعك منهم لاملان جهنم منكم اجمعین ﴿١٨﴾

له نایه‌تده‌کانی پیشوودا به‌رو ده‌ر دگار ئاده‌میزاده‌کانی هه‌لنان بو
گوهر اگرتن و ده‌رگرتنی بانگه‌وازی پیغه‌مبران جاریک به ترساندن و جاریک به
تعام به‌رنانو پانواندن نیعمه‌ته زۆرو هه‌مه‌ چه‌شه‌نه‌کانی؛ نه‌مجار به شوین
نه‌وه‌دا باسی دروست کردنی ئاده‌مو ریز لی‌گرتنی ده‌کا، به‌وه‌ی که فرمانی
کرد به فریشته، که سوژده‌ی ریزی بو به‌رن! دیاره‌ ریزگرتن له باوک، ریزگرتنه
له کوپو کچه‌کانی، کهوابی و پرای نه‌م ریز لی‌گرتنه نه‌گهر ئاده‌میزاد تووشی
وه‌سه‌وه‌سه‌و ختوکه‌ دانی شه‌یتان هات حه‌ق وایه‌ زوو په‌نا بو خودا به‌رنو
په‌شیمان بینه‌وه‌ واز له سه‌ریچی کردن به‌ینن.

شایانی باسه‌ قورنان له حه‌وت شویندا چیروکی ئاده‌مو چیروکی شه‌یتان

باس ده‌کا: له سووره‌تی (البقرة) و سووره‌تی (الاعراف) و سووره‌تی (الحجر) و سووره‌تی (الاسراء) و سووره‌تی (الكهف) و سووره‌تی (طه) و سووره‌تی (ص).

پوخته‌ی چیرۆکه‌که لیڤه‌دا هۆشیار کردنموی ئاده‌میزاده بۆ پزلینیانی ئاده‌م پوونکردنموی دۆژمنایه‌تی کردنی شه‌یتانه بۆ نه‌وه‌کانی و بانگه‌وازی کردنیانه بۆ نه‌وه‌ی شوینی نه‌که‌ونو سوپاسگوزاری نیعمه‌ته زۆرو همه‌جۆره‌کانی په‌روه‌ردگار بزود ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ نه‌ی ئاده‌میزادینه! ئیمه باوکی ئیوه که ئاده‌مه له قور دروستمان کردو نیگارمان کیشا ﴿ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ پاشان وینه‌مان کیشاو کردمانه ئاده‌میزادیکی ریکتو پیکتو له گیانو رۆحی خۆمان فوومان پیدا کردو گیانی به‌بهردا کراو، زانیاری ته‌واومان فیکرد، ناوی شته‌کانمان پێ گوتو فیریان بوو، ریزو عیلمو زانستی به‌ده‌سته‌ینان ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ دوا‌ی نه‌وه جه‌سته‌یمان ریکخستو گیانمان به‌بهردا کردو وای لیها‌ت به‌که‌لکی نه‌وه بی بیسته جینشینو ئاوه‌دانکه‌ره‌وه‌ی زه‌ویو ئاماده‌باشی نه‌وه ئه‌رکه‌ی تیدا به‌دی‌کراو قیری ناوی هه‌موو شته‌کانمان کردو ره‌وشتی زانیی به‌ده‌ست هینا، نه‌مجار فیرمانمان به‌فریشته‌کان کرد که سوژده‌ی پزلینیان بۆ ئاده‌م به‌رن ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ هه‌موو فریشته‌کان جگه‌له شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو، سوژده‌یان بۆ ئاده‌م بردو فرمانی خودایان به‌جی هینا، شه‌یتان لووتبه‌رزی نواندو ملی نه‌دا بۆ سوژده‌بردن خۆی به‌زل زانیو فرمانی خودای شکاندو خۆی له‌ پێری سوژده‌به‌ران هه‌له‌اوردو له‌خوا یاخی بوو، نه‌وه له‌بناغه‌دا له‌ په‌گه‌زی جنۆکه‌بوو، نه‌ک له‌ په‌گه‌زی فریشته.

نه‌م سوژده‌به‌ردنه سوژده‌ی ریزو به‌گه‌وره‌زانین بووه نه‌ک سوژده‌ی په‌رستنو ته‌قدیس، چونکه به‌لگه‌ی حاشا هه‌له‌نه‌گر هه‌من له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هه‌یچ په‌رستراو خودای به‌حق نین شیاوی سوژده‌ بردن بن جگه‌له په‌روه‌ردگار.. جا که شه‌یتان فرمانی خودای شکاندو سوژده‌ی نه‌برد ﴿قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا

تَسْجُدْ إِذْ أَمَرْتُكَ؟^{١٧}، پهروه ردگار پیتی فرموو چی ریگهی له تۆ گرتو بووه له مپهر له بهرده متا که سوژده بۆ ئادهم نه بهیت؟؟ که فرمانم پی کردی به سوژده بردن بۆ فرمانه که مت شکاندو له گهل سوژده بهراندو سوژده ت نه برد؟ ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ شهیتان له وه لامدا وتی: نه وهی که پالی پیوه نام نهم هه لۆسته هه لگرمو سوژده نه بهم نه وهیه: من له ئادهم بهر پزترم! ره گهزی من له ره گهزی نهو چاکتره، چونکه ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخُلِقْتَ مِنْ طِينٍ﴾ تۆ منت له ناگر دروست کردوه، ئادهم له قور به دهیتناوه، ناگر که تایبه تمهندی پروناکی و بهرزیو نه وهی تیدایه زۆر بهر پزتره له قور که تایبه تمهندی بی خوستو پهستی تیدایه.. که سیگ بهرزو بهر پزتریت سوژده بۆ خوار خۆی نابا با فرمانی خوداش بی، نه مه قیاسو بهرام بهر کردنی نیبلیس بوو، به لام قیاسیکی هه لۆو بی بناغیه، چونکه چاک سروشتی ماددی نا کریت به لگه له سهر چاکی ماده که! به لکو چاکیستی به تایبه تمهندی سوود به خشو مهعانی سامیه ده بی! ده خۆ پهروه ردگار ریزو پلهو پایهو تایبه تمهندی زانستو زانیاریه کی زۆری به ئادهم به خشیبوو که شهیتان بۆ خۆشی ده یزانیو لییان بی ناگا نه بوو! جگه له وهش فرمانه که فرمانی خودا بوو له بهرام بهر فرمانی خودا دا هیچ قیاسو به لگهی تر ده وریان نه!

به لگه هینانه وهشی به چاک سروشتی ماددی ناگر له جی خیدا نه بوو، چونکه چاکی و خراپی ماده نه مری نیعتیبارینو به گویره ی راو بۆ چوون ده گوړین، جگه له وهش زۆریه ماده ی به ها گرانو به نرخ له کاریۆن پهیدا ده بی نهویش له خه لۆز وه دی دئ!

^{١٧} له وشه ی (الا تسجد) دا (لا) به زیده حسیب ده کرتی چونکه له سووره قی (ص) دا نایه قی ژماره (٧٥) به بی (لا) هاتوه ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ﴾ ص/٧٥. ده شی (لا) زیده نه بی نهو کاته (منع) به مانا (حمل) بی وه تهقدیره کی بهم شیوهیه بی (ما حملک الا تسجد).

زیاد له‌وه‌ش خۆ فریشته له نوورو رووناکی دروست کراون شه‌یتان له ناگر
خۆ نوورو رووناکی له ناگر باشتره ده‌ی خۆ فریشته‌کان له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که له
نوور دروستکراوون! سوژده‌یان بۆ ئاده‌م برد!

ئه‌مه‌ی گوترا هه‌مووی له‌سه‌ر نه‌وه بنیات ده‌نری که فەرمانکردنی
په‌روه‌ردگار به شه‌یتان بۆ سوژده‌بردن فەرمانیکی ته‌کلیفی بووه‌و ئه‌م جو‌ره
گفتوگۆیه‌و پرسیارو وه‌لامه له‌نیوان په‌روه‌ردگارو شه‌یتاندا پوویداوه.

به‌لام به‌پیی ئه‌و رایه‌ی که ده‌لی: فەرمانه‌که بۆ ته‌کلیف نیه‌و فەرمانیکی
(ته‌کوینی)یه‌و چیڕۆکه‌که بۆ پوون کردنه‌وه‌و دیاریکردنی سروشتی ئاده‌میزادو
فریشته‌و شه‌یتانه، ئه‌وکاته ئه‌و مانایه‌ی لی وه‌رده‌گیرئ که په‌روه‌ردگار
فریشته‌کانی سه‌ر زه‌وی وا ئاراسته کردوون که به‌فەرمانی خودا کاروباری
زه‌وی هه‌لسۆرپنن به‌گویره‌ی ئه‌و یاسایه‌ی که گونجاوه بۆ سوود لی بینینو
دریژه‌دان به‌ ژیان تا ئه‌و کاته‌ی په‌روه‌ردگار دیاری کردوه، وه‌کو له شوینیکی
تردا ده‌فهرموی: ﴿فَالْمَدْبِرَاتِ اَمْرًا﴾ ئه‌م فریشتانه هه‌لسۆرپنه‌ری
کاروباری زه‌رین، به‌ویستو ره‌زامه‌ندی خودا، پابه‌ندن بۆ وه‌دییه‌تانی
به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌م نه‌وه‌کانی، سروشتی ئاده‌میزادی وا به‌دییه‌تانه که
ئاماده‌باشی تێدایه بۆ سوودوهرگرتن له زه‌وی به‌گویره‌ی یاسای خودایی،
سوودوهرگرتن له ئاوو هه‌واو کانو گژوگیاو ناژه‌لو رووناکیو تاریکیو .. هتد.
به‌مه‌ش حیکمه‌تو داناییو نیشانه‌ی خودایه‌تی خودا له زه‌وی‌دا
ده‌دره‌وشیته‌وه، هه‌روه‌کو چۆن هه‌ندئ له‌و ئاده‌میزادانه ئاماده‌باشی نه‌وه‌یان
تێدایه: که بینه هه‌لبژیراوی خوداو بکرنه پیغه‌مبه‌رو نیگای یتزدانیان بۆ
بی‌و بینه پئی‌نیشاندهری گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانی خویانو نایینی په‌سه‌ندکراوی
خودایان پئی‌پاگه‌یه‌ننو خه‌لکی له‌گومراییو به‌دبه‌ختی رزگار بکه‌ن.

له‌هه‌مان کاتدا سروشتی شه‌یتانو شه‌یتانه‌کانی وا داڕشتوه که
که‌مه‌ندکێشی ئاده‌میزاد نه‌بن به‌لکو دوژمنو ناحه‌زیشه‌تی. سروشتو
ده‌روونی ئاده‌میزادی وا داڕشتوه که پله‌ی مام ناوه‌ندی هه‌بئ، له‌نیوان
نه‌فسی فریشته‌یی فریشته‌کان که له‌سه‌ر طاعه‌تو گه‌ردنکه‌چی سروشتی
داڕپژراوه، له‌نیوان گیانی ئه‌و جندۆکانه‌ی که سروشی شه‌ر تێیاندا زاله به

شه‌یاتینی ده‌ناسرین په‌روه‌ردگار ئیراده‌و ئیختیاری داوه به‌ئاده‌میزاد دتوانی
به‌رز بیته‌وه بو‌ئاسووی فریشته، نه‌گهر ویستیشی نزم بیته‌وه بو‌ئاسووی
جندوکه‌و شه‌یاتینی.

نیتر دواي ئەم گفتوگۆو پرسیارو وه‌لامه ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا﴾
په‌روه‌ردگار فرمانی به‌شه‌یتان کردو فرمووی: دابه‌زه خوارئ. له‌م
به‌هه‌شته‌ی که‌خودا تۆی تیدا دروست کردوه بو‌ئاسووی، به‌هه‌شته‌که
به‌سهر ته‌پۆلکه‌یه‌کی به‌زه‌وه بوو؛ یان مه‌به‌ست نه‌و به‌هه‌شته‌یه که‌دواي
دروستکردنی ئاده‌م له‌زه‌وی خراوه‌ته نه‌و به‌هه‌شته‌وه تیدا نیشته‌جی
کراوه شه‌ویش به‌هه‌شتی پاداشته‌اندوه‌یه^{۱۸}. په‌روه‌ردگار فرمانی به‌شه‌یتان

^{۱۸} زانایانی ئیسلام له‌باره‌ی نه‌و به‌هه‌شته‌ی ئاده‌م حوا تیدا بووه کیشه‌یه‌کی دورو
دریژیان تیدا پیدا بووه، هه‌ندیک ده‌لێن: نه‌و به‌هه‌شته به‌هه‌شتیکی تایبه‌تی بوو خودا
بو‌ئاده‌میزادی دروست کردوه تا نه‌و تاقیکردنه‌وی تیدا نه‌نجام بدا! نه‌و به‌هه‌شته
بریتی بوو له‌باغو دارستانیک له‌نیوان فارسو کرماندا، هه‌ندیک ده‌لێن له‌فله‌ستین
بووه. ئیمام نه‌بو حه‌نیفه‌ش هه‌ر رای وایه که نه‌م به‌هه‌شته به‌هه‌شتیکی تایبه‌تی بووه
له‌باغیک ئاده‌م حواي تیدا به‌خۆشی ژانیان به‌سهر بردوه.

خاوه‌نی (تفسیر المنار) له‌ج ۱/ ۲۷۷دا رای نه‌بو مه‌نصورى ماتوریدی دینی و ده‌لێ:
تیحه پیمان وایه: نه‌م به‌هه‌شته بریتی بووه له‌باغو دارستانیک یان دورگه‌یه‌کی رازاوه،
ئاده‌م حوا تیدا ده‌ژیانو رایان ده‌بارد، پتیست ناکا شوینه‌که‌ی دیاری بکه‌یزو لێی
بکۆلینه‌وه، نه‌مه رای زانا پیشینه‌کانی ئیسلامه نه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه شوینه‌که‌ی
ده‌سنیشان بکه‌ن هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌یه.

نه‌مجار ده‌لێ: به‌م شیوه ته‌فسیره زۆر گرئ کۆیرکه ده‌کرینه‌وه. خاوه‌نی ته‌فسیری (روح
المعانی): مامۆستا ئالووسی ده‌لێ: نه‌وه‌ی که‌پالېشتی نه‌م رایه ده‌کات نه‌مانه‌ن:

۱- په‌روه‌ردگار یه‌که‌م جار ئاده‌می له‌سهر زه‌وی دروست کردوه بو‌ئاسووی خۆی نه‌وه
وه‌چه‌کانی تیدا نیشته‌جی بن! که‌وابوو جینشین کردنی نه‌وان له‌زه‌وی دا مه‌به‌ستیکی
تایبه‌تی‌یه، ناگونجی بلێین: له‌تۆله‌ی تاواندا قزئ دراونه سهر زه‌وی.

۲- په‌روه‌ردگار له‌دواي دروست کردنی ئاده‌م حوا له‌سهر زه‌وی نافرموئ به‌رزمان
کردنه‌وه بو‌ئاسمان، نه‌گهر شتی وا ببوايه باسی ده‌کرد چونکه نه‌مه پووداویکه گرنگه.

کرد که لهو به‌هه‌شته برواته خواری، چونکه به‌هه‌شت شوینی به‌نده موخلیص و راست‌اله‌کانی په‌رو‌ردگار نه‌ک شویتی یاخی بووانو سه‌ریچی کاران ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ نه‌ی شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو! بۆت نه‌یو رینگات پێ نادری که لووتبه‌ری بنوینیت له‌م شوینه‌دا که بۆ ریزو نرخ پیدان ناماده‌ کراوه ﴿فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ له‌م شوینه‌ی بۆ ده‌روه تو له‌وانه‌یت سوکایه‌تیت پێ ده‌کری و به‌چاوی بێ نرخو ریزه‌وه سه‌یرت ده‌کری، به‌پێچه‌وانه‌ی بیرو بۆچوونی خۆت که له‌خۆت رازی و خۆت پێ گه‌وره‌و به‌ریزو نرخداره‌، تو هه‌یچو پووجو که‌م بایه‌خی، له‌ تاقیکردنه‌وه سه‌رکه‌وتوو نه‌بوویتو نه‌زموونه‌که حه‌قیقه‌تی تۆی ده‌رخستو هه‌یچ ریزو پهلۆ پایه‌یه‌کت بۆ دانانری، نه‌فرین لیکراوی له‌ په‌حه‌متی په‌رو‌ردگار بێ به‌ری!

٣- نه‌گه‌ر ئاده‌و حه‌وا له‌زه‌وی سه‌وه به‌رانییه بۆ به‌هه‌شت -واته: به‌هه‌شتی پاداشته‌دانه‌وه- په‌رو‌ردگار له‌جیاتی رسته‌ی (اسکن انت و زوجک الجنة) ده‌یفه‌رموو (ادخل انت و زوجک الجنة).

٤- به‌هه‌شتی راده‌ پیدراو جگه‌ له‌خواپه‌رستانی ته‌قراکار که‌سی تری تی ناچی، نه‌دی شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو چۆن چووه‌ ناوی بۆ هه‌له‌تانه‌ی ئاده‌و حه‌وا؟.

٥- به‌هه‌شت شوینی جلموگیری کردن نه‌یه له‌ هه‌یچ شه‌یته‌ک واته شوینی سه‌رکه‌و ته‌کلێف نه‌یه، ده‌ی چۆن ئاده‌و حه‌وا جلموگیریان لی کرا که له‌داری گه‌نم نه‌خۆن.

٦- له‌به‌هه‌شتدا گه‌ناه ناکری، نه‌دی چۆن ئاده‌و حه‌وا شه‌وه‌له‌یه‌یان که‌ردو تاوانبار کران!؟

٧- به‌هه‌شت شوینی پاداشته‌ نه‌وانه‌ی له‌ جیهانه‌دا چاکه‌کارن خودا به‌وه‌ به‌هه‌شته پاداشتیان ده‌داته‌وه. ده‌ی چۆن یه‌که‌م جارو له‌ریوه ئاده‌و حه‌وا خراته‌ ناوی!؟

٨- به‌هه‌شتی پاداشته‌دانه‌وه به‌ (دلر الآخرة) مالی دوا‌یی ناوزه‌د کراوه، نه‌گه‌ر شه‌وه به‌هه‌شتی ئاده‌م به‌هه‌شتی (دلر الآخرة) بێ شه‌وکاته ناو‌بردنی جیهان به‌ مالی یه‌که‌م ناو‌بردنی به‌هه‌شت به‌ مالی دوا‌یی هه‌له‌ ده‌رده‌چوو.

٩- به‌هه‌شتی پاداشته‌دانه‌وه قورنان به‌وه‌ وه‌صفی کردوه هه‌رکه‌سه‌ی چووه‌ ناوی هه‌تا هه‌تایه‌ تیییدا ده‌مینیتسه‌وه، ده‌ی که‌وابێ بۆچی ئاده‌م و حه‌وا تیییدا نه‌مانه‌وه!؟

شهیتان خیرا مه و قیفه که ی قۆسته وه داوای مۆلته تو ته مه ن درۆژی کردو
 ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ وتی: خودایه! مه ممرینه و مۆلته تم بده تا نه و
 رۆژی ناده مه نه وه کانی زیندو ده کرینه وه، مژو نه وه کانم زیندو بین، ناگامان
 له ژیانو مردن زیندو بوونه و یان بی. پهروه ردگار وه لایمی دایه وه و فهرمووی:
 ﴿إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ تو له وانه ی تا رۆژی دونیا ویران بوونو فوو کردن به
 که مه نه ی صوورو داچله کاندنی ناده میزاد باقی گیاندارانو خپ کردنیانو
 مراندنی هه موو زینده وریکئو تیکچوونی جیهان، مۆلته تدراون وه کوو له
 نایه تیکئو تردا ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَمَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ النمل/ ٨٧.

واته: شهیتان تا رۆژی دونیا ویران بوون ده میئنئ!! ظاهری نایه ته که ی
 نیره نه وه ده گه یه ننئ که شهیتان مۆلته درابئ تا رۆژی زیندو بوونه وه!!
 چونکه شهیتان داواده کاو ده لئ مۆلته تم بده تا رۆژی زیندو بوونه وه پهروه ردگار
 ده فهرموئ: تو مۆلته دراوی، به لایم نهم داواکردنه له سووره تی (الحجر) دا
 وه لایمه که ی به شپوه یه کی تره ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ، قَالَ
 فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ، إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ (الحجر) ٣٦-٣٨. نه مه
 نه وه ده گه یه ننئ مۆلته تده که ی تا دونیا ویران بوونه، نه ک تا رۆژی
 زیندو بوونه وه - که نیاوان دونیا ویران بوونو رۆژی زیندو بوونه وه چل سآله -.

نیبنو نه بی حاته مه نیبنو مه رده وه یه ی له نیبنو عه باسه وه (خوا لی
 رازی بی) گێراویه تیه وه: که له ته فسیری نهم نایه تانه دا فهرموویه تی: شهیتان
 وسته ویه تی مردن نه چیژئ، بۆیه وتی: تا رۆژی زیندو بوونه وه مۆلته تم بده،
 به لایم پیتی گو ترا: تا رۆژی دیاریکراو - که رۆژی دونیا ویران بوونه - مۆلته
 دراوی، ماوه ی نیاوان دونیا ویران بوونو رۆژی زیندو بوونه وه چل سآله.

هر نیبنو نه بی حاته مه له (السدی) یه وه ده گێرپه ته وه ده لئ: پهروه ردگار
 شهیتانی تا رۆژی زیندو بوونه وه مۆلته نه دا به لکو تا رۆژی دیاریکراو که
 رۆژی دونیا ویران بوونه وه نه و رۆژه یه: که هه موو گیانله به رانی سه رزه و ی
 ده مرنو که سی تیدا زیندو نامیئنئ.

نه‌مجار که شه‌یتان دلنیا بوو تا پوژی دونیا ویران بوون نامری ﴿قَالَ
 فِيمَا أُغْوِيْتَنِ لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وتی به‌هوی نه‌وه‌وه که منت
 له‌بهر خاتری ناده‌م گومرا کردو نه‌فرینت لی کردم، سویند بی له‌سهر ریگای
 راستی تو دابنیشمو نه‌هیتلم نادمیزاده‌کان پیدایا پرۆنو له‌و ریگایه لایان بده‌م،
 ریگای تری خوارو خنچیان له‌پیش چاو شیرین بکه‌مو سهریان لی تیک بده‌م،
 گومرایان بکه‌م. نه‌مجار شیوه‌ی گومرا کردنه‌که دیاری ده‌کاو ده‌لی: ﴿ثُمَّ
 لَا يَنْهَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ پاشان له
 هه‌موو لایه‌که‌وه هیرشیان بو دینم له هه‌رچار لاه دیمه ویزه‌یان، له
 پیشیانوه له دواپانه‌وه له‌لای راستیانوه، له‌لای چه‌پیانوه، به‌هه‌موو
 جوړیک تیده‌کوژشم بو له‌خسته‌بردنو هه‌ل‌خه‌له‌تاندنیاو گومراکردنیا، لیدیان
 له‌پاریزدا ده‌بمو هه‌ر هه‌لم بو هه‌ل‌بکه‌وی به‌قورتاریان ناده‌م! ﴿وَلَا تَجِدُ
 أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ زۆریه‌یان واینده‌که‌م سوپاسی تو نه‌که‌ن، ده‌بینی زۆریه‌یان
 کوفرانی نیعمه‌تی توده‌که‌ن، سوپاسگوزایی نه‌وه نابن که تو عه‌قل و هوشت
 پی به‌خشیون، پرزو پوژی هه‌مه‌جوژت بو دابین کردوون، له‌ش ساغی و
 ته‌ندروستیت داوئ. به‌لکو که‌میکیان شوین نایینی په‌سندکراوی تو ده‌که‌ون.
 شه‌یتان که نه‌مه‌ی گوت له یه‌قینه‌وه نه‌بوو به‌لکو به‌گومانه‌وه وتی و:
 پی و ابو و ده‌بی، که‌چی گومانه‌که‌ی هاته‌جی و واده‌رچوو، راستی بی‌کا!
 نه‌ی نه‌وه نیه له شوینیکی تردا په‌روه‌ردگار فهرمووی: ﴿وَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ
 إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ
 سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَأْخُذُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾ سبا/ ۲۰-۲۱.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار جه‌ختی له‌سهر نه‌فرین لی کردنه‌وه‌که‌ی کرده‌وه و
 ﴿قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ فهرمووی له‌و به‌هه‌شته‌ده‌رچو ده‌ره‌وه و
 ترۆ بیه؛ پرۆ ده‌ره‌وه به‌سهرزه‌نشت کراوی و ریسواکراوی و نه‌فرین لیکراوی،
 نه‌فرینی په‌روه‌ردگارو فریشته‌کانت لی بی، تو بی‌په‌ری له په‌حمه‌تی نیمه!
 نه‌مجار په‌روه‌ردگار سویندی خواردو فهرمووی: ﴿لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ

لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١﴾ مەرج بێ هەركەسێك لە ئادەمیزاد شۆین تۆ
بكهوئو بەو فرتو فیلانە ی تۆ هەلبخە لەتێ پرگای راست هون بكاو پرگای
گومرایی بگریته بەرو گومانی تۆی تیدا بەجێ بێ، من دۆزەخ پێ دەكەم لە
تۆو لە هەندێ لەو ئادەمیزادانە ی كه شۆین تۆ دەكەون، وەكوو لە شۆینیکی
تردا دەفرموئ: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ﴾ ص/ ٨٥. بەلام پەرورەدگار بەنده راستالەکانی لەم گومرایی کردنو
دۆزەخ لی پێکردنه چەرت (استثناء) دەكاو لەو پرپیارە دەریان دەهاوئ،
وەكوو لە شۆینیکی تردا دەفرموئ: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ الحجر/ ٤٢، یان دەفرموئ: ﴿قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَا غَوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ ص/ ٨٢-٨٣.

سەرگورشتە ی ئادەم لە بەهەشتداو دەرجوونی لی

وَيَتَنَادِمُ أَكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ
لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٣﴾
وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٤﴾ فَذَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا
الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ط

وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ
 لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
 لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
 وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
 وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

نايه ته كانى تيره دريژه پيدانى باسى چۆنيه تى دروست بوونو سهره لدانى
 ناده ميزادو رۆلى شهياتينى جندۆكه له گومرايى كردنى ناده ميزاده، مهبه ست
 لهم چيروكه رينومايى كردنى ناده ميزاده بۆ نهوى ريگاي هيدايت بگرنه
 بهر، ترساندنيانه له ختۆكه وه سه سهى شهيتان، چونكه شهيتان به هۆى
 هه سودى بردنى به ناده هه حهوا هه ولى دا نهوان لهو نيعمه تو خوشى به
 وه ده رنى، نازو نيعمه تو پۆشاكى جوانو رازاوهيان لى دارنى! نهو ناواته شى
 هاته دى.

لهو ساوه تا ئيستاشو له مهو دوا تا دونيا هونايه شهيتان له هه ولى
 تيكۆشاندايه بۆ له خشته بردنى ناده ميزادو گومراگردنيان... ده فهرموئى: ﴿وَيَا
 آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ نهى نادهم تۆ خۆتو خيزانت لهو
 به هه شته دا نيسته جى بينو تىيدا رابورن، نهو به هه شته بهراي زوريه زانايان
 به هه شتى ههتا ههتايى پاداشتدانهويه، ههنديك پتيان وايه به هه شتيكه له
 به هه شته كانى ناسمان، يان باغيكه له باغه كانى زهوى. بيگومان نهم چيروكه
 حموت جار له قورناندا دووباره بۆتموه، له ههچ شونيكدا ناماژه به نهوه
 نه كراوه كه نادهم دواي نهوى له زهوى دروستكرا، بهرز كرايتسهوه بۆ
 به هه شتى پاداشتدانهوه، كهوابو راي نهوانهى كه ده لىن: به هه شتهكه
 به هه شتى پاداشتدانهويه - ههه چهنده زۆرينه زانايانيشن - رهت ده كريتسهوه
 چونكه نادهم حهوا داوايان لى كرا كه له دارى گه نهم نه خۆنو لى نزيك

نه‌بنه‌وه.. ده‌ی خۆ له‌به‌هه‌شتدا ته‌کلیف نیه، هه‌روه‌ها ئاده‌م له‌و به‌هه‌شته‌دا نووست! دوا‌یی لی‌ی ده‌رکرا، شه‌یتان چوه‌ وێزه‌ی هه‌لی خه‌له‌تاندا! ده‌ی خۆ له‌به‌هه‌شتی پاداشته‌دانه‌وه‌دا نه‌ نووستن هه‌یه نه‌ ده‌رکردن هه‌یه، نه‌ شه‌یتانیش دوا‌ی نه‌فرین لی‌کردنی ده‌توانی بجێته‌ ناوی. به‌هه‌ر حال زانی‌نی شوینی نه‌و به‌هه‌شته واجب نیه‌و پێویست نا‌کا خۆمانی پێوه هه‌له‌وگیر بکه‌ین!!

په‌روه‌ردگار که ئاده‌مو هه‌وای له‌ به‌هه‌شتدا نیشته‌جێ کردن بۆی هه‌لال کردن که تێیدا بپێننه‌وه، فه‌رمانی تری ئاراسته‌ کردو فه‌رمووی: ﴿فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ له‌ هه‌ر شوێنێک هه‌رچه‌کتان هه‌ز لێیه بخۆن و بخۆنه‌وه، به‌ ئاره‌زووی خۆتان، به‌روبوو میوه‌ی بخۆن! به‌لام ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌هیچ جوێک نزیک نه‌و داره تایبه‌تیه مه‌که‌ونه‌وه، له‌به‌روبوومی مه‌خۆن.. -قورئان جوێ داره‌که‌ی دیاری نه‌کردوه- نه‌مجار هۆی جله‌وگیری له‌ نزیک بوونه‌وه له‌ داره‌که‌ دیاری ده‌کا و ده‌فه‌رموئ: نه‌گه‌ر لێی نزیک بکه‌ونه‌وه و لێی بخۆن ده‌چنه‌ ریزی سه‌ته‌مکارانه‌وه‌و، شیای نه‌وه ده‌بن سزا بدرین.

﴿فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان وه‌سه‌سه‌ی خسته‌ دلێانه‌وه‌و تاوانو سه‌رپێچی کردنی له‌پێش چاو جوان کردن، ته‌فه‌ری دان بۆ نه‌وه‌ی به‌روبوومی دره‌ختی لی‌ قه‌ده‌غه‌کرا و بخۆن، ﴿لِيُذَيِّهُمَا مَا وَرِيَّ عَنْهُمَا سَوَاءٌ لَهُمَا﴾ هه‌تا له‌ ئاکاما به‌هۆی خواردنه‌که‌وه پێویستیان به‌سه‌ر ئاو بی‌ی، شه‌رمگایان -که له‌وه‌پێش به‌ په‌رده‌ی سه‌پۆشی یه‌زدانی داپۆشرا‌بوو- به‌ده‌ر بکه‌وئ، چونکه‌ سوننه‌تی خودا وایه: که نیعه‌تێکی به‌خشی به‌که‌سیک؛ به‌گه‌لو هۆزیک هه‌تا نه‌و نیعه‌ت پێدراوه له‌خۆی تیک نه‌دا و نه‌بێته هۆی لا‌بردنی، خودا نیعه‌ته‌که‌ی خۆی هه‌له‌ناگرئ!

(لا‌ی) (لێیدی) ه‌ پێی ده‌گوترئ: (لام‌ العاقبه‌) واته‌: بۆ نه‌وه‌ی له‌ ئاکاما شه‌رمگایان ده‌ریکه‌وئ.

حه‌سه‌نی به‌هه‌ری ده‌لی: وه‌سه‌سه‌که‌ی شه‌یتان به‌هۆی هه‌زێکی تایبه‌تی که خودا به‌ شه‌یتانی به‌خشیوه له‌ زه‌وی‌یه‌وه بۆ ئاسمان ئاراسته‌کراوه، نه‌م

قسه‌یدی حه‌سه‌نی به‌صری له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ که ئاده‌م له‌به‌هه‌شتی پاداشته‌دانه‌وه‌دا بووی و شه‌یتان له‌و به‌هه‌شته‌ ده‌رکرا‌یی نه‌ک ته‌و رایه‌ که ده‌لی به‌هه‌شته‌که بریتی بووه له‌ باغی‌ک له‌سه‌ر زه‌وی.

ئه‌مجار شه‌یتان که‌وته چا‌و‌و را‌و ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ و‌تی بۆ‌ه خوار‌دنی به‌روبوومی ته‌و داره‌تان لی قه‌ده‌غه‌ کرا‌وه بۆ ته‌وه‌ی نه‌بنه‌ فریشته‌ یان بۆ ته‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایه‌ له‌م به‌هه‌شته‌دا نه‌می‌ننه‌وه؛ نه‌گه‌ر له‌م دره‌خته‌ بخۆن ته‌وه ئه‌م مراده‌تان دێته‌ جی، یان ده‌بنه‌ فریشته‌و تایبه‌تمه‌ندی فریشته‌تان پی ده‌دری، یان وه‌کو‌و ته‌وان هی‌زو ته‌وان ته‌مه‌ن درێژتانه‌ ده‌ست ده‌که‌وی واته‌ان لی دێ هی‌چ دیارده‌یه‌کی که‌ون کارتان لی نا‌کا، یان ده‌چنه‌ ریزی ته‌وانه‌وه؛ که هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ به‌هه‌شته‌دا ده‌می‌ننه‌وه‌و مردته‌ان به‌سه‌ردا نایه‌! به‌م جو‌ره‌ له‌ ته‌وه‌ری هه‌ستیانی دا به‌م حه‌زو ئاره‌زۆیانه‌ی که له‌ سه‌روشتی ئاده‌میزادا شه‌یردا‌ونه‌وه سه‌رنجی را‌کێشان، ئاده‌میزاد پی‌ی خۆشه‌ نه‌مر بی، یان ته‌مه‌نی درێژ بی، پی‌ی خۆشه‌ به‌ ته‌مه‌نی کور‌تیش ما‌لو سامانی زۆ‌رو زه‌به‌نده‌و بی سنووری هه‌بی، له‌و قیرانه‌ته‌دا که (لام‌ی) (ملکین‌ی) تیدا به‌ مه‌کسووری ده‌خوێند‌رێته‌وه‌و به‌ تێ‌روان‌بن له‌ نایه‌تیکی تر که ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾ طه/١٢٠. ته‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که فه‌رمان‌ڕه‌وایی هه‌میشه‌یی و ته‌مه‌نی هه‌تا هه‌تایی به‌هی‌زترین حه‌زو ئاره‌زۆی ئاده‌میزاد! ته‌نانه‌ت حه‌زو ئاره‌زۆی (جینسی)یش خۆی له‌ خۆی‌دا هو‌کارێکه بۆ ده‌سته‌به‌ربوونی ئه‌م نه‌مرییه‌ که به‌هۆی وه‌چه‌و نه‌وه‌وه چین له‌‌دوای چین دێته‌ جی.

له‌و قیرانه‌ته‌دا که (لام‌ی) (ملکین) به‌ مه‌فتووحی تیدا ده‌خوێند‌رێته‌وه‌ فری‌ودانه‌که به‌وه‌ ده‌بی که له‌ کو‌تو زنجیری تایبه‌تمه‌ندیی ئاده‌میزادیی رزگاریان بی و بچنه‌ پی‌ری فریشته‌وه‌و مردنیان به‌ سه‌ردا نه‌یه، جا هه‌رچه‌نده ئه‌م قیرانه‌ته‌ مه‌شه‌ورتره‌ به‌ لام‌ قیرانه‌تی پێ‌شو؛ که (لام‌ی) (ملکین‌ی) تیدا مه‌کسووره‌ له‌گه‌ل ده‌قی نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (طه‌) دا گونجاوتره‌.

جا چونکه‌ ته‌و نه‌فرین لی کرا‌وه ده‌یزانی خودا نزیک که‌وته‌وه‌ی ته‌و

دارہی لی قہدہ غہ کردوونو دہ شیرانی نو قہدہ غہ کردنہ چہند لہ سہر شانیان
 قورسو گرانہ، ویستی لہم ریگہوہ لہ خشتہ یان بہری، ویستی فرمان
 شکاندنہ کہی پەرہ ردگاریان لہ سہر شان سووک بکاو لہ ہمان کاتیشدا
 حہزو نارہ زوی نہ مریو ژیان خوشہ ویستی تیدا وروژاندن. چہندیگ تادہ مو
 حہوا باسی سزاو تولہی خودایان بکردایہ نو باسی لیبور دوویو لیخوشبوونی
 خودای بو دہ کردن، پدیتا پدیتا جہختی لہ سہر نموہ دہ کردہوہ: کہ نمو بویان
 دلسوزہو دلی پییان دہ سووتی ﴿وَقَاتِلْهُمْ﴾ سویندی بو خواردنو پیی
 کوتن: ﴿إِنِّي لَكُمْ لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ دلنیا بن من ناموژگاریکمرکی متمانہ
 پیکراوم بو تیوہو دلم پیتان دہ سووتی بو تان بہ پەرؤشم، مہبہ ستم سوودو
 قازانجی تیوہیمو دہ مہوی بہختہ وریتان ہتا ہتایہ بمردهوام بیو نم ژیانہ
 کامہرانی بہتان لی نہ شیوی..

بہم جوہر شہیتان، تادہ مو خیزانی- لہ ژیر کاریگری وروژانی حہزو
 نارہ زوی تاییہتی خویاندو بہو سویندہ بہ درویانہ بہ تمووی بہنج کردنو لہ
 خشتہی بردن؛ نموہ یان لہ بیرچوہوہ کہ شہیتان دوژمنی سہر سہختی نہوانو
 ہمرگیز ریگای بہ سوودیان پی نالیو بہرژوہندی نہوانی ناوی! نموہشیان لہ
 بیرچوہوہ: کہ پەرہ ردگار فرمانی پی کردوونو خواردنی نو دارہی لی
 یاساغ کردوونو نابی سہر پیچی فرمانہ کہی بکن! جا ہوکاری ہوکہہ کہ
 بزائن یان نہیزائن! ہمروہا نموہشیان لہ یاد چوو کہ ہموو شتیگ بہ
 ویستی خودایہو خودا چون تہقدیرو نہندازہ کیشتی کردوہ ہر دہبی وابی!
 نہگمر خودا ژیانہ ہتا ہتایی بو تہقدیر نہکردن ہمرگیز پی ناگن! نم
 شتانہ یان ہموو لہ یاد چوو، شہیتان ہلی خہلہ تاندنو دلیان نہرم یوو بو
 پدیرہ وکردنی ناموژگاری بہکانی شہیتان ﴿فَدَلَا هُمَا بِغُرُورٍ﴾ بمرہ بمرہ بہ
 فرتو قیل لہ ناستی بہرزی خودا پہرستی و فرمانبہرداری بو خودا ہینانی بہ
 خوارہوہو لہو پلہو پایہ داییہ زاندنو بمرہو نہنجام دانی تاوان پہلکیشتی
 کردنو لہ ناکاما تاوانیان قہومانندو لہ درہختہ کیان خوارد!! ﴿فَلَمَّا ذَاقَا
 الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سُوءَاتُهُمَا﴾ کہ لہ دارہ کیان خوارد، شہر مگای بہکتریان

چاو پى كهوت ههريه كهيان چارى به هينى نهوى تريان كهوت كه له وه پيش دا پو شرابوون! نيتر به هوى نهو خواردنه وه ناره زوى زاووزى وه هه زى مندا ل بوونو نه وه لى كهوتنه وه يان تيدا وروژا، وپراى نه وه ش ئاده م به بينينى هينه كهى خوى بيلامانه كهى حهوا شهرمى به خودا هاته وه، حه واش به هه مان شيوه به بينينى بيلامانه كهى خوى هينه كهى ئاده م ته ريق بووه وه، هه ستيان به پتيست بوونى پوشاك كرد، ﴿وَوَطِّفَقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ نيتر ههريه كهيان په لامارى په لكه گه لاي پانى دره خته كانى به هه ستيان دا به جهستهى خويانه وه ده نو سانو شهرمگاي خويانيان پى داده پوشى!!

نه وه ناماژه به كهى روونو ناشكرايه: كه ئاده ميزاد به سروشت له به ده ركهوتنى شهرمگاي دا شهرمى به خوى دا ديتنه وه، هه تا نهو سروشته تيك نه چى ريگا نادا ئاده ميزاد ناماده بى شهرمگاي خوى به ده ر بخاو شانازيش به و رووتو قوتى به بكا كه ده ست كردو ديارى كۆمه لگاي نه زانى به بو شيواندنى شيرازهى كۆمه لو خيزانى موسولمان!!

﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ له كاتى تهنگو چه له مهيهى كه ئاده مو حهوا تى كهوتبوون په وهر دگاريان بانگى لى كردنو سه رزه نشتى كردن به شيوه كهى گله بى ناميز پى فهرموون: نه رى من له خواردنى نهو دره خته جله و گيريم لى نه كردن؟؟ پيم نه گوتن توخنى نهو دره خته مه كه وونو لى نزيك نه بنه وه؟؟ بوچى فهرمانه كهى منتان شكاند؟ به قسهى شهيتان لهو داره تان خوارد؟! نه رى من پيم نه گوتن: شهيتان دوژمنى راسته قينهى ئيوه وه نه خه له تابن به قسهى بكهن؟! من پيم نه گوتن نه گهر ئيوه به قسهى شهيتان بكهن له به ههشت وه ده رتان ده نى وه له خوشى له ززه تو رابواردنى به ههشت ده رتان ده كاو ده تان خاته تهنگو چه له مهى ژيانى كولله مه رگيى و ناره حه تى دونيا، نه رى من پيم نه گوتن! وريا بنو له شهيتان حه زه ر بكهنو نه كهونه داوى گلاوى؟! وه كوو له شونينكى تردا ده فهرموى: ﴿فَقُلْنَا: يَا

أَدُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ، فَلَا يَخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿طه/۱۱۷﴾. نیتر نادهو حهوا به هوش خو هاتنهوه پهشیمن بوونهوهو روویان له باره گای پهروهردگار کردو دهستی نزاو پارانهوهیان بهرز کردهو ﴿قَالَ: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا﴾ و تیان پهروهردگارا! نئمه ستههمن له خودی خو مان کردو هه لئه تاینو پیمن هه لئیسکا بهوهی که به قسهی شهیتان فرمائی تومان شکاند، سهریاری ناگادار کردنهوه مان که به قسهی شهیتان نه کهین، که چی نئمه به فرتو قیلی شهیتان تیکهوتینو تاوانمان نه نجام دا ﴿وَأَنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه گهر به لوطفو رهحهتی خو ت لیمن خوش نه بیو بهزه ییت پیمان دا نه یه تهوهو توفیقمان نه دهی بو په پیره کردنی ریگای راستو خودا پهرستی وازهیتان له سته مکاریو تویه مان لی وهر نه گریو په شیمانیمن لات قبول نه بیو ره زامه ندیت نه بی بهرام بهرمان نهوه نئمه له پیرو تا قمی خساره تمه ندان ده بین خو مان له ده ست داوه تازه له به دبه ختی و چاره رهشی رزگارمان نابی!

به کورتی به مراد گه یشتن و خوش به ختی لی خوشبوونو رهحه متت بو که سیک ده سته بهر ده بی که بگهر پتهوه بو لای توو ری بازی پیرو زت بگری؛ که سیک سوور بی له سهر تاوان نه نجام دانو بهر بهر هکانی پهروهردگار بکاو سهر پیچی فرمانه کانی بکاو لوت بهرزی بنوینی و خو بهزل بزانی؛ نهوه خساره تمه ندی هه می شه بی و مالتویرانی دونیا و قیامه ته، ﴿قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ پهروهردگار خیطابی ناراسته ی نادهو حهوا شهیتان کردو فرمووی: هه مووتان پرؤنه خواری و له به هه شته ده رچن هه ندیکتان دوژمنی هه ندیکتان بن (شهیتان دوژمنی نادهو میزادهو به پیچه وانه شهوه) بویه پیوسته نادهو میزاد هیچ کاتی له دوژمنایه تی شهیتان بی خه نه بی، له وه سوه سهو گومپایی کردنی نه مین نه بی، هه می شه به دوژمنی خو ی بزانی و دلیا بی که نهو کافره نه فرین لی کراوه هه می شه بوی له که لئین دایه! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرمووی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا،

إِنَّمَا يَدْعُو حِرْزَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ فاطره/٦. وه‌ده‌رنانی
 ناده‌مو حه‌وا له‌و به‌هه‌هه‌هه له‌ تۆله‌ی نه‌و تاوانه‌دا بوو که کردیان، به‌لام تۆله‌ی
 قیامه‌تیا نیه. چونکه خودا به‌ تۆیه کردنه‌کیان عه‌قوی کردن له‌ گونا‌هیان
 خوش بوو وه‌کوو له‌ شوینیکی ترده‌ ده‌فرموئ: ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾
 ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢١﴾ طه/١٢١-١٢٢. نه‌مجار رووی
 خیطاب ده‌کاته ناده‌مو حه‌وا وه‌هه‌کانیان، ده‌فرموئ: ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ بۆ تیره هه‌یه نه‌ی ناده‌میزادینه! له‌ زه‌وی‌دا
 مانه‌وه ته‌مه‌نی دیاری کراو که ماوه‌ی ژیا‌نتان ته‌واوبوو نه‌جه‌لی مرد‌نتان
 دی، هه‌موو ته‌مانه له‌ له‌و‌حوله‌حفوظ‌دا ده‌ست نیشان کراونو نوسراون ﴿قَالَ
 فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ په‌رو‌ردگار فرمووی: نه‌ی
 ناده‌میزادینه! تیره له‌سهر زه‌وی ژیا‌ن به‌سهر ده‌بن، هه‌ر له‌سهر (زه‌وی)‌یش
 ده‌مرزو ده‌خرینه باخه‌لی خاکه‌وه، هه‌ر له‌ زه‌وی ده‌رده‌هیندرینه‌وه‌و زیندوو
 ده‌کرینه‌وه‌و راپیچی ده‌شتی مه‌حشر ده‌کرینو کۆ ده‌کرینه‌وه بۆ لیکۆلینه‌وه‌و
 پاداشدانه‌وه تۆله لی‌ستاندن.

تیلینی: نایه‌تی ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ...﴾ نه‌وه‌ی لی‌وه‌رده‌گیری
 که فریشه له‌ ناده‌میزاد به‌ر‌یزترن وه‌کوو له‌ نایه‌تی تریش‌دا ناما‌ژه به‌م
 زیده‌ر‌یزیه کراوه وه‌کوو ده‌فرموئ: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي
 مَلَكٌ﴾ الانعام/٥٠. یا‌ن نایه‌تی ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ النساء/١٧٢.
 به‌لام که‌لبی ده‌لی: موسولمانان زیده‌ر‌یزیان به‌سهر هه‌موو دروست
 کراوان‌دا -جگه له‌ کۆمه‌لیک فریشه‌تی وه‌کوو جو‌برائیل-میکائیل-
 نیسرافیلو فریشه‌تی گیان‌کی‌شان- هه‌یه، چونکه ته‌مانه له‌ پیغه‌مبه‌رانی
 خودان.

نیبنو عه‌بباسو زه‌ججاجو زۆرینه‌ی زانایانی نیسلام پییان وایه
 موسولمانان له‌ فریشه‌ ریزدار ترن.

نایه تی ﴿لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ مِنْ سَوَاتِهِمَا﴾ نماژہ بۆ ئه وه ده کا که
 به ده رخستنی شهرمگا کاریکی ناشیرینه و دیارده یه کی قیزی وه نه، هه ره له
 کۆنه وه سروشتی پاک بیژی لی ده کاته وه و عه قل و هۆش به ناشیرینی
 داده نین، پهروه ردگار داپۆشینی شهرمگای به واجب داناوه، بۆیه ئاده و حه و
 که شهرمگایان به ده رکه و ت خیرا هه و لیان دا به گه لای دره خته کان بیشار نه وه
 هه ره که سیّک بانگه وازی بکا بۆ ده رخستنی شهرمگا ئه وه مانای وایه:
 په رده ی حه یا و ناموسی درپوه، ئاده میزاد بۆ سه رده می نه زانی و به ره ئلایی
 ده گیریته وه، ناهه ت ده کاته نامیری را به وادی نابه جی و کالای فروشتن، هیه چ
 پارێزگاری نه و ناموس و شه ره فه ناکه ن که ئایین فه رمانی به پاراستنی
 کردو وه و سروشتی سه لیم داخوازی پاکو خاوین را گرتیه تی!

پوخته‌ی چیرۆکه‌که بۆ ئەو هییه: ئیتمه رینمونی بکا بۆ پابه‌ند بوون به‌و سروشته پاکی له‌سه‌ری دروست بووین، هه‌روه‌ها بۆ سوپاسگوزاری خوداو جی‌به‌جی کردنی فهرمانه‌کانی و خۆپاراستن له‌ج‌له‌و گیریه‌کانی و هه‌زه‌ر کردن له‌وه‌سه‌سه‌و ختۆکه‌ی شه‌یتان. جا که ئیتمه‌ی ئاده‌میزاد هه‌زو ئاره‌زو‌کانی خۆمان زانیو هه‌ستمان به‌خه‌ته‌رناکی دوژمنی سه‌ر سه‌ختی خۆمان؛ شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو کردو د‌لو ده‌روونی خۆمان له‌سه‌ر یادی خوداو نه‌ده‌بو نه‌خلاق‌ی جوان په‌روه‌رده‌کردو پابه‌ندی فهرمانو ج‌له‌و گیریه‌کانی په‌روه‌ردگار بووین، ئەو له‌دونیاو له‌قیامه‌ت‌دا خۆشه‌ختو کامه‌رانین. ته‌رکی خۆمان له‌ژبان‌دا به‌جی هی‌ناوه‌و به‌مراز گه‌یشتوو و سه‌رکه‌وتووین.

دابینکردنی پیوستی ناده‌میزاد له دونیاو ترساندنی له فیتنه‌ی شهیتان
 یَبْنِیْ عَادَۢمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکُمْ لِبَاسًا یُّوَارِیْ سَوْۤءَ تَکُمُ وَرِیْشًا وَّلِبَاسٌ
 اَلتَّقَوٰی ذٰلِکَ خَیْرٌ ذٰلِکَ مِنْ ءَایَتِ اللّٰهِ لَعَلَّهٖمْ یَذَّکَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾ یَبْنِیْ
 عَادَۢمَ لَا یَفْتِنَنَّکُمُ الشَّیْطٰنُ کَمَا اَخْرَجَ اَبَیْۤوٰیْکُمْ مِنَ الْجَنَّةِ یَنۢزِعُ
 عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِیُرِیَهُمَا سَوْۤءَ اَتَیْهُمَا اِنَّهٗ یَرٰ تَکُمُ هُوَ وَقَبِیْلُهٗ
 مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّیْطٰنَ اَوْلِیَآءَ لِلَّذِیۡنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ

﴿۲۷﴾

له نایه‌ته‌کانی پیشوودا نه‌وه‌مان زانی: که په‌روه‌ردگار فرمانی به
 ناده‌مو حه‌وا کرد: که دابه‌زنه‌ سهر زه‌وی و زه‌وی بو کردن به شوینی تیدا
 حه‌وانه‌وه و ژیان به‌سهر بردن، نه‌مجار لی‌ره‌دا په‌روه‌ردگار نه‌وه‌مان بو روون
 ده‌کاته‌وه که هه‌موو پیوستیاتیکی دینو دونیای بو ناده‌میزاد له زه‌وی‌دا
 دابین کردوه بری له‌و پیوستیانه‌ پۆشاکه که پیوستی‌یه‌کی گرنگه بو دینو
 دونیا نه‌مه‌ش داخوازی سوپاسگوزاری ناده‌میزاده له‌سهر نه‌و نیعمه‌ته‌ زۆرو
 زه‌به‌ندان‌هی خودا بو به‌نده‌کانی و فره‌مووی: ﴿يَا بَنِي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکُمْ
 لِبَاسًا یُّوَارِیْ سَوْۤءَ تَکُمُ وَرِیْشًا﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ناده‌م یادی نازو نیعمه‌تی
 خودا بکه‌ن‌وه که به‌خشیونی به‌ نیوه‌ نیستاو به‌ باوه‌ ناده‌مو به‌ دایه‌ حه‌وا
 له‌وه‌ پیش، به‌و جو‌ره که پیوستیاتی نایی‌نو ژیانی دونیای بو دابین کردوون،
 وه‌کوو نه‌و پۆشاکه‌ی شهرمگای پی‌ داد‌ه‌پۆشنو نه‌و به‌رگنو نامیره‌ جوانانه‌ی
 خۆتانی پی‌ ده‌رازیننه‌وه، له‌ سهرماو گهرما خۆتانی پی‌ ده‌پارژن، مانای
 (اَنْزَلْنَا) -ناردنه‌ خواره‌وه‌ی پۆشاک- نه‌وه‌یه: که خودا بۆی کردوون به‌ یاساو
 شهرمه‌ته‌ فرمانی پی‌ کردوون که له‌به‌ری بکه‌ن، ماده‌ده‌ خامه‌که‌یشی بو

دروست کردوون^{١٩}، مادده خامه‌که‌ی که لۆکه‌و خوری کولکئو موو و ناوری‌شمو پهری بالنده‌یه...هتد، به گۆره‌ی پئویست بۆی به‌دییه‌یناون، نه‌مجار قیری رستو و جۆلایی کردنو چنینه‌و دروونی کردوونو شیوه‌ی له‌بهر کردنو به‌کاره‌ینانی نه‌و پۆشاکئو هۆکاره‌ رازینه‌ره‌وانه‌ی خستۆته دلتانه‌زه‌و بۆ به‌ره‌زه‌وه‌ندی خۆتان به‌کاریان ده‌هینن! نه‌م منه‌ت نانه‌ی په‌روه‌ردگار به‌ نیعمه‌تی پۆشاک به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه که ره‌وایه‌ ناده‌میزاد پۆشاک‌ی جوان له‌ به‌ر بکاو خۆ پرازیته‌وه، نه‌مه‌ش له‌گه‌ل سروشتی ناده‌میزادا گونجاوه که ناره‌زۆی خۆپازاندنه‌وه و خۆ قۆزکردنو نارایشته‌دانی هه‌یه!

نیعمه‌تی پۆشاک نیعمه‌تیکی گه‌وره‌و به‌ نرخه، ههر که‌سیک هه‌ست به‌ گرنگی نه‌م نیعمه‌ته نه‌کات سروشتی تیک چوو، پۆشاک وه‌کوو شه‌رمگا داده‌پۆشیو زیده‌ جوانی به‌ ناده‌میزاد ده‌به‌خشی له‌ هه‌مان کاتدا له‌ سه‌رماو گه‌رماش ده‌پیاریزی!

قورئانی پیروژ که لیره‌دا باسی پۆشاکئو گرنگی‌یه‌که‌ی ده‌کاو به‌ یه‌کی له‌ نیعمه‌ته گه‌وره‌کانی خودا بۆ ناده‌میزادی حسیب ده‌کا؛ هه‌روا به‌ ئاسانی به‌سه‌ریدا رامه‌بووره! لێی وردبهره‌وه‌و تیی بفکره! چونکه قورئان رینمونی‌یه‌ک رانانۆتی که پئویست نه‌بی و بۆ ده‌رمانی ده‌ردیک نه‌بیت، بۆ به‌رامبه‌ری کردنو قه‌لاچۆکردنی حاله‌تیکئو دیارده‌یه‌کی ناشیرین نه‌بی! چیڕۆکیک ناگیرپته‌وه که کاریگه‌ری رۆلی خۆی نه‌بی له‌ بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی‌دا، چیڕۆکی قورئان بۆ ته‌نها لایه‌نی فه‌نزو داهینان نی‌یه، که حه‌قیقه‌تیک راده‌نۆتی ته‌نها بۆ رانانۆندی لایه‌نی نه‌ظه‌رییه‌که‌ی نی‌یه، به‌لکۆ بۆ په‌روه‌رده‌و پێگه‌یانندی که‌سایه‌تی موسولمانه.

قورئانی پیروژ پرۆگرامی خودایه بۆ ناده‌میزاد بۆ نه‌وه‌ی په‌یره‌وی بکا، رینمونی‌و بریاره‌کانی بۆ رووبه‌رو بوونه‌وه‌ی حاله‌تو رووداوی روودراوه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی‌یه، بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشو ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌که: که رووبه‌رو کۆمه‌لگای موسولمانان بوه‌ته‌وه، یان ده‌بیته‌وه، ههر له‌م روانگه‌وه

^{١٩} سه‌یید ده‌فه‌رموی (انزلنا) لیره‌دا به‌ مانا(شرعنا لکم فی التنزیل).

كه سهبرى نهم نايهتدى ئيره ده كهين ده بينين تيمارى برينيكى كۆمه لايهتى
قوولئى سمرده مى نه زانى ده كا، قه لاجۆزى ديار ده يه كى قىز لىكرارى كۆمه لگاي
عمره بو هه موو كۆمه لگايه كى نه قامى - كه نهو جۆره ديار دانهى تىدابى -
ده كا.

بىگومان قوره يشى به كان پىش هاتنى ئىسلام چهند ياساو دابو
نهرىتىكيان بو بهرژه وه ندى خۆيان داهىنا بوو، بو نه وهى خۆيان به سمر نهو
عمره به موشرىكانه دا بسه پىنن كه سالانه بو نه نجام دانى حج رويان
ده كرده مه ككهو كاره كانى حج و پىدا وىستى به كانيان نه نجام ده داو ته وافى
كه عبه يان ده كرد؛ نهو كه عبه يه كى كرد بو يان به خانهى بستو صه نه مو شوئى
خزمه تچى به كانيان، نهم ياساو دابو نهرىته يان له سمر بىرو بو چوونىك گه لاله
كرد بوو: كه پىيان وابوو: نايىنى خواديه، نه مانه يان داهىنا بوو بو نه وهى
كه سانى ديكه ي پى گمردنكه چ بكه نو بىانچه و سىننه وه! وه كوو هه موو خاوه ن
دىرو كا هىنو مله وپه كانى نهو رۆزگار ده يان كردو و په يره وىيان ده كرد،
قوره يشى به كان ناوئىكيان له خۆيان نابوو به خۆيان ده گوت (الحمس) كۆزى
(الحمس) ه واته نايىن په روهر، برئى مافو زىده رىزيان به خۆيان دابوو
عمره به كانى تر نهو مافانه يان به خۆيان نه دابوو!

به شىك لهو مافانهى كه تايبهت بو به قوره يشى به كانه وه كه سى تر
نهو مافه ي نه بوو برئى دابو نهرىتو چۆنيه تى نه نجامدانى ته وافى كه عبه
بوو! همر بو قوره يشى به كان ره و بو به بهرگى خۆيانه وه ته واف بكه ن؛ به لام
جگه له قوره يشى به كان عمره به كانى تر بۆيان نه بوو به پۆشاكىك كه
له وپىش له بهريان كردو و ته واف بكه ن، ده بوايه پۆشاك لهو قوره يشى به
وه رىگرن كه ناوى (الحمس) يان له خۆ نابوو، يان ده بوايه ههول بهن پۆشاكى
تازه پهيدا بكه ن بو نه وهى ته وافى پىوه بكه ن، نه گهر له م دوو حاله هىچيان
بو هه لته سوپا به نهو ده بوو به رووتو قووتى ته واف بكه نو ئافره تى شيان
له گه لدا ده بوون!

ئىبنو كه ثىر ده لئى: عمره به كان - جگه له قوره يش - به پۆشاكىك كه
له وپىش له بهريان بكر دايه ته وافيان نه ده كرد، پىيان وابوو: نايى به پۆشاكىك

تھواف بکھن کھ تاوانیان پئی کردووه؛ تھنھا قورھیشی بھکان کھ ناوی (الحمس) یان لھ خۆیان نابوو بۆیان ھبوو بھبرگی کۆننھوھ تھواف بکھن، بھلام عھر بھکانی تر نھ گھر کابرایھ کی قورھیشی (احمس) ی پۆشاکیکي بدایھ نھوھ تھوافی پئوھ دھ کرد یان نھ گھر پۆشاکیکي تازھ ی دھست بکھوتایھ نھوھ دھیتوانی تھوافی پئوھ بکا دواي تھوافھ کھ دھبوايھ فرپی بدایھو کھس بۆی نھبوو ھلئ بگرتھوھ؛ خۆ نھ گھر کابرای قورھیشی پۆشاکي پئی نھدایھو ھی تازھشی چنگ نھکھوتایھ نھوھ بھ رووتو قووتی تھوافی کھعبھ ی دھ کرد، نھ گھر نافرھتیش بووايھ ھھر ئاوا بھرووتی تھوافی دھ کرد نھ گھر شتیکي دھست بکھوتایھ - واتی کھ کھ ی - خۆی پئی دادھ پۆشی!! بھلام بھ زۆری نافرھتھکان نھ گھر رووت بوونایھ بھشھو تھوافیان دھ کرد یۆ خاتری شوئنی نا لھباری نھبندری!

کھوابی بۆ رووبھروو بوونھو ی نھم واقعیھ تالھ، بۆ قھلاچۆ کردنی نھم گومراییو سھر لی شئوانھ، بۆ پووجل کردنھو ی نھو شھر یعتھ دھسکر دھ قیزھونھ ی کھ پال خودایان دھدا دھربارھ ی چۆنھتی نھنجامدانی تھوافو پۆشاکو ... ھتھ، نھم دھقھ قورئانیانھ ئیئدرانھ خوارئ، بۆ نھوھ ی ئادھ میزاد بگھرتھوھ بۆ سھر جادھ رییھ کھو لھو دابو نھریتھ نھزانیانھ رزگار یان بکا!

گومان لھو دھ نھ کھ منھت نانی خودا بھسھر ئیمھ ی ئادھ میزاددا بھ نیعمھتی پۆشاکو ئامیری خۆجوان کردن، بھلگھ ی بھھیزھ لھسھر ئیباحو ھلئ ی ھتیو ھلئانی موسولمانان بۆ پۆشین، چونکھ ئایینی ئیسلام ئایینی کھ لھگل سروشت گونجاوھ ئایینی فیترھتھ، لھ ئایینی ئیسلامدا شتیک نھ سروشتو فیترھتی ئادھ میزاد داخوازی بی نھو قھدھغھ ی بکاو؛ ھھر شتیک پئویست بی بۆ ژانی ئادھ میزاد ئیسلام ھرگیز قھدھغھ ی ناکا، بھلکو سنووری بۆ دادھنیو لھ چوارچئوھ ی شھر یعتھ ی پھسھندی خودایی دا بھکاری دھھینیو بھ رھوای دھزانی.

ھھر کاتی مرۆف پۆشاکیکي تازھ ی لھبر کرد سوننھتھ سوپاسی خودای لھسھر بکا. نیمام نھمھد لھ عھلی کوپی نھبو طالیبھوھ دھگیر پئوھ کھ فھر مویتھ ی لھ پیغھ مبھرم ژنھوت لھ کاتی لھبر کردنی پۆشاکدا دھیفھرموو:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَزَقَنِي مِنَ الرِّيشِ مَا أَجْمَلُ بِهِ فِي النَّاسِ وَأَوَارِي بِهِ عَوْرَتِي).

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار پۆشاکێ مه‌عنه‌وی یاساو دایه‌وه به‌سه‌ر پۆشاکێ ماددی دا فەرمووی: ﴿وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ به‌گوتی کۆمه‌لی تابیعین، پۆشاکێ ته‌قوا پۆشاکێ مه‌عنه‌وی به‌ نه‌ک حیسی!

ئێبنو عه‌بباس ده‌فرموۆ پۆشاکێ ته‌قوا بریتی به‌ له‌ ئیمان و کرده‌وه‌ی باش له‌ پۆشاکێ رواله‌تی چاکتره‌.

عه‌بدوره‌ حمانی کوری نه‌سه‌لم ده‌لی: موسولمان له‌ ترسی خودا شهرمگای خۆی داده‌پۆشی نه‌وه‌یه پۆشاکێ ته‌قوا. که‌وابێ له‌ نێوان ته‌شریع دانانی بۆ پۆشاکو خۆپازاندنه‌وه‌ له‌ نێوان ته‌قویدا په‌یوه‌ندی به‌هێز هه‌یه‌، ته‌قوا پۆشاک هه‌ردووکیان داپۆشهری شهرمگان، ته‌قوا عه‌یبو عاری دلو ده‌روون داده‌پۆشی ده‌پازینیته‌وه‌، پۆشاکیش شهرمگای جه‌سته‌ داده‌پۆشی و جوانی ده‌کا.

﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ نه‌وه‌ی باس کرا له‌ دروست کردن و به‌دییه‌نانی ماده‌ده‌ خامه‌کانی پۆشاک، له‌ دانانی یاساو شه‌ریعه‌تی پۆشینی پۆشاک نیشانه‌ی به‌ ده‌سه‌لاتی خودایه‌ وه‌ضلو گه‌وره‌یی زاتی په‌روه‌ردگار ده‌چه‌سپێتی، نیشانه‌ی ره‌حم و به‌زه‌یی یه‌زدانه‌ بۆ به‌نده‌کانی، په‌روه‌ردگار ئه‌م نیعمه‌تانه‌ی پێ به‌خشیو بۆ نه‌وه‌ی بیا ناملێتی و رامیان بکا بۆ سوپاسگه‌زاری و شوکرانه‌ ژمیری زاتی په‌روه‌ردگار و ناسینی نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌کانی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی داو دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌ فیتنه‌ی شه‌یتانو به‌ده‌رخستنی شهرمگا و خۆ رووتکردنه‌وه‌ی نا شه‌ریعی.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ئاده‌میزادانی له‌ فرت و قیلی شه‌یتانو تاقمه‌که‌ی ترساند و نه‌وه‌ی بۆ روون کردنه‌وه‌ که‌ شه‌یتانو شه‌یاتی نه‌یه‌کان دوژمنی سه‌سه‌ختی ئاده‌میزاد و ئه‌م دژایه‌تی به‌ی شه‌یتان دژایه‌تی به‌کی کۆن و دێرینه‌یه‌و له‌ سه‌رده‌مو کات و ساتی دروستبوونی ئاده‌مه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد و وه‌! نه‌وه‌بوو فەرمانی خودای شکاند و سوژده‌ی بۆ ئاده‌م نه‌برد، دوا‌یی هه‌ولێ دا بۆ وه‌ده‌رنانی ئاده‌مو هه‌وا له‌ به‌هه‌شت و تووشبوونیان به‌ زۆر

مەینەتی و تەنگو چەلەمە.

بۆیە جارتیکی تر پەرورەدگار خیطابی خۆی ئاراستەیی نەوێ نادەم
 کردەوێ و فرمووی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ﴾ ئەو نەوێ نادەم بێ ناگا مەبن لە نەفسی خۆتانو هەمیشە
 ناگاداری بکەنو مەهێلن شەیتان فرسەتتان لێ بێنێ و بە وەسوەسەو فرتو
 قیل تووشی ئەنجامدانی تاوانتان بکا وەکوو لەو پێش باوکە نادەم دایکە
 حدواتانی بە هەمان فرتو قیل هەلخایسکاندنو تاوانی پێ ئەنجام دانو لە
 بەهەشت دەرکرانو تووشی جۆرەها ناپەرەحتی و ماندوو بوون هاتن، هەر شەیتان
 بوو: کە بوو بەهۆی دەرکەوتنی شەرمگایان!! کە لەو پێش لێیان شاراوێ بوو
 ﴿يَنْزَعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا﴾ لە بەهەشت وەدەری نازو بوو بە
 هۆکاری دارینی پۆشاکیان؛ ئەو پۆشاکێ کە لە پەلکە گەلای بەهەشت
 پێکیان هێنا بوو، پۆشاکیان لێ دارندرا بۆ ئەوێ شەرمگای یەکتەری ببینن!!
 (لام) لە وشە (لیریها) (لام) ی عاقیبەتی پێ دەگوترێ واتە: بۆ
 ئەوێ لە ناکامای شەرمگای یەکتەری ببینن: ئەمەش ناماژەیی بۆ ئەوێ کە
 نادەم حدوا لەسەر زەوی بە رووتو قووتی ژیاون چونکە ئەو کاتە لەسەر
 زەوی پۆشاک نەبوو!!

خۆتان بپارێزن لە شەیتانو جەندرمەکانی ﴿إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ شەیتانو سەربازانی، ئێوێ دەبینن بەلام ئێوێ نەوان
 نابینن، زیان پێ گەیشتن لە دوژمنیکەوێ کە نەیبینی زۆرترو کوشندەترە لە
 دوژمنیک کە ببینی.

خۆپاراستن لە شەیتان بە پەناگرتن بە خودا دەستەبەر دەبێ بە بەهێز
 کردنی ئیمان بە خوداو پەيوەندی کردن پێوێ بە جەنگان لەگەڵ نەفس و گوێ
 رانەگرتن بۆ وەسوەسەو دەندەنەیی شەیتانو هەول دان بۆ پاک کردنەوێ
 نەفس و مشتو مال کردنی دلو دەر وون دێتە کایەو!

ئەمجار ترساندە کەمانی لە شەیتان دووبارە کردەوێ و فرمووی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئێمە شەیتانیان کردوون بە

یارمه‌تیده‌رو پشتگیری‌که‌ری کافرو بی پرواکان، به‌م جو‌ره ناماده‌باشییان
تیدایه بو قبوڵکردنی وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان وه‌کوو چۆن جه‌سته‌ی لاواز
ناماده‌باشی تیدایه بو نه‌خۆش که‌وتزو وه‌رگرتنی می‌کرو‌ب.

قییینی: نایه‌تی ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أُنْزِلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي
سُوءَاتِكُمْ﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که داپۆشینی شهرمگا واجبه‌وه ده‌رخستنی
یاسا‌غه. چونکه نایه‌ته‌که ده‌فهرمو‌ی: ﴿يُؤَارِي سُوءَاتِكُمْ﴾ واته: په‌روه‌ردگار
پۆشاک‌ی داهیناوه بو نه‌وه‌ی ئاده‌م بو نه‌وه‌ی شهرمگای خۆیانی پی داپۆشن،
زانایانی نی‌سلا‌میش به‌یه‌ک ده‌نگ داپۆشینی شهرمگایان به‌لاوه‌ پتو‌سته!
که‌س نیه‌ بل‌ی: دروسته ئاده‌میزاد شهرمگای خۆی بو خه‌لکی نامۆ ده‌ربخا.

نه‌مجا با بزانی‌ن شهرمگا چی‌یه‌وه کو‌ی ده‌گرێته‌وه: زانایانی ظاهیری
نی‌مامی طه‌به‌ری پتییان وایه شهرمگای پیاو ته‌نها پاشو پی‌شیه‌تی واته:
(هینو بی‌لامانا‌که‌ی) جگه له‌م دووانه شو‌ینه‌کانی تری جه‌سته شهرمگا نین
چونکه قورئان ده‌فهرمو‌ی: ﴿لِبَاسًا يُؤَارِي سُوءَاتِكُمْ﴾، یان ده‌فهرمو‌ی:
﴿بَدَتْ لَهُمَا سِوَاتُهُمَا﴾. یان ده‌فهرمو‌ی: ﴿لِيُرِيَهُمَا سِوَاتَهُمَا﴾. له‌هه‌موو
ده‌قه‌کاندا هه‌ر با‌سی (پاشو پی‌شی) کردووه. هه‌روه‌ها نی‌مامی بوخاری له
نه‌نه‌سه‌وه فهرمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کو‌لانه‌کانی
خه‌یه‌م‌ردا را‌کردنی نه‌نجام دا. له‌وه‌ده‌قه‌دا هاتووه ده‌فهرمو‌ی (ثُمَّ حَسِرَ الْإِزَارَ
عَنْ فَخْذِهِ، حَتَّىٰ إِنِّي أَنْظَرُ إِلَىٰ بَيَاضٍ فَخِذِ النَّبِيِّ ﷺ). واته نیزاره‌که‌ی له‌سه‌ر
سمتی کو‌کرده‌وه به‌ جو‌ری‌ک من به‌ ئاشکرا سپیایی رانی پی‌رو‌زیم بی‌نی.

نی‌مامی مالی‌ک ده‌فهرمو‌ی: ئاوو‌ک شهرمگایه، به‌ لامه‌وه جو‌ان نیه
پیاو رانی خۆی به‌ ئا‌گا‌داری خێزانی ده‌ربخا! به‌ل‌گه‌ی مالی‌ک فهرمووده‌که‌ی
پی‌غه‌مبه‌ره که به (جه‌ره‌دی کو‌ری خوه‌یلیدی) فهرموو رانت داپۆشه چونکه
ران شهرمگایه. (بوخاری نه‌م فهرمووده‌یه‌ی به‌شی‌وه‌ی ته‌علیق ریوایه‌ت
کردووه) نه‌مجار بوخاری گو‌توویه‌تی حه‌دی‌ثی نه‌نه‌س راست تهره حه‌دی‌ثی
جه‌ره‌ده نی‌ح‌تیاتی پتره. مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو له‌ خیلافه‌که خۆی رزگار بکا.

که وایی به‌لای مالیکی به‌کانه‌وه ران شهرمگا نیه، چونکه رۆژی خه‌بهر پیغه‌مبهر ﷺ به‌ده‌ری خست، به‌لام به‌لایانه‌وه مه‌کروهه له‌بهر هه‌دیه‌که‌ی جهره‌د. نه‌بوو هه‌نیفه پئی وایه که ران شهرمگایه.

شافیعی پئی وایه نه‌ژنۆو ناووک شهرمگا نین به‌لام داپۆشینیان واجبه له‌م روه‌وه هه‌ر شتی‌ک واجبی پئی ته‌واو ببی واجبه. به‌لای زوربه‌ی زانایانه‌وه ئافره‌تی سه‌ربه‌ستو نازاد جگه له‌دوو ده‌ستیو ده‌م چاوی هه‌موو جه‌سته‌ی شهرمگایه، چونکه زوربه‌ی فوکه‌ها ده‌فهرموون: که‌سی‌ک بیه‌وی ژن بخوازیو ماره‌ی بکا با له‌پیش‌دا ته‌ماشای ده‌م چاوو هه‌ردوو ده‌ستی بکا. هه‌روه‌ها چونکه له‌کاتی ئی‌حرام‌دا پتۆسته نه‌م دوو نه‌ندامه‌ی به‌ده‌ره‌وه‌ین.

فهرمووده‌ی قورئان که ده‌فهرموئ: ﴿مَنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که ئاده‌میزاد جندۆکه‌و شه‌یاتی‌نی نایینن ئیمامی ته‌حه‌دیش هه‌دیشکی ریوایه‌ت کردوه مانای نایه‌ته‌که جه‌خت ده‌کاته‌وه ده‌فهرموئ: (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ) له‌ئیب‌نو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت کراوه که پیغه‌مبهریش ﷺ نه‌و جندۆکانه‌ی نه‌بینیون که گۆیان له‌قورئان خۆندنه‌که‌ی گرت. به‌لگه‌ش نایه‌تی ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ﴾ به‌لام له‌ئیب‌نو مه‌سه‌ووده‌وه ریوایه‌ت کراوه: که پیغه‌مبهر ﷺ بینوونی، فهرمووده‌ی تریش هه‌ن نه‌وه ده‌چه‌سپینن که دیتوونی، شافیعیش پئی وایه: که بینینان تایه‌ته به‌پیغه‌مبهرانه‌وه.. به‌یه‌قی له‌مه‌ناقیه‌که‌ی له‌هاوه‌لی خۆی ئیمامی ره‌بیه‌وه ده‌گیرته‌وه که گوتویه‌تی هه‌ر که‌سی بلی جندۆکه‌م بینوون شه‌هاده‌تی لی وه‌رناگرین مه‌گه‌ر پیغه‌مبهری، دیتیان ته‌نها بۆ پیغه‌مبهران ده‌سته‌بهر ده‌بی^{٢٠}.

^{٢٠} تفسیر المنار ج/ ٨ / ٣٦٨.

شه ریعه تی موشریکه کان لاسایی کردنه وهی باوک و باپیرانیانه،

شه ریعه تی خودا نیگا ناردنه بو پیغه مبه ره کانی

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي

بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا^ط وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ

اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

له نایه ته کانی پیشوودا پهروه ردگار نه وهی باس کرد که شه یاتینی
کردونه ها ونشیننی کافره کانو بالادهستی کردون به سهریاندا، نه مجار لیږه دا
باسی جوړیکه له کاریگری بالادهستی شه یاتینی په کان ده کا به سهر نا
موسولمانان دا که گهر دنه چی و فرمانبردار یانه بو وه سوه سمو سهرلی
تیکدانیانو ده فرموئ: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ نهو موشریکو گومرپایانه که
تاوانیکی گه وره و ناشیرین نه نجام ده دن، تاوانیکی و ده کهن که شمرعو
عه قلو سروشتی ساغو سهدیم به هیچ شیوه یه که وهری نه گری و هکو: ته و اف
کردنی ژنو پیاو به روتو قوتی و هه موو تاوانیکی تری گه وره و فاحیشه
ناسا، پییان بگوتری بوچی و به چ یاسایه که نیوه نهو تاوانانه ده کهنو به
ره وایان ده زانن؟ نه گمر له سهر کرده وه کانیان خه لکی سهر زه نشتیان بکهن،
﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ ده لئین: نیمه لاسایی باوکو باپیری
خومان ده کهینه وه شوئین دابو نه ریتی نهوان ده کهوین، چار له ربازی
ده کهین، جگه له وهش خودا فرمانی پی کردوینو نیمه فرمانی خودا جی به
جی ده کهین!!

سهره نهوان به لگه له سهر کار دروستی خو یان ده هیښنه وه و پاساوی

کرده‌وه فاحیشه‌کانی خۆیان ده‌ده‌نه‌وه به دوو به‌لگه، پێیان وایه: کرداره‌کانیان ره‌وانو به خرابیان نازانن! یه‌که‌م ده‌لێن: تێمه باوکتو باپیری خۆمان وا بینیه‌وه ته‌مه دابو نهرتێیان بووه. دووهم ده‌لێن: خودا فرمانی پێ کردووسن ته‌م کارانه ته‌نجام بده‌ین!

تێتر خودای مه‌زن فرمان به پێغه‌مبهر ده‌کا که به‌رپرچیان بداته‌وه به‌لگه‌ی دووهمیان پوچهل بکاته‌وه ده‌فرموئ: ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهِ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ته‌ی پێغه‌مبهر پێیان بلێ تێوه راست ناکهن، ته‌م پاساو دانوه‌یه‌تان درۆیه، چونکه خودا فرمان به کرده‌وه‌ی فاحیشه‌نامێز ناکا، ته‌م کارانه‌ی تێوه وێ نه‌چوو و نه‌گونجاوو قه‌یزه‌ونن، هه‌موو پێغه‌مبهران به خرابو نه‌شیایان حلیب کردوون، خودای مه‌زنو بالا ده‌ست هه‌رگیز فرمان به کردنی کاری ناوه‌ها ناشیرین ناکا!

له حه‌قیقه‌تیشدا شه‌یتان فرمان به کرده‌وه‌ی فاحیشه‌نامێز ده‌کا وه‌کوو قورئان ناماژه‌ی بۆ ده‌کاوه‌فرموئ: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ البقرة/٢٦٨.

ته‌وه‌ی تێبینی ده‌کری پهره‌ردگار ده‌ریاره‌ی به‌لگه‌ی یه‌که‌میان هه‌چ ره‌تدانوه‌یه‌کی نه‌بوو!! هۆیه‌که‌ی ته‌وه‌یه: که لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه هه‌نده هه‌له‌یه‌کی ناشکرایه پێویست به ره‌تدانوه‌ی ناکا، هه‌موو که‌س به لایه‌وه کاریکی ناپه‌سه‌نده!!

ته‌مجار پهره‌ردگار به پرسیار کردنتیکی نار‌ه‌زامه‌ندی نامێزه‌وه پێیان ده‌فرموئ: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ته‌ری تێوه به چ روویه‌که‌وه شتی ناوا پال خودا ده‌ده‌ن؟ شه‌رمو حه‌یا ناتانگرتی بوختانی ناوا به‌ده‌م خوداوه هه‌لده‌به‌ستن؟ شتی‌ک که حه‌قیقه‌تو راستی‌یه‌که‌ی نازانن بۆ ده‌لێن: خودا فرمانی پێ کردووسن؟ خۆ شه‌ریعه‌تو فرمانی خودا به نیگا کردن بۆ پێغه‌مبهران نه‌بی نازاندی، له رێگه‌ی نیگای خوداوه بۆ پێغه‌مبهرانی نه‌بی نه‌ده‌میزاد له شه‌ریعه‌تی یه‌زدان تی ناکهن! ده‌ی خۆ تێوه به‌هه‌توکه‌وه ده‌نه‌ده‌نه‌ی شه‌یتان ره‌فتار ده‌که‌ن درۆ له‌سه‌ر خودا هه‌لده‌به‌ستن!

ئایەتە کە دەربڕینی ناپەزایی بە بەرامبەر ئەوانەی فەرمانکردن بە کردنی
فاحیشتە پال پەرورەدگار دەدەن، گوێپرایەلی بۆ شەیتان دەکەن و بە نامۆزگاری
ئەو تارانێ گەورە ئەنجام دەدەن کەچی بێ شەرمانەو نەزانانە دەڵێن: خودا
فەرمانی پێی کردوین!!

لە هەمان کاتیشدا شایەتی دانە لە لایەن پەرورەدگارەوه کە بناغەی
قسەکانیان گێلی و نەفامی بە، هۆی کەودەنی و بێ عەقڵییانە کە ئەو کردارە
ناشیرینانە پال خودا دەدەن! ئەمجار پەرورەدگار ئەوێ رەت کردەوه کە
فەرمان بە فاحیشتەو خراپەکاری بکا، رویی خیطاب دەکاتە پیغەمبەر و
دەفەرموی: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ ئەو (محمد!) بەو موشریکانە بڵی:
پەرورەدگاری من فەرمان بە فاحیشتەو خراپەکاری ناکا، بەلکو فەرمان بە
دادپەرورەو کاری چاکو سوودمەند دەکا، داوا دەکا نەمیزادان کاری چاک
ئەنجام بدەن و سییانە رەو بەردەوام بن لەسەر کاری چاکو زێدەرەوی نەکەن.
فەرمانتان پێی دەکا کە: ئە خۆتان رووتو قووت بکەنەوه، نە بەرگنو پۆشاکی
حەراو زێدە درێژو زێدەپانو زێدە گرانبەها لەبەر بکەن.

﴿وَأَقِمْوْا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ هەرۆهە ئەو (محمد!) پێیان
بڵی: لە ناو هەموو مزگەوتێک کە خودا پەرستی تێدا دەکەن مافی
رووتیکردنتان بۆ لای خودا بدەن، بە ئەواوی رووتیکردنە کە ئەنجام بدەن؛
نییهتی ساغ و دلناگایی و لێبران بۆ رووتیکردن لە پەرورەدگارتان هەبێ، چ ئەو
عیبادەتە کە لە مزگەوتە کە یان لای مزگەوتە کە ئەنجامی دەدەن نوێژ بێ
یان ئەواف بێ یان زیکرو خودا پەرستی بەکی تر بێ، دەبێ ساغ بۆ خودایی!

﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ هاوارو پارانەوه عیبادەتتان تەنها بۆ
خودا بێ، هەر ئەو پەرستێزو روو لەبارەگای زاتی ئەو بکەن، روومەکەنە
غەیری خودا و کەسی تر جگە لە پەرورەدگار بە شایستە پەرستش مەزانن،
هاوارو پارانەوه مەکەنە فریشتەو پیاو چاکو پیغەمبەرێ پێتان وابێ
پارێنەوه لەوانو گۆرەکانیان لە خواتان نزیک دەکاتەوه وامەزانن پارێنەوه لە
شیخو پیاو چاکو گۆرەکانیان بەشیکە لە نایینو سوود بەخشە!!

پاش ئەوێ بنەمای ئایینی دیاری کردو فەرمانو جێگێری ناراستە

پێغه‌مبه‌رو موسولمانان کردو ناره‌زایی خۆی ده‌رباره‌ی هه‌لۆستو کردوه‌ی
 موشریکه‌کان ده‌ربهری، باسی زیندوو‌بوونه‌وه‌و حیسابو لی‌کۆڵینه‌وه‌و پاداشو
 سزا ده‌کاوه‌وه‌فرموی: ﴿کَمَا بَدَأْکُمْ تَعُودُونَ، فَرِیقًا هَدٰی وَ فَرِیقًا حَقَّ
 عَلَیْهِمُ الضَّلٰلَةُ﴾ وه‌کوو چۆن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خودا ئیوه‌ی دروست کردوه‌و
 ناواش بۆ لای خودا ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌، واته‌: هه‌ر به‌و ده‌سه‌لاته‌ زیندووتان ده‌کاته‌وه‌
 که‌ سه‌ره‌تا کاروانی ژیا‌نتانی ده‌ست پێ‌کرد...

دوو پێ‌رو تا‌قم بوون؛ ئاده‌مو خێزانی، شه‌یتانو جه‌ندرمه‌کانی، که‌
 ده‌شگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خودا کۆمه‌لی‌کتان له‌گه‌ل ئاده‌مو دایکه‌ سه‌واو
 موسولمانانو راستاو خاوه‌ن باوه‌رو شوێنکه‌وتوو پێغه‌مبه‌رانو گه‌ردنکه‌ج
 بۆ فه‌رمانو جله‌وگه‌رییه‌کانی په‌روه‌ردگار، کۆمه‌لی‌کیشتان سه‌رپێ‌چی‌کارو
 تاوانبار له‌گه‌ل شه‌یتانو جه‌ندرمه‌کانی ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خودا ریسواو
 شه‌رمه‌زار! کۆمه‌لی‌کتان خودا هیده‌یه‌تی دا‌ونو رێبازی خوداتان گرتوه‌، یا
 به‌ندی فه‌رمانو جله‌وگه‌رییه‌کانی بوون.

کۆمه‌لی‌کیشتان گو‌م‌پ‌رایان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپێ‌و چه‌سپیه‌، نه‌وانه
 شه‌یتانیان کردوه‌ به‌ پێ‌شه‌واو شوێنی که‌وتوون، نه‌ویش به‌ره‌و دۆزه‌خ
 راپێ‌چیان ده‌کا، به‌ راستی شه‌یتان رابه‌رو پێ‌شه‌وایه‌کی خراپو گو‌م‌پ‌راکه‌ره‌.

خاوه‌نی مه‌نار ده‌فرموی: ئه‌م رسته‌یه‌ی ئایه‌ته‌که‌ به‌لی‌غ‌ترینو
 کور‌تب‌ترینو سه‌رتاسات‌رینی قورئانه‌، چونکه‌ ده‌عوایه‌که‌ به‌لگه‌ی لی‌ک‌چواندنی
 زیندوو‌بوونه‌وه‌ی قیامه‌تی به‌ دروست‌کردنی سه‌ره‌تای ئاده‌میزادی له‌خۆ‌گرتوه‌،
 واته‌: په‌روه‌ردگار چۆن سه‌ره‌تا به‌ ده‌سه‌لاتو توانای خۆی دروستی کردوونو
 به‌دی‌هێ‌ناون ناواش دوای مه‌ردن زیندووتان ده‌کاته‌وه‌و روژی قیامه‌ت
 ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای، به‌لام له‌م حا‌له‌تاندا دوو تا‌قمو کۆمه‌لن:

١- کۆمه‌لی‌کتان خودا له‌ جیهاندا به‌ هۆی ناردنی پێغه‌مبه‌ران هیده‌یه‌تی
 دا‌ونو ب‌پ‌رایان هێ‌ناوه‌و شوێن په‌یامی پێغه‌مبه‌ران که‌وتوونو به‌ راستی رویان
 له‌ خودا کردوه‌ راستالانه‌ خودایان په‌رستوه‌و که‌سیان نه‌کردوه‌ به‌ هاوه‌لو
 هاوشانی.

٢- کۆمه‌لی‌کیشیان گو‌م‌پ‌رای له‌سه‌ر چه‌سپیه‌وه‌ شوێن شه‌یتان که‌وتوونو

گومرایی کردوونو له ریگای خودا لای داو، هه موو تا قمو کۆمه ئیکیش له سهر
چ نایینیک ژیاوه له سهر نهوه ده مرئو له سهر چی ده مرئو له سهر نهوه زیندوو
ده کرتهموه مانای ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ واته: گومراییان چه سپیوه
به هۆی چه سپینی هۆکاره کردار نامیزه کانیان، به ویستی خۆیان هۆکاری
گومراییونیان په پیره کردوه، وه کوو ده فرموی: ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ واته: نهوانه که گۆرپه لای
نامۆزگاری شهیتان بوونو نهو تاوانو خراپه کارییهی له پیش چاوان جوان
کردو له دلایان شیرین بوو مانای وایه کارویاری خۆیان داوه ته ده ست شهیتانو
نهویان کردوه به فرماندهو گهوهی خۆیان وازیان له پهروه ردگاری زاناو
داناو بهرهم به خشنده هیناوه؛ روویان له نهو خودایه وهرگپراوه که فرمان
به دادپهروه روی چاکه کاری ده کا جله وگیری له خراپه فاحیشه ده کا!

که چی وێرایی نهه به ههله چوونو تاوانکارییهیان پێیان وایه نهوان
زینمونی کرارنو هیدایهت دراوونو واده زانن نهوهی که شهیتان به گۆریاندا
دهدا راسته و پێویسته په پیرهوی بکهن!

نهوانه رووکردنه غهیری خوداو نوزانهوهو پارانهوه له قسنو گۆری
پێغه مبهران و پیاو چاکان به ئومیدی نهوه له خودایان نزیک بکه نهوه به تایینو
خودا په رستی ده زانو، پێیان وایه که ناده میزاد تاوانیکی کرد پێویسته هانا
بۆ گۆری پیاو چاکیک بهرئو نهو ئیسکه رزیوانه بکاته تکاکار بۆ نهوهی
خودا لای خوش بێ، واته: نهوانه وا ده زانن: خودا وه کوو پاشایهکی
سته مکار وایه تا یه کییک له پیاوه نزیکو دارو دهسته کان نه پێته تکاکارو
داوای لیبوردن بۆ تاوانباریک نه کا لای خوش نابێ. سهیره! خودا بۆ خۆی
ده فرموی: ﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ بانگم لای بکهن وه لامتان ده ده مهوه،
یان ده فرموی: ﴿وَلَمَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ئیمه بۆ ههر
ناده میزادیک له رهگی لامل لای نزیکترین، یان ده فرموی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ
أَيْنَمَا كُنْتُمْ﴾ خودا له کهل ئیوهیه له ههر شوێنیک بن، ده هاو سه ده ها نایهتی
لهم جوړه ههه که چی نهو خه لکه گیلو نه فامه ده چن له ده وری گۆرپیک

ده‌ست ده‌که‌ن به پارانه‌وه نو‌زانه‌وه به هیوای نه‌وه نه‌و ئیسکه رزیوانه هاواریان بگه‌یه‌ننه خوداو شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌ن!! -خودایه هاوار: به هانامانه‌وه وه‌ره له‌سه‌ر ریبازی راستو دروستی خۆت دلمان بچه‌سپینه - نه‌مانه‌خه‌یه‌ته ریزی نه‌وانه‌ی گومرانو پێیان وایه: هیدایه‌ت دراون!

سه‌یره زوربه‌ی تاقبو گرۆهه گومراکانی دونیا له‌ کۆزو نو‌ی‌دا پێیان وایه: له‌سه‌ر حه‌قن، نه‌وانه‌ یان له‌ رووی لو‌تبه‌رزو سه‌مه‌ره‌قه‌یه‌وه کافرو بۆ پروان به‌رامبه‌ر به‌ حه‌ق، وه‌کوو نه‌وانه‌ی دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کردوه له‌سه‌رده‌می خویان‌دا نه‌وه‌تا فیرعه‌ونو تاقمه‌که‌ی که‌ نو‌ مو‌عجیزه‌ی حه‌زه‌ره‌تی موسایان بینیی، وتیان: سی‌حرو جادو‌یکی ناشکرایه.. سوور ده‌یان‌زانی که‌ نه‌و مو‌عجیزانه‌ له‌ خوداو‌ه‌ن به‌لام له‌به‌ر لو‌وتبه‌رزو خۆبه‌زلزانی پشتیان لی هه‌ل‌کردو بروایان پێ نه‌کرد! وه‌کوو ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ النمل/١٤. هه‌روه‌ها وه‌کوو مله‌ورو سه‌هرانی قوره‌هیش -نه‌بو جه‌هل- وه‌لیدی کوری مو‌غیره - نه‌لنه‌ضری کوری نه‌ل‌حاریث- و زۆری تریش که‌ خودا ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رمو‌ی نه‌ی (محمدا!) ﴿فَانْهَمُ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ الانعام/٣٣.

ئه‌م تاقبو گرۆ کافرا‌نه‌ی که‌ له‌به‌ر لو‌تبه‌رزو ئیما‌نیان نه‌هیناوه‌و کۆمه‌لو تاقم‌یکی که‌من له‌ چاو نه‌وانه‌ی که‌ له‌ ریگای لاسایی کردنه‌وه‌ی کو‌یرانه‌و شو‌ین که‌وتنی وه‌سو‌ه‌سه‌ی شه‌یتانه‌وه‌ کافر بوون.. نه‌وانه‌ی که‌ خودا ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ الک‌هف/١٠٤. زوربه‌ی زانایان پێیان وایه: که‌سی‌ک هه‌ولو کۆشش بدا بۆ دۆزینه‌وه‌ی ریبازی حه‌ق، دوا‌یی شتی‌کی به‌ حه‌ق زانی و شو‌ینی که‌وت نه‌م ریبازه‌ی که‌ نه‌م به‌ حه‌قی ده‌زانی جیاوازی له‌ گه‌ل په‌یامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ر مانای نه‌م نایه‌ته‌ ناکه‌و‌ی، لای خودا به‌هانه‌ی هه‌یه‌و مه‌عذوره‌، چونکه‌ نه‌وه‌ه‌ولی خۆی داوه‌و وزه‌ی خۆی به‌ خه‌رج داوه‌و خوداش ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَا

يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴿البقرة/۲۸۶﴾

هندی له زانایان رستهی ﴿کَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ نیان بهم شیوه مانا کردوه چون له سهره‌تاوه دروستمان کردوون؛ کومه‌لیکتان هیدایه‌ت دراوو کومه‌لیکتان گومرا، هر بهو شیوه دروست ده‌گرنه‌وه!!

نیبنو عه‌بیاس ده‌فرموی: پهره‌ردگار ناده‌میزادی دروست کردوه، هدیانه به موسولمانو خاوه‌ن برِوا، هدیانه به کافری دروستی کردوون، پهره‌ردگار ده‌فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ التغابن/۲. پاشان زیندوویان ده‌کاته‌وه هدیانه موسولمانه هدیانه کافر.

نهم رایه له‌گه‌ل نه‌و فرموده‌ی که بوخاری له نیبنو مه‌سعوده‌وه ریوایه‌تی ده‌کا یه‌ک ده‌گرنه‌وه که ده‌فرموی: (فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا).

به گورده‌ی نهم ته‌فسیره دژایه‌تی‌یه‌ک له نیوان نایه‌تی ﴿کَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ و نایه‌تی ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ الروم/۳۰. دیته کایه‌وه، فرموده‌یه‌کیش نه‌بو هوره‌یره ریوایه‌تی ده‌کا و له سه‌حیه‌هین دا هدییه، پشتگیری نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الروم) ده‌کا ده‌فرموی: پیغه‌مبهر ﷺ فرموی: (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَاؤُهُ يَهُودَانِهِ وَيُنَصْرَانِهِ وَيُمَجْسَانِهِ). بیکه‌وه گونجاندنی نهم دوو نایه‌ته ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ....﴾ و نایه‌تی ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ....﴾ به تیبینی نه‌وه‌ش که هر نایه‌تی‌ک له دووانه سه‌دیشیک پشتگیری ده‌کا. بهم جوړه ده‌بی بلیین: پهره‌ردگار سروشتی ناده‌میزادانی له‌سهر خودا ناسینو یه‌کته‌پرستی و ته‌فسیری ره‌وان (۴۵۶)

دارشتوو و عەه‌دو پەیمانی بەو لەوەرگرتوون.

ئەمجار کە بەم شیوە سروشتی دارشتوونو دروستی کردوون، وای ئەندازە کیش کردوونو لە عیلمی ئەزەلی خۆی دا زانیویەتی کە کۆمەڵیکیان خاوەن باوەر دەبنو کۆمەڵیکیان کافر، تاقمیکیان کامەرانو خۆشەختو دەستەیکیان بەدبەختو چارە رەش، پەرورەدگار زانیویەتی کە گۆرانکاری بەسەر ئەو فیطرەتوسروشتە ئەصلى‌یەیان دا دی کە لەسەری دروستکراون، هەندیکیان لە حاڵی دووهمیان دا لەسەر ئەو سروشتە نامیننو دواى ئیمان هێنان کافری هەڵدەبژێرن!

نایەتەکان راستەوخۆ ئەو دەگەیه‌نن کە:

١- لاسایی کردنەوێ کوێرانەى باوکتو باپیران پەسەند نە عەقلو سروشت رەتی دەکاتەو، چونکە پەرورەدگار هێزێکی تایبەتی بە ئادەمیزاد داوە دەتوانی بە هۆی عەقل جیاوازی نێوان حەقو بەتال بکا، پروانێو تێبفکری ئەگەر باوکتو باپیرانی لەسەر رێگای راست بوون با شوێنیان بکەوێ، ئەگەر گومرا بوون پێویستە لە رێبازیان دوور بکەوێتەو واز لە لاسایی کردنەوێان بێن ئەگینا ئەقام نەزانو لەسەر هەڵن.

٢- پەرورەدگار فەرمان بە دادوەریو بەردەوام بوون لەسەر چاکە کردن دەکا، هەرگیز خودا فەرمان بە خراپەکاری ناکا!

٣- پێویستە موسوڵمان لە کاتی خودا پەرستی دا دوو خال بەرچاو بگری:

أ- دەبێ کردەو و خودا پەرستی بەکەى بە گوێرەى شەریعت بێ.

ب- دەبێ خودا پەرستی بەکەى لە دیاردەى هاوێل‌دانان بۆ خودا دووربێ،

خودا پەرستی بەکەى تەنها بۆ خودایی خالصانەو راستالانەبێ!

٤- پەرورەدگار زیاد لە ئیمان و باوەرە سروشتی بە بۆ موسوڵمانان

هیدایەتو تەوفیق زیاد دەکا، سەرباری یەکتاپەرستی و ناسینە

فیطرەتی بەکەى، موسوڵمان بە هۆی کردەوێ چاک ئیمان و باوەری زیاد دەکا!

هەرورەکو چۆن بەهۆی وەسوەسەو دهنەدەنەى شەیتان کۆمەڵێک لە ئادەمیزاد

گومرا دەبن.

له به رد کردنی پۆشاکى جوان و خواردنو و خواردنه وهى خوۆش حه لاله
 *يَذَّبِيْنَ ءَادَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا
 وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ قُلْ
 مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي اُخْرِجَ لِعِبَادِهٖۤهٗ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ
 هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذٰلِكَ
 نَفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾

پاش نه وهى پهروه ردگار فەرمانى به بهنده كانى كرد به دادپهروه روى
 عه داله تخوازیو بهرده وام بوون له سهر چاكه له هه موو نیشیكدا داوامان لى
 ده كا كه له لای هه موو مزگه وتیكنو بۆ هه موو خودا په رستى به ك پۆشاكى
 پاكو خاوتن بپوشین.. ههروه ها خواردنو و خواردنه وهى بۆ حه لال كردو وین به
 مه رجیك زیده رهوى تیدا نه كهین.

ئیبینو عه بباس ده فهرموى: عه ره به كانى سهرده مى نه قامى به رووتى
 ته وافی كه عه به یان ده كرد؛ پیاوان به رۆژو ژنان به شهو، جا كه ده گه یشتنه لای
 مزگه وتى مینا پۆشاكه كانیان فریى ده داو به رووتى ده چونه ژوورى
 مزگه وته وه ده یان گوت ئیحه له پۆشاكیكدا ته واف ناكهین تاوانمان پیوه
 كردبى!

ئیمامى موسلیم له ئیبینو عه بباسه وه ده گیریتسه وه ده فهرموى: ناهه تی
 سهرده مى نه زانى ته وافی كه عه به ده كرد به رووتو قووتى ته نها پارچه
 په رویه كى ده خسته سهر (بیلامانه كهى) له كاتى ته وافدا به رووتى نهم
 شیعه ریان ده خوینده وه:

الْيَوْمَ يَبْدُوْا بَعْضُهُ اَوْ كُلُّهُ وَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا اِجْلُ

ئیتر نهم نایه تانه هاتنه خوارىو نهم دیاردانه ی یاساغ كردن!

هه ر ئیمامى موسلیم له سه حیحه كه یدا له عوره وه رى وایت ده كا كه

ده فرموی: عمره به کان له سردده می نه زانی دا جگه له قوره یشی به کان ته وافی که عبه یان به رووتی نه نجام ده دا. قوره یشی به کان که نازناوی (الحمس) یان بو خویان دانابوو^{۲۱} نه وان به پۆشاکه وه ته وافیان ده کرد، خێله عمره به کانی تر به رووتی ته وافیان ده کرد مه گمر قوره یشی به کان پۆشاکیان پی بدانیه! پی او پۆشاکي بدایه به پی او نافرته به نافرته.

له لایه کی تره وه قوره یشی (حمس) یه کان له موزده لیفه ده مانه وه و خه لکانی تر ده چونه عمره فات. له سهراوه ی تر دا هاتوه ده لسی: قوره یشی به کان ده یانگوت: ئیمه خاوه نی که عبه ین هر عمره بیگ هات بو حج ده بیته له پۆشاکي ئیمه دا نه واف بکا که هاته ناوچه ی ئیمه ده بی له خۆراکی ئیمه بخوا! که سیگ بهاتایه بو حج و دوستیکی قوره یشی نه بوایه پۆشاکي بداتی و پاره شی نه بوایه پۆشاک به کری بگری ده بوایه یان به رووتی ته واف بکا یان پۆشاک بکری، که له ته وافه کهش ده بو وه ده بوایه پۆشاکه که فری بداو کهس دهستی نه کاتی! بهم جوړه پۆشاکه ده گوترا فری دراو.

نیتر عمره به کان له سهر تهم نه فامی و نه زانی به مانه وه ههتا پهروه ردگار چه زه رته موحه مده دی کرده پیغه مبهرو بانگه وازی نیسلامی ده ست پیکرد تهم نایه تانه ی ناردنه خواری بانگدهری پیغه مبهرو ﷺ بانگی راهیشتو رایگه یاند که نابی له مهودوا هیچ کهس به رووتی ته وافی که عبه بکا.

ده فرموی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ نه ی کۆمه لی ناده میزاد! جوانی و شوخو شهنگی خۆتان له کاتی نه نجام دانی هه موو تاعه تیگ بنوینن له کاتی نوێژ یان ته وافدا پۆشاکي خۆتان له بهر بکهن. مبهست به (زینة) پۆشاکي جوانه، که مترین پۆشاک نه وه یه شهرمگا داپۆشی، داپۆشینی شهرمگا له نوێژو ته وافدا واجبو پیویسته! جگه له داپۆشینی شهرمگا داپۆشینی شوینه کانی تری جهسته سوننه ته، شهرمگای

^{۲۱} الحس: کۆی (احمس) هاته: تهند رهو نازاو به غیرته. چونکه زنده رهویان له نایین دا کردبوو تهم نازناویان هه بوو.

پیاو - وه کو له پیشه وه گوترا: نیوان ناوکتو نه ژنویه. جهسته ی ئافره ت هه مووی شهرمگایه جگه له دوو ده ستو ده مو چاو.

پۆشاک دیار ده یه کی بهرزو پیروزی شارستانییه، فرمان به داپۆشینی شهرمگا له یاسا جوانه کانی ئیسلامه، هه ر ئیسلام بوو هۆزه عه ره بو نا عه ره بی له دوا که وتووی هه لسو که وتی ناژه لیی رزگار کرد، هه دیشیکیش هه یه پشتگیری مانای نایه ته که ده کا ده باره ی پیوستی داپۆشینی شهرمگا، طه به رانی و به یه قی له ئیبنو عومره وه ده گپ نه وه که پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُبَسِّ ثَوْبَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَحَقُّ مِنْ تَزَيَّنَ لَهُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ ثَوْبَانِ، فَلْيَأْتِزْ إِذَا صَلَّى وَلَا يَشْتَمِلْ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ اشْتِمَالَ الْيَهُودِ). هه رکاتی یه کی له ئیوه ویستی نوژ بکا با ده ریو کراسی له بهر بکا، چونکه پهروه دگار له هه موو کهس شیواتره که له کاتی خۆراناندنو راوه ستان له خزمه تیا پۆشاک ی پاکتو خاوینو جوانی بو له بهر بکری، که سیک دوو پۆشاک ی نه بوو با به لایه نی که مه وه ده ریوی له پی بکا.....

نه مجار پهروه دگار فرمانی ئاراسته ی ئاده میزادان کردو پیی راگه یاندن که خواردنو خواردنه وی پاکتو خاوینیان بو ره وایه به مه رجیک زنده ره وی تیدا نه که نه فرمووی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾، نه ی کۆمه لی ئاده میزاد! بو هه ر یه کییک له ئیوه ره وایه خواردنو خواردنه وی پاکتو خاوین بخواو بخواته وه، ده ی ئیوه له خواردنو خواردنه وی پاکتو به تاهو له ززه ت بخۆزو بخۆنه وه زنده ره وی مه که ن، به لکو به شیوه یه کی مام ناوه ندی میان په ره ی که لکیان لی وه ر بگرن، نه نه وه نده که م بخۆن که پیدا ویستی جهسته تان دابین نه کا، نه نه وه نده ش زۆر بخۆن که زیان به جهسته و بیرو هۆشتان بگه یه نی، رژدو به خیل مه بن دلان نه یه به گویره ی پیوست له مالی خۆتان بخۆن، نه وه نده ش ده ست بلاوو موسریف مه بن زیاد له پیوست مالو دارایی خۆتان خه رج بکه ن! دلنیا بن خودا نه وانه ی خوش ناوین که زیاده ره وی ده که ن له خواردنو خواردنه وه دا واته:

سزایان ده دار تو له یان لی ده ستینی!

نیمامی نه حمه ده له عه بدو لای کوری عه مر ریوایه ده کا که پیغه مبهرم ﷺ فرموویه تی: (کلوا واشربوا والبسوا وتصدقوا من غیر خیلة و لاسرف، فان الله يحب ان یری اثر نعمته علی عبده). بخۆنۆو بخۆنهوه، پۆشاک پیۆشن به شیوهیه کی میانه رهوی نه رژی تیدا بکه نه ده ست بلاوی، چونکه پهروه دگار پیی خوشه دیاردهی نیعمه تی به سهر بهندهی خۆیه وه ببینری..

نیمام نه حمه دو نه سائی و تیر میذی له مه عدی که ربه وه ده لی: له پیغه مبهرم ژنهوت ده یفرموو: (مَا مَلَآ ابْنُ آدَمَ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ، حَسَبَ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٍ يَقْمَنَ صَلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ فَاعِلًا لَا حَالَةَ، فَنُلْثَ لِطْعَامِهِ وَنُلْثَ لِشَرَابِهِ وَنُلْثَ لِنَفْسِهِ) ناده میزاد هیچ کیسه یه ک پر ناکات خراپتری له گه دهی! به سه بۆ ناده میزاد سی یارو پشتی قایم بی و هیزو توانای بده نی ته گهر ههر ده بوو بخوا با گه دهی بکاته سی به ش به شیک بۆ خواردن به شیک بۆ خواردنه وه به شی سییه میش بۆ هه ناسه و نیسراحت، بری له زانیانی سه له ف و توویانه: پهروه دگار هه موو زانیاری ته ندروستی له نیو نایه تدا کو کردۆته وه ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا...﴾ نیسراف: واته: زیده په ویو سنوور شکینی له هه موو شتیکدا پهروه دگار پیی خوشه نه وهی به حه لالی داناوه به حه لالی بزانی، نه وهی به حهرامی داناوه به حهرامی بزانی، نه وه فرمانی پی کردوین به میانه په وی، که وایی نایی سنوور به زینی بکه ین جا سنوور به زینی به که سروشتی بی وه کوو خۆتینوو کردنۆ خۆ برسی کردن، یان زیده په وی له ناو خواردنه وه و ژۆر خۆریدا، یان سنوور به زینی به که له رووی ماددی به وه بیته. بهم جۆره زیاد له ده ست کهوت خه رج بکات، یان سنوور به زینی شه رعی بیته بهم جۆره په نا به رته بهر خواردنی مرداره وه بوو و خۆینۆ گوشتی به رازو نه و کوشتی یانهی بۆ غهیری خودا سهر ده برینۆ له کاتی سهر بریندا ناوی غهیری خودایان له سهر ده بری... هتد... ههروه ها خواردنۆ خواردنه وه له ناو

نامیزی زێڤو زێڤو دا به زێده‌ره‌وی حسیب ده‌کریۆ هه‌روه‌ها له‌به‌ر
کردنی پۆشاکێ ئاوریشم بۆ پیاو به‌ زێده‌ره‌وی حلیبه. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پیاو له
پۆشاکو هه‌لسرو کهوت دا لاسایی ئافره‌ت بکاته‌وه‌و یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ به‌ر
جله‌وگیری نایه‌ته‌که‌ ده‌که‌ویۆ کاره‌که‌ی زێده‌ره‌وییه...

به‌ کورتی خواردنو خواردنه‌وه‌ پێویستیاتی ژبانی ئاده‌میزادن، به‌لام دوو
تاقم ده‌ریاره‌ی خواردنو خواردنه‌وه‌ سه‌رلێشیواون:

۱- تاقمی به‌خیلو رژدو نه‌وانه‌ی خۆیان کردووه‌ به‌ ره‌به‌نو خه‌لوه‌کیش
نه‌مانه‌ وازیان له‌ خواردنو خواردنه‌وه‌ی به‌تاو له‌زه‌ت هێناوه‌، به‌ بێ به‌لگه
به‌ ناوی نایینه‌وه‌ شه‌م شتانه‌یان له‌ خۆ قه‌ده‌غه‌کردووه‌، یان دلیان نایه‌و
ده‌ستیان ناچێته‌ مالی خۆیان.

ب- تاقمی ده‌ست بلاو موسریفه‌کان نه‌وانه‌ی زێده‌ ره‌وی له‌ خواردنو
خواردنه‌وه‌دا ده‌که‌نو هه‌موو هیواو ئاواتیان خۆش رابواردنو خواردنو
خواردنه‌وه‌ی شتی خۆشه‌، وه‌کو ئاژهل ده‌له‌وه‌پێنو کۆ له‌ هه‌یج ناکه‌ن هه‌یج
سنوورێک بۆ خۆیان دانانێن.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار سه‌ره‌زنه‌شتی نه‌وانه‌ ده‌کا که‌ به‌بێ به‌لگه‌و به‌بێ هۆ
شتی هه‌لال له‌ خۆیان یاساغ ده‌که‌نو فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا: که‌ به
شیوه‌ی په‌رسیاری ئه‌ینکار نامیزو نا‌په‌زایی ده‌ربه‌رین به‌و مه‌شریکانه‌ بلێ: که‌ له
خۆیان‌وه‌و به‌ بێ به‌لگه‌ شتی پاکو خاوی‌ن له‌ خۆیان قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن
ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ
الرِّزْقِ﴾ پێیان بلێ: کێ ئه‌و که‌لو په‌لو نامیزو کالایانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی جوانی
ئێوه‌ یان ئه‌و رزقو رۆژی‌یه‌ی خودا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئێوه‌ی دروست کردووه‌، به
حه‌رام داناه‌وه‌؟؟ کێ پۆشاکو نامیزی رابواردنو خۆش گوزه‌رانی قه‌ده‌غه‌
کردووه‌؟! کێ ماده‌ده‌ خامه‌کانی ئه‌و هۆکارو نامیزانه‌ی به‌دی هێناون که
ده‌بنه‌ مایه‌ی خۆش گوزه‌رانی ئێوه‌؟ کێ عه‌ق‌لو زانیاری شیوه‌ی به‌کاره‌ینانو
سوود بیه‌نین له‌و ماده‌دانه‌ی قیری ئێوه‌ کردووه‌؟ واته‌: خواردنو خواردنه‌وه‌ی
هه‌لالو پاکو خاوی‌ن، هه‌روا له‌به‌رکردنی پۆشاکو خۆپازاندنه‌وه‌و رێک‌و پێکی
هه‌لالو ره‌وايه‌و خودا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئێوه‌ ماده‌ده‌ خامه‌که‌یانی به‌دییه‌ناوه‌و

عه قلو زانيارى به كارهيئانو سود لى بينينياني فيزكردونو خيطابى ناراسته
 كردون كه به ميانه رهوى به كاريان بيننو سووديان لى وهر بگرن!! جا نه گهر
 كافره كان وه لاميان نه بوو، يان وه لامه كه يان وه كوو پيويست نه بوو ﴿قُلْ هِيَ
 لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ بلئى نهو خواردنو
 خواردنه وه به تامو خوشانه، پوشاكي جوانو تاميري خورازاندنه وه تايبه ته بو
 پرواداران، له راستى دا خودا بو نهوانى دروستكردونو ناموسولمان به هوئى
 نهوانه وه سووديان لى ده بينن، جا نه گهر له ژيانى دونيادا كافره كان هاويه شى
 خاوهن پرواكان ده كهن لهو خوشى و رابواردنو خواردنو خواردنه وه يه دا نه وه با
 بزانن له روژى قيامت دا نهو رابواردنو خورازاندنه وه يه تايبه ته به
 پرواداران وه، كهس له كافره كان هاويه شييان ناكا، چونكه به ههشت له بئى
 پروايان قه ده غه يه ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بهم جوړه
 شيكردنه وه روونكردنه وه يه كه ده رباره ي رزقو روژو و پوشاكو تاميري
 خورازاندنه وه نه نجامان دا همر تاواش نيشانه و به لگه كانى راستى تايينو
 ته واوه تى شهرعو راستگويى پيغه مبهرو ريكو پيكي ياساو شريعته شى
 ده كه ينه وه بو كه سانتيك زانستى كومه لناسى و ده روونناسى و
 ته ندروستى و.... هتد بزانن، بهرژه وه ندى ناده ميزاد ده ست نيشان بكه نو هه ول
 بدهن بو دهسته بهر كردنى مافه كانيان، له بوونه وه وورد بينه وه و په ندى لى
 وهر بگرن، گوي بو قسمو تاخاوتن را بگرن چاكو خرابى ليك جيا بكه نه وه و
 شوئن قسه باشو به سووده كان بكه ون، نهك بو كه سانتيك كه نه فامو نه زانن
 ناگاداري هم زانيارى و زانستانه نينو نازانن بو بهرژه وه ندى خهلكى به كاريان
 بينن، گوي به زانستو زانيارى پيويست بو پيشكه و تنو شارستانيه ت ناده ن،
 نه گهر فيريشيان بين بو سوودى كومه ل به كاريان ناهين!

به راستى هم نايه ته به لگه يه له سر نه وه كه تاييني نيسلام تايينيكي
 ته واوو بئى عه يبو له كه يه، تايينيكي قايمو پته وو توكمه يه، لاشه و گيان
 به شيويه كي هاوتنرازو و پمروه ده ده كا، وزه ده دا به جهسته و وه ده دا به
 گيان، بو نه وه ي ناده ميزاد به سر ته نگو چه له مه ي ژيان دا زال ببيو
 سر كه و توويى، بتوانى نهركى سرشاني خوئى جي به جي بكا، روئى خوئى - كه

جێنشینی یە لەسەر زەوی - وەکوو پێویست نەنجامی بدا!

ئەوێ لەم نایەتانه تیپینی دەکری ئەوێ: کە تاییینی ئیسلام بەرنامە ی ژبانه، لە هەموو بوارێکدا بۆ هەموو شوێنێ کاتییک یاسا و نیظامی بۆ ئادەمیزاد داناوە، هیچ کونێ کە لەبەرێکی ژبانی بە بۆشی نەهێشتۆتەو، بۆ هەموو گێروگرفتێک حەلی هەبێ، بۆ هەموو رووداوێک بپارێ و حوکمی رەسای بێ عەیبی هەبێ. بپارێک لەو یاسا و نیظامی ئیسلام ئەوێ: کە پۆشینی پۆشاکێ بە پێویست داناوە، داپۆشینی شەرمگای لەسەر هەموو کەس واجب کردووە، چونکە لەبەرکردنی پۆشاکێ پاکو خاویزێ داپۆشینی شەرمگا دیاردە یەکی شارستانی و نیشانهی هەستی بەرزو سروشتی خاویزێ، هەروەها بە رەوا دانانی خواردن و خواردنەوێ پاکو خاویزێ بە لەززەت بە شیوێ مامناوەندی و میانرەوی بەلگە یە لەسەر ئەوێ کە تاییینی ئیسلام تاییینیکی میانرەو و گونجاو بۆ هەموو کاتو شوێنێک.

داپۆشینی شەرمگا هەموو کاتییک پێویستە بەلام لە کاتی نوێژداو لە کاتی تەواقدایان لە کاتی کۆبوونەوێ ئادەمیزاداندا پێویست ترە نایەتی ﴿خُذُوا زِينَتَكُمْ...﴾ بە روونی ئەو دەگەینێ کە داپۆشینی شەرمگا پێویستە. زۆر بەی زانایانی ئیسلام پێیان وایە داپۆشینی شەرمگا فەرزی کە لە فەرزهکانی نوێژ، بەلکو تیمامی نەبەهری دەفەرموێ: داپۆشینی شەرمگا بۆخۆی فەرزی کە سەر بەخۆیە و پێویستە لە کاتی نوێژو غەیری نوێژدا شەرمگای خۆمان داپۆشین، ئەم رایە راسترە چونکە پیغەمبەر ﷺ کە میسورێ کۆری مەخرەمە ی بە رووتی بینی پێی فەرمو بۆ کراسە کەت لەبەر بکەو بە رووتی مەسور پێرەو.

نایەتی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا...﴾ بەلگە یە لەسەر ئەو کە خواردن و خواردنەوێ پاکو خەلالو رەوایە بە مەرجێک زیدەرە و بیان تیدا نەکری.

جەصصا ص دەلی: ظاهیری نایەتە کە ئەو دەگەینێ کە خواردن و خواردنەوێ واجب بێ بە مەرجێک بە شیوێ یەکی میانرەوێ بە کار بهێندرین، جا لە هەندێ کاتو شوێندا ئیباحە دەگەینێ لە هەندێ شوێندا بۆ وجووبە،

لە هەركاتیك نەخواردنۆ نە خواردنەوه ترسی ئەوهیان لی نەدهکرا که زیان بە
جەستە بگەیەنن ئەوه نەمرەکە بۆ ئیباحەییە ئەگەر ترسی زیان لی
کەوتنەوهیان لی دەکرا فەرمانی نایەتەکە بۆ وجووبە. واتە: هەركاتی بە
خۆگرتنەوه لە خواردنۆ خواردنەوه ترسی زیان گەیشتن بە جەستەیتیدا بوو
یان بێ هیزی تیدا دروست دەبوو بە جۆریک کە نەیدەتوانی ئەمرکەکانی
سەرشارنی ئەنجام بدا ئەوه ئەو کاتە خواردنۆ خواردنەوه واجیە.... کەسیک
شتیکی حەلال حەرام بکاو بەبێ بەلگە خواردنۆ خواردنەوهی پاکو خاوین یان
لەبەر کردنی پۆشاکێ جوانو رازاوه خاوین لە خەلکی قەدەغە بکا دەچیتە
پێری زیدەرەویەوه. هەر وەکوو چۆن لەبەرکردنی پۆشاکێ زەر ناییتە
خوداپەرستی و ئەو جۆرە پۆشاکە پۆشاکێ تەقواکاران نیە. بەلکو پیاوێ زاناو
خودا پەرستەکانی ئیسلام دابو نەرتیان وابوو کە لە روژانی هەینی و جەژنۆ
مونا سەباتی تایبەتی دا جوانترین و پاکو خاوینترین و چاکترین پۆشاکیان
دەپۆشی! هیچ کاتی هەلبێژاردنی قوماشی باشو جوانیان بە لاوه ناشیرین
نەبووه!

دەگێرنەوه تەمیمی داری پۆشاکێکی کۆری بە هەزار دیرھەمی زیو و
نوێژی پێوه دەکرد. مالیکی کۆری دینار پۆشاکێ باشی عەدەنی دەپۆشی.
بە کورتی نایینی ئیسلام نایینی واقعی و ژانە ماددەو گیان پێکەوه
دەگونجینی. ئامانجی ئەویە: بە هۆی بیروباوەرو ئەخلاقو رەوشتەوه
ئادەمیزاد بگەیەنیتە کەمالی مەعنەوی، لە هەمان کاتدا هەولێ ئەوه دەدا:
کە ئادەمیزاد بگاتە کەمالی ماددی جەستەیی رێکۆ پێکۆ ساغو بێ دەرد
پەرور دە بکا، بۆ ئەوهی بتوانی ئەمرکەکانی خوداپەرستی ئەنجام بدا، جیهادو
تیکۆشان لە رێگەیی خودادا جێبەجێ بکا، وازھێنان لە خواردنۆ خواردنەوه
جەستە زەبوون دەکاو هیزو توانای کەم دەکاوسەرەنجام ناتوانی ئەمرکەکانی
سەرشارنی ئەنجام بدا. ئادەمیزاد لەسەر زەوی جێنشینی پەرورەدگارە،
ئەمێندارو فەرمانڕەوایە بەسەر خێرو خێراتی زەوی دا، بەر پرسیارە لە
پێشکەوتنی ولاتو لە ئەنجام دانی ئەمرکەکانی سەرشارنی لەبارەیی پێشکەوتنی
ولاتو پێشپێکی لە دابین کردنی پێوستی بەکانی ژیانو گەشەکردنی کشتو

کالو پیشه سازی و نابوری و زانیاری و ژۆشنبیری و کۆمه لئاسی....هتد.

بنه مای شته یاساغ کراوه کان له ئاده میراد

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

لهوه پیشه پمروه ردگار ناره زایی خۆی ده بیری بهرامبهر موشریکه کان که له
خۆیانهمه حه لال حرام ده کهن، پۆشاکێ ریکو پیکو خواردنو خواردنهمه ی به
تاوه له زهت به بی به لگه له خۆیان یاساغ ده کهن! نه مجار لیڤه دا باسی
جۆره کانی حرامو یاساغ کراوه کان ده کاو بنه ماکانیان ده ست نیشان ده کا.

که له بی ده لی: کاتی که موسو لمانه کان پۆشاکیان پۆشی و تهوافی
که عبه بیان کرد موشریکه کان ره خه بیان لی گرتو لاقرتییان پی کردن، نیتر
نهم نایه ته هاته خوارێ فهرمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نهی موحه مه ده! بهو
موشریکه نهو خه لکی تریش بلی: که نهو شتانه ی خودا حه لالی کردوون نهوان
به بی هۆ به لگه حرامیان کردوون، پیان بلی: پمروه ردگاری من ته نهها نهم
پینج شتانه ی حرام کردوون که بنه مای هه موو شته حرامه کانه،
حرامیه که بیان به شیوه که ی بهرده واه هه مه کاتی به له سه ره موو میلله ت
پیوسته که بزانه: نه مانه به هه یج جۆری که له هه یج شویتیکدا حه لال نینه
نابن. نهو شته حرامانه ش نه مانه:

١- فاحیشه چ به ناشکرا بی یان به نهینی. فاحیشه: بریتی به له کردارو
گوفتاری که له خراپی دا تیان په راند بی واته تاوانی گه ره بین وه کوو زیناو
دزی و یاخی بوون له فرمانپه وای موسو لمان....هتد.

٢- تاوانی بچووک (اثم) بریتی به هه شتی که به تاوان حلیب بکری ت

نه‌گاته پله‌ی تاوانی گه‌وره وه‌کوو ته‌ماشاگردنی نافرته‌تی نامه‌هره‌م به‌چاوی خیانه‌تکاریه‌وه. هه‌ندی‌ک پێیان وایه (اثم) به‌مانا تاوانه به‌گشتی چ تاوانی گه‌وره بێت چ تاوانی بچوک بێ نه‌و کاته عه‌طفی (عام)ه بۆ سه‌ر(خاص) .

٣- سه‌مه‌کاریو سنوور به‌زێنی له‌ خراپه‌ کاریو پێشیل گردنی مافی که‌سانی تر، له‌ نایه‌ته‌که‌دا سنوور به‌زێنی په‌یوه‌ست کرد به‌ وشه‌ی ﴿بَغِيرِ الْحَقِّ﴾ وه‌ واته‌: سنوور به‌زێنی‌یه‌که‌ی به‌ ناحق بێ نه‌گه‌ر له‌ به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بوو به‌ ره‌زامه‌ندی ناحقه‌ی لی‌کرا‌بوو نه‌وه به‌سنوور به‌زێنی حلیب نا‌کریو ناحقه‌ی نی‌یه.

٤- شه‌ری‌ک دانان بۆ خودا نه‌مه‌ گه‌وره‌ترین تاوانه‌و لی‌خو‌شبوونی نیه‌ هاوه‌لدانان بۆ خودا نه‌وه‌یه: وێ‌پای په‌رستنی خودا بته‌یک یان که‌سی‌کی تر په‌رستی، به‌بێ به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ی راستو دروست، به‌ بێ نه‌وه‌ی له‌ رێگای نی‌گاوه به‌ل‌گه‌ی خودایه‌تی نه‌و شته‌ی پێ گه‌یشته‌ی، وه‌کوو له‌ نایه‌تی‌کی تر‌دا ده‌فرمو‌ی: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ، إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ المؤمنون/١٣. نه‌مه‌ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌ل‌گه‌و ده‌لیل بناغه‌ی راستی بی‌روباوه‌رن، هیه‌چ تیمانو بی‌روباوه‌رنیک په‌سه‌ند نی‌یه‌و قبو‌ل نا‌کری به‌ بێ نی‌گای خودایه‌ی، بی‌روباوه‌رن کاتی‌ک په‌سه‌نده که‌ نی‌گای ناسمانی گه‌یا‌ندیه‌تیو به‌ل‌گه‌و ده‌لیل په‌شتگیری بکا.

٥- قسه‌ هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م خوداوه، به‌ بێ نه‌وه‌ی به‌ل‌گه‌و زانیاری‌یه‌که‌ی هه‌بێ، بوختان به‌ ده‌م خوداوه هه‌لبه‌ستی نیدی‌عای نه‌وه بکا خودا مندالی هه‌یه یان خێزان و هاوه‌لی هه‌یه، یان به‌ بێ به‌ل‌گه‌ شتی‌ک که‌ خودا حه‌لالی کردوه حه‌رامی بکا، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه، فتوا به‌رای خۆی بداو ته‌شریع دا‌بنی، نه‌وه حه‌رام بکاو نه‌مه حه‌رام بکا، هیه‌چ به‌ل‌گه‌و ده‌لیلی شه‌رعی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بێ جگه‌ له‌ هه‌واو ئاره‌زووبازی خۆیو تاک‌په‌وه‌ی نیدی‌عای نو‌بخوازیو نی‌جته‌هاد کردنو خۆ‌گونجاندن له‌گه‌ل رۆژ‌گارا‌دا. رێگه‌ی نی‌جته‌هاد نه‌به‌ستراوه له‌ هه‌موو کاتو شو‌نی‌ک‌دا ده‌توانی نی‌جته‌هاد بکری به‌لام ده‌بێ مه‌رجه‌کانی به‌ ته‌واوی ده‌سته‌به‌ربن هه‌ر که‌سی‌ک مه‌رجی نی‌جته‌هادو

تیکۆشانو لیکۆلینه‌وه‌ی تیدا هه‌بوو ده‌توانی: نیجته‌یه‌دا بکاو رای خۆی ده‌ربهری نه‌و کاته: قسه‌و فتواکانی ده‌بنه‌ شەرح پەڕپەڕه‌ییان ده‌کری و به‌شیکن له‌ شەریعه‌تی نیسلا.

لێره‌دا پرسیاریک سەری هه‌لداوه‌و ده‌گوتری له‌ نایه‌ته‌که‌دا وشە (انما) که‌ کورت هه‌له‌ینان ده‌گه‌یه‌نی. که‌وابی نایه‌ته‌که‌ی ئیره‌ که‌ له‌ پێشیه‌وه‌ وشە (انما) هه‌یه‌و نینجا پینج شتی حەرام ریز ده‌کا نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ شته‌ حەرامه‌کان له‌و پینج شتانه‌دا کورت هه‌له‌یندارون. ده‌ی خۆ جوهره‌کانی حەرام زۆرنو له‌و پینج شتانه‌ تێپەر ده‌که‌ن؟!

له‌ وه‌لام‌دا ده‌لێین: جینایاتو ده‌ستدریژی کردن پینج جوهرن: یه‌که‌م: ده‌ست درژی کردنه‌ بۆ سەر نه‌سه‌بو رشته‌ی خیزان که‌ بریتی‌یه‌ له‌ داوین پیسی و به‌شیکه‌ له‌ فاحیشه‌.

دووه‌م: ده‌ستدریژی کردنه‌ بۆ سەر عه‌قل که‌ به‌ هۆی عه‌ره‌ق‌خواردنه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی و به‌ (اثم) حلیبه‌.

سێهه‌م: چواره‌م: ده‌ست درژی کردنه‌ بۆ سەر نامووسو گیانو مالو سامان نه‌مه‌ش به‌ رسته‌ی ﴿وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ناماژه‌ی بۆ کراوه‌.

پینجه‌م: ده‌ست درژی کردنه‌ بۆ سەر تاین نه‌میش به‌ دوو جوهر ده‌بی: یه‌که‌میان تانه‌و ته‌شەر دان له‌ یه‌که‌تایه‌رستی به‌م جوهره‌ هاوه‌ل بۆ خودا دابنری، به‌ر رسته‌ی ﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ﴾ ناماژه‌ بۆ نه‌م جوهره‌ ده‌ست درژی‌یه‌ کراوه‌.

دووه‌میان ده‌م کوتان له‌ تاینی خوداو قسه‌ تیداکردنی به‌ ته‌زانی و بی به‌لگه‌، نه‌م جوهره‌ش به‌ رسته‌ی ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ناماژه‌ی بۆ کراوه‌.

که‌واته‌ بنه‌ماو شته‌ سه‌ره‌کی‌یه‌کانی حەرامو یاساغ کراوه‌کان نه‌م پینج جوهرن حەرامه‌کانی تر وه‌کوو لقو پۆی نه‌م پینجانه‌ وان، باسکردنی نه‌و پینجانه‌ به‌ واتا باسکردنی هه‌موو جوهره‌کانی حەرامه‌. نیتر به‌ کاره‌ینانی وشە (انما) که‌ نامیری هه‌هه‌رو کورت هه‌له‌ینانه‌ له‌ جی خۆیدا‌یه‌.

تەمەنی ژیانو دەسه‌لاتی هەموو گەلو تاکیک
 وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

پاش ئەوێ پەرۆردگار هەلالو حەرامی روون کردووە، پۆشاکێ ره‌واو
 رزقو روژی هەلالی دەستنیشان کرد، پاشان باسی بنه‌مای شتە حەرامه‌کانی
 کرد؛ ئەمجار لێره‌دا باسی ئەو دەکا که هەموو گەلو نەتەوه‌یه‌ک، هەموو
 کۆمەڵو تاکیک تەمەنیکی دیاریکراوی هەیه‌و پاشو پیش ناکا! له‌ماوه‌ی
 ژیانیان دا رێژه‌ی شوێنکه‌وتنیان بۆ په‌یره‌وو پرۆگرامی خودا له‌باره‌ی هەلالو
 حەرامه‌وه‌ دەرده‌که‌ویو نمایان ده‌بی، مەبه‌ستیش ترسی دواپۆزو له‌دوونیا
 دەرچوونی هەبیو به‌لێپراڤه‌وه‌ نەمرکی سەرشارانی نەتەجام بدا.

فەرمووی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بۆ هەموو گەلو نەتەوه‌یه‌ک، بۆ هەموو
 چینه‌و توێژیک، بۆ هەموو هۆزه‌ بنه‌ماله‌و به‌ره‌بابو ناده‌میزادیک، به‌لکو بۆ
 هەموو شتیک له‌ بوونه‌وه‌ردا نەجه‌لیکی دیاریکراو هەیه، کاتیکی هەیه‌ دینه
 سەر شانۆی ژیانو ماوه‌ی ته‌واوبوونی تەمەنی هەیه‌کیکی دەستنیشان کراوه،
 که ماوه‌که ته‌واو بوو ساتیک دواناخرین!

جا ئەم ماوه‌یه‌ چ ماوه‌ی ژیان بی‌یان ماوه‌ی دەسه‌لاتاری به‌ختو
 تیقبال بی! یان ماوه‌ی ژێرده‌سته‌ییو چه‌وساندنه‌وه‌ بی!
 جا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نەگەر کاتی دیاریکراو هاتو ماوه‌ی دەستنیشان
 کراو بۆیان کۆتایی هات، ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ ساته‌وه‌ختیک دواناخرین؛
 بگه‌ر که‌مترین کات دواناخرین، ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ هەروه‌کو چۆن پیش
 ناخرین.

دەریاره‌ی مەبه‌ست به‌ نەجه‌ل دوو را هەن:-

١- نیب‌نوعه‌بباسو حەسه‌نی به‌صریو موقاتیل ده‌لین: مەبه‌ست ئەوه‌یه
 پەرۆردگار مۆلەتی هەموو گەلو نەتەوه‌یه‌کی سەرپێچی که‌رو به‌درۆخه‌ره‌وه‌ی
 پیغه‌مبهره‌که‌یانی داوه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو که نەهاتنه‌ سەر رێبازی

راستو نیمانیان نه هیئاوکاتی له ناوچوونو ریشه کیش کردنیان هات! ئیتر نهو سزاو تۆلیه دێو هیچ دواناکهوی. وه کوو نهو عذابو له ناو بردنه ی تووشی نه تهوه ی نووجو عادو نه موودو فیرعه ونو نیخوانی لووطو هی تریش هات.

نهم قه لاچۆکردنو له ناو بردنو بنبرکردنه تایبته بووه به گهلۆ نه تهوه ی نهو پیغه مبه رانهوه که بانگهوازییه کهیان تایبته بووه به گهلی خۆیانمهوه، نهم دیاردهو شیوه بنبرکردنه به هاتنی پیغه مبه ری نیسلام کوتایی هات. ههر بۆیه شه که موشریکه کانی عه ره ب به لێنیان له پیغه مبه ر ﷺ گرت که خودا بیینن، فریشته بیته خوارو به چاوی خۆیان بیینن قورئانیان پسی بی له کاغەزدا نووسرا بیته وه... هتد پهروه ردگار نهم جۆره داخواری یاته ی بۆ پیغه مبه ر ﷺ نه هیئانه دی چونکه نه گهر په لپه کهیان وه دی بهاتیامو په کسه ر نیمانیان نه هیئایه ریشه کیش ده کرانو به کۆمه ل له ناو ده بران!

٢- رای دووم نه وه یه که مبه ست به نه جمل ته مه نی ئاده میزاد بی، ههرکاتی نهو ته مه نه تهواو بوو ئیتر پاشو پیشی تیدا ناگری!

نیمامی رازی ده لی: رای په که م په سه نه ده، چونکه خودا ده فەرموێ: ﴿لِکُلِّ أُمَّةٍ﴾ نافەرموێ: ﴿وَلِكُلِّ أَحَدٍ أَجَلٌ﴾ به گوێره ی رای دووم که ده فەرموێ: ﴿لِکُلِّ أُمَّةٍ﴾ نالی: ﴿لِكُلِّ أَحَدٍ﴾ لهم رووه وه یه: که نه تهوه بریتییه له کۆمه لو له تاکه کان پیک هاتوه، نهوانیش هاوته مه نن یان له یه که وه نزیکن، ناوه یئانی که لو نه تهوه له جیاتی تاکو ئاراسته کردنی هه ره شه بۆ سه رجه م نه تهوه که کاریگه رتره و زیاتر هه ست ده هه ژنی! بۆیه له شوینی تاک، نه تهوه ی به کاره یئانه، جا به گوێره ی نهم رایه ده بی هه ره کییک له ئاده میزاد ته مه نی دیاریکراوی خۆی هه بیو پاشو پیش تیدا روونه دا، به م جۆره کوژراو که ده کوژری به نه جه لی خۆیه تیو ته مه نبری تیدا نیه!!

نایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدایه که جاری وا ده بی نه تهوه ده توانی سزای له ناوچوون دوابها، واته: پیش نه وه ی هۆکاره کانی له ناوچوون په ره بستیئن نهو گهلۆ نه تهوه یه واز له سه مکاریو سنوور به ژنی بیئی، هه موویان په شیمان بینه وه و خۆیان راستال بکه نو واز له بی ده وشتیو شته حه راو یاساغه کان

بیّن، له خۆیانوه شه ریه ت و یاسا دانه نین و حه لال نه که نو حه لال به حه رام له قه له م نه ده ن، کۆمه لێک موصلیح و دو عاگۆ و دلسۆز هه ولێ چا کبونه وه ی کۆمه ل به ده نو نه خۆشی به کان تیمار بکه ن، له وانیه له ناو برده نو به هیلا کچونه که دوا بکه وێ، یان هه ر روو نه دا، چونکه ناشکرایه کاریگه ریی بی ره وشتی و بلاو بوونه وه ی سته م و خراپه کاریی له ناو گه لو نه ته وه دا ده ق ده شو به یته نه خۆشی ناو جه سته!

واته وه کو چۆن پزیشکه کان کۆپایان هه یه له سه ر ته وه که نه خۆشی شه که ره نه خۆشی به کی جه سته یی و عه قلی به و سه ره نجام سه رده کیشی بۆ مرده نی نه خۆشه که هه ر به و جو ره ش زانایانی کۆمه لناسی کۆپایان هه یه له سه ر ته وه که زیده ره وی له فیسق و سته م و خراپه کاریی دا گه لو نه ته وه قه لاجۆ ده کا، سنوور شکاندن و زیده ره ویی له ته ماعه کاریی و به خیلی و حه سوو دیی و داوێ، پیسی دا ده بنه هۆکاری به هیلا کچوون و فه وتانی گه لو نه ته وه.

میژووش شایه ده که هه ر گه لو نه ته وه یه ک رووی له خراپه کاریی و فیسق و سته مکاریی کرد بی خودا له ناوی برده وه به کۆمه ل ریشه کیش و بنه بری کردوون و ناسه واری نه هیشتونه وه!

ته مه نی دیاریکراو نه ندازه کیشرا و ته م ته مه نیه که زانایان پیی ده لێن ته مه نی سروشتی! بۆ نموونه پزیشک نه گه ر جه سته ی که سیکی پشکنی و نه ندامه سه ره کی به کانی ته م جه سته یی وایی نی که نه گه ر به ناسایی کار بکه ن له وانیه بۆ ماویه کی دیاریکراو درێژه به ژیا ن به ده ن، جا نه گه ر ته م کاریا پشکینه راوه پیش ته م ماویه خنکا یا ن کوژرا ده لێن پیش هاتنی ته جه لی سورشتی مرد! وه لی به ته جه لی خۆی و دیاریکراو لای خودا مرده وه.

ته م حه دیث و فه رموودانه ی که ته وه ده گه یه نن نزاو پارانه وه، صیله ی ره حم و دلخۆشی، ته مهن درێژ ده که نن ته وه به نیسه بت ته مه نی مه زنده یی و سروشتی به، نه ک ته مه نی حه قیقی!! بیگومان نزاو پارانه وه که له پروای به هیز به خودا و هیوای زۆر به یارمه تیدانی بۆ موسو لمانان سه رچاوه ده گه رتی هۆکاریکی گه رته بۆ ته مهن درێژی، هه ره کوو چۆن به جیه یانی ته مکی صیله ی ره حم گه رته ترین هۆکاری خۆشه ختی و کامه رانییه، کامه رانی

گرنگترین ھۆکارە بۆ تەمەن درژیی. ھەروە کوو چۆن غەم و خەفەت بە تاییبەتی دوور کەوتنەوێی خۆشەویستو نائومێدبوون لەرەحمەتی خداو ھیوا بێرێن لە یارمەتیدانو کۆمەکیی کردنی پەرورەدگار ھێزو ورە ی نادەمیزاد لاواز دەکاو پێش وەخت جەستە دادەوێشینی، ھەروەھا کەم بژێویی و دابین نەکردنی پێویستی جەستە، یان زێدەرۆیی لە خواردن و خواردنەوێدا ھەروەھا نیشە جێبوون لە شوێنیک کە ئەوێندە ھەتاوی تی نەکەوی میکۆڕێبەکانی بکوژی دەبنە ھۆکاری تەمەن کورتیی و زوو مردن!

بانگەوازی پێغەمبەرێان بۆ نەتەوێکانیان

يٰٓبَنِي آدَمَ اِمَّا يٰٓاَتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
 اٰيٰتِيْ فَمَنْ اَتَقٰى وَاَصْلَحْ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
 ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
 هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٦﴾

پاش ئەوێ پەرورەدگار ئەوێ روون کردەوێ کە ھەموو گەلو نەتەوێبەک تەمەنیکی دیاریکراوی ھەیە، کە ئەو تەمەنە تەواو بوو نەجەلیان ساتەوختیک پاشو پێش ناخرین، نەمجار حالو چۆنیەتی نادەمیزاد پاش مردنیان دیاری دەکا، ئەوێ دەگەینی: ھەرکەسێک لەژێانی دنیایدا فرمانبەردارو گوێراپەڵی پەیامی پێغەمبەرێان بووی ئەوێ ترسی داھاتوویان نیە، پەرۆشی رابوردوویان نیە، ئەگەر سەرپێچی کەمیش بووین دەخرێنە ناو دۆزەخو دەفەرموی: ﴿يٰٓاَبَيَّ آدَمَ اِمَّا يٰٓاَتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ﴾ لێرەدا پەرورەدگار نادەمیزاد دەترسینی بەوێ کە خودا پێغەمبەرێان دەنیریو نایەتەکانی بەوێ بۆ دەخوێننەوێ ئەحکامو ئەمرکەکانی خودایان فێر دەکەنو دەفەرموی: ئەوێ ئەوێ نادەمیزاد! ئەگەر پێغەمبەرێک لە رەگەزی خۆتانو نەتەوێ خۆتان ھاتە ناوتانو ھەوالی ئەو ئەمرکو فرمانانە ی ئیمەیان پی راگەیاندن، شەریعتو یاسای ئیمەیان بۆ روون کردنەوێ، دەریارە ی

خودا په‌رستی و جوړه‌کانی مامه‌له‌و بازرگانی، ته‌خلاق، ریو شو‌نیا‌ن پی‌گو‌تن، فه‌رمانو جله‌و‌گیری‌یه‌کانی ئیمه‌یان پی‌را‌گه‌یا‌ندن ته‌وه ئی‌وه له‌به‌ر ده‌م دوو هه‌لو‌یستدانو له‌یه‌کی له‌م دوو حاله‌ته‌دا ده‌بن، حاله‌تیکیان مژده‌به‌خ‌شو ته‌وی تریان ترسی‌نه‌ره. ﴿فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سی‌ک له‌خودا بترسی‌و خو له‌و کرداران‌ه بی‌ارزی‌ی که ده‌بنه هوی سزای دۆزه‌خو په‌یوه‌ندی خوی به‌خوداوه به‌هیز کرد وازی له‌خراپه‌کاری هینا‌و له‌ماوه‌ی ژیا‌نی‌دا سه‌رگه‌رمی تا‌عه‌ت‌کردنو خودا په‌رستی بو‌و له‌سه‌ر ته‌و حاله‌گیانی سپارد، ته‌وه هیچ ترسو بیمیکی داهاتووی نی‌هه دل‌نیا‌یه له‌ناکامی خوی هیچ ترسی‌کی له‌سزای دۆزه‌خ نی‌هه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ هه‌روه‌ها په‌روشی ژیا‌نی د‌و‌نیا‌یان نی‌هه، له‌کرده‌وه‌ی راب‌وردوویان په‌شیمان نی‌ن.

که ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْكُمْ﴾ ناما‌ژه‌یه بو ته‌وه که نه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر له‌ره‌گه‌زی ته‌و گه‌لو نه‌ته‌وه‌بی که بو سه‌ریان ره‌وانه کراوه باش‌تر بی‌انوویان ده‌بر‌ی‌و به‌لگه‌ی ناش‌کرات‌ره و سوار‌تره، چون‌که نا‌گاداری ته‌و گه‌له به‌حال‌و چۆ‌نی‌ه‌تی ژیا‌نی راب‌ردووی پی‌غه‌مبه‌ره که ده‌بی‌ته هان‌ده‌رو ر‌ن‌مو‌نی‌ی که‌ره که مو‌ع‌ج‌یزه‌ی ته‌و پی‌غه‌مبه‌ره له‌خوداوه به‌پشتی‌وانی ته‌و د‌ینه‌ی دی!

مه‌به‌ست به‌وشه‌ی ﴿آیاتی﴾ قور‌تانو به‌لگه‌ی تاک‌نو ته‌نهایی خوداوه خودا‌یه‌تی و ته‌حکامه‌کانی شه‌رح و فه‌رمانو جله‌و‌گیری‌یه‌کانی په‌روه‌رد‌گا‌ره، وشه‌ی ﴿آیات﴾ وشه‌یه‌کی گشتی‌یه‌و هه‌موو ته‌مانه ده‌گر‌ت‌ه‌وه، چون‌که هه‌موو ته‌و ش‌تانه نایاتی خودانو پی‌وسته پی‌غه‌مبه‌ران به‌خه‌ل‌کیان راب‌گه‌یه‌نن. ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَغْبَرُوا عَنْهَا﴾ ته‌وانه‌ی نیشانه‌و نایاتی خوداوه و نه‌نا‌گ‌رنو به‌دل بره‌ایان پی‌ی نی‌هه لو‌وت‌به‌رزی ده‌نو‌ی‌ن‌و پا‌به‌ندی نام‌ور‌ژ‌گاری و فه‌رمانو جله‌و‌گیری‌یه‌کانی قور‌تان ناب‌ن، به‌نه‌نقه‌ستو سه‌ره‌قی بان‌گه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ره‌ت ده‌که‌نه‌وه ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ته‌وانه گر‌و و تا‌قی دۆزه‌خن، جی‌گای نی‌شته‌مه‌نیا‌ن نا‌گری دۆزه‌خ‌و بو هه‌تا‌هه‌تایی تی‌یدا ده‌می‌ننه‌وه و لی‌ی ده‌رنا‌جن!

سەرەنجامی درۆو پانۆرامای چوونه ناو دۆزهج له لایه‌ن کافره‌کانه‌وه
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِعَاثِيَّتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ
 يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ
 قَالُوا أَإِنَّا لَمِنَ الْمُكذِبِينَ ۖ أَوْ كُنْتُمْ تَدْعُونَنَا إِلَىٰ دُونِ اللَّهِ ۚ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
 عَلَٰى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
 مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ ۚ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعْنَتْ أُخْتَهَا
 حَتَّىٰ إِذَا آدَارُكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَيْنَهُمْ لِأَوْلَانِهِمْ رَبَّنَا
 هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتَيْنَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۚ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا
 تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَانَهُمْ لِأُخْرَيْنَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

دواى ئەوهى په‌روه‌ردگار سەرەنجامى به‌درۆخه‌وه‌کانى باس کرد، حاله
 چۆنیه‌تى ئەوانه‌ى لوتبهرزى ده‌که‌ن له‌به‌رامبهر پیغه‌مبه‌رو نایه‌ته‌کانى
 په‌روه‌ردگار روون کرده‌وه، لێ‌هه‌دا باسى ئەوه ده‌فهرموى: که‌ سه‌مه‌کارترین
 کارو گه‌وره‌ترین تاوان ئەوه‌یه که‌ به‌ده‌م خوداوه شتیک هه‌لبه‌سه‌رتى که‌
 نه‌یفهرمووی یان نه‌و شتانه‌ى فهرمویه‌تى به‌درۆى بزانی و پروای پى نه‌که‌ى،
 یان پیغه‌مبه‌رایه‌تى هه‌زه‌تى موحه‌مه‌د ره‌ت بکه‌یه‌وه! ده‌فهرموى: ﴿فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کى له‌ نه‌و که‌سه سه‌مه‌کارتره‌، تاوانبارتره‌؟
 واته‌: که‌س له‌نه‌و که‌سه سه‌مه‌کارتر نه‌یه که‌به‌ده‌م خوداوه درۆ هه‌لبه‌سه‌ستى به‌م
 جو‌ره شتیک به‌واجب بزانی که‌ خودا واجبى نه‌کردوه، شتیک هه‌رام بکا که‌

خودا به‌حمرامی دانه‌ناوه! یان حوكمیك پال په‌روه‌ردگار بدا که نه‌یناردبی،
یان هاوه‌لو مندالو خیزان پال خودا بدا!

﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یان ناردنه‌خواره‌وی نامه‌ئاسمانیه‌کان به‌درۆ بزانی،
ئینکاری نه‌وه‌بکا که قورشان که لامی خودا نیه‌و له‌خوداوه نه‌ئیردراوه‌ته
خواری، وه‌کوو نه‌وه‌ی که کافره‌کانی عه‌رب نه‌یاندنه سه‌لماند که قورشان
نیگای خودایه! ده‌ئ ده‌یانگوت جندۆ که نه‌مه‌ فی‌ری موحه‌مه‌ده‌که‌ن،
وه‌ختیکیش ده‌یانگوت: مامۆستای ناده‌میزادی هیه‌و نه‌و نه‌م قورشانه به
موحه‌مه‌ده‌ قیر ده‌کا! یان پروای به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌ده‌ نه‌بی، گالت‌هو
لاقرتی به‌ نایه‌ته‌کانی خودا بکا، یان به‌پیوستی نه‌زانی خو‌یان پی‌وه خه‌ریک
بکا ﴿أَوَلَيْكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ نه‌وانه هه‌موویان به‌شی خو‌یان له
رزقو رۆژی که له‌کتی‌بی مه‌زه‌نده‌کراوان (کتاب قدیر) دا چه‌سپاوه
به‌رده‌که‌وی، نه‌وه‌ی بۆیان ته‌رخان کراوه له‌ رزقو رۆژی ته‌مه‌نو خوشی و
ناخوشی ژیان پی‌یان ده‌دری، نه‌وانه وێرای سته‌مکاری و سپله‌ییان، وێرای نه‌و
هه‌موو درۆ بوختانه‌ی به‌ده‌م خوداوه هه‌لی ده‌به‌ستن بی‌ه‌ش نا‌کرین له‌و نازو
نیعه‌ته‌ی که له‌تۆمارگه‌ی بوونه‌وه‌ردا بۆیان دیاری کراوه، هه‌تا ته‌مه‌نیان
ته‌واو ده‌بی‌و له‌دو‌نیا ده‌رده‌چن به‌شی خو‌یان ده‌دریتی و لی‌ی به‌هه‌ره‌مه‌ند ده‌بن!
﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ﴾ هه‌تا ره‌وانه‌کراوی ئیمه‌ که
فریشته‌ی گیان‌کێشانه ده‌چی بۆ لای‌نو گیانیان ده‌کیشی و تالای مردنیان پی‌ی
ده‌چیژن ﴿قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ فریشته‌ی گیان‌کێشان به‌مه‌به‌ستی
سه‌ره‌نه‌شت‌کردن و لی‌تو‌ره‌بوون پی‌یان ده‌لین: کوان نه‌وانه‌ی کردبووتان به
هاوشانی خودا و له‌ژیانی دونیاتان دا له‌جیاتی خودا به‌ندایه‌تیتان بۆ ده‌کردن؟
داوای ده‌سته‌به‌رکردنی سوودو دوورخسته‌نه‌وه‌ی سزاتان لی‌ ده‌کردن، هان‌اتان بۆ
ده‌بردن و لی‌یان ده‌پارانه‌وه؟

ده‌ بانگیان بکه‌ن با له‌م حاله‌ ناخوش و تاله‌ رزگارتان بکه‌ن! ته‌م سزاو
ئیش و نازاره‌تان لی‌ دورو بخه‌نه‌وه! ﴿قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا﴾ وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه
ده‌لین: لی‌مان هوون بوونو شوینه‌کانیان نازانین، هیوامان پی‌یان نیه، ئومیدی
نه‌ویه‌یان لی‌ نا‌که‌ین سوودیان بۆمان هه‌بی‌و زیانمان لی‌ دورو بخه‌نه‌وه!

﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ شایه تییان دا له سهر
خویانو دانیان پیدانا که نهوان به پارانه وه و هانابردن بو نه و بتو صه نه مو
خودا دروژنانه و به ندایه تی کردن بویان کافرنو گومر ابوون، چونکه نهوان وایان
ده زانی نه و شتانه ی نهوان ده یان په رستن لای خودا ده وریان هه یه و شه فاعه تیان
بو ده کهن! وایان ده زانی نه مانه یارمه تیده و قسه رویشتونو لای خودا روئی
گرنگیان هه یه! هه روه کوو چون پاشان فرمان په وایه کانی جیهان ده ستو
پیوه نده کانیان کاریان تی ده کهنو روئی گرنگ له حوکمو برپاره کانیان دا
ده گیرن!

په روه ردگار بی تاجه و پیوستی به یارمه تیده ر نیه، چونکه زاتی بیچوون
زانیاری ره هاو ده سه لاتو توانای بی سنووری هه یه و هیچ له مپه ریک نیه
بتوانی بیته به ریه ست له به رده م ویستی خودا دا!

نه مجار په روه ردگار هه والی نه وه مان ده داتی که فریشته کان چی به نه و
کافرو موشریکانه ده لئین: چی به نه و بوختان کهرو به درو خه ره وانه ده بیژن.
﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ روژی
قیامت فریشته به فرمانی په روه ردگار پییان ده لئ ده پرژنه پیپی نه و گه لو
گرو هانه ی وه کوو خوتانن، وه کوو خوتان بوون له هه لو یستو ره وشت دا،
نه وانه ی پیش ئیوه کافریوون له جندو کهو ناده میزاد، روژکاریان پیش روژکاری
ئیوه بوو، بیژه ره که یان مالیکی دوزه خه، یان په روه ردگار نه م نایه ته
ناماژه ی نه وه ی تیدایه که په روه ردگار به یه ک وه جبه کافره کان ناخاته
دوزه خه وه، به لکوو کومه ل کومه لو تا قم تا قم ده یان ناخاته ناو دوزه خه وه،
هه یانه ماوه یی که خراوه ته دوزه خه وه و سزا ده درئ هه یانه هیشتا نه خراوه ته
ناو ناگروه وه به ره و نه وی په لکیشی ده کهنو له م حاله ته دا پیشکه و توانی پیش
خوی ده بیینی له ناو دوزه خ دا سزا ده درئین!! ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ آخْتَهَا﴾
هه رکاتی تا قم کومه لیک ده چنه ناو دوزه خه وه ده بیینی چی به سهر هاتو وه
به سهری دی! نه فرین له هاوه لانی خویان ده کهن چونکه به هوی شوینکه و تنی
نه وانه وه تووشی نه و چاره په شیبه هاتوونو به سونگی نه وانه نه م نا کام و
سهره نجامانه ی تووش هاتوون وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرمانی: ﴿ثُمَّ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ، وَيَلْعَنُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا ﴿العنكبوت/٢٥﴾.
 ناوا بهو جوړه هه نديك له كافر ده كان نه فرين له هه نديكي تريان ده كهن، برتيكيان
 خويان له برتيكيان بى بهرى ده كهن وه كو له شونينكي تردا ده فرموي: ﴿إِذْ
 تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ
 الْأَسْبَابُ، وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا: لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا
 مِنَّا، كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالُهُمْ خَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ
 النَّارِ﴾ البقرة/١٦٦-١٦٧.

به كورتى مده ستي نايه ته كه نه ويه : موشريكه كان نه فرين له
 مشوريكه كان ده كهن، جووله كه نه فرين له جووله كهو مده سحي له مده سحي
 ناگر پهرست له ناگر پهرست ده كهن، ﴿حتى إذا الذَّارُكُوا فِيهَا جَمِيعًا﴾
 هه تاهه موويان خزندرانه دوزه خه وه له ويدا يه كترين گرت هوه و كويونه وه
 يه كترين ناسيه وه ﴿قَالَتْ أَخْرَاهُمُ لَأُولَاهُمْ﴾ پاشه تايان كه له چونه ناو
 دوزه خ دواكه و تويون يان پلهو مه قاميان پايينه و بوزه پياوو كاسه ليسو
 خزمه تچي بوون به نه وانه ده لين كه له پيشيان هوه چونه ناو دوزه خه وه، يان
 كه پيشه و او كار به ده ستو ده مړاست بوون و به وزي تاواني گومر ابووني خويانو
 گومر اكر دني خه لكاني ديك هوه پيشتر خراونه دوزه خه وه، ده لين: ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ﴾ پروه ردگار! نهو ملهورو قيل بازو
 زمانلو و سو له خسته بهرانه بوون نيمه يان گومر اكر دو سهر يان لي تيكت دايزو
 نه يان هيشت شون پهيامي پيغه مبه ره كانت بكه وينو به خته و هري به ده ست
 بينين! نه وانه سمر كرده و پيشه و امان بوون له رتيبازي بيديني دا، نيمه چاومان
 له نه وانه كرد وه! كه وابي خودايه! سزاي دووچه ندانه و دوو قاتيان له ناگر
 به سهر دا بده، تو له ي گومر پايي خويانو گومر اكر دني نيمه شيان لي بستينه،
 له نايه تيكي هه مان و اتا ده رده بري و ده فرموي: ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي
 النَّارِ يَقُولُونَ: يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ، وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
 أَطَعْنَا سَادَاتِنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ، رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ
 الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ الاحزاب/٦٦-٦٨.

پروه ردگار وه لامى دانه وه ﴿قال لكل ضعف﴾ فرموي: يو هه ريه كي

له ئیوه و نهوان سزای دوو چه ندانه ههیه، نهوه مان بریار داوه و نه نجامان داوه، ههیه که سزای شیاوی خۆیمان داوه تی، سزای گومراکردن و له خسته بردن، یان سزای شوینکه و تنو لاسایی کردنه وه، چونکه ههیه ک له فرمانپه و او کاربه ده ستو شرتنکه و توانیان گومراو گومراکهرن، ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام ئیوه چۆنیه تی و حهقیقه تی سزاکان نازانن، وه کوو چۆن له جیهان دا له بهندیخانه دا بهندکراوی و ههیه سهرسهریی و شهقاوه و رۆچوو له تاوانباری دا هی و اشیان ههیه سهرکرده و کاربه ده ست بووه، ههلبهته نهو سزا ده ورونییهی کۆمهلی دووهم ههستی پی ده کا، کۆمهلی یه کهم ههستی پی ناکهن ههرچهنده بهرواڵهت واده بیهرنی که سزا که بۆ هه موویان چوون یه که، نمونه ی نه م نایه ته له قورئان دا زۆرن که نهوه ده گهیه نن گومراکهران زیده سزایان ده درێ و ده کوو ده فرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ النحل/ ٨٨. یان ده فرموی: ﴿وَلِيَحْمِلْنَ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ العنکبوت/ ١٣. یان ده فرموی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ النحل/ ٢٥.

نه م جار با بزانی هه لۆتستو وه لامی پیشه و او پیشه تاکان چیه و ده لێن چی؟ ﴿وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ﴾ پیشه تاو کۆمهله زوو چوه کان بۆ ناو ناگر یان پیشه و او مله و روو گومراکهره کان به شوینکه و توانی خۆیان ده لێن: ﴿فَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ فَضْلٍ﴾ نه گهر ئیمه ئیوه مان گومراکردی، نهوه له م باره وه ئیوه ههچ حهقیکتان به سهر ئیمه وه نه تا داوای زیده سزا بۆ ئیمه بکهن، بیگومان ئیوه ش وه کوو ئیمه گومرا بوون! بۆ خۆتان دانتان پێدا نا، ئیمه و ئیوه له وه دا که شیاوی نهوهین سزا بدریین چون یه کین، ئیوه ش وه کوو ئیمه کافر بوون و خراپه کاریتان کردوه، نه ئیوه شیاوی نهوهن سزاتان له سهر سووک بکری، نه ئیمه شیاوی نهوهین سزیمان له سهر دوو چه ندانه بکری؛ جاکه وایی ﴿فَلَوْ قُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچیرن سزای دۆزه خ به هۆی نهو هه لۆتستو کرده وانه تان که بووه ته هۆی نه م سزایه، نه مه وه لامی پیشه و او فرمانپه و او سه روکه کانه، یان فرموده ی پهروه ردگاره ناراسته ی ههردوو

تاقبو کۆمه‌له‌کان ده‌کری! وه‌کرو له‌ شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاقْبَلْ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ، قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ،
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ، وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ
قَوْمًا طَاغِينَ، فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ، فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا
غَاوِينَ، فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ الصافات/ ٢٧-٣٣.

﴿فذوقوا العذاب﴾ له‌ نایه‌ته‌که‌دا ترساندنو سه‌رزه‌نشست کردنه، چونکه
په‌روه‌دگار که هه‌والی نه‌وه‌ی دا که پێشه‌واو شوینکه‌وتوو هه‌کان له‌ناو دۆزه‌خ‌دا
کیشه‌یان تیده‌که‌وی هه‌ندیکیان له‌هه‌ندیکیان خۆ به‌ری ده‌که‌نو بریکیان
نه‌فرین له‌ بریکیان ده‌که‌نو هه‌رکه‌سه‌ په‌نجه‌ی تاوان بۆ نه‌وی دی راده‌کیشی!
تا نهم مه‌وقیفو مه‌شه‌ده‌ ترسیکی زۆر ده‌خاته‌ دلۆ ده‌روونه‌وه!
خودایه‌! له‌ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی ناوه‌هاو مه‌وقیفی ناوا سامناکو ته‌نگانه‌ی
بی ده‌ره‌تان به‌ناپاریزیو سه‌به‌رزیه‌ی دونیاو قیامه‌تمان بکه‌ی...

سزای بی‌بروایان

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَآذٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

په‌یه‌ندی نهم نایه‌تانه‌ به‌نایه‌ته‌کانی پێشه‌وه‌ نه‌وه‌یه‌ که نهم نایه‌تانه‌
ته‌واوکهری هه‌ره‌شه‌کانی په‌روه‌دگارن بۆ کافره‌کان، چونکه‌ په‌روه‌دگار
له‌نایه‌تی پێشوو‌دا نه‌وه‌ی راگه‌یاند که نه‌وانه‌ی بپوا به‌ قورئان ناکه‌ن بپوا به‌
خودا ناکه‌نو لووتبه‌رزیه‌ی ده‌نوێنن له‌ناست نیمان به‌خوداو به‌پێغه‌مبه‌رو به‌
روژی قیامه‌ت بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ دۆزه‌خ‌ دا ده‌مینه‌وه‌، ته‌مجار هه‌والی
ته‌وه‌مان ده‌داتێ که نه‌و گروه‌هانه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ناچنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌
مه‌حاله‌ بۆنی به‌هه‌شت بکه‌نو به‌هیچ جوړیک کرده‌وه‌ی چاکیان لی

وه‌رناگیرۆ بۆیان به‌خوداپه‌رستی حَلِيب ناکرۆ سوودی قیامه‌تی لی
 وه‌رناگرن! بۆیه به‌م نوسلوویه جه‌خت له‌سه‌ر کراوه‌ فەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ﴾ ئەو گرۆهو که‌سانه‌ی
 نیشانه‌ی راستیی تاکو ته‌نهای ئیمه‌و نایاتی قورئانو راستیی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی وه‌بوونی روژی دوايي به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌ ده‌رگای ناسمانیان بۆ
 ناکرته‌وه‌؛ واته‌: کرده‌وه‌ی چاکو نزاو پارانه‌وه‌یان به‌رناکرته‌وه‌ بۆ ناسمان
 لییان وه‌رناگیرۆ، هه‌روه‌ها گیانه‌کانیان به‌رناکرته‌وه‌و به‌هه‌شت نابینن. چی
 کرده‌وه‌ی چاک بکه‌نو بیاریته‌وه‌ بیه‌وده‌یه‌، چونکه‌ په‌روه‌ردگار کرده‌وه‌و
 پارانه‌وه‌ له‌ به‌نده‌ ته‌قواکه‌ره‌کانی خۆی وه‌رده‌گرۆ، کرده‌وه‌ صالح و قسه‌و
 پارانه‌وه‌ی به‌سز په‌سه‌ند ده‌کاو لای خۆی له‌نامه‌ی راستان دا تۆماری ده‌کا
 وه‌کو له‌ شوئییکی تر دا ده‌فەرمووی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
 الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ فاطر/١٠، یان ده‌فەرمووی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَرِ لَفِي
 عِلِّيِّينَ﴾ المطففين/١٨، هه‌روه‌ها ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
 الْحِيَاطِ﴾ ئەوانه‌ ناچه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، ئەوانه‌ له‌ره‌حه‌ته‌و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار
 بۆ به‌شن، چوونه‌ ناو به‌هه‌شت بۆ ئەوان مه‌حاله‌و هه‌رگیز نایه‌ته‌ جۆ؛ چونکه‌
 په‌روه‌ردگار چوونه‌ ناو به‌هه‌شتی بۆ ئەوان به‌ستۆته‌وه‌ به‌شتییکی مه‌حاله‌وه‌ که‌
 ناودیوبوونی وشتره‌ له‌ کونی ده‌رزییه‌وه‌، دیاره‌ ناودیوبوونی وشتر له‌کونی
 ده‌رزییه‌وه‌ شتیکی مه‌حاله‌و به‌رواله‌ت نایه‌ته‌ دی، که‌وابوو چوونه‌ ناو به‌هه‌شت
 بۆ ئەو کافرا نه‌شتیکی مه‌حاله‌و نایه‌ته‌دی!!

ئهم شیوه‌ نوسلوویه‌، واته‌: په‌یه‌ه‌ست کردنی شت به‌شتی مه‌حاله‌وه‌ بۆ
 چه‌سپاندنی مه‌حالییه‌تی شته‌که‌، نوسلووییکی به‌ربلاو به‌کارهاتوه‌، نه‌وه‌تا
 عه‌ره‌ب ده‌لێن: (لَا أَفْعَلُ كَذَا حَتَّى يُشِيبَ الْغُرَابُ) یان (حَتَّى يَبْيُضَّ الْقَارُ)
 به‌کوریش ده‌لێن: ئەو ئیشه‌ ناکه‌م تا قیر سپی نه‌بۆ!
 ئیبنوعه‌بباسو سه‌عه‌یدی کورێ جوبه‌یر ده‌لێن: مه‌به‌ست به‌ (الْجَمَلُ)
 گوريسو حه‌بلێ نه‌ستوره‌، چونکه‌ گوريسو حه‌بل له‌گه‌ل کونی ده‌رزی دا
 موناسیبه‌ نه‌ک وشتر!

زومه‌خه‌ره‌ی ده‌لێ: وشه‌که‌ (الْجَمَلُ) ه‌، قیرانه‌تی زۆرینه‌ی خه‌لک وایان

خوێندۆتەو، بەم شیوە خوێندنەوێش ماناکە کاریگەرتر و بەلیغ تر، چونکە کونی دەرزێ نموونەی بچووکێ و تەنگییە، و شتریش نموونەی قەبارە گەورەیی و زەبەلاحییە، ئەمەش زیاتر مەحالییەتە کە دەچەسپێتی!

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ وەکوو ئەو سزا کوشندەیه سامناکە، سزای هەموو کەسیکی تاوانبار دەدەین، هەرکەسێک دەرحەق بە خودا تاوان بکاو گەردنکەچی فەرمانو نەهییەکانی نەبی، ستم لە خودی خۆی کاو بەرامبەر برا موسولمانەکانی ستمکار بی؛ بەو شیوە سزای کوشندەیی دەدەین، هەرکەسێک تاوانو ستمکاری لی بوویتە خوو پیشەی هەمیشەیی، ئێمە بە ناگری دۆزەخ سزای دەدەین و هەرگیز لەو سزایە قوتاری نابێ و چاوی بەبەهشت ناکەوێ و بۆنی ناکا، ئەم نایەتە نامازەیه بۆ ئەو کە تاوانو ستم هۆکاری سەرەکی بۆ سزادان بە ناگری دۆزەخ و هەرکەسێک تاوان بکا سزا دەدرێ! بۆیه لە کۆتایی نایەتە کەدا ئەوێ دووبارە کردەو و فەرمووی: ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ واتە: هەر بەو شیوەیەش ئێمە سزای ستمکاران دەدەین، چونکە هەموو تاوانکاریک ستمکار و ستم لە خودی خۆی دەکا. ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٌ﴾ ئەو تاوانبارانە فەرشو راخەریان لەناگر بۆ تەرخان دەکری، لەلای سەریشیانەو بەناگر دادەپۆشری، مەبەست ئەوێ کە ناگری دۆزەخ لەهەموو لایەکەو دەورەیی داوانو لەخۆی گرتوون! وەکوو لە شۆتییکی تردا دەفەرموی: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ ٨/ الهمزة. یان دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ التوبة/ ٤٩، یان دەفەرموی: ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ﴾ الزمر/ ١٦.

پاداشی موسولمان و خوداپه رستان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٧﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُّوا أَنْ تُلَكِّمُ الْجَنَّةَ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٨﴾

لهو پيش پمروه ردگار همده شهي له كافرو خودانه ناسان كرد، نه مجار درابه دواي نموه به ليزو مژده ددها به خوداپه رستان، عاده تو توسلوويي قورنانش وايه زوربه ي كات كه باسي دوزه خو سزاي كافرو خودانه ناساني كرد، باسي به هه شتو پاداشي موسولمانانش ددها، بويه ليره دا درابه دواي باسي تاوانبارو سته مكارانو همده شه لي كردنيان باسي موسولمانانو مژده پيدانيان ددها و دهمروي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه ي نيمانيان هيناوه، برپايان به تاكنو تنهائي خوداو به پيغه مبرايه تي پيغه مبرو زيندوبونه وه ي روزه ي قيامت هيناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ كرده وه ي چاكيان كردوه و ددها كهن، پابه ندي فرمازو جله وگيره كاني پمروه ردگارنو به گويره ي شريعه تي نهو ره فتار ددها كهن، هم نهوانه ده سته و تاقي به هه شتينو ددها چنه ناوي لي دهرناچنو بز هه تاهه تايه تييدا ده ميننه وه به نعيمه ته كاني به خته وه ددها بن.. جا وه نه بي گديشتن به نم به هه شته جوانو قه شهنگه زور گرانو له تافه ت به ده ربي، به لكوو همموو ناده ميزا ديكن ده تواني به ده ستي بيني، همكه سي نيماني هه بي پيره وي قورنان بكا بي ده كا ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ نيمه همگيز هيچ كه سيك زياد له تواناي خوي نهركي ناخهينه سر،

به ههشت وێرای نهو هه موو گه وره یی و خوشی و له زه ته ی تێیدا به کرد وه ی
ناسانو له چوار چێوه ی توانای ئاده میزادا ده توانری پێی بگهی نهو
کرده وانه ی ده بنه هۆی چوونه ناو به ههشت کرداری ناسانو له توانادان، نهو
کرداران به زه حمه تو له تاقهت به ده ر نین، به لکوو هه موو ئاده میزادیك
بیرو باوه ری ته وای هه بی ده توانی نه جمیان بداو پێیان ههستی ﴿أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ هه نه وانه گه روو تاقمی به ههشتین و بو
هه تاهه تابه تییدا ده میننه وه له زه ته خوشی تیدا ده چێژنو ژبانی
به خته وه ری تیدا به سه ر ده بن، نازارو مهینه تی تیدا ناییننو ناخوشی روویان
تی ناكا، دلخوشو ته ر ده ماخو له شساغو به نیشاطن ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي
صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ برێك له نیعمه تی پهروه رداگه
به سه ر به ههشتیان دا نه وه یه كه رژدی به خیلی و هه سوودی له دلیان دا
ناهیلی: دلو ده روویان ساغو بی گهرد ده كا، لیلی و خه مو نا په حه تی و تهنگو
چه له مهیان ته وش نابی، شهرو هه راو دژایه تی و کیشو دووبه ره کی و
دوژمنایه تیان له نیودا نامینی، چونكه پهروه رداگه هه سوودی و رقو کینه ی
له دل ده رهاویشته و نو، له هه موو نه خوشی جهسته یی و دهروونی ساخله می
کردوونو هه موویان به چاوی برایه تی و دلسوزی ته ماشای به کتری ده کهن،
نهوان له حالیک دان جوگه و جوباری جوانو سه رنج راکیش به ژیر باله خانه و
دارو دره ختی باغه کانیا ن دا ده کشینو نهوان له ژورو شوینی هه سانه وه
راباردنه وه چاویان له دیمه نی نه م جوگه و رووبارانیه به بینینی نه م دیمه نانه
وهنده ی تر دل خوشو کهیف خوشو ته ر ده ماخ ده بن.

نه مه فه ضلو نیعمه تی خودایه، له کاتیک دا دژه خیه کان راخه ریان
ناگری سووتینه ره و له ژووریشیانوه ناگر دایه وشیون، به ههشتیه کان له ژیر
خانوو باله خانه و باغه کانیا نه وه جوگه و جوباری دلپێن ده کشینو هه وای
عه تراوی فینکی نه سیم نامیز هه لده مژنو به دیمه نی رازاوو سه رنج راکیش
چاوو دلیان روشن ده بیته وه!.

له کاتیک دا دژه خیه کان کیشو نیزاعیانوه نهو نهو تاوانبار ده کاو

ئهویان نه فرین له شه میان ده کا، له تازارو سزادا ده تلینه وه، موسولمانان به هه شته یه کان سه رگرمی سویاسو ستایشی پهروه ردگارن؛ ته ناته ته م جه مدو سویاسه شیان هه ره له زه ته خوشی به لکوو نهو په ری له زه ته خوشی تیدا هه ست پی ده کهن ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ به زوبانی سویاسو بو ده برپرسی که یف خوشی و ره زامه ندییان ده لئین: هه موو سویاسو شه نایه ک بو نهو پهروه ردگاره یه که رینموونی نیمه ی کرد بو به مرز گه ییشتنمانو وه ده سه ته ینانی نه م پله و مه قامه! نه گهر رینموونی پهروه ردگار نه بوایه و ره حه ته و فه ضلی نهو نه بوایه هه رگیز نیمه نه مه مان ده ست نه ده که وه ته ریبازی به ره و به هه شتمان نه ده زانی! نه گهر فه ضلو گه وره یی خودا نه بوایه هه رگیز نیمه به عه قلو بیرو بو چوونی خو مان په ییمان به م ریبازه نه ده برد!

نیمامی بر خاری له سه حیحی خو ی دا له نه بو سه عیدی خود ریه وه ده گیر ته وه: ده لی: پیغه مبه ر ﴿فَرَمَوْا: إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حَبِسُوا عَلَىٰ قَطْرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَأَقْتَصَّ هُمْ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّىٰ إِذَا هُذِبُوا وَنُقُوا، أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِ أَحَدُهُمْ بَمَنْزِلَةٍ فِي الْجَنَّةِ أَدْلَ مِنْهُ بِمَسْكَنِهِ الَّذِي كَانَ فِي الدُّنْيَا﴾. واته: که موسولمانان له ناگر رزگاریان ده بی له نیوان به هه شته دوزه خ راده گیرین، زولم سه مه یکه که له نیوانیان دا هه بووه له دونیادا لییان وهر ده گیر ته وه تا هه موویان له گونا هو تاوان پاک ده بنه وه، نه مجار رن گه یان پی ده در ی بو چوونه ناو به هه شت، سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته هه ره که یان بو شوینو نشینگه ی خو یان شاره زاترن له چوونه وه بو مالی خو یان له جیهان دا!

نیبنو نه بی حاته م له حه سه نی به صرییه وه ده گیر ته وه ده لی: پیغه مبه ر ﴿فَرَمَوْهُ تِي: (يُحْبَسُ أَهْلُ الْجَنَّةِ بَعْدَ مَا يَجُوزُونَ الصِّرَاطَ، حَتَّىٰ يُؤْخَذَ لِبَعْضِ ظَلَامَاتِهِمْ فِي الدُّنْيَا، فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ، وَلَيْسَ فِي قُلُوبِ بَعْضِهِمْ عَلَىٰ بَعْضٍ غِلٌ)).

نه مجار که ده بینن هه رچی پیغه مبه ران پییان را گه یاندوون هه مووی

راسته و راست دهرده چی ده لّین: ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ بیگومان پیغهمبرانی پهره دگارمان به راسته و روانی هاتونه سهرمانو رنگای راستییان پی نیشان داوینو چۆنیاں به لّین پی داوینو چۆنیاں بۆ باس کردوین ناوا دهرچوو! نه مه دهق نه واده و به لّینانه به که پهره دگار له سهر زمانی پیغهمبران پی راگه یاندوین! پراو پر هاتونه دی.

﴿وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بانگیان لی
 ده کری، واتہ: فریشتہ بانگیان ده کهن: ده لیسن: سلاوتان لی بی، باشتان
 کردووه، پرژنه نار تہو به هشتہ تہو، تہم به هشتہ تہو یہ کہ پروہ ردگار به
 میرات داویہ تی به ئیوہ لہ یاداشی کردہ وہی باشتان!

تہو سہ عیدی کوری مہنصورو بہیہقی لہ تہو ہورہیرہ وہ دہ گپرنہ وہ
دہ لی: پیغمبر ﷺ فرمویہ تی: (وَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَلَهُ مَنْزِلٌ أَمْ
مَنْزِلٌ فِي الْجَنَّةِ، وَمَنْزِلٌ فِي النَّارِ، فَإِذَا مَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ، وَرِثَ أَهْلُ الْجَنَّةِ
مَنْزِلَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾۔

نایه ته که ناماژهی نهوهی تیدایه که به میراتگرتنی بههشتو چوونه ناو
 بههشت له پاداشی کرداری چاکه یه! نایه ته که ده فرموی: ﴿أَوَرَّثْتُمُوهَا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به لگه یه له سمر نهوه که ناده میزاد بههوی کرده وهی چاکی
 خویه وه ده چیت بههشته وه، به لام له راستی دا چوونه ناو بههشت بههوی
 ره حمه تو فاضلی خودایه! چونکه له شونییکی تر دا ده فرموی: ﴿ذَلِكَ
 الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ النساء/ ۷۰. یان ده فرموی: ﴿فَسَيَدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
 مِنْهُ وَفَضْلٍ﴾ النساء/ ۱۷۵.

له صحیحی موسلمدا هاتووہ کہ پیغمبر ﷺ رویمرووی ہاوە لان
فرموویتی: (لَنْ يَدْخُلَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ). هیچ کەسێ لەنبوہ
کردەوہی نایابتە بەھەشتەوہ، ہاوە لان وتیان: نەتۆش نەہی پیغمبرەہی خودا؟
فرمووی: تەنانتە منیش، مەگەر خودا بەرەھمت و فەضلی ھۆی بھخاتە

به‌هه‌شته‌وه.

له‌مه‌وه بۆمان ده‌رکه‌وێت که به‌میراتگرتنی به‌هه‌شت به‌هۆی
 کرده‌وه‌وه‌یه، چوونه ناویشی به‌رهمه‌تو فەضلی خوداییه، واته: کرده‌وه‌ی
 ناده‌میزاد چەندی‌ک گه‌وره‌و زۆرین خۆی نه‌و کرده‌وانه نابنه پارسه‌نگی چوونه
 ناو به‌هه‌شت! نه‌گه‌ر ره‌همه‌تو فەضلی خودای له‌گه‌ل نه‌بی، چونکه
 په‌روه‌ردگار نه‌و پاداشه‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌پاساری نه‌و کرده‌وه که‌مه‌دا داناوه،
 که‌وابوو چوونه ناو به‌هه‌شت به‌ فەضلو ره‌همه‌تی خودایه!

به‌کورتی کرده‌وه‌ی چاک به‌گۆره‌ی رای نه‌هلی سونه‌تو جه‌ماعه‌ت
 ده‌بیته‌ هۆکاری چوونه ناو به‌هه‌شتو له‌ته‌رازووی عه‌داله‌تدا ده‌بی پاداشی
 کرده‌وه‌ی چاک چاکه‌ بی که به‌خشینی به‌هه‌شته، به‌لام پتویسته نه‌و کرده‌وه
 چاکه‌یه ره‌همه‌تو فەضلی خودای له‌گه‌ل دا بی، چونکه په‌روه‌ردگار به‌هه‌شتی
 کردووه به‌ پاداشی چاکه به‌فەضلو گه‌وره‌یی خۆی، له‌جیاتی نه‌و کرده‌وه
 که‌مانه نه‌و به‌هه‌شته رازاوه ده‌دا، نه‌مه‌ش فەضلو ره‌همه‌تی خودایه!

نه‌ک مانای نه‌وه‌یه له‌ پاداشی کرده‌وه‌ی چاکدا پتویسته په‌روه‌ردگار
 بیانخاته به‌هه‌شته‌وه وه‌کوو موخته‌زیله بۆی چوون، چونکه به‌گۆره‌ی عه‌قل
 مه‌حاله‌و ناگونجی په‌روه‌ردگار شتی له‌سه‌ر واجب بی! خودا بۆ خۆی فاعیلی
 موختاره‌و هیچی له‌سه‌ر پتویست نه‌یه، هه‌رکارێک بکا یان نه‌یکا نه‌وه
 به‌ویستی خۆیه‌تی!

وتو ویزی نیوان به‌هه‌شتی و دۆزه‌خی و نه‌عرافییه‌کان

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا

رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ

اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا

حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيَّكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

❖ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

پاش نه‌وهی په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی له‌ کافره‌کان کردو پادا‌شو
سه‌ره‌نجامی خودا‌په‌رستانی روون کرده‌وه، به‌ شوین نه‌وه‌دا باسی گو‌فتو گۆی
نیوان کافرو موسولمانه‌کان ده‌کا، واته: ئیمه ئیستا له‌به‌رده‌م مه‌شه‌دیکی
تری روژی قیامه‌تین، مه‌شه‌دی‌ک که په‌یوه‌ندی به‌ مه‌شه‌دی پیشووه‌وه
هه‌یه. نه‌وه‌تا پاش نه‌وه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان به‌مراد ده‌گه‌نو جیگه‌و مه‌کانی
خۆیان شاد ده‌بن دۆزه‌خیه‌کان له‌سه‌ره‌نجامی خۆیان دَلنیا ده‌بنو سزای
سه‌خت له‌خۆیان ده‌گریو هیوا‌پراو ده‌که‌ون! به‌هه‌شتیه‌کان بانگ له
دۆزه‌خیه‌کان ده‌که‌ن، په‌رسیاریان لی ده‌که‌ن، نایا نه‌وه‌ی خودا له‌دونیا‌دا واده‌ی
پی دابوون هاته‌دی؟؟

له‌لایه‌کی تروه‌ه به‌هه‌شتیه‌کان له‌ناو خۆیان دا په‌رسیار له‌یه‌کتر ده‌که‌ن،
هه‌روه‌ها دۆزه‌خیه‌کان له‌ناو خۆیان دا له‌یه‌کتر ده‌پرسن، بو نه‌وه‌ی

به هه شتییه کان زیاتر هه ست به نیعمه ته کانی به هه شت بکه نو دۆزه خیه کان
پتر شهر مه زاری و ریسوایی و په شیمانی نازاریان بدا

جا هه رچه نده به هه شت له بهرزترین ناسمانه و دۆزه خ له خوارترین
زه ویه و نیتوان به هه شتو دۆزه خ زۆر دوورو درێژه، به لام له گه له ئهم دووری و
مه سافه زۆرییه ش دا ئهم گوشتوگۆیه وێ ده چی بێته کایه وه، چونکه جیهانی
قیامت جیهانیکی تره و زۆر جیاوازی ههیه له گه له جیهانی دنیایی دا، حالو
چۆنیه تی وای ههیه ئاده میزاد ده توانی له زۆر دووره وه بپینی و ببیسی!
دووری و نزکی له نه ندازه به ده ر نابنه له مه پری بپینی و بیستن!!

ده ی با ئیستا به تیفکری و وردبینی به وه گوێ بو گوشتو گوێ نیتوان
به هه شتی و دۆزه خیه کان بگری و دیمه نه کان بپینی به پیش چاوی خۆمان که
ده فهرموی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَكُمْ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ واته: به هه شتییه کان دوا
جیگیر بوونیان له به هه شت داو جیگیر بوونی دۆزه خیه کان له دۆزه خ دا، روو
ده که نه لای دۆزه خیه کانو شانازیان به سه ره وه ده که نو بو تانه و ته شر لیان
بانگیان لی ده که نو تاوانو سه ره پچی کردنی دنیایان وه بیر ده هی نه نه وه و پپیان
ده لێن: ئه وه ی په ره ردگارمان واده ی پیدابوین بو هی ناوینه دیو راستو
حه ق بوو، ئیمه به مرز گه یشتووین و به به هه شت شاد بوین! ئایا ئیوه ش
ئه وه ی خودا واده ی پی دابوون له ریسواکردن و سزادان و تۆله لی ستاندن راستو
حه ق ده رچوو هاته دی؟

پرسیاره که ئه وه ی له خو گرتوه که به هه شتییه کان دان به راستی په یامی
پیغه مبه ران دا ده نیتو نیعتیراف به هاتنه دی واده ی خودای خۆیان ده که نه،
له هه مان کات دا سه رزه نشتو لومه کردنی دۆزه خیه کانی تیدایه له سه ر کارو
کرده وه خراپو تاوان کردن له خودی خۆیان که پیغه مبه رانیان به درۆ
خستو نه وه و بریایان پی نه کردوون!!

﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده لێن: به لی، ئه وه ی خودا هه ره شه ی پی لی کردبوین و
پیغه مبه ران چۆنیان پی راگه یاندبوین هاته دیو راستو حه ق ده رچوو! ئه وه تا
له ناو ناگری دۆزه خ دا ده سوو تیندرین! ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه که

کافره کان روژی قیامت ئیعتیراف به وه ده کهن که واده و هه شه کانی خودا
حه قو راستن.

﴿فَإِذَنْ مُّوَدِّنْ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ئیتر ئاکام
سه ره نجامی نمو گفتوگۆیهی ئیوان به هه شتی و دۆزه خیه کان هاوتای نمو
پرسیار و هه لامه و بۆردانی کافره کانو ریسوا کردنیان به وه ته و ده بی که
بانگده ریک بانگ ده کاو ده لی: نه فرینی خودا له سته مکاران بی، هه میسه
له ره حه متی خودا به دوور بنو نه حه سیینه وه چونکه نه وانه سته میان له خودی
خویان کردوه به وه که ئیمانیان نه هینا وه و ملکه چی فره مانو
جله و گیریی به کانی نه بوون.

نمو بانگکهره یان مالیکی دۆزه خه یان فریشتهیه کی تره خودا فره مانی
بی ده کا نمو کاره نه نجام بدا!

نه مجار پیناسه ی سته مکارانمان بۆ ده کاو ده فره موی: ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتُونَهَا عِوَجًا﴾ سته مکار نه وانه ئاده میزاد له ریکگی خودا
لا ده ده نو خه لکی له ریکگی راستی خودا په سهند دورو ده خه نه وه، ده یانه وی نمو
ریگایه خوار و خێچ بی، پر له قورت و پیچ بی بۆ نه وهی که س پییدا نه وراو
نیکاته ریبازی خوی! وستی سته مکارانو هه و الدانیان بۆ خوار کردنی ریکا
به چهند جۆریک ده بی و له چهند شیوهیه کدا ره نگ ده داته وه:

١- رام کردنی نه فسی خویان به نه نجامدانی تاوانی گهروه که شه ریک
دانانه بۆ خودا و شیواندنی به کتا پرستی به تیکه لاو کردنی دیاره دی
بتپرستی و عیباده تکردن بۆ غهیری خودا و هاوه لدانان بۆی له خودا په تی و
پهروه دگاریه تی دا، به هیوای نه وه که نمو بته لای خودا شه فاعه تی بۆ بکا!

٢- سته مکردن به وه که مو زیادیی له ئاییندا بکهن، شتی وا داهیتن که
نه له قورئانو نه له حه دیتدا نه بی! دابو نه ریتی جۆراو جۆر به ناوی ئایینه وه
بیننه کایه وه و به ئایینی حسیب کهن.

٣- سته مکردن به وه که زندیقو بی پروا بن، بیروبا وه پری زهنده قهیی و
دوو پرووی بلا و بکه نه وه، شکو گومان بخه نه سه ر بیروبا وه پری موسولمانان بۆ
نه وهی خه لکی له و ریبازه خودایی به لا به دن.

٤- سته مکردن به وه که زێده پرهوی له تاییندا بکهن، کاره ئاسانه کانی گران بکهن، حوکمه فراوانه کانی تهنگ بکه نه وه. زیاده که می له حوکمو عیبادەتو حەلالو حەرامه کاندان بکهن.

﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ ئەوانه وێرای ئەو هه موو گومراییی و گومرا کردنه براریان به رۆژی قیامەت نیه، بی پروایی و کافروبوونیان به رۆژی قیامەت لەناخیان دا رهگی دا کو تاوه که تاوانیک ده کهن ترسی تۆ له لی ستاندنی رۆژی قیامەتیان نیه، که ئینکاری رۆژی قیامەت ده کهن ترسی سه ره نهشتو تانهی رۆژی قیامەتیان نیه!

به کورتی ئەوان بوونه له مێهر له بهردهم رێگای خواداو پرواشیان به رۆژی زیندوو بوونه وه نیه! براریان به رو به پروو بوونه وهی په ره وردگار نیه، به درۆی ده زانن، بۆیه هیچ به لایانه وه گرنگ نیه که کرده وهی خراپ ده که نه و قسهی نابه جی ده لێن: چونکه ترسی حیسابو لێ کو لێ نه وه و سزادانیان نیه، ئەوان له رووی کردارو گو فتاره وه خراپترین ئاده می زادن.

﴿وَيَنْهَئُهُمَا حِجَابٌ﴾ له نێوان به هه شتییه کان و دۆزه خییه کان شووره و له مێهر پێک هیه، ناهێلی دۆزه خییه کان بگه نه به هه شت، ئەم شوورایه ئە وه یه؛ که په ره وردگار له نایه تیکی تر دا ده باره ی ده فەر مو ی: ﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ﴾ الحديد/ ١٣. تۆ به لاکو سه رانه سهری ئەم شوورایه بریتییه له ئە عراف، ده باره ی چۆنییه تی ئە عراف زۆر رای جیا جیا هەن، رای په سه ندو راست ئە وه یه؛ که ئە عراف ئەو شووره و په رده یه یه که له نێوان به هه شتو دۆزه خو دانیشته و کانیا ن دایه، یان تۆ به لاکو لو تکه ی ئەو شووره یه یه که کو مه لێکی ئاده می زادن له سه رن، له و تۆه چاویان له به هه شتییه کانو دۆزه خییه کانه وه کوو ده فەر مو ی: ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ﴾ له سه ر ئەو شوورایه ی نێوان به هه شتو دۆزه خو کو مه لێک هەن چاویان له به هه شتو دۆزه خه دانیشته وانی به هه شتو دۆزه خییه کان ده بینن، به شێوه و رو خسارو سه رو سیما به هه شتی و دۆزه خییه کان ده ناسن، نیشانه کانیا ن ده زانن، نیشانه یێک

له نیشانه ی به هه شتییه کان رووناکی و دره وشانه وه و سپیه تی دهم و چاویانه، هی دۆزه خیه کانیش ته لخی و ره شی دهم و چاویانه! وه کوو له شوینیکی که قورنن نیشانه کانیاں دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ، ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ، وَوَجُودٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ﴾ عبس/ ٣٨-٤٢.

ده باره ی نه هلی نه عراف کین و چ که سن؛ چهند راو و بۆچوون ههیه، رای سه حیح و راست نه و رایهیه که ده لی: نه وانه کۆمه لیکن چاکه و خراپه یان هاوته رازوون و بهرام بهرن، دهستهیه کی یه کتا به رستن، تاوان و خراپه کانیاں ریگای به هه شتیان لی گرتوون، چاکه و سه نهاتیان ریگای دۆزه خیان لی قه ده غه کردوون، له سهر نه و شوورایه رایان ده گرن هه تا پهروه ردگار ده باره یان بریار ده داو سه ره نجامیان دیاری ده کا.

نه بویه کری کوپی مهرد وه بهی له جابیری کوپی عه بد و لاوه ده گیریتسه وه که فرموویه تی: پرسیار له پیغه مبهر ﷺ کرا ده باره ی نه و که سانه ی چاکه و خراپه یان بهرام بهرن نایا چیان لی ده کری؟؟ پیغه مبهر ﷺ فرموی: (أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ، لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ).

ئیبینو له یانی نه لئه نصاری و بهیه قی و هی تریش له حوزه یفه وه ده گیرنه وه گوتویه تی: خه لکی سه نه عراف که سانیکن چاکه و کرده وه ی باشیان له دۆزه خ رزگاری کردوون و خراپه کانیاں به هه شتیان لی قه ده غه کردوون، له سهر نه عراف هی لدرانه وه هه تا بریاری خودایان بۆ ده رده چی، جا له کاتی که تا نه وان له م چاوه پروانییه دان، پهروه ردگار خویان ینشان ده داو پتیان ده فرموی: برون بچنه ناو به هه شته وه، بیگومان من لی تان خوش بووم!

له گیرانه وه یه کی تر دا هه ره له حوزه یفه وه ده فرموی: پهروه ردگار تاده میزاد کۆده کاته وه، پاشان به تاقمی سه نه عراف ده فرموی: ئیه چاوه پروانی چین؟ ده لئین: چاوه پروانی فرمانی توین، ده گوتری بیگومان چاکه کانتان ریگای چوونه ناو دۆزه خی لی گرتوون، خراپه کانیشتان ریگای چوونه ناو به هه شتی لی گرتوون وه به هۆی لی خوشبوون و ره جو به زه یی منه وه

بچنه ناو به هه شته وه!

﴿وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ تا قمی سهر نه عراف بانگی به هه شتییه کان ده که نو پتیان ده لێن: سه لامی خود اتان له سهر، نه م سه لامکردنه یان بریتییه له دو عاو پارانه وه له خودا بۆیان، یان هه وال پیدانیانه که له ناخۆشی رزگاریان بووه، نه مه نه گهر پیش چوونه ناو به هه شتیان بۆ، نه گهر دوا چوونه ناو به هه شت بۆ ته وه ههر سه لامکردنه و بهس! چونکه له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كَذَابًا إِلَّا قِيلًا: سَلَامًا سَلَامًا﴾ الواقعة/ ٢٥-٢٦.

نه عرافیییه کان بانگی به هه شتییه کان ده کهن حالو وه زعیان وه هایه ﴿لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ﴾ هیشتا نه چوونه ناو به هه شته وه به لام به ته مای چوونه ناو به هه شتن چونکه حیسابو لیکۆلینه وه یان بهناسانی له گهل کراوه، له هه مان کات دا بروایان به فراوانیی رهحه ته تی خودا زۆره. چه سه نی به صری که نه م نایه ته تی خوینده وه وتی: سۆیند به خودا نه م هیواو به ته مابوونه تی بۆره خستۆته دلپانه وه تا ریزیان لی بنی و دهیه وی ته کریمیان بکا، خه لکی له و روژه دا له نیتوان ترسو هیوا دا ده ژین.

نه بو نه عیم له عومه ری کوری خه تابه وه ریاو یه ت ده کا که فرموویه تی: نه گهر بانگهریک بانگ بکا بلۆ نه ی خه لکینه! هه مووتان بچنه ناو ناگروه جگه له پیاو یتکتان من هیوا ی نه وه م ده بی که من نه و پیاوه لادراوه بم! نه گهر بانگ بکری بلۆ: هه مووتان بچنه ناو به هه شته وه جگه له پیاو یتکتان، ترسم هه یه من نه و پیاوه لادراوه بم.

﴿وَإِذَا صُفِّتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ نه عرافیییه کان که چاویان به ره و لای دۆزه خییه کان وهرده گیردرۆ نه و حالو وه زعییه ته تی نه وان ده بینن چاویان لی هه لده نگوی، ده ست ده کهن به پارانه وه و لالانه وه له پهروه ردگارو ده لێن: پهروه ردگار! هاوار! نه مانخه یه ریزی سه ته مکارو کافرا نه وه، خودایه! ده خیل هانات بۆ دینین مه مانخه ره پی پی نه وانه تی سه ته میان له خودی خۆیان کردوه،

گوێزایه‌لی فه‌رمانو جله‌وگیریه‌کانی تو نه‌بیون، پروایان به‌یه‌کتاپه‌رستی و راستی پیغه‌مبه‌رانو زیندوو بوونه‌وه نه‌بووه.

ئایه‌ته‌که ته‌عبیری به (مبني للمجهول) لیداوه‌ته‌وه بو نه‌وه‌ی ئاماژه‌ی نه‌وه‌ی تیدابی که رووکردنه لای دۆزه‌خیان به‌مه‌به‌ستو حه‌زی خۆیان نه‌ به‌لکوو پێیان ناخۆشه‌وه دیمه‌نه‌ بینن، به‌بێ مه‌به‌ست چاریان له دۆزه‌خیه‌کان هه‌لده‌نگوێ و ده‌یان بینن.

گوفتوگوێ نیوان نه‌عرافیه‌کانو دۆزه‌خیه‌کان

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

له‌ئایه‌تی پێشهودا باسی نه‌وه‌ی کرد که نه‌عرافیه‌کان چاریان له دۆزه‌خیه‌کان هه‌لده‌نگوێ و نه‌وه‌ی دیمه‌نه‌ سامناکه‌ی نه‌وان ده‌بینن، له‌خودا ده‌پارێنه‌وه که له پێری نه‌وان حلییان نه‌کا، نه‌مجار به‌شوێن نه‌وه‌دا باسی نه‌وه‌ ده‌کا که نه‌عرافیه‌کان بانگی چه‌ند که‌سیکی ناو دۆزه‌خ ده‌که‌نو ناخواتنیان له‌گه‌ل ده‌که‌نو تانه‌و ته‌شه‌ریان لی ده‌ده‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ نه‌مه‌ بانگه‌وازییه‌کی تره نه‌عرافیه‌کان ئاراسته‌ی بری لوتیبه‌رزو مله‌وره‌کانی دونیایان ده‌که‌ن که له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا سزایان ده‌دری نه‌وه‌ مله‌وره‌یه‌ی که له‌دونیا‌دا پشتیان به‌هێزو توانای خۆیان ده‌به‌ست، موسوڵمانه‌کانیان به‌هیچ نه‌ده‌زانو به‌چاوی سووکایه‌تی سه‌یری موسوڵمانه‌ هه‌ژارو بی‌نه‌واکانیان ده‌کرد، نه‌م بانگکردنه‌ی نه‌عرافیه‌کان به‌مه‌به‌ستی سه‌رکۆنه‌کردنو دلناخۆشکردنی مله‌وره‌ موشریکه‌کانو سه‌رانی کوفرو ئیلحاده‌، که‌به‌شیوه‌و روخسارو نیشانه‌ی

تایبه تی بیان ده یان ناسنه وه .

واته: بری له نه عرافیه کان بانگی چهند که سیکی موشریکتو مله وړ ده کهن که له ناو دۆزه خ سزا ده درین، نه عرافیه کان نهو مله وړانه ده ناسنه وه به شیوه و روخساری ره شو خه لوزاوی ته پو تۆزاوی چاو شینو شیوه شیواو! له خه لکانی تر جیا یان ده که نه وه، ﴿قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُم مَّجْعَكُمُ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكَرِبُونَ﴾ پییان ده لێن: مالو سامان کۆکردنه وه تان چ سوودیکی پی نه گه یاندن یان کۆمه لو کۆرو زۆری ده سه لاتی رواله تی دونیاتان چ قازانجیکی بۆتان نه بووه، ههروه ها لووتبه زری و پشت هه لکردنتان لهو ئیمانه ئیان به په یامی پیغه مبه ری ئیسلام هیچ سوودی بو ئیوه نه بوو! واته: کۆمه لو زۆری لووتبه زری تان له ئیمانه ئیان له سزای دۆزه خ رزگاری نه کردن، به لکوو نه وه تا که وتوونه ناو نهو سزاو ته نگو چله مه یه وه که ناتوانن خۆتانی لی قوتار بکهن! ههروه ها لووتبه زری و به زل زانی تان به سهر موسولمانه هه ژارو بی نه وایه کان دا چ سوودیکی پی نه گه یاندن!

نه مجار نهو قسانه یان وه بیردینه وه که ده باره ی موسولمان له دنیا دا ده یان کردن بۆ زیده تانه لیدان سهرکۆنه کردن به ناگاداری نهو موسولمانه هه ژارانیه که له دنیا دا نهوان ده یان چه وساندنه وه به هۆی بڕا هیتانیان به په یامی موحه ممد ﷺ وه کوو صوهه یبی رۆمی و خویه یبو بیلالی حه به شی و بنه مالیه یاسر، ئیشاره یان بۆ ده که نو ده لێن: ﴿أَهَؤْلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ بَرْحَةٌ﴾ نایا نه مانه بوون نه وانه ی که له دنیا دا سویندتان ده خواردو جه خنتان له سهر ده کرده وه ده تانگوت: نه مانه هه رگیز خودا ره حمیان پی نا کاو سهر که وتوو یان نا کا، چونکه هه ژارو بی نه وایه بی که سوکارن! ده ی خۆ بۆ چوونه کانتان وا ده رنه چوونو نه وه تا نهو موسولمانه هه ژارو بی نه وایانه له ناو خۆشی و له زه ته به هه شت دا راده بو ئرنو له به رو بوومو میوه ی به هه شت ده خۆنو ده خۆنه وه، دل خۆشو له شساغو به مرا زگه یشتوو ته ر ده ماغو دم به پیکه نینو شادمانن! ئیوه ی کافرو مله وړو لووتبه زریش له ناو ناگری بی نامانی دۆزه خ دا ده تلینه وه!!

ئه‌مجار پاش ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ماوه‌یه‌ک ئه‌و بپه‌ ئاده‌میزادانه له‌سه‌ر
 شووه‌ی ئه‌عراف ده‌هیلێته‌وه، به‌چاوی خۆیان سزای دۆزه‌خیه‌کانو له‌زه‌ته‌و
 خوشی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌بینن و ماوه‌یه‌ک ده‌پواننه به‌هه‌شت و زیاتر حه‌زبان لی
 ده‌بی، جار جاره‌ش چاویان له‌ دۆزه‌خ و سزای مله‌ورو سته‌مکاران هه‌لده‌نگوی
 ئه‌وه‌نده‌ی تر تامه‌زرۆی به‌هه‌شت ده‌بن، په‌روه‌ردگار پێیان ده‌فه‌رموی:
 ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ بپۆنه ناو به‌هه‌شته‌وه،
 له‌نیعمه‌ته‌و خوشیه‌کانی له‌زه‌ته‌و هه‌ریگرن، هیچ ترسی داها‌تووتان نه‌بی،
 مه‌ترسن له‌وه به‌ولاوه هیچ ئاسته‌نگو ناخوشیه‌ک نایه‌ته‌و ریگاتان، تووشی
 ته‌نگو چه‌له‌مه نابن، هه‌روه‌ها غه‌م و په‌ژاره بۆ رابوردووتان ناخۆن، په‌روشی
 شتی به‌جێماوی دونیاتان نیه‌و هیچ شتێک نیه‌ ژبانی کامه‌رانی و رابواردنی
 به‌هه‌شتان لی تال بکا.

سوود و مه‌به‌ستی نهم گوفت و گۆیه‌ی نێوان ئه‌عرافییه‌کان له‌گه‌ل
 دۆزه‌خیه‌کانو به‌هه‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه که ئاده‌میزاد بزانی پاداش به‌ته‌ندازه‌ی
 کرده‌وه‌یه، هه‌روه‌ها بۆ هه‌لنانی موسولمانانه که پێشبرکێ بکه‌ن له‌ کردنی
 کرده‌وه‌ی چاکو به‌سوودا، چونکه بۆ قیامه‌ت ئه‌وه‌ی پشته‌ی پێ بیه‌ستری
 -دوای ره‌حه‌تی خودا- کرده‌وه‌ی چاکیه نه‌ک مالو دارایی و خزم و که‌سو
 کار و هۆزو عه‌شیره‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌رانی قورنان هه‌لبنی بۆ کردنی کسرداری
 چاکو خودا په‌سه‌ند، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بزانی که له‌و رۆژهدا هه‌موو که‌س
 به‌شیوه‌و ره‌نگو روخساری تایبه‌تی خۆی ده‌ناسرێته‌وه، خودا په‌رستان ده‌مو
 چاو نوورانی و سپی ره‌نگو پرشنگدارن، تاوانباران به‌ ته‌پو تو‌زاوی و ره‌نگ
 ره‌ش داگیرساوی و چاوشینی و شیوه‌ شیواوی ده‌ناسرێنه‌وه!

پارانه وهو داواکاری دۆزه خیه کان له بههه شتییه کان بو توژی

ئاوو هه ندی خوراکی

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا

كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

پاش نه وهی قورن گوفتو گوی نیوان بههه شتی و نه عرافیه کانو
دۆزه خیه کانیشی نمایش کرد، نه مجار داوا پارانه وهی دۆزه خیه کان
له بههه شتییه کان راده نویسی: که چون داویان لی ده کهن قومه ناویکیان
بده نی، یان پاروهه خواره مه نییه کیان بگه یه نی، ده فهرمو: ﴿وَنَادَىٰ
أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾
نه مه مه شهه دیکه له مه شاهیده ترسناکه کانی روژی قیامت که حالو
چۆنیه تی دۆزه خیه کان دیاری ده کا، له م نایه ته دا پهروه دگار هه والی
زه لیلی و چاره ره شی دۆزه خیه کانمان پی راده گه یه نی که چون دۆزه خیه کان
داوی ناوو خواره مه نی له بههه شتییه کان ده کهنو نهوانیش گوئیان پی ناده ن.
واته: دۆزه خیه کان داوا له بههه شتییه کان ده کهن که بری لهو
نیعمه تانه ی پئیان دراوه له خواردنو خواردنه وه له بههه شتدا بنیره خوار ی بو
دۆزه خو فریایان بکهون، لییان ده پارینه وه که ههر چۆنیک بی بری له ناویان بو
برینه خوار ی، هه ندی خوراکیان بو بنیره خوار ی به لام وه لامیان نادرینه وه.
لییان ده پارینه وه هانایان بو ده بن ده شرانن که وه لامیان نادرینه وه، به لام
له بهر سه رلیشیوانو تینوایه تی زورو برسیایه تی له نه ندازه به ده ر ده شرانن که
داواکه یان جی به جی ناگری نهوان داواکه یان هه ر ده کهن!

ئینو عه بیاس ده فره موئ: که نه هلی نه عراف ده برینه ناو به هه شته وه نه هلی ناو دۆزه خ ته ماعیان بهرده کهوئ هندی نائومیدیان ده په وئته وه! ده لئین: خودایه! ئیمه خزم ناسیاومان له ناو به هه شته هه، رگه مان بده با چاومان پئیان بکهوئ ئاخوتنیان له گه لدا بکهین، پهروهردگار فرمان ده کا به به هه شته که پهرده له سه ر خۆی لاداو خۆنیشان دۆزه خیه کان بدا، نه مجار نه هلی جه هه ننه م خزم ناسیاوه کانی خۆیان له ناو نازو نیعمه تی به هه شته دا ده بینزو ده یانناسنه وه، نه هلی به هه شته سهیری خزم ناسیاوه کانی خۆیان ده کهن له ناو دۆزه خ دا به لام نایانناسنه وه، چونکه ده مو چاویسان رهش هه لگه راوه و شیوه یان گوپاوه، نه هلی دۆزه خ بانگی نه هلی به هه شته ده کهن، به ناوی خۆیان بانگیان لی ده کهن! به تایبه تی داوی ئاویان لی ده کهن، چونکه به هوئ گهرمی دۆزه خ ناوسکیان له گه رمانا ده جوئ.

سه عیدی کوپی جوبهیر له ته فسیری نه م نایه ته دا ده فره موئ پیاو هیه بانگی باوکی یان برای خۆی ده کا، پیی ده لئ: وا سووتام، له گه رمان دا مردم، برئ ناوم به سه ردا بریژه، پئیان ده گوترئ وه لامیان بده نه وه، نه وانیش ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ده لئین بیگومان پهروهردگار خواردنو خواردنه وهی به هه شتهی له سه ر کافران حه رام کردوه!

﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ هَوًى وَلَعِبًا﴾ نهو کافرانیه که بوخۆیان هوکاری سه ره کی بوون له وهی که خواردنو خواردنه وهی به هه شته یان لی قه ده غه بکری، چونکه ئایینی خۆیان کردبووه گالته و گه پ، یان گالته و کاری پرپووچیان کردبووه ئایین، به ژئانی دویا و جوانی و زه رقی به رقی ژیان له خۆیان بایی بوبوون، وازیان له کار و کرده وهی به سوود هیئابوو.

واته: نهو کافرانه گالته یان به ئایین ده هاتو به گرنگیان نه ده زانی، یان گالته و گالته جارپیان کردبوو به ئایین بو خۆیان، هه میشه خه ریکی نه نجامدانی کاری پرپووچ بوون، کارکیان نه کردوه که مشته مالی دلوه ده روونیان بکاو سوود به خش بی، به لکوو کرده وه کانیان بریتی بوو لهو کارانهی که نه ده میزاد له کاری گرنگ بی ناگا ده کا، یان کاره کانیان بی مه به ستو ناکامی باشه، وه کوو کاری مندالانه که هه ر بریتی به له خو خا فلاندن!

﴿وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له ژیا نی دنیادا له خزیان بایی بوبوون، به جوانی و له ززه تو خوشییه کانی گیسو ده بوبوون! به ته مای ته مه نی در ژو خوشگوزهرانی و زورکردنی مالو سامانو و ده سهینانی پله و پایه، ناگیان له قیامه تو نیش بو کردنی نه بووه! به پیچه وانهی نه هلی به ههشت که له ژیا نی دنیایان دا هه لوو تیکوشانیان بو و ده سهینانی پله و پایه ی قیامهت بووه، دلیا بوون له وهی که دنیا کیلگهی قیامهته، هه موو هه لیکیان بو به خته وهری قیامهت ته رخا ن کردبو، ته نانهت که پیا ن خوش بووه نیعمه تی دنیایان به سهردا برژی بو نهو مه به سه بووه که یارمه تیده ریا ن بی بو نه جامدانی نهو کارانه ی که ده بنه هوی ره زامه ندی پهره ردگارو خونا مه کردن بو ژیا نیکی به خته وهرو کامه رانی هه تاهه تای!! بۆیه پاداشی نهو خودا پهرستانه به ههشتی رازاوو کامه رانییه.

سزای نهوانهی گالته یان به نایین ده هاتو گرنگیان پی نه ده داو به ژیا نی دنیا له خزیایی بوبوون ناگری دۆزه خه... نهو هتا ﴿فَالْيَوْمَ نُنْصَاهُمْ كَمَا نُسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾ نه مرۆ مامه له یان له گه له ده کهین به شیوه ی مامه له کردنی که سیک که شت له بیرخوی به رسته وه، واته: لیان ده گهرین با له ناو دۆزه خا بسوتین؛ هه رلیان نا پرسینه وه، مامه له ی شتی له بیرچووه وه یان له گه له ده وکهین، نه گینا پهره ردگار هیچ شتیکی له بیر ناچی و هیچ شتیکی نه له زانیاری خودا ون بی، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ طه/٥٢.

که وابوو نه م له بیرچوونه وه ی پهره ردگار نو سلوویکی به لاغیه و بو موقابه له و بهرام به ری کردنه وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿نُسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ التوبة: ٦٧. یان ده فرموی: ﴿كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ طه/١٢٦.

به کورتی مانای ﴿فَالْيَوْمَ نُنْصَاهُمْ﴾ نه مرۆ مامه له ی شتی له بیرچووه وه یان له گه له ده کهین دوعار نزاو پارانه وه یان لی وهرنا گرین، به خێرو چاکه باسیان ناکهین، له ناو ناگرده ده یانه ئینه وهو لیان ده گهرین ﴿كَمَا نُسُوا

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا ﴿٥٢﴾ وه‌کوو چۆن شه‌وان له‌دو‌نیادا شه‌م رۆژه‌یان له‌بیر خۆ
 بردبووه‌وه هه‌رگیز وه‌بیرخۆیان نه‌ده‌هێنايه‌وه و گرنگییان پێ نه‌ده‌دا، ﴿٥٣﴾ وَمَا
 كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٤﴾ هه‌روه‌کو چۆن ئینکاری ئایاتی خودایان ده‌کردو،
 بره‌وان به‌ پێغه‌مبه‌ران نه‌ده‌کردو به‌درویان ده‌خستنه‌وه به‌رده‌وام دژی
 په‌یامه‌که‌یان ده‌هه‌ستان!

باسی فه‌ضل و گه‌وره‌یی قورئان به‌سه‌ر ئاده‌میزادداو حال و چۆنیه‌تی

کافران رۆژی قیامه‌ت

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْتَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
 تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ
 لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

دوا‌ی شه‌وی په‌روه‌ردگار حال و چۆنیه‌تی به‌هه‌شته‌کان و دۆزه‌خیه‌کان و
 نه‌عرا‌فیه‌کانی به‌یان کرد، گو‌فتو گۆ‌ی ئی‌وانی شه‌م سێ تا‌قمه‌ی را‌ن‌اند؛ که
 هه‌مه‌وه‌یان نه‌ایشه‌وه مه‌شه‌ده‌ی سه‌رنج را‌کیشه‌ بو‌نو ئاده‌میزاد هه‌له‌ده‌نێن بۆ
 وردبو‌نه‌وه و تیف‌کرین له‌ ئاکا‌و سه‌ره‌نجام، شه‌مجار به‌شو‌ین شه‌وه‌دا با‌سی
 شه‌ره‌فو گرنگیی قورئانی په‌ی‌رۆز ده‌کا، سو‌ود و قازانجی بۆ ئاده‌میزاد رو‌و
 ده‌کا‌ته‌وه، شه‌وه را‌ده‌گه‌یه‌نی که قورئان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌مه‌و
 بره‌وی‌انو‌ی کافره‌کانی پو‌وج کرده‌وه، شه‌مجار حال و چۆنیه‌تی
 به‌درو‌خه‌ره‌وه‌کان و شه‌و ته‌نگ‌و چه‌له‌مانه‌ی تو‌وشیان دێن را‌ده‌نو‌ینی،
 په‌شی‌مانی و نا‌هو چه‌سه‌ره‌و نا‌وته‌خوا‌زیان بۆ شه‌وی سه‌رله‌نو‌ی بگه‌ڕێنه‌وه بۆ
 دو‌نیا بۆ چاک کردن و گۆ‌ڕینی هه‌لو‌سته‌و کرداریان یان نا‌وته‌خوا‌زیان بۆ

ئەوێ که شەفاعەتکارێک تەکیان بۆ بکاو لەو سزا سامناکه رزگاریان بێی
 دەخاتە روو دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾
 بێگومان پەرپاویکمان بۆ ئەو موشریکو بتپەرستانە ی عمرەبو خەڵکانی
 تریش هیناوه که ئەحکامو دەقەکانی روونو ئاشکرانو چەواشەکاریی تێدا نیه،
 نایاتە کانیمان به وتە ی پر ماناو پەند نامیزو نامۆزگاریو چیرۆکۆ دیرۆکۆ
 ئەحکامو بەلێنو هەرپەشه، شی کردۆتەوه، به زانیاریو مەعریفەتێکی تەواوه
 راگەیه‌ندراون؛ بۆ ئەوێ نادەمیزادەکانی سەردەمی پێغەمبەرۆ دواپیش
 بیروباوه‌ری خۆیان راست بکەنەوه، دلو دەررونی خۆیان پاک بکەنەوه، وه‌کوو
 له شۆنێکی تردا دەفەرموی: ﴿أَنْزَلْنَاهُ بِعِلْمِهِ﴾ النساء/١٦٦. بۆ ئەوێ
 لەژێر ۆرشنایی نایەتەکانی دا بیروباوه‌ری خۆیان راست بکەنەوه، خوشبەختیو
 کامەرانیی بە دەست بێنن، ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئەوێ بپیته
 ره‌هنوماو مایه‌ی ره‌حمەت بۆ ئەوانه‌ی بروای پێ ده‌کەنۆ ده‌یکەنه پەیرەوو
 پرۆگرامی خۆیان لەژێر داو پابه‌ندی حوکمەکانی دەبن!

خۆنەری موسولمانی هیژا! پروانه قورئان چۆن بناغە ی نایینی روون
 کردۆتەوه، هەرپەشه‌ی توندی له‌ بتپەرستیو هاو‌هل دانان بۆ خبدا کردووه،
 یاساو نیظامی ره‌ساو له‌باری بۆ مرۆفایه‌تی داناوه، نادەمیزادانی هەلنانۆ بۆ
 بیناکردنۆ پیشکەوتنۆ شارەستانیه‌تۆ گەشه‌کردنی هەردوو لایه‌نی ماددیو
 گیانی، ئەوه‌یش لە‌رێگه‌ی تیفکریزو وردبوونه‌وه‌و هەلنانی نادەمیزاد بۆ
 لێکۆلینه‌وه‌و توێژینه‌وه، له‌ زۆر نایه‌ت دا ره‌خنه‌ی له‌ لاسایی کەرەوه‌و
 شۆنکه‌وتنی کوێرانه‌ گرتووه، مه‌دحی عەق‌لو عەق‌لکاریی کردووه، وه‌کوو له
 شۆنێکی تردا دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ الرعد/٤،
 یان دەفەرموی: ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة/١١١.
 له‌مه‌وه‌ بۆمان دەرده‌که‌وی که نایینی ئیسلام نایینی عەق‌لو تیفکریزو
 سروشته، سەرچاوه‌ی هیدایه‌تو حیکمه‌تو ره‌حمه‌ت، مایه‌ی خوشبەختی
 نادەمیزاده له‌ دونیاو قیامه‌ت دا ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ ئەو کافرو
 خودانه‌ناسانه‌ چاوه‌روانی ناکن له‌م کتێبه‌ جگه‌ له‌ سەرەنجامی ئەوێ که

له سهر زوبانی پیغه مبهراڻ پێیان راگهیه ندراره له سزاو پاداش! واته: جگه له وه دی هاتنی ئه وه هه والو واده به لێنو هه ره شانه ی که تییدا راگهیه ندراون هیچی تر له پێشیان نیه و چاره وروانی ناکه! جگه له وه سزاو پاداشه ی له پێشیان، جگه له دۆزه خو به هه شت هیچی تر چاره وروان ناکه.

له ره بیعی کوپی نه نه سه وه ریوایه ت کراوه که وتویه تی: به رده وامو په یتا په یتا ئه و شتانه ی قورئان هه والی پێداوه و ئاماژه ی پێ کردوه دینه جی و روو ده دن تا روژی قیامت ته واده بی و حیسابو لی کۆلینه وه کۆتایی دی و نه هلی به هه شت ده چنه به هه شته وه نه هلی دۆزه خ ده خزی ندرینه ناو ئاگره وه ئه و کاته هه واله کانی قورئان (تاویل) ه کانی کۆتاییان پێ دی! ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ ئه و روژه ی هه واله کانی قورئان کۆتاییان پێ دی واده به لێنو هه ره شه کانی دینه جی، راستی ئه و شتانه ی خه به ری پێ داوه ئاشکرا ده بن، هه موو شکو گومانیک ده ره ویتته وه، نه وانه ی په ی ره ی ئه و قورئانه یان نه کردوه وه له دنیا له بیر خۆیان برد به وه وه روویان لی وه رگێرا بوو ده لێن: بێگومان نه وه ی پیغه مبه رانی په روه ردگارمان پێیان ده وتین هه مووی راست بوو، نه وان به حه ق هات بوونو په یامه که یان هه قو راست بوو، ئاشکرا بوو نه وان له سهر حه ق بوونو ئیمه به نه فامیی پشتمان له و په یامه راسته کردو روومان لی وه رگێرا، بۆیه به م شیوه سزامان درایه وه! خه تای خۆمانه و خۆمان به خۆمان کرد!

ئه مجار ده که ونه مقۆمقۆی نه وه ئایا ریگای رزگار بوونیان ده ست ده که وی، ئاواته خوازی نه وه ده بن به ههر شیوه یه ک بێ رزگاریان بی و ده لێن: ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ ئایا ئیمه تکا کارتک، شه فاعه تخوازی دلسۆزیکمان هه یه شه فاعه تمان بۆ بکاو له م به ده ختی و چاره ره شییه رزگارمان ببی ﴿أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ یان ده کسێ بگێردرینه وه بۆ دنیا و ژیان ده ست پێ بکه ی نه وه جا له وی هه لوێستی خۆمان بگۆرینو کرده وه ی چاک بکه ی نو په ی ره ی ئایینو رێبازنک بکه ین که خودا پێی رازی بی و شیایوی چوونه ناو به هه شت بین؟؟

ھۆی ئەوێی کە ئەوان لەسەرەتادا ئاواتەخوازی شەفاعەتکارن دوایی
 ئاواتی گەڕانەوێ بۆ دۆنیا دەخوازن ئەوێیە کە بەپرۆی ئەو موشریکانە
 رزگار بوون لە دادگای پەرورەدگاردا بەھۆی شەفاعەتکارانەوێ دەبێ، جا کە
 مایەپووج بوون بۆیان دەرکەوت کە رزگار بوون بەھۆی بیروباوەری راستو
 کردووەی چاکەوێ وەدی دێ ئەمجار ئاواتەخوازی گەڕانەوێ دۆنیایان
 دەکەوێتە سەر و ئەو ئاواتە دەخوازن، بەلام تازە کار لەکار ترازاوێ ئەو
 ئاواتو هیچ ئاواتی تریان نایەنە دی، وەکوو لە نایەتیکی تردا لەم بارەو
 دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا: يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
 نُكَذِّبُ بَيَّاتٍ رَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بَلْ بَدَّالَهُمْ مَا كَانُوا يَخْفُونَ
 مِنْ قَبْلُ، وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿٢٧-٢٨﴾ الانعام

پەرورەدگار بۆ خۆی دەزانێ کە ئەوانە ئەگەر بشکێردێنەوێ بۆ جیھان،
 دەگەڕێنەوێ سەر ھەلوێستی نالەبارو بیروباوەری پووجی خۆیانو پەند نامێز
 نابن! ئەمە جگە لەوێی کە تازە کار لەکار ترازاوێ ﴿قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
 وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ئەوانە خودی خۆیان لەکیس داوێ بەوێ کە
 خراوێ ناو دۆزەخوێو بۆ ھەتاهەتایی تێیدا دەمێننەوێ لی قوتار نابن،
 ئەو خودا درۆزنو پەرستراوانەیان کە پێیان وابوو لای خودا تکیان بۆ دەکەن
 هیچ رۆلێکیان نیو ناتوانن ھیچیان بۆ بکەنو ناسەواریان دیار نیو، ئەو
 شەفاعەتیان بۆ دەکەن ئەو یارمەتییان دەدەن، ئەو لەو سزایە بۆ
 ساتەوێختیکیش رزگاریان دەکەن!

بەکورتی قورئان گەورەترین نیعمەتی خودایە بەسەر ئادەمیزاددا، چونکە
 روونکەرەوێو رێپیشانەری راستو دروستە بۆ ئیمانی صەحیحو ھەقو
 خوداپەسەند، بۆ خوداپەرستی راستو وەدەستەپێنانی بەختەوێری ھەردوو
 جیھان.

چەسپاندنی خودایەتی و پەروەردگاریەتی بۆ زاتی (الله)
 إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
 الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
 مُسْحَرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

پەڕوەندی ئەم ئایەتە بە پیش خۆیەو ئەوێه: کە قورئانی پیرۆز جەخت
 لەسەر چوار بنەمای سەرەکی دەکا و لەم چوار تەرەدا دەخولیتەو، ئەوانەش
 بریتین لە یەکتاپەرستی، هەبوونی خودا و راستیی پێغەمبەرایەتی،
 زیندووبوونەو و هاتنی رۆژی قیامەت، بپروا بە قەزاو قەدەر، چەسپاندنی
 زیندووبوونەو پابەندە بە سەلماندنی تاکو تەنهایی خودا و توانا و دەسەلاتی
 رەها و زانستی بەرفراوان.

جا کە لەو پێش پەروەردگار راستی هاتنی رۆژی قیامەتی چەسپاند،
 باسی گۆشتوگۆی نێوان دۆزەخی و بەهەشتی و ئەعراقییەکانی کرد، لای
 کردووە بە لای هێنانەوێ بەلگەی تەنهایی پەروەردگار و توانا و دەسەلاتی
 رەها و بەرفراوانی، زانستی زۆرو بێ سنوری، تا ببنە بەلگە لەسەر
 پەروەردگاریەتی و خودایەتی ھەق و رەسا بۆ زاتی پەروەردگار و چەسپاندنی
 هاتنی رۆژی قیامەت و فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ بێگومان پەروەردگاری ئێو
 ئەو ئادەمیزادینە! کە ناوی (الله) یە خودایەکی ئەوتۆیە کە ناسمانەکانو
 زەوی لەشەش رۆژدا بەدیھێناون، ئەمجار کۆنترۆلی عەرشێ کردو کاروباری
 بوونەوێ لێو هەڵدەسوورپێتی، کەوابوو پێویستی سەرشارانی ئێوێه
 کەبەتەنھا ھەر ئەو بپەرستن، چونکە جگە لە زاتی پاکی ئەو هیچ خودای تر
 نین شیاوی پەرستن بن.

لەم ئایەتە پیرۆزدا پەروەردگار ھەوایی ئەو مان دەداتێ کە ھەموو
 ناسمانەکانو زەوی ئەوێ تێیاندا یە لەماوێ شەش رۆژدا بەدیھێناون.

كه باسى شەش رۆژ دەكا يەكسەر زەين بۆ ئەو دەچی كه ئەندازەى ئەم رۆژانە هێندەى رۆژى ئاسایى دونیا بن، چونكه ئەو دەمە خۆرو مانگۆ ئەستێرە نەبون! بەلكو دواى دروستکردنى زەوى ئەمانە بەدى هێنراون.

مامۆستا سەید دەفەرموئ: ئەو شەش رۆژەى ئاسمانو زەویان تێدا دروست کراوە نەینی یەکی خۆدایى یە جگە لە خۆدا کەسى تر نایزانى، چونكه خۆدا بۆ خۆى فەرمووی: ﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وى دەچی ئەو شەش رۆژە بریتى بن لە شەش قوناغ، یان شەش گۆرانو طەورین، یان شەش رۆژ بن لە رۆژانى خۆدا كه بەپێوەرى رۆژگارى ئێمە ناپیورین، چونكه ئەو کاتە مانگۆ رۆژو هەلسۆرانی قەبارەکان نەبوو.

هەر رۆژێک لەو رۆژانە هێندەى هەزار سالى دونیا دەبى، وەكوو لە نایەتێكى تردا دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ الحج/٤٧. رۆژى قیامەتیش پەروەردگار لە نایەتێكى تردا درێژییەكەى بەپەنجا هەزار سال ئەندازە دەكا وەكوو دەفەرموئ: ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ المعارج/٤.

بە کورتى: خۆدای ئیوه ئەى خەلکینه! خۆدایەکی تاکو تەنیاو بى هاو لەو بى وێنە، هەر ئەو ئاسمانو زەوى بەدى هێناون، نەخشەى کێشان، کاروبارىانى رێک خستوو، لە شەش رۆژدا یاساو نێظامى دامەزراندوون، جا ئەو رۆژانە یان بەگۆڕەى رۆژانى دونیا مەزەندە دەکرتن، یان پەروەردگار بۆ خۆى لە هەموو کەس زاناترە بە ئەندازەو سنووریاو ئێمە ئەندازەیان نازانین، خۆ ئەگەر پەروەردگار ئارەزووى هەبوايە دەیتوانى لە کەمترین ماوەدا دروستیان بکا، بەلام بۆیە بە شێنەیی بەدى هێناون تا بەندەکانى لە کارەکانیاندا لەسەرەخۆ بە شێنەیی بن، بەوردی کارامەیی تەنجامیان بدەن، ئەگینا پەروەردگار دەتوانى لە کورت ترين کات دا گەورەترین کار ئەنجام بدا؛ ئەوەتا لە شۆنێکی تردا دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ یس/٨٢.

جا وەكوو لە نایەتێكى تردا دەفەرموئ: ﴿قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ﴾

بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ، وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا، ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِّنْ فَوْقِهَا، وَبَارَكَ فِيهَا، وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿٩-١٠﴾ فصلت: ٩-١٠.

دروستکردنى زهوى دوو روژى ويستوهه، دروستکردنى كىوو چىوو
گژوگىاو كانو كانزاكانى دوو روژى ترى ويستوهه، ته مجار ناسمانه كانو
مه جهره و ته ستيره كانى به دوو روژى تر دروستكردوون! وه كوو له شوئىكى
تردا ده فرموى: ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ، وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَمَاءٍ أَمْرَهَا، وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا، ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ فصلت.

ته مجار پهروه ردگار دواى دروستكردنو به ديهينانى زهوى ناسمانه كانو
نه وهى تيان دايه، كوئىرولى عمرشى كردو له ووه كاروبارى بوونه وه
هه لده سوورينى، ياساكانى رىك ده خا، هيج كارو به ديهينانىكى له هى
ئاده ميزاد ناچى، كارو كرده وه زاتو صيفاتى له هى هيج كهس ناچى،
بى وينه و بى هاوتايه و بى هاوه له!!

خوينه رى هىزا! پىويسته ئيمه بيروباوه رمان لهم باره وه وه كوو ئيمانى
هاوه لانى پيغه مبه ر ﷺ وابى، واته ده بى پروامان وابى كه پهروه ردگار
كوئىرولى عمرشى كردوه به شيوه كه كه شياوى زاتى پىروژى بى، به بى
ديارى كردنى چوئيه تى نه و كوئىرول كردنو زانينى حهقيقه تى كوئىرول كردنه كه
خودا خوى ده زانى و ئيمه لى بى ناگايان!

ته مه راي ئيمام ماليكتو ره بيهى ماموستايه تى كه فرمويانه:
كوئىرول كردنه كه ناشكراو نومايانه به لام چوئيه ته كهى نه زانراو په نهانه،
پرسيار كردنيش لهم باره وه بيهى ته و ناره وايه.

ئيبنو كه ثير ده فرموى: مه زه بى سه له فى صالح: له وانه ئيمام ماليكتو
ته وزاعى و ته وري و له يشى كورى سه عدو شافيعى و ته حمده و ئيسحاقى كورى
راهو وه هى تريس له پيشه وايانى موسولمانان له كوئو نويدا ته هم جوړه ده قه
ناينيانه يان وه كوو خويان مانا كردوونو هيج جوړه ته ئويلو ته شبيه يان تيدا

به کار نه هیناوه، ده قه که چ مانایه کی ساکارو ئاسایی هه لڤگرێ ئاوا هه لئسو که وتیان له گه ل کردووه، خودا روخساری بۆ خۆی باس کردووه، دهستی بۆ خۆی داناوه ئیمهش ده بی پر وایان پی بکهین، به لام ئهم دهسته چۆنه و چۆن نیه ئه وه خودا بۆ خۆی ده یزانی... هتد.

نه عیمی کورێ هه مهاد که مامۆستای ئیمامی بوخارییه فرموده تی: که سیڤک پهروهردگار به دروستکراویڤک بشو بهینی، کافر ده بی، که سیڤکیش ئینکاری ئه و شته بکا که خودا بۆ خۆی وه صفی خۆی پی کردووه کافر ده بی، ئه و شتانه ی خودا خۆی پی وه صفدار کردووه پیغه مبه ر ﷺ وه پالی داوه ناچیتته خانهدی ته شبیهو لیڤک چووی خودا به دروستکراوه کانی.. که سیڤک ئه و شتانه ی خودا بۆ خۆی وه پال خۆی داو نو فرموده ی صه حیح و راست له باره یانه وه هاتووه، بۆ خودایان به ره وایان بزانێ و دانیان پیدا بنی به و شیوه یه ی که شیای پهروهردگاره، ره وشتی ئاله بارو پله نزمی له خودا دوور بخاته وه، ئه وه رینگای هیدایه تی گرتووه.^١

به لام زانیانی خه لفه ئهم جۆره ئایه تو فرمودانه ته ئویل ده که نو ده لین: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ یانی کاروباری بوونه وه هه لده سووړینی و به گویره ی نه ندازه و نه خشه کیشانی خۆی و دانیی و زانیی ره هاو بی سنووری خۆی گۆرانکاری له بوونه وه ردا نه نجام ده دا وه کوو له ئایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ، يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ یونس/ ٣.

ئه مجار پهروهردگار بری له دیارده ی هه لئسوړانی بوونه وه دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِثًا﴾ پهروهردگار به تاریکایی شه و رووناکی خۆر دا ده پۆشی، واته: تاریکی ده که ویتته شوینی رووناکی و به سه ریا ده کشی و دایده پۆشی، هه ر شوینیڤ تاریکی شه وی گه یشتیبتی رووناکی خۆری لی ئامینی، به پیچه وانه شه وه هه ر شوینیڤ رووناکی خۆری گه یشتی

^١ تفسیر ابن کثیر ج ٢/ ٢٢٠، تفسیر المراغی ج ٣/ ١٧٣، تفسیر المنیر ج ٨/ ٢٣٣، تفسیر المنار ج ٨/ ٤٥٣.

تاریکی شهوی لی نامینی! هه ریه که یان به شوین شهوی تر یانه وه یسهو راوی ده نی و ره دووی که وتوه! به بست بواری نادا، ته مپۆ که زانستی تازه له باره ماددی به کان دا پیشکه وتنی به ده ست هیناوه و زانست هیلکه یی زهوی زیاتر چه سپاندو بووه ته شتیکی به لگه نه ویست، نه م راوانو شوینکه وتنه خیرایی بهی شهو و رۆژ بۆ به کتریی زیاتر روون ده بیته وه، چونکه هه موو کاتی نیوهی زهوی روونا کهو نیوه که ی تری تاریکه، هه موو کاتی له نه نجامی هه لخوا لانی زهوی له ته وه ره ی خۆی دا به ده وری خۆردا تاریکایی له شوینی ک ده وراو رووناکی دیته شوینی، له شوینی کی تریش روونا کایی ده وراو تاریکایی دیته شوینی، نه گهر له خۆر هه لاتنی ناوه راست رۆژ بی و دنیا روونا ک بی، نه وه له نه مریکای باشو ورو یابانو ده ورو به ریان دنیا شه وه تاریکایی هه یه، زور به ی زانایانی نیسلام وه کوو غه زالی و رازی و ئیبنو ته یمییه و ئیبنو لقه ییم جه زوییه نامار ه یان بۆ نه م راستییه کردوه له نووسینه کانیان دا وه کوو حقیقه تیکی زانستی چه سپاندو یانه.

رسته ی (يَغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ....) وه کوو به لگه وایه بۆ پیشه وه ی؛ چونکه پهروه ردگار که له پیشدا باسی کۆنترۆ لکردنی عهرشی کردو باسی هه لسوپاندنی بوونه وه ری کرد، نه مجار نمونه ی نه م کۆنترۆ لکردنه و هه لسوپاندنی به ناشکرا پیشان ئاده میزادان دا، بۆ شه وی به چاری خۆیان دیارده ی نه م هه لسوپاندنه بیبنو و بزانه پهره ردگار چۆن گۆرانکاری له بونه وه ردا ده کا، چۆن شه وو رۆژ به شوین به کتردا ده هینی و چۆن نه م هه موو خۆرو مانگنو نه ستیره وه هه ساره وه کاکه شانه هه لده سورینی هه ریه که یان کاروباری خۆی بۆ سوودی ئاده میزاد پی نه نجام ده دا، به گۆرانی شه وو رۆژ هۆکاری ژیان بۆ ئاده میزادان به تایبه تی و بۆ گیانه به ران به گشتی ده سته بهر ده بی و سوودو قازانجی ئاده میزاد دیته جی و به بهر ژه وه ندیی نه وان ته واو ده بی. هه ر له دیارده ی ریکخستنه و نه خشه کیشانی خودا بۆ بوونه وه ره، که ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالتَّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ﴾ خۆرو مانگنو نه ستیره وه هه ساره وه کاکه شه زه به للاحه کانی به دیه ینا ورو هه موویان به گۆیره ی ویستو ئیراده ی نه و دین و ده چن، هه موویان ملکه چو پابه ندی فرمانی زاتی پاکی

کردگارن، چۆنی بوی وا هه‌لده‌سوړین، ملیونه‌ها ساله‌ ته‌م گمردوونه له‌ها‌تو‌چۆدایه، ته‌م قه‌باره گه‌وره‌و زه‌به‌للا‌حانه به‌بی و‌چان هه‌لده‌سوړین، نه له‌کار ده‌که‌ونو نه به‌نزیو گازیان پیوسته‌و نه لییان ده‌برئ، نه بورغویان سلام ده‌بنو ده‌سوین، هه‌ریه‌که‌یان له ته‌وه‌ره‌ی خوی به‌خیرایی‌سه‌کی دیاری کراو تایبه‌ت هه‌لده‌سوړینو هی‌چیان له‌هی‌چیان ناخشینو رینگه له‌یه‌کتر ناگرنو پی‌که‌وه ده‌عم ناکهن. ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ هوشیار ببه‌وه! هه‌ر بۆ په‌روه‌ردگار به‌دی‌هنا‌زو دروست‌کردن، کار‌گیریی و هه‌لسو‌پاندن هه‌ر به‌ده‌ست ته‌وه، هه‌ر خودا‌خواه‌نی بو‌ونه‌وه‌ره، هه‌ر ته‌و کار‌گیر و هه‌لسو‌پانه‌ره ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ خودای بو‌ونه‌وه‌ر پاک‌و بی‌گه‌رده، به‌رزو بی وینه‌و هاوتایه، هه‌ر ته‌و خودا‌و په‌روه‌ردگار، هه‌رچی خیر و بیری بو‌ونه‌وه‌ر هه‌یه، هه‌مووی له خودا‌وه‌یه، پیوسته به‌نده‌کانی سو‌پاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر ته‌و هه‌موو نیعه‌ته‌و خیر و خوشی‌یه‌ی بۆ ئاده‌میزادانی دابین کردوه، جگه له خودا که‌سی تر شایانی خودایه‌تی و په‌روه‌ردگار‌یه‌تی نیه، که‌سی تر خودایه‌تی پی ناکرئ، که‌س رایه‌ی ناکه‌وی خودایه‌تی لی‌بدا:

قییینی: په‌روه‌ردگار له‌نایه‌ته‌که‌دا جودا‌وازیی خسته نیوان وشه‌ی (الخلق) و وشه‌ی (الأمر) ته‌م نیوان کردنه‌ی به (اوری عه‌طف) نه‌نجام دا، جودا‌وازیی نیوان خه‌لقو ته‌مر به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌وه که رای ته‌وانه‌ی ده‌لین: قورنان مه‌خلوقه هه‌له‌یه، چونکه نه‌گره قورنان - که بریتی‌یه له ته‌مری یه‌زدانی - مه‌خلوق بوایه، ده‌بوو ده‌قه‌که‌ی ئیره ناوای لی به‌هاتایه‌وه ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ ته‌مه‌ش نا‌په‌وانی و قسه نه‌زانیه‌که له‌خودا دووره!

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر (ته‌مر) مه‌خلوق بوایه پیوستی به ته‌مرکی تر ده‌بوو پییه‌وه بوه‌ستی ته‌و ته‌مه‌ش پیوستی ته‌مرکی تر ده‌بوو، هه‌روا بپوا ته‌مه‌ش نه‌گونجاو مه‌حاله، که‌وابی ته‌مر که که‌لامی قه‌دیمی خودایه ته‌زه‌لی‌یه مه‌خلوق نیه، به‌لکوو هه‌موو مه‌خلوقات پییه‌وه په‌یوه‌ستن وه‌کوو له شوینیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ الروم/ ٢٥.

ماوه تهوه تهوه بگوتري: كه تهوه تيراده ليك جياوازن، چونكه پروهردگار جاري وا هديه تهوه مرده كا به شتيك دهيهوي تهوه نجام بدری! تهوه تهوه نيه فهرماني كرد به تيبراھيم كه كوپه كهی سهربري! تيرادهی سهربرينه كهشی نه كردبوو، فهرماني به پیغه مبر كرد كه په نجا نوژ بكاو هر تيرادهی پینج نوژیشی كردبوو، تيرادهی شهید بوونی همزهی كردبوو نههی له كافره كانیس كردبوو كه بيكوژن، تهوه تا له سووره تی (ال عمران / ۱۴۰) دا ده فرموی: ﴿وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ كه يه كي لهو شهیدانه همزه بووه، كهچی نههی له كافره كان كردووه له كوشتنی.

په سندی نزاو پارانهوه له خوداو خرابی ناشووبگيري

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾

دواي تهوهی پروهردگار به لگهی له سهر تاقه خودایی خوی هینايهوه، تواناو دهسه لاتی ره هاو هه لسورانندی بوونه وهری به نه وپیری دانایی و لیزانی بو خوی چه سپاند، فهرماني به ناده میزاد كرد كه يه كتا پهرستی تهوه نجام بدهنو به ندایه تی هر بو خودا بکه نو همیشه نزاو پارانهوه له باره گاي تهوه كردگار بکهن، چونكه پارانهوه كاكلهی خودا پهرستی یو فرموی: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ پروهردگار به ننده كانی شاره زا ده كا بو تهوهی لی بیارپنهوه، چونكه نزاو پارانهوه له خودا مایهی خوشبهختی دویا و قیامه تهوه ده فرموی: تهوه به ننده كان! دوعاو پارانهوه ناراستهی پروهردگارتان بکهن، به شیهه یه کی ملكه چی و به سوزو پرژشهوه له خودا بیارپنهوه، با پارانهوه كه تان وپرای تهوهی كه به زه لیلی و ملكه چی ده بی با به دهنگی نژو له سهره خو بی، پارانهوه مؤخی خودا پهرستی به تایبه تی له کاتی تهنگاندها، یان به زه لیلی و ملكه چی نزاو پارانهوه تهوه نجام بدهنو هاوار بکه نه پروهردگارتان، جاریك

به دهنگی بهرزی مام ناوهندی جارێک به ئهسپایی و دهنگی نزم، بۆ ههر جوړێک لهم دوایانه کاتی تایبهتی ههیه، جاری وا ههیه نزاو پارانهوه به دهنگی مهیلهو بهرزو مام ناوهندی باشه، جاری واش ههیه به دهنگی نزم ئهسپایی باشه نهگهر له شوێنێکی چۆلو له ژوورێک دا بووی و دنیابووی کهس پیت نازانی و کهس گوێی له دهنگت نهو تهشویش ناخهیه سهریانو دیاردهی ریبابازی و خودهرخستن مه بهست نهبوو، نهوه به دهنگی بهرزی مام ناوهندی نزاو پارانهوه که بکری باشه، نهگهر له کاتی کۆبونوهی خهڵک له مزگهوت دا یان شوێنی تر نهوه به دهنگی نزم بپارییهوه باشه، جگه لهو دوای پارانهوانه که شمرع دهنگ بهرزی تیدا پهسهند کردوون وه کوو (الله اکبر) کردنی و ژرانی جهژنو (لبیک اللهم لبیک) گوتنی حاجیان، ههروهها خوێندنی سوره قی فاتیه و بری قورئانو خوێندنی قنوت له نوێژه جههریهکان دا.^٢

به ههرحال ئایه ته که ناماژهی نهوهی تیدایه که پارانهوه به نهی و به دهنگی نزم باشتره، چونکه له ریبابازی دووره، ههروهها چونکه بهروه دگاری له شوێنێکی تردا دهفرموی: ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً﴾ الأعراف/ ٢٠٥.

که مه دخی زه که ریباش دهکا بهوه مه دخی دهکا که به دهنگی نزم له خودا پاراوه تهوه، دهفرموی: ﴿إِنْ نَادَى رَبُّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾ مریم/ ٣. له سهحیحهین دا فرموده یهک له نهبو موسای ته لئه شعهریهوه گیر دراوه تهوه دهفرموی: له سهفرێک دا هاوهلان به دهنگی بهرز له خودا ده پارانهوه، پیغه مبهر ﷺ فرموی: (ئهی خه لکینه! تووێک له سهره خوو که میک پشوو به نهفسی خوتان بدن، دنیابن ئیوه بانگی که سیک ناکه کهر و بی گوێ بی؛ یان دوورو بی ناگابی؛ بیگویمان ئیوه له خودایهک ده پارانهوه بیسه رهو لیان نزیکه، له ههر شوێنێک بن له گه لئاندايه.

^٢ تفسیر المنار ج ٨/ ٤٥٦-٤٥٧ به بری دهسکارییهوه.

ئیبینو جورە یح دەلی: دەنگ بەرزکردنەو و هاوارکردن لەخودا بەدەنگی بەرز مەکروو، فەرمانمان پێ کراوە بەدەنگی نزم و نەهینی و ملکهچی لەخودا پیاریینەو.^٢

هەسەنی بەصری دەفرموی: موسولمانانی پیشوو زۆر بە نزمی و بەنەهینی دوایان دەکردن، بەدەگمەن لەکاتی پارانەو و دوعا کردن دا دەنگیان دەبیسترا، دوعاو پارانەو کانیاو بریتی بوو لە سرتەسرتی ئیوان خۆیانو پەرەردگار، مەگەر لە دوعاو پارانەو دا کە دەنگ بەرزکردنەو تێیاندا پەسەندە وەکوو (البیک) گوتنی کاتی هەچو (الله اکبر) کردنی رۆژانی جهۆن.

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ بێگومان پەرەردگار ئەو کەسانە ی خۆشناوین کە لەدوعا کردن و پارانەو لەخودا و لەشتی تریش زیدەرەویی دەکەن، زیدەرەویی کردن لە دوعادا ئەو یە کە بەشیوەی ملکهچی و زەلیلی و دەنگ نزمی نەنجام نەدری و خۆشەویستی خودای تیدا نەبی، واتە: دوعاو پارانەو بەشیوەی (تضرع) و پەنامەکی نەبوو، خودا وەلامی ناداتەو و دوعاکە گیرا نابێ، کەوابوو فەرموودە ی خودا کە دەفرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ وەکوو هەرەشە وایە بۆ ئەو کەسانە ی کە لەنزاو پارانەو دا (تضرع) و پەنامەکی رەچا و ناکەن!

ئیمامی ئەحمەد و ئەبو داوود لەسەعدی کوری ئەبو وەهقاصەو دەگیرنەو: دەلی گویم لی بوو پیغەمبەر دەفرموو: ﴿إِنَّهُ سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ، وَقُرْأَ هَذِهِ الْآيَةُ...﴾ دلنیاوین لەمەودا گەلو گرۆهیک پەیدا دەبن لە دوعا کردن و پارانەو دا زیدەرەویی دەکەن، ئەمجار ئەم نایەتە ی خۆیندەو ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾، ئەو بەسە کە بەشیوەکی ملکهچی و پەنامەکی بلی خودایە! من داوای بەهشت و رەزامەندیی لی دەکەم داوات لی دەکەم هیدایەت بەدە ی بۆ ئەنجامدانی هەر گوشتارو

کرداریک لهو به خته وه ریهم نزیک بکاته وه، په نا ده گرم به تو له دۆزه خو ههر شتیک لهو چاره ره شییهم نزیک بکاته وه!

جا وه کوو پهروه ردگار فهرمانی کردوه به دوعا کردنو نزاو پارانه وه هانا بردن بو خدا، نه هی له ناشوویگیری خراپه رکارییش کردوه وه فهرمووی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ نه هی نه وهی ئاده میزاد! خراپه کاری و ناشوویگیری له سهر زهوی بهرپا مه کهن، دوا نه وهی پیغه مبهراو شوینکه وتوانیان کاروباری سهرزه ویان ریک خستوه، عاقل مه ندانو دلسۆزان له باره ی ماددی مه عنه وییه وه هۆکاری ژانی به خته وه ریو کامه رانیان ده سته بهر کردوه، له یواری بنه ماکانی ژیاندا - کشتو کال، پیشه سازی، بازرگانی، بلاو کردنه وهی ته خلاق ی بهرزو دادپهروه ریو یاسای مه شۆره تو هاریکاری.... هتد - کاریان کردوه.

خراپه کاری و ناشوویگیری له ئاییندا وه کوو کوفرو بیدعهت. ههروه ها خراپه کاری و نیفساد له گه لو کۆمه ل دا وه کوو کوشتن و برین و نانه وهی شهرو ناژاوه، ههروه ها نیفساد له مالو ساماندا به داگیر کردنو دزینو قیل کردن له مامه له دا، نیفسادی عه قل به خواردنه وه کیشانی نهو شتانه ی عه قل ده شیوین، نیفسادی ره گه زو ره چه له ک به هۆی داوین پیسی و بوختان کردن به یه کتری.

ته مجار پاش نه وهی پهروه ردگار مه رجی وه رگرتنو گیرابوونی دوعای بهیان کرد، که ته ضه روحو په نامه کییه، نهو شمان تی ده گه یه نی که ده بی پیداو یستی دوعا به شیوه ی خو فو ره جا بی، هه ره که سیک دوعا کردنو پارانه وهی بهم شیوه یه نه بی بی سووده وه وه لامی نادریته وه، به لکوو له فه سادو ناشوویه وه نزیکتره، بۆیه پهروه ردگار فهرمانی به ئاده میزاد کردو فهرمووی: ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وا له خودا بیارینه وه ترسی سزاو تو له ی خوداتان هه بی، به ته مای پاداشو به خششی نه براوه ی بن، ییگومان دوعاو پارانه وهی شه ری مؤخی خودا په رستینو کاک له ی به ندایه تی کردنه بو خدا، هه رکاتی دوعاو پارانه وه مه رج و پیداو یستییه کانی هاتنه جی گیرابوونی چاوه پروان کراوه، بۆیه فهرمووی: ﴿إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ره حمه تو

به خششی پهروه ردگار نزیکنو بهیدهسته بۆ نهوانه ی کرده وه کانیان به ریکنو
 پیکی نه نجام دهده نو شوین فهرانو نه هی به کانی خودا ده که ون وه کوو له
 شوین پیکی تردا ده فهرانو: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكْتُبُهَا
 لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ الأعراف/ ۱۵۶.

پتویسته له دو عاو پارانه وه دا زنده په وی نه کری؛ بهم جوړه دهنگ زور
 بهرزیکاته وه، یان داوا بکا خودا پله و پایه پیغه مبره بداتی، یان داوا ی
 نه نجامدانی کاری نارپه واکا، یان وشه ی قهله و شه جع ناسا به کارینی،
 هه موو نه مانه ده بن بهو ی نه وه ی که دو عاو پارانه وه که گیرا نه بن!

به کورتی دو عاو پارانه وه ریو ره سمی خو ی هیه؛ پتویسته په په وه
 بکریت، بهم رهنگه دهستی به ده ستونیز بی، رووی له قیبله بی، دلو دهروونی
 به شتی تروه خریک نه بی، به سه لاهه تدان له سه ر پیغه مبر ده ست پی
 بکاو به سه لاهه تدان کوتایی به پارانه وه که بهینی، هه ردو دهستی به وه
 ناسمان بهرزیکاته وه، دو عاو بۆ خو ی موسولمانان بکا، هه ول بدا دو عاو
 پارانه وه که ی له کاتی دو عا گیرا بوون دا نه نجام بدا وه کوو سییه کی کوتایی
 شهو، کاتی روژوو شکاندن، روژی هینی، له کاتی چوون بۆ سه فهرانو کاتی که
 سه می لی ده کری، ههروه ها هه موو نه و کاتانه ی که له کتیبی فهرانو وه
 شه ردا دیاری کراونو به کاتی دو عا گیرا بوون ده زاندرین.

ده باره ی ده ست بهرزیکاته وه ی کاتی نزاو پارانه وه دوو را هیه:

۱- کومه لیک له زانایانی نیسلام: له وانه عطاء و طاوس و موجهیدو
 جوبهیری کوپی مو طعیم و سه عیدی کوپی موسه ییه بو سه عیدی کوپی
 جوبهیر، پتیان وایه: ده ست بهرزیکاته وه له دو عادا باش نیو مه کرووه؛
 به لگه یان نه و هه دینه یه که نه نه س ریوایه تی کردو وه فهرانو یه تی: پیغه مبر
 ﴿جَگَه لَه دوعای نوژده بارانه له هیچ دوعایه کی تردا دهستی
 بهرزه ده کرده وه، به لام له نوژده بارانه دا دهستی نه و نه ده بهرزه کرده وه بن
 ههنگلی پیروزی ده بیندرا.

۲- کۆمه‌لێکی تر له هاوه‌لانو چینی دوا هاوه‌لان (تابعین) پێیان وایه ده‌ست به‌رزکردنه‌وه له‌کاتی دو‌عاو پاران‌ه‌وه‌دا دروسته، تیمامی بوخاری له‌نه‌بوموسای شه‌عهری ریوایت ده‌کا؛ که ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ پاران‌ه‌وه ده‌ستی به‌رزکردبووه‌وه بن هه‌نگلی پیروژیم بینی، هه‌روا فەرمووده‌یه‌کی له‌م شتیه له‌نه‌سه‌وه ریوایت کراوه. ئیبنوعومەر ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبەر ﷺ هه‌ردووه‌ستی به‌رزکرده‌وه‌و فەرمووی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ).
له‌ سه‌حیحی موسلیم‌دا له‌ عومهری کورپی خه‌تتا‌به‌وه ریوایت ده‌کا؛ ده‌فه‌رموی رۆژی به‌در پیغه‌مبەر ﷺ سه‌یری له‌شکری کافره‌کانی کرد که ژماره‌یان هه‌زا ربه‌و، هاوه‌لانیشی سی صه‌دو حه‌قه‌ه‌ بوون، ئیتر پیغه‌مبەر ﷺ روی کرده قیبه‌لو ده‌ستی بۆ لای ئاسمان به‌رزکرده‌وه‌و ده‌ستی کرد به‌ نزاو پاران‌ه‌وه. تیرمذی له‌ عومهره‌وه ریوایت ده‌کا ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبەر ﷺ که ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه بۆ دو‌عاو پاران‌ه‌وه تا دوو ده‌ستی به‌سه‌ر ده‌مو چاوی‌دا نه‌هینایه‌و ده‌مو چاوی مه‌سح نه‌کردنایه ده‌ستی شو‌رنه‌ده‌کرده‌وه.
تیمامی قورطوبی ده‌فه‌رموی: ئەم هه‌دیثو فەرموودانه زنجیره‌ی گێران‌ه‌وه‌که‌یان راست تهره‌و له‌هه‌دیثی نه‌ه‌س به‌هه‌یزترن.. ئەمجار ده‌فه‌رموی: پاران‌ه‌وه‌و دو‌عا له‌خودا کارێکی باشه، چوونی بۆ گونجا با نه‌نجامی بدا نه‌گه‌ر وستی با روو بکاته قیبه‌لو ده‌ستی به‌رزیکاته‌وه نه‌وه باشه، نه‌گه‌ر وستی با ده‌ست به‌رز نه‌کاته‌وه چونکه وه‌کوو له‌ هه‌دیث‌دا هاتوه پیغه‌مبەر ﷺ له‌کاتی دو‌عاو پاران‌ه‌وه‌دا وابوه ده‌ستی به‌رز نه‌کردۆته‌وه‌!

باراندنی بارانو رواندنی گیاو گز به لگهن له سه ره به توانایی

خوداو زیندو بوونه وه ده چه سپین!

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا

أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ

كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَالَّذِي خَبِثَ لَا يَخْرُجُ

إِلَّا نَكِيدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

دوای نه وهی پهروه ردگار نه وهی راگه یاند که خوی به دیهینهری
ناسمانه کانو زه ویه، هه خوی هه لسهو پنهیری بوونه وه ره وچی له بوونه وه رد
ههیه بو بهرزه وهندی ناده میزاده، فیری چۆنه تی دوعا کردنو پارانه وه له
خودای کردن، نه هی له ناشو بگهیری و ناژاره نانه وه کرد، نه وه شی راگه یاند که
ره حمه تو به زهیی خوی نزیکه له چاکه کاران! ناده میزادان هوشیار ده کاته وه
که هه خوی رزقو زوژیده ره، وه گرنگترین سهراچا وهی رزقو روژی بارانه که
ده بیته هوی روانو ده رهاتنی گزوگیاو بهروبووم، هه نه ویش ده توانی روژی
قیامهت مردوان زیندو ویکاته وه، وه کوه چۆن زه وی وشکو برینگو مردوو
به هوی بارانه وه زیندوو ده کاته وه وه فرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ پهروه ردگار خودایه کی وه هیه له پیش باران بارین دا با
هه لده کا، نهو بایه ده نیری وه کوو مزگینی به هاتنی ره حمه تی خوی که بارانه
وه کوو له نایه تیکی تر ده فرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ
مَا قَنَطُوا، وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾ الشوری/ ٢٨.
پهروه ردگار که ویستی باران بیارینی با هه لده کا ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا
ثِقَالًا﴾ جا که بایه که هه وه ره بارانایه که ی هه لگرت ﴿سُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ﴾

ئه‌و هه‌وره باراناوییه به‌هۆی بایه‌که‌وه راده‌فرێنین بۆ ولاتیکی پێوستی به
باران بێ، ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ به‌هۆی هه‌وره‌که‌وه له‌وێ بارانه‌که ده‌بارێنین و
زه‌وییه‌که زیندو ده‌که‌ینه‌وه.

چونکه به‌گۆڕه‌ی زانستی که‌شو هه‌وا ناسیی ئه‌و هه‌وایه‌ی له‌ رووبه‌ری
ده‌ریاوه نزیکه به‌هۆی کاریگه‌ری گه‌رمایی یه‌وه هه‌لمه‌ په‌یداده‌کا، نه‌مجار
به‌ره‌و به‌رزایی به‌رزده‌بێته‌وه، به‌هۆی هه‌وای سارده‌وه ئه‌و هه‌لمه‌ کۆده‌بێته‌وه و
ته‌کا‌شوف په‌یدا ده‌کا و هه‌وری لی پێک ده‌ی، نه‌مجار به‌هۆی هێزی با وه‌ ئه‌و
هه‌وره ده‌ڕۆیه‌ندریو به‌ ویستو ئیراده‌ی خودا باران ده‌بارێنی.

ئه‌م مانایه له‌ زۆر نایه‌تی قورئان دا دووباره‌ بووه‌ته‌وه وه‌کوو ده‌فه‌رموی:
﴿وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّیَاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مِّمَّتْ
فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُورُ﴾ فاطر/٩.

یان ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، وَيُنْزَلُ مِنَ
السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَنْ مَنْ يَشَاءُ، يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَخْطَفُ بِالْأَبْصَارِ﴾ النور/٤٣.

یان ده‌فه‌رموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّیَاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ﴾ الروم/٤٨.

ئه‌مجار ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به‌هۆی ئه‌و
بارانه‌وه جو‌ره‌ها گ‌ژوگیاو به‌روبووم له‌زه‌وی ده‌ڕۆنین، که هه‌ریه‌که‌یان ره‌نگو
قه‌باره و شێوه و روخسار و تاقو بۆن به‌رامی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌و هه‌یچیان
له‌هه‌یچیان ناچن، ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌توانایی خودا ره‌حه‌تو به‌خششی
بۆ پایانی، وه‌کوو له‌ نایه‌تی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ
مُّتَجَاوِرَاتٌ، وَجَنَاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٍ وَنَخِيلٍ صِنَوَانٍ وَغَيْرِ
صِنَوَانٍ يَسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفْضٍ لِّبَعْضِهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿الرعد/ ۴﴾

جا وه کوو په ندی پئشینان ده لی: قسه قسه دینسی، شت به شت ده که ویتمه وه یاد، بویه له کوتایی نایه ته که دا ده فهرمو ی: ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى﴾ وه کوو چۆن نه وه زه وییه مردو وه به و بارانه زیندو و ده کهینه وه وه هه موو سالی سهرله نو ی نه وه هه موو گژو گیوا دارو دره خته زیندو و ده کهینه وه، هه ر به و جۆره و ناوا به ئاسانی و بی مائو و یون ئاده میزاده مردو وه کان له کاتی خویدا زیندو و ده کهینه وه و گیانیان به به ردا ده کهینه وه، نه م لی که چواندنو ته شبیه مان بو ئیوه روون کرده وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ به لکوو ئیوه به خۆتان دا بچنه وه و بیریک له خۆتان بکه نه وه و په ند ئامیز ببنو بپروا به روژی قیامه تو زیندو و یو نه وه بکه نه و بزانش نه وه خودایه ی له سه ره تا وه ئیوه ی له نه بو وه دروست کردو وه، ده توانی پاش مردن سهرله نو ی دروستان بکاته وه، وه کوو له شو ئینکی تر دا ده فهرمو ی: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ﴾ الانبیاء/ ۱۰۴. یان ده فهرمو ی: ﴿كَمَا بَدَأْنَاكُمْ تَعْوَدُونَ﴾ الأعراف/ ۲۹.

جا چونکه ئاماده باشی ئاده میزادان بو پروا کردن به روژی قیامه تو زیندو و یو نه وه، به گو ئیره ی سروشته دلو ده روونیان جوداوازی تئدایه، ئاده میزادی وا هیه ده روون پاکو سروشت خا وینه، به پیر بانگهوازی نیسلامیه وه دیو ملکه چی فهرمانو جله و گیریه کانی ده بی! هی وایش هیه ده روون ناپاکو سروشت شیوا وه، پشت هه لده کاو روو وهرده گیر یو گو ئچکه ی خوی ده هاخنی، بویه په روه ردگار نه م لی که چواندنه ی ئاراسته کردو فهرمو ی: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ يَأْذِنُ رَبُّهُ﴾ واته: زه وی پاکو خا وینو گونجاو بو کشتو کال به فهرمانو ویستی خودا گژو گیوا رووه کتو کشتو کال به باشی و به ریکو پیکی ده رو یو شین ده بی و زوو پی ده گا و دیتسه به ره م، ﴿وَالَّذِي خَبَثَ لَا يُخْرِجُ إِلَّا نَجَسًا﴾ نه وه زه وییه ی گلو خۆله که ی پیس بی و نه گونجاو بی بو کشتو کال، بارانیشی لی بیاری گژو گیای لی شین نابی، نه گهر لی شی شین بی به که مو کوو پی و به ناخۆشی: بی به ره مو بی خیرو بیره!

ئیبسو عه بیاس فرموده تی: ئەمە پەندو مەسەلە پەرەردگار
هیناویەتەوہ بۆ دەستینشانکردنی موسولمانو کافر، واتە: خودای مەزن
موسولمانی شوبهاندووہ بە زەوی پر پیتو بەرە کەتو گونجاو بۆ کشتوکال،
کافرو خوانەناسیشی شوبهاندووہ بە زەوی چەقەزو بی خێرو نەگونجاو بۆ
کشتوکال!

هەر لەمانای ئەم نایەتەدا فرمودە یەکی پیغەمبەر هەبە ئیمامی
ئەحمەدو بوخاریو موسلیمو نەسائی لە ئەبو موسای ئەشعەری یەوہ
دە یگیرنەوہ دەلی: پیغەمبەر ﷺ فرموی: نمونە ی ئەو پەيامە ی کە خودا
منی پێ رهوانە کردووہ کە بریتی یە لە هیدایەتو زانیاری؛ وە کوو بارانیکی
خێرنامیزی زۆر وایە کە دەبارتە سەر زەوی یە کە هەندێ لەو زەویە نەرمانو
پاکو بی خەوشە، گونجاوہ بۆ کشتو کالو بارانە کە وەرە گریو هەلی
دەمژێ، گیاو گژی زۆری لی شین دەبیو بەروبوومی پێ دیتە بەرەم،
هەندیکیشی دەبیتە عەمباراوو ئاوہ کە پەزمەندە دەکاو خەلکی سوودی لی
دەبینن، لی دەخۆنەوہ، کشتو کالی خۆیانی پێ ئاودێر دەکەن!

هەندیکێ تر لەو بارانە دەبارتە سەر زەوی یە کە دەشتیکی کاکی
بە کاکی یە، یان چەقەزو رەقەنە، ئاوہ کە وەرناگریو هەلی نامژێ گژوگیای پێ
لی ئاروێ، ئەمە پەندو نمونە یە بۆ کەسانیک کە لەتایینی خودا شارەزا بنو
سوودی لە پەيامی من وەرگرتبی، بۆ خۆی قیری ئایین بووبیو خەلکی تریش
قیر بکا، شوبهاندنی ئەو خودا پێداوانە یە بە زەوی یە نەرمانو گونجاوہ کە.
هەر وەها پەندو نمونە یە بۆ کەسانیک کە بەبانگەوازیە کە ی من سەری
بەرزە کردی تەوہ ئەو هیدایەتە خودایی یە ی منی پێ نێردراوم وەری نە گریو
کاری تێ نەکاو پێ ی پەند نامیز نەبی! ئەمەش شوبهاندنی ئەو بەدبەختو
چارە پەشانیە بەو زەوی یە خراپو بی پیتو رووتەنو چەقەنە.

هینانەو ی پەندو بەراورد کردو لیکچواندنی ئەو شتانە بەیە کتری بۆ
ئیقناع کردنی ئادە میزادو هەلنانیانە بۆ ئیمان هینانو بیرکردنەوہو
وردبوونەوہ لە حەقانیقی شتەکان؛ بۆیە پەرەردگار فرموی: ﴿كَذٰلِكَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُوْنَ﴾ واتە: وە کوو ئەو روونکردنەوہو

گزارانکاری بهی که له بوونه و هردا نه نجامی ده دهین، ناواش نایه ته کان دووباره ده کهینه و نه نایه تانهی که ده سه لاتو توانای نیمه دیاری ده که نو به لگه نه له سهر هه بوونی توانای ره هاو بی سنوورمان، نه نایه تانه دووباره ده کهینه و نه بو نه وانهی سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی نیمه نو نیعمه ته کانی نیمه که پیمان به خشیون له شرتنی خویان دا به کاریان دینن، بویه نه وانه شیایو نه و نه نیمه زیاتر نیعمه ته کانمانیان بو زیاد بکهینه و پاداشی باشیان بدهینه و نه.

چیرۆکی حه زره تی نوح (دروودی خوای له سهر بی)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُومُ عَبْدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ أَلَمَّا مِنْ قَوْمِي إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَنْقُومُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

له سهره تای سووره ته که دا چیرۆکی ناده می گیرایه و نه، نه مجار لیتره به ولاره به که به که چیرۆکی پیغه مبهرا (دروودی خویان لی بی) ده گیریته و نه، سهره تا به گیرانه و نهی چیرۆکی حه زره تی نوح (علیه السلام) ده ست پی ده کا، چونکه نوح دووهم باوکی ناده میزاده و به کهم پیغه مبهره که پهروهر دگار دواي نادهم (علیه السلام) ناردووه تی بو سهر دانیش توانی سهر

زهوى..

مه به ست له گێرانه و هى چیرۆكى پێغه مبه ران هۆشيار كردنه و هیه بۆ
پێغه مبه رو شونكه وتوانى: كه روو وهر گێرانی ئاده مېزادان له بانگه وازى
پێغه مبه ران تايبه ت نیه به نه ته و هى قور هیشه و كه له ره گه زى پێغه مبه رن
ﷺ به لكوو ئهم روو وهر گێرانه ديار ده و هه لۆستى هه موو نه ته وه پێشینه كان
بووه و شتیكى گشتى به، موصیبه ت و به لا كه گشتى بوو قورسایى به كه ی
سووك ده بى، كورد و ته نى مردنى له گه ل ها وه لان جهژنه پیرۆزه!

به مه ش پێغه مبه ر ﷺ نه زیه تدانى كافره كانى له سه ر شان سووك ده بى و
ته سه للاى دلى دى و به شتیكى ناسایى ده زانى و زیاتر له سه ر هه لۆستى خوى
سوور ده بى و و ره ی پتر به ر زده بى! نه وه تا له شونى كى تر دا ده فرموى:
﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ
فُؤَادَكَ...﴾ مود/ ١٢٠.

له گێرانه و هى ئهم چیرۆكانه دا ده ست نیشان كردنى سه ره نجامى تى دایه،
سه ره نجامى نه وانه ی پشتیان هه لكر دووه روویان وهر گێراوه، كه نه فرین
لێكردنو خه ساره ته نه دى دویا و قیامه تیان، له دویادا سه رشۆرو ریسوا، له
قیامه تیشدا سزای ناگرى دۆزه خ.

سه ره نجام و ناکامى موسولمانانیش سه ره به رزى دویا و خوشبه ختى و
كامه پرانى رۆزى دواى!

هه ره و ها له گێرانه و هى ئهم چیرۆكانه دا ئامازه ی نه وه ی تى دایه كه
په ره ردگار - هه رچه نه ده ئه و تا وانكارانه بۆ ماوه یه ك مۆله ت ده دا، به لام
هه رگیز له بیران ناكا و وازیان لى ناهینى، به لكوو تۆله یان لى ده ستینى!
نه مه ش په ندو ئامۆژگارى تى دایه بۆ چینه كانى ئاده مېزاد و پێویسته ده رسى
لى وهر بگرن، وه كوو له شونى كى تر دا ده فرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي
قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف/ ١١١.

هه ره و ها گێرانه و هى چیرۆكه كان به رى كئو راستى بى گۆرپانكارى و هه له
به لگه یه له سه ر پێغه مبه رایه تى جه زه تى موحه ممه د ﷺ چونكه نه و

نه‌خوینده‌وار بووه نووسینو خویندنه‌وه‌ی نه‌زانیه، که‌وابوو نه‌وه‌مان بو ده‌چه‌سپی که پیغه‌مبهر ﷺ نه‌و چیرۆکانه‌ی به‌ نیگا بو هاتوونو له‌خوداوه پی‌ی راگه‌یاندراره، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبهرایه‌تیه‌که‌ی.

حه‌زه‌تی نوح دروودی خوی لی بی کوری لامک کوری متوشلخ کوری نه‌خنوخ که حه‌زه‌تی ئیدریسی کوری یارد کوری موه‌لئیل کوری قینان کوری نه‌نوش کوری شیث کوری ئاده‌م باب‌ه گه‌وره‌ی ئاده‌میزاده^٤.

حه‌زه‌تی نوح یه‌که‌م پیغه‌مبهره‌که ئی‌دراره بو سه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی موشریکو هاوه‌ل په‌یدا که‌ر، له‌ سه‌حیحی موسلیم دا فەرمووده‌یه‌ک له‌ نه‌بوهوره‌یره‌وه ده‌رباره‌ی شفاعه‌ت ریا‌یه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: (يَا نُوحُ اَنْتَ اَوَّلُ الرُّسُلِ اِلَى الْاَرْضِ) به‌ ئاشکرا نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که حه‌زه‌تی نوح سه‌رقافله‌ی پیغه‌مبهرانه، هه‌روه‌ها یه‌که‌م پیغه‌مبهره که یاسای یاسا‌گ‌ردنی ماره‌کردنی که‌چ خوشک‌و پووری راگه‌یاندوه، له‌وه‌پیش پیاو بو‌ی حه‌لال بووه نه‌وانه ماره‌ بکا.

موحه‌مه‌دی کوری نیسحاق ده‌لی: هیچ پیغه‌مبهریک به‌نه‌ندازه‌ی حه‌زه‌تی نوح له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه تووشی نه‌زیه‌تو نا‌ره‌ه‌تی نه‌بووه مه‌گه‌ر پیغه‌مبهریک که‌به‌ده‌ستی گه‌له‌که‌ی شه‌هید کرابی، په‌روه‌ردگار کردی به‌ پیغه‌مبهره‌وه‌وانه‌ی کرد بو سه‌ر گه‌له‌که‌ی، نه‌و کاته ته‌مه‌نی په‌نجا سال بو، دارتاشی باشی زانیوه.

ئیب‌نو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: که‌ کراوه به‌ پیغه‌مبهر ته‌مه‌نی چل سال بووه، پاش زریانو تۆفانیش شه‌صت سال ژیاوه.

یه‌زیدی ره‌ققاشی ده‌لی: بۆیه پی‌ی ده‌گوتری: نوح چونکه زۆر بو‌ حالی خۆی گریاوه ناخو تۆفی کردوه به‌زه‌یی به‌خۆی دا هاتوه. بی‌گومان له‌نیوان روژگاری حه‌زه‌تی ئاده‌مو روژگاری حه‌زه‌تی نوح دا ده‌ سه‌ده تپه‌په‌یه هه‌موو ئاده‌میزادان موسولمانو خودا‌په‌رست بوون.

^٤ سه‌رچاوه‌ی نه‌م زنجیره‌وه نه‌ژاده سه‌رچاوه‌ی متمانه‌ پی‌ی کراو نین، زانیو نه‌زانینان چ گرنگی‌یه‌کی نه‌وتوی نه‌ه.

ئیمامی تیرمیزی و هی تریش ده‌فرموون: هه‌موو ئاده‌میزادانی ئیستا وه‌چه‌و نه‌وه‌ی حه‌زره‌تی (نوح)ن.

ئیمامی زوه‌ری ده‌لی: عه‌ره‌بو فارس و رۆم و دانیش‌توانی شام و یه‌مه‌ن له نه‌وه‌ی (سام) ی کورپی نوح که‌وتو نه‌وه. سندی و هیندی و زنج و حه‌به‌شی یه‌کان و زوطه‌کان و هه‌موو ره‌ش پیسته‌کان له نه‌وه‌ی (حام) ی کورپی (نوح)ن.

تورک و به‌ره‌رو چینی یه‌کان و یه‌نجوج و مه‌نجوج و صه‌قالیبه‌کان هه‌موویان له نه‌وه‌ی (یافث) ی کورپی (نوح)ن.

سه‌ره‌تا که‌ بته‌هرستی په‌یدا بوو به‌م جو‌ره‌ بووه؛ کۆمه‌لێک ئاده‌میزادی خودا په‌هرستی راستال مردن گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانیان له‌سه‌ر گو‌ره‌کانیان مزگه‌وت و په‌رستگایان دروست کرد و په‌یکه‌ریان بۆ تاشین و وینه‌یان بۆ دروستکردن تا له‌یادیان نه‌چنه‌وه‌و شیوه‌و روخسار و چۆنیه‌تی خودا په‌هرستییان له‌به‌رچاویان بۆ نه‌مانیش چاو له‌ نه‌وان بکه‌ن، جا که‌ رۆژگاریان کۆن بوو ماوه‌یان زۆر به‌سه‌ردا تێپه‌ری نه‌و په‌یکه‌رانه‌یان به‌ناوی پیاوه‌ صالحه‌که‌انه‌وه‌ ناونا و ده‌ستیان کرد به‌ په‌رستیان، ناوی هه‌ندیک له‌و په‌یکه‌رانه‌ی به‌ناوی پیاوچه‌که‌انه‌وه‌ ئیو‌دێر کرابوون (ود، سواع، یه‌غو٥، یه‌عوق، نه‌سر) بوون، جا که‌ دیارده‌ی بته‌هرستی بلاو‌بووه‌وه‌و په‌ره‌ی سه‌ند په‌روه‌ردگار حه‌زره‌تی (نوح) ی ئاره‌ سه‌ریان و فه‌رمانی پێ کردن که‌ هاوه‌ل بۆ خودا دانه‌نێ و به‌ته‌نیا خودا به‌هرستن.

قورئانی پیرۆز له‌ چلو سی شۆیندا باسی حه‌زره‌تی نووحی کردوه‌، له‌ سووره‌ته‌کانی: الأعراف، هود، المؤمنون، الشعراء، القمر، نوح-دا- چیرۆکی ئهم پێغه‌مبه‌ره‌ پایه‌به‌رزه‌ به‌دریژی باس کراوه‌، پوخته‌ی چیرۆکه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌: بانگی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوه‌ بۆ یه‌که‌تا په‌هرستی و وازه‌ینان له‌ بته‌هرستی، به‌لام گه‌له‌که‌ی به‌ره‌ره‌کانیان کرد و به‌ره‌رچییان دایه‌وه‌و ئه‌زه‌تیان داو- له‌جیاتی نه‌وه‌ی شۆین په‌یامی نووح بکه‌ون شۆین دابو نه‌ه‌یتی بری له‌ مله‌وپه‌ه‌کانی خۆیان که‌وتن، فرت و قی‌لی گه‌وره‌و سامناکیان ئه‌نجام دان، بریاری نه‌وه‌یان دا که‌به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک واز له‌ بته‌هرستی نه‌ه‌ینن، سووربوون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ ود، سواع، یه‌غو٥، یه‌عوق، نه‌سر، شیای و په‌رستن و به‌خودایان ده‌زانین، سه‌ریاری نه‌وه‌ش به‌ لووتبه‌رزیی و سه‌ره‌قه‌یه‌وه‌ به‌ حه‌زره‌تی (نوح)یان گوت:

تۆ زۆرت له‌گه‌ل گوتینۆ سنوورت به‌زاند، زیاد له‌ئه‌ندازه پیکیشیت لی‌کردینۆ
سهرت ئیشاندین، وازمان لی‌بینه، دلنیا به‌ ئیمه‌ واز له‌و بته‌رستییه‌ی خۆمان
ناهینین، ئه‌و سزایه‌ی هه‌ره‌شه‌مان پێ‌ لی‌ ده‌که‌ی بۆمان بێنه‌و بێ‌ منته‌ به‌!
هه‌زه‌ره‌تی نوح عليه السلام وه‌لامی دانه‌وه‌و فهرمووی: سزادانی ئیوه‌و هاتنی
عه‌زاب به‌ده‌ست من نیه‌و به‌ده‌ست په‌روه‌ردگاره‌، خۆی چۆنی بو‌یۆ که‌ی
ئیراده‌ بکا عه‌زابتان بۆ ده‌نێری!

جا که‌ هه‌زه‌ره‌تی نوح له‌ ئیمان هێنانی گه‌له‌که‌ی ناویمید بوو، سه‌رباری
ئه‌وه‌ی تۆ سه‌دو په‌نجا سال بانگه‌وازی بۆ کردنۆ چ کاری تێ‌ نه‌کردن، نزای
له‌ناوچوونی له‌ قه‌ومه‌که‌ی کرد، په‌روه‌ردگار فهرمانی پێ‌ کرد که‌ که‌شتی
رزگار بوون دروست بکا، ئه‌ویش که‌ره‌سته‌ی پێ‌ویستی ئاماده‌کردو ده‌ستی به‌
دروستکردنی که‌شتیه‌که‌ کرد، هه‌ر که‌ گه‌له‌که‌ی تاقم تاقبو پۆل پۆل به‌لای دا
تیده‌په‌رین، گالته‌یان به‌ هه‌زه‌ره‌تی نوحو کرده‌وه‌که‌ی ده‌کرد، که‌ که‌شتیه‌که‌
ته‌واو بوو په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌ نوح کرد -که‌ جگه‌ له‌ ژنه‌که‌ی- هه‌موو
خاووخیزانی بخاته‌ ناو که‌شتیه‌که‌وه‌، هه‌روه‌ها هه‌موو نه‌وانه‌ی ئیمانیان پێ‌
هێناوه‌ له‌ته‌ک خۆی دا هه‌لیان بگری، هه‌ندیک ده‌لێن: ژماره‌یان شه‌ش که‌س
بوون، هه‌ندیک ده‌بیژن ژماره‌یان چل که‌س بووه‌، هه‌روه‌ها فهرمانی پێ‌ کرا
که‌ له‌ ره‌گه‌زی هه‌موو گیانه‌به‌ریک ئیرو مییه‌ک بخاته‌ ناو که‌شتیه‌که‌وه‌،
ئه‌مجار تۆفان هه‌لساو ته‌ندووری مائی نوح ئاوی لی‌ هه‌لقولاو له‌هه‌موو
شوێنیک ئاو هه‌لده‌قولاو لافاو هه‌لده‌ستا، هه‌تا تۆفان هه‌لساو هه‌موو کونو
قوژبنیکی سه‌ره‌زه‌وی گرته‌وه‌، جگه‌ له‌وانه‌ی له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا بوون هه‌موو
ناده‌میزادو گیانه‌به‌رانی تر خنکانو له‌ناو چوون!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌ زه‌وی کرد که‌ ئاوی خۆی هه‌لقورپێ‌یۆ
فهرمانی به‌ ئاسمان کرد واز له‌ باران باراندن به‌یئێ، کار سه‌ری گرتو تۆفان
وه‌ستاو که‌شتیه‌که‌ له‌سه‌ر کتوی جودی -که‌ که‌وتۆته‌ هه‌ریمی کوردستانو
ناوچه‌ی دیاره‌که‌- وه‌ستاو له‌نگه‌ری گرت، ئه‌وانه‌ی له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا بوونۆ
رزگاریان بووبوو دابه‌زینۆ سه‌رله‌نوێ ژیانی ئاساییان ده‌ست پێ‌ کرده‌وه‌.
زانایانی ئیسلام می‌ژوو زانان ده‌ریاره‌ی تۆفانه‌که‌ دوو رایان هه‌یه‌:

تاقمییکیان ده‌لێن: تۆفانه‌که هه‌موو زه‌وی گرتۆته‌وه، چونکه زانیاریی شۆینه‌وارناسی ده‌ری خستوه که له‌سه‌ر به‌رزایی‌یه‌کانو سه‌رانه‌ری کیو که‌ژه‌کان پاشماوه‌ی نا‌ژه‌لو شۆینه‌واری تۆفانه‌که هه‌ستی پی‌ده‌کری.

کۆمه‌لێکی تریان ده‌بیژن که تۆفانه‌که ته‌نیا نه‌و ناوچه‌یه‌ی گرتۆته‌وه که هه‌زره‌تی نوحو گه‌له‌که‌ی تی‌یدا بوون، نه‌ویش ولاتی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست بووه.

پێویسته نه‌وه بزانیی که به‌لاو موصیبه‌تو سزا جاری وا هه‌یه گشتیو سه‌رتاسه‌ر ده‌بی، سزاو عه‌زایی خودا که هات تایبه‌ت نابی به‌ سه‌مه‌کارو تاوانبارانه‌وه، به‌لکوو مندا‌لو بی‌تاوانو به‌سته‌زمانو هه‌موو گیانه‌به‌رو نا‌ژه‌لو بالنده‌و خشوکتو پی‌رو ده‌گرتیه‌وه! نه‌ی نه‌وه نیه به‌رو ده‌رگا‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الانفال/٢٥.

هه‌زره‌تی نوح دوو دوعاو پارانه‌وه‌ی کردن دوعایه‌کیان بۆ موسو‌لمانانو دوعایه‌کیان له‌ کافره‌کان. دوعای یه‌که‌می که بۆ موس‌لمانه‌کانی کرد نه‌وه‌بوو فه‌رموی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ نوح/٢٨.

دوعای دووه‌می که له‌کافره‌کانی کرد نه‌وه‌بوو فه‌رموی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾ نوح/٢٧.

تۆفانه‌که جیاکه‌روه‌ی خودا به‌رستو کافره‌کان بسو؛ هه‌رچی ئیمانی به هه‌زره‌تی نوح هه‌نا له‌ خنکان رزگاری بوو، هه‌رچی پروای نه‌کرد سه‌ری تیدا چوو، ته‌نانه‌ت کوپه‌که‌ی نوح له‌پیری خنکاوان بوو، چونکه سه‌مه‌کارو بی‌پروا بوو، کۆمه‌لێک له‌ زانیانی ئیسلام پێیان وایه نه‌و کوپه‌ کوپی راستی هه‌زره‌تی نوح بووه، هه‌ندیکیش ده‌لێن: کۆله‌به‌سه‌ی بووه؛ واته: کوپی ژنه‌که‌ی بووه له‌ می‌ردیکی تری نه‌ک کوپی خۆی!

قورثانی پی‌رو ز ناما‌ژه‌ی بۆ قه‌باره‌و پانتایی که‌شتی‌یه‌که نه‌کردوه، له‌ سووره‌تی (یس/٤١) دا به‌ (الفلک المشحون) ده‌ست‌نیشانی کردوه، له‌

سوره تی (البقرة) يشدا به (ذات ألواح و دسر) وه صفی کردوه.

نه مجار با بزانی قورسانی پیروژ چون چیرۆکی پر کاره ساتی تۆفانو
سەرگورشتهی هه زه تی نوح ده گێڕتهوه!

پهروه ردگار لێره دا سویند بۆ نه هلی مه ککه وه هی تریش ده خواو
ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نهی دانیشتوانی مه ککه! نهی
هه موو ئاده میزاد! سویند بۆ، ئیمه (نوح) مان بۆ سهر گه له که ی ره وان ه کرد،
بۆ نه وه ی گه لو هۆزه که ی له سزای خودا بترسینی به ته مای به هه شتو
به خشی پیروه ردگاریان بکا، بۆ نه وه ی بانگه وازیان ئاراسته بکا واز له
بتپهرستی بهینن، خودای تاکو ته نه بی هاوتا به رستن، یه کتا به رستی
ره چاو بکه ن، جگه له پیروه ردگار که سی تر به خودا نه زانو به ندایه تی زاتی
پاکی نهو بکه نو به س.

نه ویش په یامی خوی راگه یاندو ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلٰهِ غَيْرَةٍ﴾ پی گوتن: نهی گه لو هۆزه که م! خودا به رستن واز له پهرستی
نهو بتانه بهینن! به ندایه تی و خودا به رستی هه ر بۆ خودا بکه ن، هه موو
عیباده تی کتان بۆ زاتی پاکی نهو ته نجام به دن، چونکه جگه له خودای
پهروه ردگارو کردگارو زاناو دانا، ئیوه خودای تر تان نین، که سی تر شیای
پهرستشو به ندایه تی بۆ کردن نه، نزاو پارانه وه، داوای خیر و خوشی هه ر
ئاراسته ی خودا ده کری، هه ر پهروه ردگار به دیهین هه وه له سورپنه ره مکه نو
ده سه لاتی بوونه وه به ده ست خویه تی چۆنی بوی ناوا هه لیده سورپنی و وه گه پری
ده خا، هه ر نهو خودای حقو خاوه ن ده سه لاتو توانایه به سه ر بوونه وه ردا،
هه ر نهو شیای پهرستو به پیروژ زانیو ریز لی گرتنه.

نه مجار هۆی فهرمان کردنی به خودا به رستی پێیانو جله وگیری لی کردنیان
له بتپهرستی روون ده کاته وه وه ده فهرموئ: نه گه ر به گوتم نه که نهو به پیر
بانگه وازی به که مه وه نه یه ن نه وه ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
من ده ترسم تووشی سزای سه ختی رۆژی قیامه ت ببین، نه گه ر ئیوه له سه ر
بتپهرستی خۆتان به رده وام بن رۆژی قیامه ت که ده چنه وه به ر قایی خودا

سزای سه‌ختتان بداو تۆله‌ی ئەم سه‌رپنجیکردنو پشت هه‌لکردنه‌تان لی بستینی.

ئەو رۆژه‌ی که په‌روه‌ردگار به (یوم عظیم) ناوی بردوو، ده‌گونجی رۆژی قیامت بێ، یان رۆژی هاتنی عه‌زابه‌که‌و هه‌لسانی تۆفانه‌که‌یه.

جا گه‌لو هۆزه‌که‌ی نوح له‌جیاتی ئەوه‌ی به‌پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌یه‌وه بێزو واز له‌ بته‌پرستی بێنن، ئەوه‌نده‌ی تر شیتگیر بوونو یاخی بوون: ئەوه‌تا قورئان ده‌فرموو: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ پیاوماقۆلو قسه‌ رۆشتوو سه‌رۆکئو کاربه‌ده‌سته‌کانی گه‌له‌که‌ی به‌حه‌زره‌تی (نوح)یان گوت: ئیمه‌ تۆ به‌ گومپاو سه‌رلی‌تیکچوو ده‌زانین، پیمان سه‌یره تۆ ئەوه‌نده گومپاو سه‌ر لی‌شیاو بێ به‌ ئیمه‌ بلی‌ی واز له‌ بته‌پرستی ئەو بتانه‌ به‌ینن! تۆ چۆن به‌ خۆت راده‌په‌رمووی ئەو داوايه‌مان لی‌ بکه‌ی؟! ئەوانه خوداو په‌رستراوی ئیمه‌ن، -ود و سواع و یه‌غوئو یه‌عوقو نه‌سر- تکا‌کارو شه‌فیعو واسیتهو وه‌سیله‌ی ئیمه‌ن لای خودا؛ له‌سایه‌ی ئەوانه‌وه به‌به‌ره‌که‌تو خیری ئەوان کرداری باشمان گیرا ده‌بێو داوا‌کانه‌مان جێ‌به‌جێ ده‌کری، ئیمه به‌بێ ئەوان ناتوانین له‌خودا بپارێینه‌وه، پوخته‌ی قسه‌ی ئەوان ئەوه‌یه، ده‌لێن: تۆ وا له‌ گومپایی‌دا نوغۆز بووی هه‌رگیز رێگای راستو باشو هیدایه‌ت نامیز نابینیه‌وه!

﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
حه‌زره‌تی نوح فه‌رمووی: ئەی گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌م! من گومپاو سه‌رلی‌شیاو نیم، من که فه‌رماتتان پێ ده‌که‌م به‌یه‌کتا‌په‌رستی وازه‌ینان له‌ بته‌پرستی به سه‌رلی‌شیاو حلیب نا‌کریتم، به‌لکوو من ره‌وانه‌کراوی په‌روه‌ردگارو پیغه‌مبه‌ری فەرمان پیکراوم که نامۆژگاری ئیوه‌ بکه‌م، رێگای راستو سه‌رفرازیتان نیشان بده‌م، بتانه‌مه سه‌ر رێبازتیک به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامه‌تی ئیوه‌ی تیدا بێ، له‌ فووتانو چاره‌په‌شی هه‌میشه‌یی بتانپاریزم.

په‌روه‌ردگار منی ره‌وانه‌ کردوو به‌و سه‌ر ئیوه‌ کردوومی به‌ پیغه‌مبه‌ر، منیش نه‌رکی سه‌رشانی خۆم نه‌نجام ده‌ده‌م ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتٍ رَبِّي﴾
په‌یامی په‌روه‌ردگاری خۆم خۆتان پێ راده‌گه‌یه‌نم، ئەوه‌ی پێم گوتراوه

بیگه‌یه‌نم به ئیوه، بۆیه ره‌وانه‌کراوم یه‌کتاپه‌رستی و خوداناسیتان فیر بکه‌م،
 بپوا به رۆژی قیامه‌تو راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و هه‌بوونی فریشته‌و به‌هه‌شته‌و
 جه‌هه‌ننهم بکه‌ن. قیری نادابو خوداپه‌رستی و هه‌لسو که‌وتی جوانتان بکه‌م.
 رینگای ژبانی به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامه‌تتان نیشان بده‌م ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾
 نامۆژگارییه‌کی دلسۆزانه‌و خالصتان ده‌که‌م، نامۆژگارییه‌کی بئی قیل و دوور
 له به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خۆمتان ده‌که‌م، ده‌تانترسینم له سزاو تۆله‌ی خودا،
 نه‌گه‌ر له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی خۆتان بمیننه‌وه‌و په‌یامی من به‌درۆ بزانه‌و
 نامۆژگاریه‌کانم ره‌ت بکه‌نه‌وه، په‌روه‌ردگار تووشی سزای به‌نیشتان ده‌کا.

ته‌میمی داری ده‌لتی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَتِهِمْ).

دلنیا‌بن من که نه‌م بانگه‌وازی و نامۆژگاریانه‌تان ده‌کم ﴿أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ شتی‌ک ده‌زانم زانستو زانیاریه‌کم له‌خوداوه بۆ هاتوه
 ده‌رباره‌ی تاکامو سه‌ره‌نجامی نه‌م بوونه‌وه‌ره ئیوه هیچی لی نازانن.

من ده‌زانم سه‌ره‌نجامی کوفرو بی‌دینی چۆن ده‌بی، نامۆژگارییه‌کانم بۆ
 ئیوه له‌زانستو سه‌رچاوه‌یه‌کی یه‌قینه‌وه سه‌رچاوه‌ی به‌ستوه ئیوه بئی‌ناگانو
 هیچی لی نازانن!

به‌لتی: نه‌مه ئه‌رک‌تو کاری پیغه‌مبه‌رانه، ده‌بی راگه‌یه‌نهریی، زمان ره‌وانو
 نامۆژگاریه‌که‌ر بئی، ده‌بی زانیاری ته‌واوو یه‌قینی ده‌رباره‌ی یه‌کتاپه‌رستی و
 ده‌سه‌لاتو صیفات‌ه‌کانی تری خودا هه‌بی، ده‌بی بزانی تاکامی کوفرو بی‌دینی و
 یاخی‌بوون له خودا سزای سه‌خته‌و به‌نیشتی خودایه.

له سه‌حیحی موسلیم دا هاتوه که له رۆژی عه‌ره‌فه‌دا که زۆرترین
 موسولمانانی لی کۆبوو بوونه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ رووی کرده هاوه‌لانی و
 فهرمووی: خه‌لکینه! ئیوه ده‌رباره‌ی من پرسیارتان لی ده‌کری، ئیوه چی
 ده‌لین؟ وتیان: شایه‌تی ده‌هه‌ین که په‌یامی خۆت گه‌یانده‌ ئه‌رکی سه‌رشانی
 خۆت جی‌یه‌جی کرد، بانگه‌وازی و نامۆژگاری خۆت نه‌نجام دا، نیت‌ر پیغه‌مبه‌ر

نیمامی موسلیم و ئه‌بو داوودو نه‌سائی ریاویه‌تیان کردوه.

پہنجہی پیروزی بہرہو ناسمان بہرز کردہوہو فہرمووی: (اللَّهُمَّ اشْهَدْ، اللَّهُمَّ اشْهَدْ).

نہمجار پھرہردگار نہوہمان بۆ دہگیریتہوہ کہ ہزرہتی نوح بہ گہلہکھی فہرموو: ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ نمری ئیوہ من بہدرؤ دہخنہوہو ہروام پی ناکہزو بہلاتانہوہ سہیرو عہجایہ بہ کہ لہ خداوہ پیغہمبہرتان بۆ سہر نیڈرراوہو پھیامی بۆ ہیٹان؛ پیتان سہیرہ پھیامی یادخہروہتان لہ سہر زویانی مرویہ کی لہخوتان بۆ ناردوون؟! بۆ نہوہی بتانترسیئی لہ ناکامو سہرہنجامی سہرکیشیو کوفرو بیڈینی ﴿وَلْيَسْقُوا﴾ بۆ نہوہی نامادہباشیتان تیدا بخولقیئی بۆ تہقواکاریو بابہندبوون بہ جی بہجی کردنی فہرمانو جلہوگیریہکانی ﴿وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بۆ نہوہی شیایو رہحمہتی خودا بزو بہزہیی پیتاندا بیستہوہ، نہو رہحمہتی بۆ تہقواکارانو خودا پھرستانی داناوہ ئیوہش بگریتہوہ.

نہوہ جیگای سہرسورمان نیہ کہ پھرہردگار نیگا بۆ پیاوئیک لہ رہگہزی خوتان بکا، رہحمتان پی بکا، چاکہتان لہگہل دا بکا، بۆ نہوہی بتانترسیئی، بۆ نہوہی ئیوہ خوتان لہ سزاو تۆلہی بہہیزو ترسناکی پیاریزن، ہاوہلی بۆ دانہنن بہلکوو بہزہیی پیتان دا بیستہوہ بہہوی بہندایہتیکردن بۆ زاتی پاکیو نیمان ہیٹان بہ پیغہمبہرانی، بہلام گہلی نوح گوی بیستی بانگہوازی حق نہبوون، دریژہیان بہ رہوشتی ناپہسہندی خویان دا، زیاتر سوربوون لہسہر بہدرؤخستہوہی ہزرہتی نوحو رہتکردنہوہی پھیامہکھی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ بہدرؤیان خستہوہو رویان لی وەرگیرا، کہمیکیان نہبی پروایان پی نہکرد، وہکوو لہ شونیتیکی تردا دہفہرموی: ﴿وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ مود/۴۰.

ہندیک دہلین: نہوانہی پروایان پی کرد ژمارہیان سیژدہ کہس بوون؛ ہزرہتی نوحو کورہکانی: سام، حام، یافثو خیزانہکانیانو شہش کہسی تریش کہ نیمانیان ہیٹابو.

ہندیک دہلین: چل، یان ہشتا کہس بوون، چل پیاوو چل ژن. توفان

به‌ریابوو کاره‌سات ده‌ستی پی کرد ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ﴾ نووحو
 نه‌وانه‌ی پروایان پی‌کردبوو له‌که‌شتی‌یه‌که‌دا رزگارمان کردن، ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی نایاتی ئیمه‌یان به‌در‌خسته‌وه‌و ئینکاری توفانیان
 کرد، به‌توفان خنکاندمانن، چونکه کافریوونو در‌ژه‌یان به‌گومرای‌یو
 هاوه‌لدانان بۆ خودا دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌گه‌لو
 نه‌تمه‌یه‌کی حق نه‌بین بوون؛ له‌ناستی بینینی حق دا کویر بوون، به‌چاوی
 دلیان حه‌قو راستی‌یان نه‌بینی و شاره‌زای نه‌بوون.

ناوا به‌و شیوه‌ له‌م چیرۆکه‌دا په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی روونکرده‌وه‌ که تو‌له‌ی
 خوشه‌ویستانی له‌ دوژمنانیان ده‌ستینی، پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی موسولمانانی رزگار
 کردن.

چیرۆکی هوود دروودی خوای له‌سه‌ر بی

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝١٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ ۖ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ ۝١٦﴾
 قَالَ يَبْقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ۝١٧﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝١٨﴾
 أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي
 الْخَلْقِ بَصُطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
 لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحَدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَايِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
 وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

هۆزی عاد گه‌لی حه‌زه‌تی (هوودان) (دروودی خوای لی بی) نهم
 نه‌مه‌ویه کۆنترین نه‌مه‌ویه‌کن که شوینه‌وارو پاشماوه‌ی کۆنینه‌یان مابیی، وا
 پی‌ده‌چی رۆژگاری نه‌مان پیش رۆژگاری حه‌زه‌تی ئیبراهیم بی، بۆیه له‌ بارو
 گونجاوه که دوا به‌دوا چیرۆکی حه‌زه‌تی نوحو گه‌له‌که‌ی باسی چیرۆکی
 هوودو گه‌له‌که‌ی بکری، چونکه نهم نه‌مه‌ویه دوا به‌دوای گه‌لی نوح هاتوون
 بوونه میراتگری نه‌وان، ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾
 دیاره خه‌لک ناگاداری رووداوی توفانی نوح بوونو نهم رووداوه میژوویدی بی
 وینه‌یان له‌یاد بووه، که‌وابوو حه‌زه‌تی هوود که به‌گه‌له‌که‌ی ده‌فرموی:
 ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ ناماژه‌یه به‌ ترساندنیان به‌ سزایه‌کی له‌و جۆره سزایه‌ی که
 دووچاری گه‌لی نوح بوو!

ئیبینو ئیسحاق له‌ که‌لبی به‌وه ده‌گیریت به‌وه ده‌لی: گه‌لی عاد بت‌په‌رست
 بوون، بتیان له‌سه‌ر شتیوه روخساری و دو سواج یه‌غوشتو یه‌غوو نه‌سر
 دروست کردبوو، سه‌نه‌میکی تریان دروست کردبوو ناویان نابوو سه‌مود

یه‌کیکی تریان هه‌بوو پێیان ده‌گوت: هه‌تتار. په‌روه‌ردگار هوودی کرده پیغه‌مبه‌رو ناردی بۆ سه‌ریان هه‌زه‌ه‌تی هوود له‌ هۆزیک بوو پێیان ده‌گوت (خلوود).

هه‌زه‌ه‌تی هوود له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی مام ناوه‌ندیی بوو، پیاویکی شۆخو شه‌نگ بوو، بانگه‌وازیی گه‌له‌که‌ی کرد بۆ خودا په‌رستی و فه‌رمانی پێ کردن که واز له‌ بته‌پرستی بهێنێ و یه‌کتا په‌رستی بکه‌ن، واز له‌ سته‌مکاریی بهێنێ و خه‌لکی نه‌چه‌وسێنه‌وه، نه‌وانیش به‌گۆیان نه‌کرد و سه‌رپێچیان کرد، زێد و ولات و نیشه‌مه‌نیان له‌نه‌حقافی یه‌مه‌ن بوون، واته‌: له‌ کێوه‌کانی (الرحل) له‌نیوان عومان و هه‌زه‌ه‌ه‌تی یه‌مه‌ن نیشه‌جێ بوون، ناشووبو نا‌زاوه‌یان له‌هه‌موو دونیادا بلاو‌کردبووه‌وه، سته‌میان له‌ خه‌لک ده‌کرد، به‌هۆی هی‌زو توانای تایبه‌تی خۆیان‌وه ناده‌میزادیان ده‌چه‌وساندنه‌وه.

گه‌لی عاد هۆزیکێ عه‌ره‌ب بوون له‌یه‌مه‌ن، له‌ باکووری هه‌زه‌ه‌ه‌تی له‌ناوچه‌ی نه‌حقا‌فدا نیشه‌جێ بوون، چه‌ند بته‌مه‌نیکیان هه‌بوو ده‌یان‌په‌رستن، ناوی هه‌نه‌مه‌کانیان: (هه‌دا، هه‌موود، هه‌تار) بوو. ته‌مانه‌ عادی یه‌که‌من. عادی دووهم دانیشه‌توانی یه‌مه‌ن له‌ قه‌حطان و سه‌به‌ء. جگه‌ له‌ قورئانی پیرۆز هیچ له‌ نامه‌ ئاسمانیه‌کانی تر باسی عادیان نه‌کردوه په‌روه‌ردگار هوودی کرد به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردی بۆ سه‌ریان.

هه‌زه‌ه‌تی هوود کوپی شالخ کوپی ئه‌رفه‌خه‌شو کوپی سام کوپی نووحه‌، که هه‌زه‌ه‌تی هوود چوو سه‌ریان بانگه‌وازیی کردن بۆ تیمان هینان، به‌پیر بانگه‌وازیی هه‌که‌یه‌وه نه‌هاتن، به‌درویان خسته‌وه‌و سه‌ره‌قی و سه‌رکێشیان کرد، په‌روه‌ردگار سی‌سال بارانی لی‌گرتنه‌وه، هه‌تا گرانی و بێ‌بارانی ته‌واو تینی بۆ هینان، خه‌لکی که ته‌وشی په‌لاو ته‌نگانه‌ ده‌بوون له‌خودا ده‌پاران‌وه، په‌روه‌ردگار سی‌جۆر هه‌وری له‌ئاسمان دا نیشان دان، -هه‌وری سپی، سوور، ره‌ش- بانگیان لی‌کرا چ هه‌وریکیان ده‌وی بارانتان بۆ ببارینی و تیان هه‌وره‌ ره‌شه‌که هه‌له‌به‌ترین، پێیان وابوو ته‌و زیاتر بارانی پێیه‌، به‌ته‌مای ته‌وه‌بوون خێریان لی‌ده‌ست بکه‌وی، و تیان: ﴿هَٰذَا عَارِضٌ مُّطْرٌ نَّ﴾ نهم هه‌وره بارانمان بۆ ده‌بارینی، به‌لام ره‌شه‌بایه‌کی سه‌ختی پێ بوو بایه‌که‌یان ری

که‌وت، هه‌موویان له‌ناوچوون جگه له‌هه‌زه‌تی هوودو نه‌وانه‌ی ئیمانیان پی
هینابوو!! هه‌زه‌تی هوود ﷺ دوا‌ی به‌هیلاکچوونی عاد له‌ولاتی
هه‌ضره‌مه‌وت‌دا نیشته‌جی بوو هه‌تا له‌دو‌یا ده‌رچوو، له‌روژه‌لاتی زی‌دی
عاد دوو قوناغه ری له‌شاری (تریم) نزیک دۆلی به‌ره‌وت نیتراوه.

ده‌ی با بزانی‌ن قورئانی پی‌روژ چۆن نه‌م چیرۆکه‌مان بۆ ده‌گیریت‌هه؟
ده‌فهرموی: ﴿وَالِیْ عَادٍ اِخَاهُمْ هُوْدًا﴾ واته: هوودمان بۆ سه‌ر هوژی عاد که
له‌ره‌گه‌زدا یه‌کیک بوو له‌هو هۆزه -نه‌که برای نایینی‌یان بوو- واته: له
ره‌گه‌زی خۆیان بوو له‌ره‌گه‌زی فریشته نه‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی له‌ناخاوتنی تیب‌گه‌نو
هه‌لسوکه‌وتی کاریان تی بکا، نه‌خلاقو ره‌وشتی جوانی بیته پالپیه‌نه‌ر بۆ
ئیمان هینانی نه‌وان پی‌ی.

هه‌زه‌تی هوود که ره‌وانه کرا بۆ سه‌ریانو ده‌ستی به‌بانگه‌وازی کرد
﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهِ غَيْرُهُ﴾ وتی: نه‌ی گه‌لو هۆزه‌که‌م!
ته‌نها خودا بپه‌رستن، هه‌ر په‌روه‌ردگار به‌شیاوی به‌ندایه‌تی بۆکردن بزانی، هه‌چ
شتیکی تر مه‌که‌ن به‌خوداو به‌هاوشانی په‌روه‌ردگار، جگه له‌خودای تاکو
ته‌نیاو بی وینه ئیوه خودای ترتان نیه، له‌خۆرای نه‌و بتو سه‌نه‌مانه به‌خودا
مه‌زانی ﴿اَفَلَا تَتَّقُوْنَ؟﴾ نه‌ری ئیوه بۆ له‌خودا ناترسین؟ بۆ به‌ندایه‌تی‌و
ملکه‌چی بۆ نه‌و ناکه‌ن؟ بۆ واز له‌په‌رستنی نه‌و بتو سه‌نه‌مانه ناهینن؟ بۆ
خۆتان له‌سزای دۆزه‌خ ناپارینن؟

وا دیاره نه‌م قسانه‌ی هه‌زه‌تی هوود له‌سه‌ر شانی گه‌له‌که‌ی گه‌لیک
قورس بوو، پێیان ناخۆش بوو یه‌کیک له‌خۆیان بانگه‌وازییان بکا بۆ
هیدایه‌تو خودا په‌رستی! له‌سه‌ر شانیان گران بوو یه‌کیک له‌خۆیان نا‌ره‌زایی
به‌رامبه‌ریان ده‌ربه‌ری و به‌بی دینو ته‌قوانه‌که‌ریان دابنی! ئیتر چاویان لی
په‌ریه‌ پشته‌ی سه‌رو پێیان وابوو هه‌زه‌تی هوود نه‌فامو گێله، بۆیه به‌بی
شه‌رمانه پیغه‌مبه‌ری خۆیان تۆمه‌تبار کرد به‌بی عه‌قلو درۆزنو گێلو نه‌فام
﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ پیار ما‌قولو سه‌روکتو قسه
رویش‌تووه‌کانیان نه‌وانه‌ی ئیمانیان پی نه‌هینا له‌گه‌له‌که‌ی وتیان: ﴿اِنَّا لَنَرَاكَ

فِي سَفَاهَةٍ ﴿بەرستی نێمه تۆ به گێلو نەقام دەزانین که واز له نایینی خۆت دەهێنی و نایینیکی تر وەرده گری!

﴿وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نێمه پێمان وایه تۆ لەم ناخاوتزو بانگهوازییهت دا، له ئیدیعیای ئەوه دا که دەلی من پێغه مبهرو له خوداوه بۆ سەر تێوه نێردراوم یه کێکی لهو درۆژنانە ی که به درۆ لافی پێغه مبهرایهتی لی ددهن، درۆ به دەم خوداوه ههڵده بهستن.

بەلی ههروا به ههواتمهو بۆ شەرمو ههیا، به بی تێفکریزو وردبوونهوه و ههبوونی به لگه ناوا ههزهرهتی هوودیان تۆمه تبار کرد!

ههزهرهتی هوود زۆر به نه ده بهو حیشه تهمه، به چاوپۆشی و لیبوردی بهوه ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ نه مێش وه کسو ههزهرهتی نوح پاکانه ی بۆ خۆی کردو وتی: نه ی گه لو هۆزه کهم! من ههچ دیارده یه کی گێلی و نه قامیم پێوه نه، هه رگیز گومراو نه حه ق نیهو سهرلی شێواو نه بووم، ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکوو من پێغه مبهرو له لایه ن پهروه ردگاری بوونه وه وه ره وانه کراوم، خودا منی بۆ سەر تێوه ناردوه بۆ ئەوه ی ته رکه کانی سهرشاتان بهرامبه ر پهروه ردگار بۆتان روون بکه مه وه، په یامی پهروه ردگارتان بۆ رابگه یه نهو رێبازی ژيانی به خته وه ری ههردوو دونیاتان نیشان به ده!

کاری سه ره کی من ﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي﴾ په یامو نامۆژگاری به کانی خوداتان بۆ راده گه یه نم، نایینی په سه ندو خودا وێستان قێرده کهم ﴿وَإِنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ من له راگه یاندنی په یامی پهروه ردگارو نامۆژگار کردم بۆ نامۆژگاری که رێکی دڵستۆزهو فره قیلتان لی نا کهم، درۆ هه لبه ستو خیا نه تکار نیم!

دیاره گه له که ی هوود پێیان سهیر بووه - وه کوو چۆن پێش ته وان گه لی نوح سه رسام بوون- که له خویانو له ره گه زو هۆزی خویان خودا پیاوێک هه لبه تریو بیکاته پێغه مبهرو ره وانه ی بکا بۆ سه ریانو په یامی پهروه ردگاریان بۆ رابگه یه نی!! بۆیه ههزهرهتی (هوود) یش هه مان ناخاوتزو

هه‌لوئستی حه‌زه‌تی نوح دووباره ده‌کاته‌وه، ده‌لی‌ی هه‌ردووکیان گیانیکن له
دوو جه‌سته‌دا!!

ده‌فه‌رموئ: نایا ئیوه من به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه و پروام بی ناکه‌ن ﴿أَوْعَجِبْتُمْ
أَنْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ نه‌وه پیتان
عه‌جابه‌به که له‌خودای خۆتانه‌وه په‌یامتان بو نێردراوه به‌هۆی پیانیک له
هۆزی خۆتان بو نه‌وه‌ی بتانترسینی له‌سزای سه‌ختی خودا!

پێویسته ئیوه سه‌یری واقعی حالی خۆتان بکه‌ن ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ بیری به‌خششو نیعمه‌تی خودا بکه‌نه‌وه که ئیوه‌ی
کردوه به‌جینشینی گه‌لی نوح نه‌وان له‌م زێدو نیشتمان‌ه‌ی ئیوه‌دا ده‌ژبان
به‌هۆی بته‌پرستی و یاخی‌بوونیان له‌خوداو گوئ نه‌دان به‌نامۆژگاری حه‌زه‌تی
نوح و په‌یامه‌که‌ی، په‌روهردگار به‌توفان له‌ناوی بردنو فه‌وتاندنی، ئیوه‌ی له
شوینی نه‌وان هیناوه‌ته‌ وجود و کردوونی به‌میراتگری نه‌وان، وێرای نه‌وه
﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً﴾ هیزو توانای زۆری بی به‌خشیون، جه‌سته‌و
نه‌ندامی ریکو پیکو به‌شانو شه‌وکه‌تو که‌له‌گه‌تو چوار شانو تیکسماو
دروستی کردوون، ﴿فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ یادی نیعمه‌ته
جۆراوجۆره‌کانی خودا بکه‌نه‌وه، شوکو سوپاسی په‌روهردگار بکه‌ن له‌سه‌ر
نیعمه‌ته‌کانی به‌ئیخلاسه‌وه خودا په‌رستی بکه‌ن، خودا به‌یه‌ک بناسنو
یه‌کتا په‌رست بنو واز له‌بته‌پرستی و شه‌ریک دانن بو خودا به‌یئن، بو نه‌وه‌ی
به‌مراز بگه‌نو سه‌رفراز بنو به‌هه‌شتی رازاوه‌تان به‌نسیب بی، ژبانی خۆشی و
کامه‌رانی تیدا به‌سه‌ر به‌رن!

به‌لام که سروشت تیکچوو ناده‌میزاد سه‌ری لی شیوا، نه‌بیرده‌کاته‌وه و
نه‌ورد ده‌بیته‌وه، بۆیه گه‌لی هوود نامۆژگاری‌یه‌کانی هوودیان ره‌تکرده‌وه و
پشتیان هه‌لکردو له‌خۆیان بایی بوونو په‌له‌ی هاتنی سزای خودایان کردو زوو
کو‌تاییان به‌وتو وێژه‌که هینا، چونکه نامۆژگاری‌یه‌کانی حه‌زه‌تی هوودیان
له‌سه‌ر شان گران بوو، گالته‌یان به‌هه‌ره‌شه‌که‌ی حه‌زه‌تی هوود هاتو ﴿قَالُوا
أَجْتَنَّبُكُمَا اللَّهُ وَحْدَهُ وَنَذَرُ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟﴾ به‌نوسلوپیکو لاقرتی

پێ‌کردنوه و تیان: ئه‌وه تۆ بۆ ئه‌وه هاتووی ته‌نیا خودا بپهرستین و واز له پهرستنی ئه‌و شتانه به‌ئینین که باوک‌و باپیرمان ده‌یان‌پهرستن؟؟ داوای ئه‌وه‌مان لی ده‌که‌ی ئیمه واز له خوداکانی باوک‌و باپیرانمان به‌ئینین و ته‌نیا یه‌ک خودا بپهرستین؟!

به‌لکوو زیاتر پێیان لی هه‌لبێری پتر سه‌ره‌قی خۆیان ناشکرا کردو نه‌حه‌م‌قو که‌لل‌ه‌شه‌قی خۆیان گه‌یانده ئه‌وپه‌ری سنوورو سووربوونی خۆیان له‌سه‌ر ئیمان نه‌هێنان به‌ په‌یامی حه‌زره‌تی هوو ده‌یان‌ده‌و و تیان: ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا كُنتُمْ مِنْ الصَّادِقِينَ﴾ ده‌بی منه‌ت به‌! ئه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌مان پێ لی ده‌که‌ی بۆمان بێنه، ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ی ئیمه‌ بروامان به‌ په‌یامه‌که‌ت نه‌که‌ین عه‌زابمان بۆ ده‌هێنی ده‌ بۆمان بێنه!

به‌م جو‌ره گه‌له‌که‌ی ئاماده‌باشی ئه‌وه‌یان تیدا نه‌بوو رووبه‌رووی حه‌قو راستی بینه‌وه، به‌لکوو داوای هاتنی عه‌زابیان کردو په‌له‌یان له هاتنه‌که‌ی کرد، مه‌به‌ستیان خۆ‌د‌زینه‌وه بوو له تێفک‌رینی حه‌قو راستی و رووبه‌رووبونه‌وه‌ی! نه‌یان‌ده‌و‌ست و رد‌بوونه‌وه له که‌م بایه‌خی به‌تا‌ل‌دا نه‌نجام ده‌نو پۆخلاواتی بیرویاوه‌ریان ده‌ریک‌ه‌وی! بۆیه هیچ به‌ل‌گه‌یان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما و تیان: ده‌ ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ی عه‌زابه‌که‌مان بۆ بێنه!

وه‌لامی حه‌زره‌تی هوو ده‌یان وه‌لامی گورچک‌ه‌ی ده‌ست له‌عاستو پراوپ‌ه‌بوو!

﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّحْمَتِ رَبِّكُمْ وَغَضَبٌ﴾ حه‌زره‌تی هوو ده‌رمووی: د‌ل‌نیابن که سزاو نا‌ره‌زامه‌ندیی خوداو دوور له ره‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌یی په‌روه‌ر‌د‌گارتان که‌وته سه‌ر! ئه‌و عه‌زابه‌ی ئێوه‌م پێ ترسان‌ده‌و ئێوه‌ش په‌له‌تانه بێته سه‌رتان، د‌ی‌ته سه‌رتان.

عه‌زابه‌که‌ بریتی بوو له ره‌شه‌بایه‌کی توندی به‌گرمه‌گرمی سامناکی ریشه‌کێش که‌ر! ئه‌و زه‌لامه به‌هێزو چوارشانه‌و زه‌به‌ل‌لاحانه‌ی لالو پال خستن، شێوه‌ی ئه‌و زه‌لامه لالو پال که‌وتوانه ده‌ت‌گوت: کۆت‌ره دارخورم‌ای هه‌ل‌که‌ندراون تارومار کراون!

نه‌م‌جار حه‌زره‌تی هوو دوا‌ی ئه‌م په‌له‌کردنه‌یان له هاتنی عه‌زاب،

پرپووچی بیروباوه ریان روون ده کاتهوه و بیروبوچوونی ناله بارو بی جی و ریان ده ستیشان ده کا، ﴿اتَّجَادِلُونِي فِي أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَائُكُمْ﴾ نایا ئیوه چۆن کیشم له گه له ده کهن ده باره ی نه م بتو صه نه مانه ی ئیوه و باوکو باپیرانتان ناوتان ناوون خوداو به خودایان ده زانن، که له راستی دا هیچیان پی ناکری، نه زیان ده گه یه نزو نه سوودیان هیده، به لکوو ته نها چه ند ناو نیشانیکه ئیوه و بابو باپیرانتان به سهر نه و دارو به رده پرپووچانه تاندا داوه ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ ده باره ی خودایه تی نه و بتو صه نه مانه په روه ردگار هیچ به لگه و ده لیلیکی نه ناردۆته خواری پالپشتی بوچوونی بی بناغه تان بکا، هه رگیز خودا رازی نابو و نه بووه که نه و دارو به رده به خودا دانراوانه تان ببه ناوه ند له ئیوان ئیوه و په روه ردگادا، هه روه ها رازی نیه و نابو که ئیوه نه و دارو به رده بی گیانانه به خودا بزانه و پیا نه مرستن.

به کورتی و پوختی ته نها خودا عیبا ده تی بو ده کری و رووی تی ده کری و هانای بو ده بری! که سی تر نابو به خودا بزاندی و په رستری یان بکری به هاوه لی و به شه ریکی خودا دا بندری!

هه ر شتی که په یوه ندی به عیبا ده تی خودا وه هه بی ده بی له پښگی نیگی خودا وه بو پیغه مبه ره کانی بزاندی!

نه مجار چه زه ته ی هوود به دنیایی و له خۆرا دیو یه وه، به ره نگاری که له که ی بووه و پی فەرموون: ﴿فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ ئیوه چاوه پروانی هاتنی عه زابه که بن که بو خۆتان په له ی هاتنی ده که نو ده لێن: ده بو مان بینه، منیش له گه لتان چاوه پروانی ده که م نه من دنیام له هاتنی و ئیوه گوماتان ده باره ی هیده.

به لی عه زابه که له کاتی خۆدا هاته سه ربانو ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ هوود و نه وانی ئیمانیا ن پی هینابو به ره حه ته و به زه بی خۆمان رزگارمان کردنو عه زابه که نه یگرته نه وه. ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا، وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ناسه واری نه وانی نایه تی ئیمه دیا ن به درۆ خسته وه بریه وه له ناومان بردنو له بیخمان ده ره ینانو تا قمان لی برین! چونکه نه وانه

تیمانیان به خودا نه هیئناو نایاتی پهروه ردگاریان به دروختنه وه، به هوی نهم
دو ره وشته ناپه سنده یان شیاوی عه زابی سهختی پهروه ردگار بوون که بریتی
بوو له ره شه بایه کی سهختی ویرانکه ری خاوهن گرمو هووړ زه لاسی زه به لاهی
هله ده گرت له زه وی به مرزده کرده وه و پاشان سهره و بن فری زه دایه سهر
زه وی سهریان له جهسته یان جیاده بووه وه، وه کوو له شوینیکی تردا
ده فرموی: ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا
مَسَاكِنُهُمْ﴾ الاحقاف/۲۵.

ناواو بهو جوړه لاپره په کی تر له لاپره کانی به سهرهاتی سهره وه
ملهورو به دروخته وه ده کان پیچرایده وه هره شه که هاته دیو عه زابه که ده وری
دانو لولی کردنو بهره و توونی نه مان رای فراندن، که ناموژگاری و
یادخسته وه و بانگه وازی کاری تی نه کردن هره شه و له ناوچوونو عه زابی
سهخت یه خدی پی گرتنو له ناوی بردنو بوونه په ندی زه مانه و به دبه ختی
ههردو د دنیا بوون!

چیروکی هه زره تی صالح (دروودی خوی له سهر بی)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَآخَاهُمُ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوَّمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ
آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجَثُونَ
الْجِبَالَ بَيْوتًا فَادْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْشَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۷۴﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
 أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ
 ﴿۷۵﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِءُ كَافِرُونَ ﴿۷۶﴾ فَعَقَرُوا
 النَّاقَةَ وَاعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَالِحُ أَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۷﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنَاشِينَ ﴿۷۸﴾
 فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنقُومُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
 وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿۷۹﴾

پەروەردگار لە سەرەتای سوورەتە کەدا چیرۆکی نادەم - کە بەلگەیەکی
 بەهێزە لە سەر بە توانایی و تەنایی پەروەردگاریەتی خودای مەزن - گێڕایەوه،
 پاشان بەلگەی بەهێزی هێنایەوه لە سەر زیندووبوونەوهی دوامردن و هاتنی
 روژی قیامت، ئەمجار هاتە سەر گێڕانەوهی چیرۆکی پیغەمبەرەکان و
 هەلوێستی گەل و نەتەوانیان بەرامبەرێان.

چیرۆکی حەزەرەتی نووحی باس کرد، پاشان چیرۆکی حەزەرەتی هوود
 لە گەل گەلە کەیدا، ئەمجار هاتە سەر باسی نەتەوهی ئەموود و هەلوێستیان
 بەرامبەر پیغەمبەرە کەیان حەزەرەتی صالح ﷺ.

قەومی ئەموود دوا بە دوای قەومی عاد هاتوونە کایەوه، وەکوو قورئان
 لە سەر زویرانی صالح دە فەرموێ: ﴿وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
 عَادٍ﴾ ئەموود کۆری عاثر کۆری ئیرەم کۆری نووحە، بۆی (جەدیس)ی کۆری
 عانیزە. ئەمانە و هۆزی (طسم) هەموویان لە عەرەبی عاریبەزو ئیستا
 ناسەواریان نەماوە و پێش حەزەرەتی ئیبراهیم بوون ﷺ.

هۆزی ئەموود-کە قەومی ھەزرەتی صالح پێغەمبەر- لەدوای هۆزی
عاد ھاتوونە کایەو، لە نیشتەمانز شوێن و جیگای عاد دا نیشتەجێ بوون،
شوێن و نیشتەمانییان لە حیجر بوو؛ لەنیوان حیجاز و شام دا تا دەورووبەری
مەککە. مەدائینی صالح تا ئیستاش شوێنەواری ماوە بە (فج الناقة)
ناودەبرێ، حیجری ئەموود کەوتۆتە باکووری رۆژھەڵاتی خاکی مەدینە.

پێغەمبەر ﷺ سالی نۆبەمی کۆچی کە تەشریفی دەچوو بۆ تەبووک
بەسەر شوێنەواری ئەمان دا تێپەڕی! تیمامی ئەحمەد لەئێبنوعمەرەو
دەگیرپێتەو دەفەرموی: کە پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ ھاوھەڵاندیدا دەچوو بۆ
تەبووک لەحیجر لای خانووە کۆنەکانی ئەموود خستیان و قوناغیان گرت،
خەڵکە کە وستیایان ناو لەو بیرانە ھەڵنێجن کە هۆزی ئەموود ناویان لی
دەخواردەو، ھەوێریان شێلاو مەنجه‌لیان سەر ئاگر خستن، پێغەمبەر ﷺ
فەرمانی پێ کردن کە مەنجه‌لەکانیان بپێژن و ھەویرە کەش بکەن بە ئالف بۆ
حوشترەکانیان و لەو شوێنە جیگا و قوناغی پێگواستنەو چوونە سەر ئەو
بیرە کە کاتی خۆی حوشترە کە صالح پێغەمبەر ناوی لی دەخواردەو،
جەلھوگیری ئەوێ لی کردن کە بچنە ئەو شوێنە کە جیگای قەومە
سزادراوە کەجە، فەرمووی دەترسم ئەو عەزابە توشی ئەوان بوو توشی
ئێوەش بێ، مەچنە ئەو شوێن و جیگایە ئەوان!

ھەر تیمام ئەحمەد لە ئێبنوعمەرەو دەگیرپێتەو دەلی: پێغەمبەر ﷺ
لە حیجرا بەخەڵکە کە فەرموو: مەچنە سەر شوێنەواری ئەو عەزابراوانە
مەگەر بەگریانەو بچن، ئەگەر بەگریان و فیغانەو نەچن مەچن، چونکە
دەترسم ئەو توشی ئەوان بوو توشی ئێوەش بێ!

هۆزی ئەموود وەکوو هۆزی نووح و هۆزی عاد شەریکیان بۆ خودا
داده‌نا، پەروردگار ناز و نیعمەتیکی زۆری پێ بەخشیبوو! خودای مەزن
ھەزرەتی (صالح) ی بە پێغەمبەری بۆ سەر ناردن، نامۆزگاری کردن، نیعمەتە
جۆراوجۆرەکانی خودای و ھیرھێنانەو، نیشانەو بەلگەی تاکو تەنھایی

^١ بناغەتی ئەم ھەدیثە لە ھەحیحەین دا بەچەند شێوەیەک دەرھێنراوە.

خودای بۆ هینانه‌وه بی‌هاوه‌لیی و بی‌ۆینه‌یی خودای بۆ باسکردن، نه‌وه‌ی پێ
راگه‌یاندن که پێویسته طاعت و به‌ندایه‌تی هه‌ر بۆ خودا بکری و بۆ که‌سی تر
نه‌کری!

مسکین و بۆره‌ پیاو و هه‌ژار و ره‌شه‌ خه‌لکه‌ که‌ی گه‌له‌ که‌ی ئیمانیان پێ
هینا، ده‌وله‌ مه‌ند و پیاو ماقوڵ و سه‌رۆکه‌کانیان بره‌یان پێ نه‌کرد و روویان لی
وه‌رگێرا و لووتبه‌رزیه‌یان نواند و له‌سه‌ر کوفرو مله‌وپی خۆیان به‌رده‌وام بوون و
ئینه‌کاری پێغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زهره‌تی (صالح) یان کرد و گه‌له‌یان پێ کرد.
ده‌ی با بزانه‌ی قورئانی پیروژ چون نه‌م داستانه‌ی تۆمارکردوه‌ و چۆنمان
بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌؟!

به‌ئێ: نه‌مه‌ش لاپه‌ره‌یه‌کی تره‌ له‌ لاپه‌ره‌کانی میژووی ئاده‌میزاد!
چیرۆکی که‌ به‌لکو رووداوێکی واقیعی و حه‌قیقی به‌ له‌ قوولایی میژووه‌ و
بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌، چیرۆکی تیشکانی ئاده‌میزاده‌ به‌ره‌ و نه‌فامی و نه‌زانی،
دیمه‌نێکه‌ له‌ دیمه‌نی زۆرانبازی ئیوان حه‌ق و به‌تال، گۆره‌پانیکی تره‌ له
گۆره‌پانه‌کانی لال و پالکه‌وتنی سه‌رپێچیکار و به‌درۆخه‌وه‌کان! چیرۆکی تره‌
له‌ چیرۆکی زالبوونی حه‌ق به‌سه‌ر به‌تالدا، تیشکان و له‌ناوچوونی سه‌مه‌کار و
مله‌وهره‌کانی میژووی کۆنینه‌ی ئاده‌میزاده‌، چیرۆکی سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی و
به‌مه‌رادگه‌یشتنی خودا به‌رستانه‌ فهرموون گوێ راگه‌رن له‌ قورئانی پیروژ چون
نه‌م چیرۆکه‌ دێرینه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌.

﴿وَإِلَىٰ نُوحٍ أَخَاهُمُ صَالِحًا﴾ ییگومان بۆ سه‌ر هۆزی شه‌موود (صالح) ی
هاوزمان و هاوچینه‌ و هاوچه‌شه‌رتمان بۆ ناردن به‌ پێغه‌مبه‌ریی چوه‌ ناویان و
به‌فه‌رمانی ئیمه‌ بانگه‌وازی ده‌ست پێ کرد، ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ و‌تی: نه‌ی گه‌له‌ که‌م! خودا په‌رستی بکه‌ن، به‌ته‌نیا نه‌و
بپه‌رستن و که‌س مه‌که‌ن به‌ هاوه‌لی و ه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی:
﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبیاء/ ٢٥. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ
رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/ ٣٦.

واز له بته‌رستی به‌ینزو شوین پیامی من بکه‌ون ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ نه‌و حوشره به‌لگه‌و نیشانه‌یه له‌سهر راستی نه‌و په‌یامه‌ی من هیناومه‌و پی‌ی نیردراوم، نه‌و به‌وو قه‌ومه‌که داوایان له‌حه‌زره‌تی صالح کرد که به‌لگه‌و نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خو‌ی نیشان بدا، به‌ردیکی ره‌وو ته‌قیان ده‌ست‌نیشان کرد، وتیان: له‌و به‌رده حوشریکمان بو ده‌ریینه ئیمه پروات پی ده‌که‌ین، نه‌و به‌رده‌ی دیارییان کردبوو به‌ردیکی به‌تاقه‌وه بوو بوو که‌و تبووه لای حیجر، حه‌زره‌تی صالح واده‌و به‌لئینی لی‌وهرگرتن که نه‌گهر خودا پیش‌نیاره‌که‌یان بین‌یته دی نه‌و یه‌کسهر نیمانی پی ده‌هینن، که واده‌و به‌لئینی جه‌خت له‌سهر کراویان پیدا، حه‌زره‌تی صالح نو‌ژیکی کردو له‌خودا پارایه‌وه داوای جی‌به‌جی‌کردنی داواکه‌یانی کرد؛ تیر به‌رده‌که جوول‌ه‌ی پی‌که‌و تو شق بوو حوشریکی لی‌هاته ده‌ری بی‌چوه‌که‌ی له‌سکی‌دا ده‌جوولایه‌وه، هه‌ندیکیان نیمانیان پی هینا، هه‌ندیکیان له‌سهر کوفری خو‌یان مانه‌وه، وشتره‌که پاش نه‌وه‌ی بی‌چوه‌که‌ی لی‌بووه‌وه، روژیک سهرتاپا هه‌موو ناوی بیره‌که‌یانی ده‌خوارد وه، روژیکیش بو نه‌وانی تهرخان ده‌کرد، نه‌و ورژه‌ی که وشتره‌که ناوی بیره‌که‌ی ده‌خوارد وه نه‌وان شیره‌که‌یان ده‌دو‌شی، هه‌موو مه‌نجه‌لو قابو شتومه‌کیان لی‌پر ده‌کرد له‌شیرو شیره‌که‌یان ده‌خوارد وه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌ده‌فرمو‌ی: ﴿وَنَبِّئُهُمُ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضَرٌ﴾ القمر/۲۸. یان له‌نایه‌تیکی ترده‌ده‌فرمو‌ی: ﴿هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ الشعراء/۱۵۵.

ئیب‌نو عه‌بباس ده‌فرمو‌ی: نه‌و روژه‌ی وشتره‌که ناوه‌که‌ی ده‌خوارد وه نه‌وان له‌جیاتی ناو شیریان ده‌خوارد وه.

که ده‌فرمو‌ی: ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ واته: به‌لگه‌یه‌کی حاشاه‌لنه‌گره له‌سهر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی من! که ده‌فرمو‌ی نه‌مه حوشری خودایه، واته: حوشره‌که‌وه پال خودا دراوه، نه‌وه بو ریزو قه‌درزانیو گرنگی پیدانه، چونکه نه‌و حوشره به‌شیویه‌کی موعجیزه ناسا

وهدی هاتوه، به بی باو کتو دایک له بهر دیکو ره ق پیدا بووه.

نه مجار نه وه روون ده کاته وه که مادام نه حوشره مو عجزیه پیوسته ده سکاری نه که نو وازی لی بهینن، ده فمر مو: ﴿فَدَرَوْهَا تَاْكُلْ فِي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾ واته: حوشر حوشری خودایه، زهوی زهوی خودایه، لی بگه رین با بۆ خوی له زهوی خودا چی ده خوا بیخوا، ئیوه بۆتان نیه دهستی بهر دهستی بهینن و شتی لی قه دهغه بکهن! به هیچ جوریک دهستی بۆ درئژ مه که نو خراپه له گه ل خوی و خوراک مه کهن! وازی لی بهینن چی ده خواو ده خواته وه با بیخواو بیخواته وه. چونکه نه گه ر وازی لی نه هینن نه وه سزایه کی به ئیش و سخت ده تانگریته وه و تووشتان دی. نه مجار نیعمه ته کانی خودایان وه بیردینیته وه، که پیوسته له پای نه و نازو نیعمه تانه سوپاسی بکه نو بیهرستن، فمر مو: ﴿وَاذْكُرُوْا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلٰهَا قُصُوْرًا وَتَنْجُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا﴾ یادی نازو نیعمه ته کانی خودا بکه نه وه که پی به خشیون، سهیری چاکه و بهر ده می خودا بکهن به سهرتانه وه، نه وه تا کردوونی به جینشین و میراتگری قومی عاد له ژیارو شاره ستانیه تو ئاوه دانی و هیزو توانادا. زهوی و ولاتی نهوانی به ئیوه به خشیوه، ئیوه ی له شوینی نهوان نیسته چی کردووه، له ده شتایی و پینه ختی دا باله خانه ی بهرزو رازوه دروست ده کهن، سوود له گلو دارو بهردی ده بینن بۆ دروستکردنی خانو و باله خانه کانتان، له کیوه کان بهرد ده تاشن شورا و قه لای قایم و قولی پی ده کهن، له زستان دا تی دا ده حوینه وه، زریانو باو یورانو ره شه باو باران کاری تیناکه ن، له سهرماو زریانی زستان پارسیزراو ده بن، باقی وهرزه کانی سالیش له ده شتایی و سهر دیهره کانتان دا به سهر ده به نو خمریکی کشتو کالو پیشه ی خوتان ده بن.

﴿فَاذْكُرُوْا اِلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْبُوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ﴾ واته: نه هم موو نیعمه تانه ی خودا یاد بکه نه وه، سوپاس و ستایشی زاتی پاکی خودا بکهن، عیبادهت همر بۆ نه و بکهن به تاک و ته نه های بناسن، له بهرام بهر

نیعمه ته کانی خودا دا هه لسو که وتی ناجوامیرانه مه نوینن، ئاژاوه و ئاشووب له زه وی دا بهر یا مه کهن، شتی که مه کهن خودا له خوتان بره نجینن و خودا پی ی رازی نه بی!

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ پیاو ما قو لو سه رو کتو ده ست رویشتووه کانیان ئه وانیه خویان به زل زانی و له ناو قه و مه که ی دا لوو تبهر زیان نواندو روویان له بانگه وازی حه زره تی صالح وهر گپرا و پرای تیمان نه هیئانی خویان وتیان: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ﴾ به وانیه بۆره پیاو مسکین و هه ژارو نه دارا بوون - که به ورا له ت ئه م تو ژه ی کو مه ل له هه موو چهر خو روژ گاری که دا زوو به پیر بانگه وازی پیغه مبه رانه وه هاتوون و موسولمان بوون - که تیمانیان به حه زره تی صالح هیئابوو ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ؟﴾ ئه وه ئیه پیتان وایه صالح پیغه مبه ره له خودا وه نیر دراوه؟

هه لبه ته به ئه م پرسیاره مه به ستیان گالته پیکردن و لا قرتی پی کردن بو، بۆره پیاو مسکینه کان که تیمانیان هیئابوو ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ وه لامی مله ورو خوا وه ده سه لاته کافره کانیان دایه وه؛ وتیان: ئیمه بروامان وایه و دلنیا یین که حه زره تی صالح له خودا وه نیر دراوه، هیچ شکو گومانان له پیغه مبه رایه تی ئه ودا نیه، ئیمه تیمانمان به و په یامه هیئا وه که حه زره تی صالح هیئا ویه تی؛ کافره کان پرسیار ی ئه و هیان لی کردن نایا راسته صالح بو وه ته پیغه مبه ر؟ به لام موسولمانه کان پیغه مبه رایه تیه که یان به شتیکی به لگه نه و یست زانی و وه کوو ئه وه بلی: ئه وه شتی که نیه جیگه ی پرسیار کردن بی، ئه وه ئیمه گومانان له وه دا نیه، ما وه ته وه نایا پیویسته تیمانی پی به یندری یان نا؟! ئه وه ئیمه پیتان راده گه یه نین که ئیمه بروامان پی کردو وه موسولمان بووین.

ئه مجار کافره کان له بهرام بهر ئه م هه لو یسته ی موسولمانه کان دا سوور بوونی خویان له سهر کو فرو بی دینی راگه یاندو سه ر له نو ی گو مرای ی خویان دوویاره کرده وه، وه کوو ده فرموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ئه وانیه کافرو لوو تبهرز بوون وتیان: ده سا ئیمه هه رگیز بر و

بهو که سهو بهو په یامه ناکه یین که نیوه نیمانتان پی هیناوه، نیمه کافرو بی پرواین به پیغه مبرایه تی صالح و هرگیز پروای پی ناکه یین.

تاوا بهو جوړه و بی پیچ و پنا هلوتستی خوین راگه یانده وه سووربوونی خوین له سر کوفرو مله وړی دوو یاره کرده وه، به مهنده شوه نه وه ستان به لکوو به کرداریش نه و هیان جهخت کرده وه ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ﴾ نهو حوشره ی که خودا به موعجیزه له بهر دیکي رهق بو راستی پیغه مبرایه تی صالح به شیوه یه کی ناسایی دروستی کردیو سهریان بری، هیچ گوینان به ناموژگاری جهزره تی صالح نه دا که پی گوتن: نه م حوشره موعجیزه ی خودایه، وازی لی بهیننو ده ست دریزی مه که نه سر ﴿وَعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ پشتیان له فرمانی خودا هل کرد، که له سر زمانی صالح پینان راگه یاندر ابو دهر یاره ی حوشره که، یان پشتیان له نایینی خودا هل کردو یاخی بوون؛ به مهنده ش وازیان نه هینا، به لکوو به ته حه دواوه ﴿وَقَالُوا: يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وتیان: نه ی صالح! دلنیا به نیمه پروات پی ناکه یینو نایهینه سر ریازی تو، ده بی منعت به! نهو عذایه ی تو هر هه شهمان پی لی ده که ی بو مان بی نه، نه گمر راست ده که ی تو له پی پی پیغه مبرانی و نه گمر نیمه نیمانت پی نه هینین عذایمان بو دیو خودا تو له مان لی ده ستینی! ده خیرا که بو مان بی نه! نیتر ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ بوومه لمرزه یه کی به هیز لی دانو رای ته کاندنو زنده قی بردن، بوومه لمرزه ی زهوی و گرمه ی زنده قهری ناسمان تیکه لاو بوونو لی دان، هدریه که یان له عاست خو ی بهر و ده م قونگه و تلور که و تو خپ بوو گیانی تیدا نه ماو مرد!

ده یاره ی له ناوچوونی قهومی صالح لیره دا فرمووی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ له سووره تی (فصلت) دا فرمووی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له هه موویان دا مبهسته که په یدا بوونی ده نگیکي گه و ره و گرمه و ناله یه کی سامناکی و هها که بوومه لمرزه ی له زهوی دا بهر یا کردو زنده قی بردنو هه ناوی برینو خپی کردن!

زانایان ده‌لێن: هۆی په‌یدا بوونی ئەم بوومه‌له‌رزو و گرمه‌و ناله‌یه‌ لێک
که‌وتنی کاره‌بایی زه‌وی به‌ کاره‌بایی هه‌وا بووه‌ که‌ له‌ناو هه‌وردا هه‌یه‌و هه‌وره
برووسکه‌ی لی په‌یدا ده‌بی.

ده‌شگونجی په‌روه‌ردگار کاتی له‌ناو بردنه‌که‌ی ئەوان هه‌وری پر له
کاره‌بای له‌و ولاته‌ کۆکردیته‌وه‌و به‌ گوێره‌ی سوننه‌تی خۆی له‌ که‌وندا ئەو
بوومه‌ له‌رزو و هه‌وره‌ تریشقه‌ هاته‌بێته‌ دی.

ده‌شگونجی خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات ئەو بوومه‌ له‌رزو و هه‌وره‌ تریشقه‌ی
به‌وشیوه‌ی موعجیزه‌ ئاسا هه‌ینابێته‌ کایه‌وه‌.. هه‌رچی‌یان بووبی؛ گرنگ نه‌وه‌یه
هه‌ره‌شه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا هاته‌وته‌ دیو ئەو قه‌ومه‌ سته‌مکاره‌ مله‌وره‌ به‌و
شیوه‌ سامناکه‌ له‌ناو چوون!

وا پێ ده‌چی هه‌زه‌تی صالح‌ ناگاداری له‌ناوچوونه‌که‌یان بووه‌و دیمه‌نی
سامناکی دوا له‌ناوچوونیانی بینیه‌، بۆیه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ پاشان
پشتی تێکردن و خه‌فه‌تی ئیمان نه‌هه‌ینانی ئەوانی خوارد و پێی ناخۆشبوو که
ئاوا خۆیان به‌ فه‌تاره‌ داو به‌دبه‌خته‌ چاره‌ره‌شی هه‌ردوو دونیا بوون!
به‌غه‌مباریه‌وه‌ خیطابی خۆی ئاراسته‌ی ئەو که‌لاکه‌ که‌وتوانه‌ کردو ﴿وَقَالَ:
يَا قَوْمِ﴾ وتی: ئەی گه‌لو هۆزه‌ که‌م! بۆچی واتان له‌خۆتان کردو ئەم ده‌رده‌تان
به‌سه‌ر خۆتان هه‌ینا!؟

﴿لَقَدْ أبلغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي﴾ بێگومان من په‌یامی په‌روه‌ردگاری خۆم
پێ راگه‌یاندن، ته‌وه‌په‌ری هه‌ولو تێکۆشانم نه‌نجام دا ئێوه‌ ئیمانم پێ بینن،
﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ زۆرم نامۆزگاریی کردن، ته‌ماعم به‌ر نان، هه‌ره‌شه‌م لی
کردن، به‌هه‌موو جوێرێک نه‌صیحه‌تم کردن ﴿وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ النَّاصِحِينَ﴾
به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئێوه‌ نامۆزگاریکه‌رتان خۆش ناوێن و به‌قه‌سه‌یان ناکه‌ن! هه‌تا
ئاوا چاره‌ره‌شی به‌دبه‌خته‌ بۆ خۆتان ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ن! به‌لێ به‌و شیوه‌
لایه‌ره‌یه‌کی تر له‌ میژووی مله‌ورو سه‌ریپه‌چیکاران پێچرايه‌وه‌.

بانگکردنی هه‌زه‌تی صالح‌ بۆ قه‌ومه‌که‌ی دوا له‌ناوچوونیان وه‌کوو
بانگکردنی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام وایه‌ که‌ بانگی کوژراوه‌کانی به‌دری کرد

دوا‌ی نه‌وه‌ی که خراب‌ونه بیریکه‌وه ده‌یفه‌رموو: (يَا أَبَا جَهْلٍ بَنِّ هِشَامَ، يَا عَقْبَةَ بَنِّ رَبِيعَةَ، يَا شَيْبَةَ بَنِّ رَبِيعَةَ، يَا فَلَانَ يَا فَلَانَ! أَيْسُرَ كُمْ أَنْكُمْ أَطْعَمْتُمْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا، فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟)

نه‌بو طه‌لحه‌ی نه‌نصاریی که راویی هه‌دیه‌که‌یه ده‌لی: هه‌زره‌تی عومه‌ر وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! قسه‌کردن له‌گه‌ل لاشه‌ی بی‌گیان چ سوودی هه‌یه؟! پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَنْتُمْ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ، وَلَكِنْ لَا يُحِبُّونَ)^۷.

نه‌وانه‌ی له‌لای ئارامگاری پیاوچاکان ده‌پارینه‌وه‌و پێیان وایه که له‌خواه‌ن گۆره‌که ده‌پارینه‌وه‌و خاوه‌ن گۆر گۆیی لێیان‌وه‌و داخوازیه‌کانیان جی به‌جی ده‌کا، نه‌وانه‌ نه‌م هه‌دیه‌و هه‌دیثی تری له‌م جوړه‌ ده‌که‌ن به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک داوا‌ی نه‌ه‌جامدانی کاریک له‌ مردووه‌کی صالح‌و پیاوچاک بکا مردووه‌که داواکه‌ی ده‌بیستی‌و کاره‌که‌ی بو‌جی به‌جی ده‌کا! واته‌: قیاسی نه‌م حاله‌تانه‌ ده‌که‌نه‌ سه‌ر نه‌و حاله‌ته‌ی که پیغه‌مبه‌ر بانگی له‌ کوژراوه‌کان کردو فهرمووشی: نه‌وان له‌تیوه‌ باشتر گۆیان له‌م بانگ کردنه‌ هه‌یه.

به‌لام له‌راستی‌دا نه‌وانه‌ پێوسته‌ نه‌وه‌ بزانه‌ که نه‌و حاله‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی له‌ کوژراوه‌کان کرد کاریکی غه‌یبی‌و په‌نامه‌کییه‌و مو‌عجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری بووه‌، قیاس له‌کاری ئاوا غه‌یبی‌دا ناکرێو ناگونجی!^۸

^۷ بوخاری و هی تریش له‌پێگه‌ی قه‌تاده‌وه‌ نه‌م هه‌دیه‌یان له‌ نه‌بو‌طه‌لحه‌ی نه‌نصاریی‌یه‌وه‌ گیراوه‌ته‌وه‌.

^۸ بو‌ درێژه‌ی نه‌م باسه‌ سه‌یری ته‌فسیری مه‌نار ج ۸/ ۵۰۸ بکه‌.

چیرۆکی هه زه تی لوط

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
 مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ
 قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
 مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا
 قَاطِرًا كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

ئه مه چواره م چیرۆکه له داستانی بیغه مبه ران، له وه پیش چیرۆکی
 هه زه تی نوح و هوود و صالحی گیرایه وه نه مجار هاته سه ر داستانی
 هه زه تی لوط و به سه رهاتی له گهل قه مه که ی دا!

هه زه تی لوط کوپی مارانه و برازای هه زه تی ئیبراهیمه، هر زو
 ئیمانی به هه زه تی ئیبراهیم هیناوه و شوین په یامه که ی که وتوه وه کوو له
 شوینیکی تر دا قورنانه ده فرموی: ﴿فَأَمْنٌ لَهُ لُوطٌ، وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
 إِلَى رَبِّي﴾ العنکبوت/ ٢٦. هه زه تی لوط هاوسه فدی هه زه تی ئیبراهیم
 بووه له گه شه ته کانیدا، له ناو چۆمان (بین النهرین) دا له گه لی بووه، بۆ ولاتی
 میصر له گه لی چوه، پاشان که گه راوه ته وه بۆ شام له ته کیا بووه، نه مجار
 هه زه تی لوط له رۆژه لاتتی ته رده ن له شوینیکی که پی ده لێن (سدوم)
 نیسته جی بووه. دانیشه توانی سه دوم نیشی ناشیرین و دور له ره وشتیان
 نه نجام ده دا، له پیش چاوی یه کتری به نا شکر و بی لی پرینگی نه وه نیربازیان
 ده کرد، چه ته و ریگریون مالو کالایان له کاروانو بازرگانان ده ستاندو
 ریباریان رووت ده کرد نه وه! وه کوو قورنانه له شوینیکی تر دا ده فرموی:
 ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ، وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ، وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ

المنکر ﴿العنکبوت﴾ ۲۹.

حه‌زره‌تی لووط ناموژگاری کردنو جلّه‌وگیری لی‌کردن لهو کرده‌وه
 ناشیرینو بی‌ده‌وشتییه‌یانو ترساندن له عه‌زایی خوداو توّل‌هی به‌زه‌برو
 کوشنده‌ی، به‌لام نهو گومراو سهرلیشیواوانه هیچ‌گوئیان به ناموژگاریه‌کانی
 حه‌زره‌تی لووط نه‌داو وازیان له نی‌ریازیو کاره ناشیرینه‌کانی تریان نه‌هیناو
 سووربوون له‌سهر هه‌لوئستی نادرستی خوئیان، حه‌زره‌تی لووط زیاتر پیکیشی
 لی‌کردنو درّی‌هی به بانگه‌وازیو ناموژگاریه‌کانی‌دا تا کار گه‌یشته نه‌وه‌ی
 هه‌ره‌شه‌ی به‌رده‌باران کردنو ده‌رکردنیان لی‌کرد!!

هه‌تا روژیک کۆمه‌لیک فریشته به‌سهر حه‌زره‌تی نیبراهیم دا تیپه‌رینو
 هه‌والیان پیدا که نه‌وان له خوداوه نی‌ردراون بۆ له‌ناوبردن قه‌ومی لووط که
 بریتی بوون له دانیشتوانی (سدوم) و (عاموره) حه‌زره‌تی نیبراهیم ترسا که
 حه‌زره‌تی (لووط) یش له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی به‌ر عه‌زابه‌که بکه‌وی! فریشته‌کان
 دلنایان کرد که حه‌زره‌تی لووط به‌ر عه‌زابه‌که ناکه‌ویو خوئیو نه‌وانه‌ی
 نیمانیان پی‌هیناو رزگاریان ده‌بی، هه‌والی نه‌وه‌شیان پیدا که نازل‌بوونی
 عه‌زاب بۆ سهر قه‌ومی لووط برپاریکی خودایی‌به‌و پاشگه‌زبونه‌وه‌ی تیدا نیه.
 وه‌کوو له شونییکی تردا له‌م باره‌وه ده‌فرموی: ﴿يَا اِبْرَاهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ
 هَذَا، اِنَّهُ قَدْ جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ، وَاِنَّهُمْ اَتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ
 مَرْدُودٍ﴾ هود/۷۶.

فریشته‌کان له‌شیوه‌ی پۆله‌کورپکی تازه پیگه‌یشتوی موو لی‌نه‌هاتوی
 روخسار جوانو شوخو شنگ هاتن بوون به میوانی مالی حه‌زره‌تی لووط، که
 قه‌ومه‌که‌ی به‌مه‌یان زانی کۆمه‌لیکیان له‌نه‌هلی (سدوم) هاتن بۆ مالی
 حه‌زره‌تی لووطو داوای نهو کۆمه‌له گه‌نجانیه‌یان لی‌کرد، بۆ نه‌وه‌ی کاری
 ناشیرینو نی‌ریازیان له‌گه‌ل دا بکه‌ن، حه‌زره‌تی لووط زۆری هه‌ول له‌گه‌ل دا دان
 که واز بیننو ده‌ست درّی نه‌که‌نه سهر میوانه‌کانی، ته‌نانه‌ت پیشنیاری
 نه‌وه‌ی کرد کچه‌کانی خوئیان لی‌ماره بکاو بیانداتیو واز له میوانه‌کانی
 به‌ینن، پی‌ی وابوو که به‌م پیشنیاره شهرم ده‌یانگریو واز ده‌هینن، به‌لام رازی
 نه‌بوونو سوور بوون له‌سهر داوین پیسی خوئانو داوای به‌ده‌سته‌وه‌دانی

میوانہ کانیان کرد.

حزرتی لووط بہ فریشتہ کانی گوت -نہشی دہ زانی کہ فریشتہن-
 نہ گمر دہ سہ لاتم ببوایہ پشتیوانیکم ہہ بوایہ لہ سہر تیوہ شہرم لہ گمل دا
 دہ کردنو نہم دہ ہیشت دہ ست دریزی بکہ نہ سہرتان. وہ کوو لہ شونیکی تردا
 دہ فرموی: ﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ ہود/۸۰.

تیر فریشتہ کان حقیقہ تی خویان بؤ حزرتی لووط روون کردہ وہو
 نہوہیان پی راگیانند کہ تہرکی لہ ناوردنی نہو قہومہ سہرلی شیواوہیان پی
 سپیردراوہو لہ ناویان دہ بہن!

لہ لایہ کی ترہوہ دانیشتوانی شارہ کہ بہر دہرگای مالی حزرتی
 (لووط) یان گرتبوو ہولئی نہوہیان بوو کہ بہ زور میوانہ کانی حزرتی لووط
 بگرنو تیر یازیان لہ گمل دا نہ نجام بدہن، لہ ہہ موو لایہ کہوہ ہیرشیان کردہ
 سہر مالی حزرتی لووط، پہرہردگار بینایی کویر کردنو چاویان نہیبینینو
 نہ یان زانی بؤ کوئی ہیرش دہ کمن، نہ مجار فریشتہ کان حزرتی لووطو
 کچہ کانیو ژنہ کہ بیان لہو شارہ بردہ دہرو پییان گوتن بہ ہیچ جوڑیک
 ناورمہ دہ نہوہ، بؤ کوتیان فرمان پی دہ کمن بچن بؤ نہوی، ہہ موویان
 پا بہندی فرمانہ کہ بوون جگہ لہ ژنہ کہی نہو ناوری دایہوہ تا بزانی
 دانیشتوانی شارہ کہ چییان بہ سہر دی، چونکہ دلی لای نہوان بوو، بہ کافری
 مابوہوہ، عہ زابہ کہ تہویشی تیکہوہ پیچا، نہ مجا پہرہردگار بہردی
 سوالہ تی بہ سہردا باراندنو خاکو ولاتی ژیرہو زہ بہر کردنو دارو بہردی بہ سہر
 یہ ک دا دان، بوونہ پہندی زہ مانہ! وہ کوو دہ لئین: ژمارہی نہوانہی بہم عہ زابہ
 لہ ناوچوون ہزار یان زیاتر بوون!

دہی با بزانی لہم سوورہ تہدا قورثانی پیروز چون نہم داستانہ مان بؤ
 دہ گیریتہوہو دہ فرموی: ﴿وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ تہی پیغہ مبہر! داستانی
 لووط بؤ قہومہ کہت بگپہرہوہ کاتی بہ شیوہیہ کی سہر نہشتو گلہیی
 بہ گہ لہ کہی خوی گوت: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ؟ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ
 الْعَالَمِينَ﴾ تہری تیوہ داناوہ شین کردہ وہیہ کی وہا نہ نجام دہدہن پیش تیوہ
 کہس نہیکردوہو؟ بہ لکوو بؤ خوتان داتان ہیٹاوہ، تاوانی خوتانو تاوانی

ئه‌وانه‌ی چاوتان لی ده‌که‌ن له‌سه‌ر ئیوه‌یه! کرداری ناشیرینو قیزلیکراوی ئیوه
 پێچه‌وانه‌ی سروشتی ئاده‌میزاده! تا ئیستا هیچ که‌س له‌ ئاده‌میزادان پێش
 ئیوه‌ نه‌و کاره‌ ناشیرینه‌ی نه‌کردوه! ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
 النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ ئیوه له‌ریبازی سروشتی ئاده‌میزاد لاتان
 داوه، ئیوه له‌ پاشه‌وه‌را ده‌چنه‌ لای پیاوو کاری سی‌کسی خۆتان به‌و شیوه
 ناشیرینه‌ نه‌نجام ده‌ده‌ن، وازتان له‌ چوونه‌ لای ئافه‌رت هه‌یناوه، له‌پێشه‌وه‌را
 ناچه‌ن لایان، چوونه‌ لای ئافه‌رت له‌پێشه‌وه‌را که‌ کاریکی سروشتی‌یه‌و جی‌گای
 هه‌یوای منداڵبوونه‌و خودا بۆ ئه‌وه‌ی دروست کردوه ئیوه‌ پاشگویتان
 خستوه‌و ماته‌لتان کردوه، شتیک که‌ هۆی درێژه‌پیدانی ژیا‌نه‌و مانه‌وه‌ی
 ره‌چه‌له‌کی ئاده‌میزاد به‌ چوونه‌ لای ئافه‌رت له‌پێشه‌وه‌را ئیوه‌ وازتان لی
 هه‌یناوه، تۆماوی خۆتان ده‌خه‌نه‌ شوێنیک که‌ بۆ ئه‌وه‌ ناشی! نایه‌نه‌
 شوێنیکه‌وه‌ که‌ جی‌گای سروشتی‌یه‌و زه‌وقی سه‌لیم هه‌زی لی ده‌کاوه‌ به‌روبوومی
 هه‌یه‌و هۆی درێژه‌پیدانی زنجیره‌ی ره‌چه‌له‌کی ئاده‌میزاده. هه‌ر بۆیه‌ش
 هه‌زه‌تی لووط وتی: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ هه‌زتان له‌کاری سی‌کسی‌یه‌ نه‌وه‌ که‌چه‌کانم،
 واته‌: بۆ داینبکردنی کاری جینسی‌و دامرکانده‌وه‌ی هه‌زو ئاره‌زووه‌کانتان
 هه‌ولێ په‌یداکردنی مێینه‌ بده‌ن، ئه‌وه‌ ریبازی سروشتی‌یه‌! وه‌کو له‌ شوێنیک
 تر ده‌فه‌رموی: ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ الحجر/٧١.

که‌ لێره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ دیاری کردو
 روونکردنه‌وه‌یه‌ بۆ رسته‌ی پێشوو که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾ که
 ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ نه‌وان له‌ سنووری
 عه‌قڵ و سروشت ده‌رچوونو ئه‌و حه‌کمه‌ت و سوود و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی له‌ چوونه‌
 لای ئافه‌رت‌دا هه‌یه‌ وازیان لی هه‌یناوه‌ ته‌نانه‌ت ئاره‌لێش کاری واکا، هیچ
 گیانه‌به‌ریکی بێ زویان هه‌ولێ ئه‌وه‌ ئادا شه‌ه‌وته‌و ئاره‌زووی خۆی له‌ رێگه‌ی
 ناسروشتی خۆیه‌وه‌ دامرکینێته‌وه‌، به‌لکو هه‌زی هه‌زو داخوازی له‌ مێینه‌
 کێشی ده‌کاوه‌ ئاوێته‌ی یه‌کتیری ده‌بزو شه‌ه‌وته‌و ئاره‌زووی خۆی له‌
 مێینه‌یه‌کی هاو‌ره‌گه‌زی خۆی‌دا داده‌مرکینێته‌وه‌و درێژه‌ به‌ مانه‌وه‌ی گه‌رای

خۆیان دە دەن، ئەم ئەوە نیه بآلئەدەو خشۆکئو پێڕۆ نێرو مێه کانیان ژبانی
هاوسەری خۆیان بە دروستکردنی لانەم گونجاو بۆ گەرانانەو دەست پێ
دەکەن، ئەوەتا گیانلەبەری وا هەیه لەسەر تۆپە لاکی دار هیلانە دەکا، هەم
هەیه لە کونە شاخێک دا لانەو کولانەم خۆی پێکەو دەنێ، یان لەژێر
زەویدا کونزە کە لەبەرێک دروست دەکا، یان لە ئەشکەوتو لاگەندێدا جێگا
شوێنی خۆی خوش دەکا!!!

بەلام تاوانبارەکانی قەومی لووط هیچ مەبەستی تریان نەبوو جگە لە
دامرکاندنەوی شەهوەتی ناژەل ناسایی خۆیانو لەزەت بینینیکی بێ نامانج
بێ سوود! بەتەواوی زێدەرەو بیان لەسەر پێچیکردنا کردو جار لەدوای جار رۆژ
لەدوای رۆژ کاری نێریازیان دووبارەو سێ بارە کردەو و لێیان بووسووە
کاریکی سروشتی و عادی! بۆیه هەزەتی لووط لە کۆتایی نایەتە کەدا پێیان
دەفەرموی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ بەلکوو ئێوە بە دووبارەو سێ بارە
کردنەوی ئەم کارە ناشیرینە قیزلیکراوەو کاری ناشیرینی تەرتان زێدەرەو بیان
کردووەو لێی پەشیمان نابنەووەو بووەتە خو لێتان.

لە سوورەتی الشعراء / ١٦٦ دا دەفەرموی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
عَادُونَ﴾.

لە سوورەتی النمل / ٥٥ دا دەفەرموی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾
تێکرای نایەتەکان ئەوە دەگەینەن کە ئەوان لە زێدەرەویی شەهوەتەبازیان دا
هەموو سنووریکی عەقڵو سروشتیان بەزاندووەو زەرەر زیانی ناکامی کارە
ناشیرینەکەم خۆیان نازانزو بیر لەوە ناکەنەو کە ئەو کردەو
ناسروشتی یانەیان چەند زیانی بۆ تەندروستی خۆیان هەیهو چەند نەخۆشی
کوشندە دەخاتەو! چ دەستدرژییه کە بۆ سەر گەراو رەچەلەکو نەخلاقو
رەوشت.

ناشکراشە کە هەستکردنو زانیی زیانی کاریک ناییتە لەمێپەرمانە
بۆ کردنی ئەو کارە زیان نامێزە نەگەر نەخلاقو رەوشتی جوانو خودا پەسەند
لەناخی کابرا دا جێلەو کێش نەبن، بەلکوو نەخلاقو فێطریو مشتو مال کراو
بە پەرورەدی نایینی دەبێتە لەمێپەرمانە بۆ نەجەمەدانی کاری ناپەسەند.

چونکه نه‌وه‌تا کاری ناشیرینه قیزلیک‌راوی نیربازی له پیشکه‌وتوو‌ترین ولات دا بلّوه، له‌نیوان گهلو کۆمه‌لگایه‌ک دا ته‌شه‌ندی کردووه‌ ده‌کا، که خۆیان به‌پیشه‌نگی جیهان ده‌زانن له زانستو زانیاری‌دا، که سانی‌ک نیستا نه‌و کاره ناشیرینه بی‌زراوه نه‌نجام ده‌دن که باش باش زیانه‌کانی ده‌زانو هه‌ست به‌زیانی ته‌ندروستی و کۆمه‌لایه‌تی و ناکامی چاره‌په‌شی خۆیان ده‌که‌ن!

ته‌نانه‌ت دیارده‌ی نیربازی له‌نیو چینی به‌ناو پیشکه‌وتوو روشنبیرو شاره‌ستانی‌ه‌تی سهرده‌م داو له‌و ولاتانه‌ی که خۆیان به‌پیشکه‌وتوو جیهان ده‌زانن ته‌نانه‌ت له‌ناو پێری لیکۆله‌ره‌وه‌و توێژه‌ره‌وه‌ی فەلسفه‌و کۆمه‌لناسی‌دا نه‌نجام ده‌دری، نه‌ی نه‌وه‌ نیه له‌ هه‌ندی ولات‌دا هه‌ندی سهرلی‌شی‌واو ده‌روون نزم له‌جیاتی نافرته‌ کوپ ماره‌ ده‌که‌ن!!!

سهر نه‌وه‌یه ئیعلامی جووله‌که‌و ماسۆنیه‌تی جیهانیی بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن که گوايه هۆی سهره‌کی بۆ بلاویونه‌وه‌ی نه‌م دیارده‌ ناشیرینه خۆداپۆشینی نافرته‌! به‌لام واقعی حال نه‌وه رته‌ ده‌کاته‌وه نه‌وه‌تا له‌ ولاته‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ته‌مه‌ریکا و خۆرنا‌وادا به‌گشتی له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که له‌مه‌هریک نیه له‌به‌رده‌م تیکه‌لاوی ره‌گه‌زی نافرته‌ و پیاو مه‌وزوعی جینس بووه‌ته شتیکی بی‌یاسا و بی‌سنوور و مه‌رو به‌رانی! رووت و قووتی نافرته‌تیش زۆر له‌ سنووری عاده‌تی تێپه‌ریوه‌و ده‌توانین ب‌لین: له‌باره‌ی جینسه‌وه ئاده‌میزادی نه‌و ولاتانه‌ زوربه‌یان هه‌لس و که‌وتیان ناژه‌ل ناسایه‌و هه‌یج لی پرینگینه‌وه‌یه‌که‌ لای نه‌وان له‌ گۆرێ نیه؛ که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا دیارده‌ی نیربازی رێژه‌ی له‌زیادبو‌ندا‌یه‌و دیارده‌یه‌کی به‌رچاو و به‌ربلاوه؛ ته‌نانه‌ت نافرته‌تانیش له‌ناو‌خۆیان (پانپاتۆکه) ته‌نجام ده‌دن؛ نافرته‌ سواری نافرته‌ ده‌بی و هه‌زی سیکی خۆیان به‌م رێگه‌ ناسروشتی و نه‌شازه‌ دا‌بین ده‌که‌ن!

که‌سیکیش نه‌مه‌ی به‌لاوه‌ سه‌یره‌و قه‌ناعه‌ت نا‌کا با باسی (السلوك الجنسي عند الرجال) و (السلوك الجنسي عند النساء) بخوێنیت‌وه‌ که (کنزی الامریکی) به‌ راپۆرتیکی دوورو درێژ نووسیویه‌تی.^١

^١ في خلال القرن ج ٢/٥٥٥ به‌شیه‌ی لی‌وه‌رگرتن.

سەیریوو ئەم هەموو نامۆزگارییو نەسیحەتکردنەیی حەزرەتی لووط کاری لە قەومە سەرلی شێواوە کەیی نەکرد! ﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ قەومی لووط لە وەلامی ئەم نامۆزگاریانەدا هیچیان بە دەستەوه نەما جگە لەوەی کە گوئیان: لووطو شوێنکەوتوانی لە شارە کەتان دەریکەن، مەهێلن هاوئشینیتان بکەن، چونکە وادیارە ئەوان کەسانێکەن خۆیان پاکو خاوەن رادەگرنو خۆیان دەپارێزن لە نیریازی! هەلبەتە بەگالستەوه پێیان دەگوتن بە شێوەیەکی قەشەرییو لاقرتی پێیان دەگوتن ئەوانە کەسانێکەن خۆیان بەخاوەنی رادەگرنو هاوبەشی تێمە ناکەن لە ئەنجامدانی کاری نیریازی دا!

چونکە ئەوان سەرباری ئەوەی کە ئەو تاوانە گەورانیان ئەنجام دەدا، سووریوون لەسەر بەردەوام بوون لەسەری؛ کارە کەیی خۆیان بە کارێکی باش دەزانیو هەستیان بە زەرەرو زیانی تەندروستیو کۆمەلایەتی پەیدا بوو لە نیریازی نە دەکردو بە ناشکراو بەبەرچاوەوه ئەنجامیان دەداو شانازیان پێوه دەکردو کەسێک خۆی لەو کارە دوورەپەریز بگرتایە گالتهیان پێی دەکردو بە نەقامو پاشکەوتووێان حەلب دەکرد، ئەمەش ئەوەی گومرا بوونو نوغۆیوونە لەزەلکاوی تاوان دا!

سەرەنجامی کار ئەوەبوو ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ تێمە لووطو خاوەنخێزانی کە ئێمانیان پێی هێنا بوو رزگارمان کردنو قوتاریوون جگە لە ژنە کەیی، ئەو ئێمانی نەهێناو کەوتە پێری لەناوچووانو عەزابه کە ئەویشی گرتهوه، عەزابی قیامەتیشی زۆر سەختو ترسناکە! چونکە ئەم ژنە بەدبەختو چارەپەشە سەرباری ئەوەی ئێمانی نەهێناو لەسەر ئایینی قەومە کەیی مایەوه، خەلکیشی هان دەدا بۆ ئەزەتدانی حەزرەتی لووطو جاسوسی بەسەرەوه دەکردو هەر میوانێکی بەهاتایە خێرا خوانەناسەکانی ناگادار دەکردهوه، بەشێوەیەکی نەهێنیو ناو نیشانیکی کە لەنیوان خۆیو ئەوان دا دیاری کرابوو ناگاداری دەکردو هەموو هەلسو کەوتیکی حەزرەتی لووطی پێی رادەگەیاندن!

هه‌زهره‌تی لووط جگه له خاوو خیزانی خۆی که‌سی تر نیمانی پی نه‌هینا، له‌خیزانه‌که‌شی‌دا ژنه‌که‌ی نیمانی پی نه‌هینا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌مه نایه‌ته‌کانی سووره‌تی (والذاریات) ان که ده‌فرموی: ﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ الذاریات/٨٢-٨٣.

واته: که‌س له‌قه‌ومه‌که‌ی نیمانی پی نه‌هینا جگه له منداڵو ته‌هلی مالی خۆی.

جا که لووطو منداڵه‌که‌ی له‌شاره‌که ده‌رچوونو له‌و ناوچه‌یه دورو که‌وتنه‌وه ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ بارانیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌مان به‌سه‌ردا باراندن، بارانیکی ناسایی نا، به‌لکوو به‌رده‌بارانمان کردن، وه‌کوو له نایه‌تیکی ترده ده‌فرموی: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ، مُسَوَّمَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ، وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ مود/٨٢-٨٣. یان ده‌فرموی: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ الحجر/٧٤. نه‌و به‌ردانه‌ی به‌سه‌ر قه‌ومی لووطدا باراندران بریتی بوون له به‌رده. سوآلت، هه‌موو به‌ردی‌کیش نیشانه‌کراو بوو، سپی مه‌یللو سوور بوون.

ده‌شگونجی نه‌و به‌رده‌بارانه‌ زیان‌و ره‌شه‌با هه‌لی گرتبنو به‌سه‌ری‌دا دابن، یان پارچه نه‌یازیک بووبن!

که له ناکامی تیک رووخانی نه‌ستیره‌یه‌کو وردووخاش بوونی پارچه‌کانی به‌هۆی هیزی کیشینه‌وه زه‌وی بۆ لای خۆی کیشیان ده‌کا! ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! هه‌روا هه‌موو که‌سیک که به‌م چیرۆکانه په‌ند نامیزده‌بی سه‌یر بکه سه‌ره‌نجامی له‌خودا نه‌ترساوان چۆنه؟! تی‌فک‌ره نه‌وانه‌ی سووربوون له‌سه‌ر له‌خودا یاخی‌بوونو به‌درۆخستنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران چییان به‌سه‌ر هاتو چۆن له‌ناوچوون!!

به‌لێ به‌و جۆره لاپه‌ره‌یه‌کی تر له میژووی گه‌لو هۆزی‌ی تری له‌خودا یاخی پی‌چرایه‌وه سه‌ره‌زه‌وی له‌وگه‌له سه‌ته‌مکاره پاکت کرایه‌وه سه‌ته‌مکاران

له ناویرانو چوونه سهراتگوتلکی میژووی چاره پره شانمه!

بیگومان یاساگر دنی نیربازی له بهر چند هویه که لهوانه:

١- زیان گهشتن به نیش له گهل کراوه که، چونکه زانستی پزیشکی دره ی خستوه که نهو که سه ی له پاشه ورا ده چنه لای تووشی نه خوشی کوشنده ی نایدز ده بی! چونکه پهروه ردگار هیژنکی تایبه تی له ره حه می نافرته دا دروست کردوه بۆ هه لمژینی تۆماوی پیاو! نهو هیژی هه لمژینه له (کۆم) دا نه، که تۆماوه که ی تی ده کری خۆن ژه هراوی ده کاو ده بیته هوی پهیدا بوونی نه خوشی!

٢- رهوشتی (فاعیل) ه که تیک ده داو زیده رهوی ده کا له نه نجامدانی نهو کاره قیژلیکراوه و خۆی پی زهبت ناگری.

٣- ریسوا بوونی فاعیل و مفعول و رسکانی دوژمنایه تی نیتوانیان.

٤- رهوشتی نافرته تیک ده دا، چونکه پیاوان ناچنه لایانو ئاره زۆی جینسیان دابین ناگری!

٥- که مبهو نهوی گمراو ره چه له ک، چونکه چوونه لای نافرته پاشگۆی ده خۆی و کهم ده بیتهوه.^{١٠}

ده رباره ی سزادانی نیربازی زانایانی شرع چند رایه کیان ههیه:

١- نیمانم نهبو حه نیفه ده فهرمو ی نیرباز ته عزیری له سه ره، چونکه له نیربازی دا ره چه له ک تیکه لاو نابو و زۆلی لی ناکه ویتهوه.

٢- جه ماوه ری فوکه ها - مالیکی به کاو شافیهی به کاو حه نه به لیه کان - پیتیان وایه ده بی حه دیان لی ده ریکری چونکه پهروه ردگار له قورنان دا سزاکه ی گران کردوه ده بی وه کوو زینا حه دیان لی ده ریکری چونکه نهویش وه کوو زینا وایه.

سزادانی نیرباز به لای مالیکی و رای په سه ندی حه نه به لیه کان به رده باران کردنیانه کوپ بن، واته: ژنیان نه هینابی یان پیاو بن، واته: ژنیان هینابی.

^{١٠} تفسیری مه نار ج ٢/ ٥٢١ + تفسیری مونیر ج ٨/ ٢٨٥.

چونکه نه‌بوو داوود و نه‌سائی و تیرمیزی و هی تریش فمرموده‌یه‌کی پیغه‌مبهران ریوایه‌ت کردوو فمرموده‌تی: (مَنْ وَجَدْتُوهُ يَعْمَلْ عَمَلٌ قَوْمِ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا أَفْعَالَهُ وَافْعُولُ بِهِ) له ریوایه‌تیکی تردا (فَارْجُمُوا الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلَ) حده‌ی نیربازی به‌لای شافیه‌ی‌یه‌وه وه‌کوو حده‌ی زینا وایه نه‌گمر ژنی هینابوو به‌رده‌باران ده‌کری، نه‌گمر نه‌ی هینابوو جه‌لده‌ی لی ده‌دری و له‌ولاتیش دورده‌خریته‌وه.

چیرۆکی حه‌زهره‌تی شوعه‌یب دروودی خوای لی بی

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُومِ اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبَغُّوهَا عِوَجًا وَآذُكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثُرْتُكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

ئه‌مه داستانی پینجه‌مه له چیرۆکی به‌سهره‌اتی پیغه‌مبهران پاش باسکردنی چیرۆکی نوح و هوود و هۆزی شه‌موود و قه‌ومی لوط دیته‌ سهر باسکردنی چیرۆکی حه‌زهره‌تی شوعه‌یب له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی که دانیشتوو مه‌دیه‌ن بوون.

حه‌زهره‌تی شوعه‌یب کورپی (میلیل) کورپی (یشجر) ه‌یه‌کیکه له

پێغه‌مبه‌رانی عه‌ره‌ب، به‌چه‌ند سائیک له‌پیش هه‌زه‌تی مووسادا ﷺ نێردراوه، چونکه په‌روه‌دگار دوا‌به‌دوای باسکردنی چیرۆکی نه‌و پینج پێغه‌مبه‌رانه ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ الأعراف/ ۱۰۳.

مه‌ديه‌ن یان مه‌دی‌ان: وه‌چه‌و نه‌وه‌ی مه‌ديه‌نی کورێ هه‌زه‌تی نیبراهیم، ته‌م هۆزو گرۆهه له‌شاری مه‌ديه‌نی نزیک مه‌عان له‌ رۆژه‌لاتی شه‌رده‌ن دا نیشه‌جی بوون، عیباده‌تی غه‌یری خودایان ده‌کرد، ته‌رازووبازیان ده‌کرد، ربه‌و قسناغیان چووک ده‌کرده‌وه، کیلۆو حوققه‌یان سووک ده‌کردن، هه‌زه‌تی شوعه‌یب جله‌وگیری لی‌کردنو له‌ تۆله‌ستاندنێ خودا ترساندنێ.

وه‌کوو ریه‌وایه‌ت کراوه هه‌زه‌تی شوعه‌یب زمان پاراوو به‌لگه‌ به‌ده‌سته‌و قسه‌ زان بووه، ته‌نانه‌ت پێی ده‌گوتری خوتبه‌خوینی پێغه‌مبه‌ران (خطیب الأنبياء) قه‌ومه‌که‌ی هه‌زه‌تی شوعه‌یب له‌سه‌ر رێگا داده‌نیشن، بانگه‌شه‌یان دژی په‌یامی هه‌زه‌تی شوعه‌یب ده‌کرد.

تیب‌و عه‌بی‌اس ده‌فه‌رموی: له‌سه‌ر رێگادا داده‌نیشن هه‌رکه‌سیک به‌هاتیه‌ بۆ لایان پێش هه‌موو شتی‌ک پێیان ده‌گوت: شوعه‌یب درۆزنه‌و ورپان په‌یوه‌ندیتان پێوه نه‌کا له‌ئاینی خۆتان هه‌لتان نه‌گیرته‌وه، ده‌یانگوت: ﴿لَنْ اَتَّبِعْتُمْ شُعَيْبًا اِنْكُمْ اِذَا لَخَّاسِرُونَ﴾ الأعراف/ ۹.

زۆریان هه‌ول‌دا بانگه‌وازی‌یه‌که‌ی هه‌زه‌تی شوعه‌یب کپ بکه‌نه‌وه، ده‌یانویست زبانی پێی بگه‌یه‌نن، له‌پیش چاوی خه‌لک بێ‌دزی بکه‌ن، به‌ل‌کوو به‌ناشکرا هه‌ره‌شه‌یان لی‌کردو چاویان لی‌سوور کرده‌وه، وه‌کوو قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا: يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَاِنَّا لَخَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا، وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ، وَمَا اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ﴾ هود/ ۹۱. به‌ل‌کوو په‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌وه‌ستان، ره‌خنه‌ی نوێژکردنیان لی‌گرت، نه‌و نوێژه‌ی که‌ داویان لی‌ده‌کا جگه‌ له‌ خودا که‌سی تر نه‌په‌رستن، له‌پێوانه‌ کێشان دا عه‌داله‌تکار بن؛ وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ اَصْلَاتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْْبُدُ اَبَاؤُنَا، اَوْ اَنْ نَفْعَلَ فِيْ اَمْوَالِنَا

مَا نَشَاءُ، إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ﴿۸۷﴾

که حهزهره قی شوعهیب به ناموژگاری و قسه له گهل کردن هه موو ریگهیه کی لی برینه وه و سوورتر بوو له سمر بانگه وازی کردنیان بو نیمان هینان به خوداو جوانکردنی مامه له وه هه لس و کهوتیان، پیاو ماقوولو خاوه ده سه لاتو قسه رویشتووه کانی گه له کهی ته و او قه لس بوون چیدی خویان پی رانه گیراو کهوتنه هه ره شه لی کردنی به وه که خوی ته وانه ی نیمانیان پی هیناوه له شار ده ریان بکه نو دووریان بخه نه وه، حهزهره قی شوعهیب سهرزه نشی کردن له سمر نه م هه لو یسته یان پی ی گو تن: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ؟﴾ الاعراف/ ۸۸.

جا که قه و مه که ی هه سووربوون له سمر کوفری خویان و پهره یان به بهر بهر هه کانی حهزهره قی شوعهیب داو به گو فتارو کردار نه زیه تیان دا خودای مه زن به بووم له مرزه له ناوی بردنو هه موویان دویراو بوون ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ، فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ العنکبوت/ ۳۷.

پاشان که پهروه ردگار حهزهره قی شوعهیب و ته وانه ی نیمانیان پی هینابوو له و عهزابه رزگاری کردن؛ نه مجار ناردی بوو سمر تاقبو گرزه ییک که به (أَصْحَابُ الْآيَةِ) مه شهوورن، نه مانیش وه کوو نه هلی مه دیه ن خودا نه ناسو کافر بوون، حهزهره قی شوعهیب جله و گیری لی کردنو داوای لی کردن نیمانی پی بهینن، چهند ناموژگاری کردن بی سوود بوو؛ نه که هه بر وایان پی نه کرد، به لکوو تو مه قی دروژنی و سیه ریازی شیان دایه پالی بر وایان به په یامه که ی نه کردو و تیان: تویش ئاده میزادیکی وه کوو نیمه، که ی پیای و ه ک تو ی ئاده میزاد ده بیته پیغه مبه ر!!

وه کوو قورئان له م باره وه ده فرموی: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْكُرِينَ، وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا، وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ الشعراء/ ۱۸۵-۱۸۶.

نه مجار داوایان له حهزهره قی شوعهیب کرد: و تیان: نه گهر راست ده که ی پیغه مبه ری؟ ده پارچه یه کمان له تاسمان به سهردا به ده! و تپای نه م

تەحەدا یەشیان زیاتر سووریوون لەسەر پشت هەڵکردن لەحەقو راستی، ئیتر
پەرەردگار بە سزایەکی گرتنی که له قورئان دا به (عذاب يوم الظلة) ناوی
براوه! ئەو بوو حەوت رۆژ پەرەردگار بە تیشکی خۆرەهەلاتی لی گەرم
داهێنان، هەموو کانیارو چۆم سەرچاوەی ناویان وشک بوون! ئەمجار
هەورێکی ناردنه سەر هەموویان لەژێر سێبەری هەورە که کۆبوونەوه، خۆشی
خۆشییان بوو که ئەو هەورە گەرمایی تیشکی خۆری لی کەم کردوونەوه، هەر
ئەو نەهەیان زانی ئەو هەورە ناگری بەسەردا باراندن هەموویانی سووتاندن،
و هەکوو قورئان باسی دەکا: سزادانەکیان سزادانیکی سامناکو کەم وێنە
بوو، دەفەرموێ: ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ، إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ الشعراء/١٨٩.

ئەمجار با بزانی لێرەدا قورئانی پیروژ چۆن داستانی ئەم پیغەمبەرە
ڕێزدارە تۆمار کردووه؟!

دەفەرموێ: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ ناردمان بۆ سەر دانیشتوانی
شاری مەدینە شوعەیب که برایان بوو لە رشتەیی خزمایەتی دا، فەرمانی
پێکردن بە ئەنجامدانی پێنج ئەمر که لە راستی دا دەچنەوه سەر دوو بنەمای
سەرەکی: یەکیەکیان خودا بە گەورە زانییە که خودا پەرستی و داننان بە
یەکتاپەرستی و بڕوا بە پیغەمبەرایەتی دەگرتەوه. دووەم دڵنەرمیی و
بەزەیی هاتنەوه بە دروستکراوانی خودا دا ئەمەش وازەیان لە قیلبازی و
ناشووبگێری دەگرتەوه. ئەو ئەمرکانەش ئەمانەن که قورئان دەستیشانیان
دەکا:

١- ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ وتی: ئەمە گەلو
هۆزە کەم! خودا پەرستی بکەن و جگە لە زاتی پاکی ئەو، کەسی تر بەخودا
مەزانن.. ئەمە بنەمایەکی سەرەکییە لە بانگەوازی هەموو پیغەمبەرێکدا،
شەریعەتی هەموو پیغەمبەرەن تێکرا ئەم حەقیقەتەیان چەسپاندووه و
بانگەوازییان بۆ کردووه.

٢- ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ من پیغەمبەرەم بۆ سەر ئێوه رهوانە

کراوم، په‌روه‌ردگار موعجیزه‌و به‌لگه‌ی به‌هیزی بۆ ناردوون له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی من!

ده‌قه‌قورنانی‌یه‌که‌جۆری موعجیزه‌و به‌لگه‌که‌دیاری نا‌کا - وه‌کوو‌هی‌حه‌زهره‌تی صالحی دیاری کرد، له‌شوینه‌کانی تری قورنان که‌باسی چیروکی‌حه‌زهره‌تی شوعه‌یب ده‌گیرپه‌وه، دووباره‌جۆری موعجیزه‌ی دراو به‌شوعه‌یب دیاری نا‌کا.

قورنان هه‌ر نه‌وه‌نده‌ده‌ستیشان ده‌کا که‌حه‌زهره‌تی شوعه‌یب موعجیزه‌ی بۆ قه‌ومه‌که‌ی هه‌ناوه، راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی چه‌سپاندوه‌و پسی سەلماندوون که‌فروستاده‌ی خودایه‌ بۆ سه‌ر نه‌وان، که‌وابی فرمانی چییان پی ده‌کا له‌ریکتو پیکی نامیری پیوانه‌و کیشانه‌یان وه‌کوو ربه‌و قسناغو حوققه‌و کیلۆو گه‌زو مه‌تر، گو‌یسی بن، واز له‌ناشووب‌گیران و فیتنه‌یی به‌ینن، واز له‌چه‌ته‌یی و ریگری به‌ینن.

بوخاری و موسلیم فەرمووده‌یه‌ک له‌ئەبوه‌وره‌یره‌وه‌ری‌وایت ده‌که‌ن، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: (مَا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مِنْ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهَا آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرَجُوا أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

زومه‌خشمی ده‌فهرموئ: بریک له‌موعجیزه‌کانی شوعه‌یب نه‌و گۆچانه‌بوو که‌دای به‌موسا، نه‌و گۆچانه‌شهری له‌گه‌ل مار ده‌کرد، هه‌روه‌ها به‌موسای راگه‌یاند که‌نهم مه‌رو بزانه‌بیچوویان ده‌بن ره‌شو سپییان تیدا ده‌بن، که‌بیچوه‌کانیان بوون ره‌شو سپی بوون! نهم جۆره‌حاله‌تانه‌موعجیزه‌بوون بۆ شوعه‌یب^{١١}.

نیمامی رازی ده‌فهرموئ: نهمه‌به‌گویره‌ی رای موعته‌زیله‌کان که‌پییان وایه‌موعجیزه‌پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی په‌یدا نابێ، به‌لام لای نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت ده‌گونجی پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌و که‌سه‌ی ده‌کرپه‌ پیغه‌مبه‌ر موعجیزه‌ی له‌سه‌ر ده‌ست روو بدا به‌مه‌ده‌گوترئ: (ارهاص)ی

^{١١} تفسیر الکشاف ج ١/ ٥٥٩.

پێغه مبه رایه تی له سه ره ئه م شێوه ئه و مو عجیزانه که زومه خشه ری به مو عجیزه ی حمزه ته ی شو عه یی داناون ده بن به (اره اصات) بۆ حمزه ره تی مو وسا ﷺ.

٣- سێیه م ئه رک که فه رمانی پێ کردن نه هێشتنی که و کوو ری بوو له ئامی ری پێوانه و کێشانه یان دا وه کوو ده فه رموی: ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ ئامی ری پێوانه و کێشانه تان رێک و پێک بکه ن، ته رازوو بازی و حوققه بازی مه که ن، له مامه له و بازرگانی دا فره و قیل و ته له که بازی مه که ن.

ئه هلی مه دیه ن زۆر حمزه یان له فره و قیل بوو له مامه له و بازرگانی دا ره و قسناغ و مو دیان بچووک ده کرد، که زو مه تریان کو رت ده کرده وه، حوققه و کیلو و باتمانیان سووک ده کردن. ئه گه ر شتیان به فروشتایه به ئامی ره بچووک و کو رت و سووکه کان پێیان ده فروشتن؛ ئه گه ر شتیان به کړپایه به ئامی ری گه وه وه درێژ و قورس بۆ خو یان ده پێوا، بۆیه حمزه ره تی شو عه یب زۆری هه ول دا ئه م دیاره ناشرینه یان له ناودا هه لبگرێ.

٤- مه نه کردنیان له خیانه تکردن له خه لک و مال خو اردنی خه لک به ناحق. ئه وه تا په ره وه ردگار له سه ر زو یانی حمزه ته ی شو عه یب ده فه رموی: ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ له مال گو پرنه وه و مامه له و بازرگانی دا له کالای خه لک دامه شکێنن و به ناحق عه یبو عاری لی په ida مه که ن، عه یبو له که ی لی په ida مه که ن هه روا مالی خه لک به هه واته مه خۆن، واز له مال زه وت کردن و دزی و به رتیل و هه رگرتن به یێن، واز له رێگری و چه ته یی و فره و قیل به یێن، مافی خه لک - ماددی و مه عنه یی - پێشیل مه که ن.

٥- مه نه کردنیان له ئاشو و بگری و فیتنه جو یی و هه کوو پێی فه رموون: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ له زه و ی دا فه ساد بلا و مه که نه وه، پاش نه وه ی پیا و چا کو پێغه مبه رانو شو ئێکه و تو وانیان هه ولیان دا وه و خه لکیان هێنا وه ته سه ر رێگای خو دا په سه ندو ئه خلاق و ره و شتی ئاده می زادانیان رێکو پێک کرد وه، یاسای کو مه لیان به گو ئره ی په یامی خو دا رێک خست وه، له باره ی کشت و کال و پێشه سازی و بازرگانی دا پێشکه و تنیان به ده ست هێنا وه، ئێوه رێسه که یان مه که نه وه به خو ری و ولات و یاسا و نێظام تێک مه ده نو

ناشووب بهریا مه کەن!

﴿ذَلِكُمْ﴾ نە نجامدانی ئەم پێنج ئەرکانە - خودا پەرستی و یەکتاپەرستی، پرواکردن بە پیغەمبەرایەتی من، رێکو پێک کردنی ئامیری پێوانەو کێشان، وازھێنان لە بەسووک زانینی کالای خەڵک، وازھێنان لە ناشووبو فیتنەگیریی لەسەر زەوی بەھەموو جوۆرەکانیھوہ ﴿خیر لکم﴾ بۆ ئێوہ باشتر و بەسوودترە. ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوہ ئیمانتان بە تاکو تەنیایی خودا و بە راستی پیغەمبەرائی و بە شەڕ و یاسای تۆکمە و بێ خەوش و بەزیندوو بوونەوہی روژی قیامەت و پاداش و تۆلە ی عادلانە ھەیە!

واتە: نە نجامدانی ئەو کارانە لە بارە ی مەروفا یەتیھوہ، لەبارە ی سومەو بەدەستھێنانی سوودی مادە ییھوہ بۆ ئێوہ باشترە لە و فرتو قیل و تەلە کە بازی یەتان. چونکە خەڵک کە بزائن ئێوہ مامەلە دروست و نەمین و عەدالەتکارن لە ھەلس و کەوتتان دا زیاتر تیکە لاوتان دەبن و زیاتر مامەلەتان لە گەل دەکەن، لە قیامەتیش دا پاداشی باش و رەزامەندی خودا بەدەست دەھێنن.

دەتوانین بڵێین ﴿ذَلِكُمْ﴾ ناماژە بێ بۆ پا بەندبوون بە فرما و جەلەوگیری یەکانی پەر وەردگار، چونکە ناشکرایە پەر وەردگار، جگە لە چاکە، فرمان ناکا بە ھیچی تر، جەلەوگیری ش ھەر لە خراپە دەکا.

نەمەش بەلگە یەکی ناشکرایە، کە زانست بەتەنیا کیفایەت ناکا بۆ ئیصلاحی کۆمەل، بەلکو و پێوستە بۆ ئیصلاحی گەلو ھۆز، پەر وەردە ی نایینی ھەبێ، پەر وەردە یە کە بتوانێ چین و توێژەکانی کۆمەل فیتری ئەخلاق ی جوان و پەسەند - وەکو و راستگویی و نەمانەت و عەدالەتکاری ی بکا، لە رەوشتی ناشیرین و لادان لە رێگای خراپە بیانگیری ی تەھوہ،، چونکە کاریگیری نایین لەسەر دلو و دەروون لەھەموو شتێکی تر بەھێزترە!

نەمجار حەزرەتی شو عەیب جەلەوگیری لە گەلە کە ی کرد کە واز لە رێگری و چەتەیی بەینن، جا چ رێگری ھیسسی بێ، یا ن رێگری مەعنەوی. بێ فرمەوون: ﴿وَلَا تَقْعَدُوا بَکُلِّ صِرَاطٍ تُوْعَدُونَ﴾ لەسەر رێگا

دامەنیشن، هەرەشە لە رێبواران بکەن گومرگنو باج لە کاسبکاران بستیئن، هەرەشە کوشتن لەوانە بکەن کە مالو کالای خۆياتان نادەن؛ یان هەرەشە لەوانە بکەن کە دێن بۆ لای شووعیب بۆ ئیمان هێنان! مەبنە لەمپەرۆ بەریەست لەبەردەم هاتوچۆی رێبوارانو ئەوانە دێن بۆ ئیمان هێنان کە ئیمانیان هێناوە یان دەیانەوی ئیمان بێن بە خودا بە پیغەمبەرە کە ی ئیوه ژێوانیان بکەنەو لە رێبازی حەقو راستی لایان بدەن!

﴿وتبغونها عوجا﴾ پێتان خۆشەو رێبازی خودا خوارو خێج بکەن! چارو راو پڕویاگەندە بکەن بۆ هەلگیرانەوێ راستیەکان.

بە کورتی حەزرەتی شووعیب لە سێ شت جەلەوگیری لی کردن:

١- رێگری و چەتییی کردن بۆ رووتکردنەوێ رێبواران، باجو گومرگ لی ستاندن بە شیوەی ناپەرەوا.

ب- رێگەگرتن لە تایینی خودا و ژێوانکردنەوێ خەلک لە ئیمان هێنان.

ج- هەولدان بۆ ئەوێ رێگای راستی یەزدان بە درۆ دە لەسەر چەواشە کاریو هەلگیرانەوێ راستیەکان، رێگای خودا خوارو خێج بخەنە روو.

تێبینی دەکری کە حەزرەتی شووعیب لە بانگەوازییە کەیدا یە کەمجار گرنگی بە ئیصلاحی ناو خۆداو، ئەویش بە رێکتو پێکت کردنی نامیری پێوانەو کێشانەو واز هێنان لە ناشوێگیر و فیتنە جۆی ناو خۆ! پاشان هەولی داو بە ئیصلاحی دەرەکی ئەویش بە لابردنی لەمپەرۆ کۆسپ لەبەردەم بلاقوونەوێ تایینو ئیمان هێنانی ئەوانە دێن بۆ موسولمان بوون.

ئەمجار دواي ریشە کێش کردنی فەسادو پاککردنەوێ ولات لە کاری نابەجێ، دێتە سەر لایەنە ئیجابییەکان کە پەرورەگار بۆی فەراهم هێنان، فەرمووی: ﴿واذکروا إذ کنتم قلیلا فکثرکم﴾ نیعمەت و فەضلی خودا بێننەو یادی خۆتان کە پێی بەخشیون، بۆ ئەوێ لە روانگە ی ئەو نیعمەتانەو روو بکەنە خودا پەرسی لە تاوانکردن دوور بکەونەو، بە شێک لەو نیعمەتانە ی ئیوه ژمارەتان کەم بێ هێزو توانا بوون، خودا ژمارە ی زۆرکردنو وەچەو ئەوەتان زۆر لی کەوتەو، بوون بە خاوەنی دەسلەت و توانای

زۆرو زه بهنده! ده شگونجی بلیین: مانای بهم جوهره یه: ئیوه هه ژارو نه داراو
بی هیزو توانا بوون؛ خودا به هیزی کردنو مالو سامانی زۆری پیدان. له خودا
بترسن، سه ریچی مه کن! ﴿وانظروا کیف کان عاقبة المفسدين﴾ سهیری
ناکامو سه ره نجامی ناشو یگێری موفسیده کانی رابوردو و بکه نه و په ندو
عیبه تیان لی وه ربگرن، بیر له ناکامو سه ره نجامی قهومی نووحو عادو
شه موودو قهومی لووط بکه نه وه، پروانن خودا چۆن به فه تاره ی بردن، چۆن
به هوی فه سادو ناشو یگێری له سه ره زه وی جوهره تکردن بۆ له خودا یاخی بوونو
به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ره کانی دوا براری کردنو بنبری کردن.

﴿وان کان طائفة منکم آمنوا بالذی أرسلت به﴾ هه رچه نه ده
کۆمه لیک له ئیوه پرواتان کردوه به و په یامه ی که من پیی نیردراوم،
موسولمان بوون ﴿وطائفة لم يؤمنوا﴾ کۆمه لیکیشان ئیماتتان نه هیناوه،
﴿فاصبروا﴾ چاوه پروان بن، بزائن خودا چۆن ئیوانی شه دوو تاقمه ده کاو
ناکامو سه ره نجام چۆن ده بی، چاوه پروان بن ﴿حتى یحکم الله بیننا﴾ هه تا
خودا حوکمی ئیوان ئیمه ی خودا په رستو ئیوه ی خوانه ناس ده کا، بزائن
په ره ردگار چۆن حق به سه ره به تال دا سه ره ده خا، چۆن موسولمانو خودا په رست
به سه ره کوفرو بی دینی دا زال ده کا.

شه مه هه ره شه یه بۆ کافرانو ترساندنیه له وه ی که خودا تۆ له یان لی
ده ستینی و ناهیلی ئاوا به سه ریانه وه به جی؛ وه کوو له شو ئینیکی تردا
ده فهرمو ی ﴿فترصبوا إنا معکم مترصبون﴾ التوبة/ ٥٢.

یان دلدانه وه نامۆزگاریه بۆ موسولمانانو هه لنانیه بۆ خۆراگری و
به رجه سته یی له به رامبه ر تازاردانی موشریکو خودانه ناسان، تا خودا تۆ له یان
لی ده ستینی و سزای به ئیشیان پی ده توشی!!

ده شگونجی: هه ردوو ماناکه مه به ست بن: واته: هه ره شه بی له کافرانو
دلدانه وه ی موسولمانان بی. ﴿وهو خیر الحاکمین﴾ خودا باشترین دادوهره و،

د‌نیابن سهر‌فرازی و سهر‌که‌وتن بۆ خودا‌پهر‌ستانه، فه‌وتازو تێ‌شکان بۆ کافرو
موشریکانه، چونکه‌ حوکمی خودا هه‌مووی حه‌ق و عه‌د‌آله‌ته‌و زو‌لم‌و سه‌تمی
تیدا نیه!

مه‌به‌ست له‌م چیرۆکنو فه‌رمانو ج‌له‌و‌گیر‌ی‌یانه‌ی تیا‌ندا هاتوون؛
به‌ته‌ما‌کردنی خه‌ل‌که‌ بۆ به‌هه‌شت و ترساندنیا‌نه له‌ نا‌گری دۆزه‌خ بۆ هه‌ل‌نانو
ده‌نه ده‌نه‌دانیا‌ن بۆ تیمان هه‌ینانو کرده‌وه‌ی چا‌ک، هه‌ر‌که‌سی‌کیش نه‌م نایه‌تانه
بخو‌نینه‌وه‌ یان بیا‌ن بی‌سی پێ‌ویسته‌ فه‌رمان‌به‌ردار بی‌و پا‌به‌ندی فه‌رمانو
ج‌له‌و‌گیر‌یه‌کان بی‌.

به‌ یارمه‌تی خودا شه‌وی ١٩٩٧/١١/١٧ له‌ پا‌کنووسی نه‌م جزمه‌ بوومه‌وه
له‌مالی خو‌مان له‌ سلێمانی / مام‌ۆستا‌یا‌ن له‌کاتی‌ک شه‌ر له‌نیوان پا‌رتی و
یه‌کیه‌تی‌دا له‌ناوچه‌ی سێ‌ده‌کان و چۆمانو دۆلی خانه‌قاو نه‌و ده‌قه‌رانه
له‌نه‌وه‌یه‌ری توندو‌تی‌زی‌دا بوو.

هه‌روا نیوان حوکمه‌تی عێراق و و‌لاته‌ یه‌ک‌گر‌تووه‌کان گه‌یشته‌بووه
نه‌وه‌یه‌ری توندو‌تی‌زی.

پیرستی سہرہ باسہ کان

لايهره	بابهت
۲۸۷	دياردهي سهرههقي موشريكهكانو ناومويدي لهنيان هيئانيان
۲۹۷	قورئان بهلگهي راستي پيغهمبرايهتي حمزهتي موحهمده
۳۰۱	گومرايي موشريكهكانو نهيكردن له خواردني كوستييان
۳۱۱	نمونهي موسولماني هيدايهتدراوو كاهري گومرا
۳۱۶	سهرههقي موشريكهكانو داواكردنيان بو پيغهمبرايهتي
۳۲۰	دابو نهريتي خودا دهربارهي لهوانهي نامادهباشييان تيډايه بو برواهيئانو لهوانهي نامادهنين موسولمان بنو پاداشتي هدردوولايان
۳۲۶	دهسهلاتي ستمهكاران به ههنديكي ترياندواو سهرزهشت كردني كافران له نيمان نههينانيان
۳۳۰	ههرهشه له كافران به ريشهكيش كردنيانو ترساننيان به سزاي دوزهخ
۳۳۵	دابو نهريتي سهردهمي نهفاميي دهربارهي كشتوكالو بهروبووچو نازهلو منال كوشتن
۳۴۶	بهلگهي ناشكرا لهسهر تواناو دهسهلاتي خودا
۳۵۷	خواردمهمني حهرام لهسهر موسولمانانو حهرام لهسهر جولكه
۳۶۶	ئيئيهاي موشريكهكان دهربارهي هاوهل دانان بو خوداو شت حهرام بوون لييان
۳۷۱	ده راسپارده (الوصايا العشر)
۳۸۲	بوچي تمورات و قورئان نيژدراون
۳۸۸	ههرهشهي تونلو كوټايي بو كافرهكاني مهككه
۳۹۲	سهرهنجامي كيئشو دووبههرهكي له ناييندا
۳۹۴	پاداشي چاكهو خراپه
۳۹۶	شوين كهوتني ئاييني ئيبراهيم له يهكتابهريستيو عيبادت دا
۴۰۲	جينشيني نادهميزاد لهسهر زهوي
۴۰۹	شوينكهوتني قورئان و پابهندبوون به فهرمان و جلموگيريهكاني
۴۱۴	سهرهنجامي بهدرؤخستنهوهي پيغهمبران لهدونيا

٤١٦	سەرەنجامی کوفرو بێ دینی و لێکۆڵینه‌وه له‌سەر کرد‌وه له‌ رۆژی قیامه‌تدا
٤٢٢	به‌خ‌ش و نیعمه‌ته زۆره‌کانی په‌روه‌ردگار بۆ به‌نده‌کانی
٤٢٥	رێزان له‌ ئاده‌میزاد به‌ه‌وی سوزده‌بردنی فریشته بۆ ئاده‌م و گومرا‌بوونی شه‌یتان و ده‌رکردنی له‌به‌ه‌شت
٤٣٣	سەرگورشته‌ی ئاده‌م له‌به‌ه‌شته‌دا و ده‌رچوونی لێی
٤٤٢	دابینه‌کردنی پێویستی ئاده‌میزاد له‌ دنیا و ترساندنی له‌قێته‌ی شه‌یتان
٤٥٠	شه‌ریعه‌تی موس‌ریکه‌کان لاسایی کرد‌نه‌وه‌ی باوک و باپیرانیانه‌، شه‌ریعه‌تی خودا نیگه‌ ناردنه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌کانی
٤٥٨	له‌به‌رکردنی پۆساک‌ی جوان و خواردن و خواردنه‌وه‌ی خوش‌مه‌له‌
٤٦٦	بنه‌مای شنه‌ یاساغ کراوه‌کان له‌ ئاده‌میزاد
٤٦٩	ته‌مه‌نی زیانو ده‌سه‌لاتی هه‌موو گه‌لو تاک‌یک
٤٧٢	بانگه‌ه‌وازی پێغه‌مبه‌ران بۆ نه‌ته‌وه‌کانیان
٤٧٤	سەرەنجامی درۆ و پانۆرامای جوونه‌ ناو دۆزه‌ح له‌لایه‌ن کافره‌کانه‌وه
٤٧٩	سزای بێ بر‌وایان
٤٨٢	پاداشی موس‌ولمانان و خوداپه‌رستان
٤٨٧	وت و وێژی نیوان به‌ه‌ه‌شتی و دۆزه‌خی و نه‌عرافییه‌کان
٤٩٣	گه‌مگۆی نیوان نه‌عرافییه‌کان و دۆزه‌خییه‌کان
٤٩٦	پارانه‌وه‌ و داواکاری دۆزه‌خییه‌کان له‌ به‌ه‌ه‌شتیه‌کان بۆ تۆژی ناو هه‌ندێ خۆراک
٤٩٩	باسی هه‌ضل و گه‌وره‌یی قورئان به‌سەر ئاده‌میزاد و حال و جو‌نیه‌تی کافران له‌ رۆژی قیامه‌تدا
٥٠٣	چه‌سپاندنی خودایه‌تی و په‌روه‌ردگاریه‌تی بۆ زاتی (الله)
٥٠٩	په‌سه‌ندیی نزا و پارانه‌وه له‌خودا و خراپی ناشووب‌گێڕی
٥١٥	باراندنی باران و رواندنی گیاو گز به‌ل‌گه‌ن له‌سەر به‌توانایی خودا و زیندووبوونه‌وه ده‌چه‌سپێن
٥١٩	جیروکی هه‌زه‌تی نووح (دروودی خ‌وای له‌سەر بێ)
٥٢٩	جیروکی هه‌زه‌تی هوود (دروودی خ‌وای له‌سەر بێ)
٥٣٧	جیروکی هه‌زه‌تی صالح (دروودی خ‌وای له‌سەر بێ)
٥٤٧	جیروکی هه‌زه‌تی لوط (دروودی خ‌وای له‌سەر بێ)
٥٥٦	جیروکی هه‌زه‌تی ش‌وع‌ه‌یب (دروودی خ‌وای له‌سەر بێ)